

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-03/21-01/158

URBROJ: 65-21-02

Zagreb, 15. prosinca 2021.

Hs**NP*022-03/21-01/158*65-21-02**Hs

P.Z.E. br. 242

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članka 178. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem *Prijedlog zakona o zaštiti prijavitelja nepravilnosti*, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 15. prosinca 2021. godine.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra pravosuđa i uprave dr. sc. Ivana Malenicu i državne tajnike mr. sc. Josipa Salapića, Juru Martinovića i Sanjina Rukavinu.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

P.Z.E. br. 242

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/21-01/93
URBROJ: 50301-21/32-21-3

Zagreb, 15. prosinca 2021.

Hs**NP*022-03/21-01/158*50-21-01**Hs

REPUBLIKA HRVATSKA
65 - HRVATSKI SABOR
ZAGREB, Trg Sv. Marka 6

Primitljeno: 15-12-2021		
Klasifikacijska oznaka:	Org. jed.	
022-03/21-01/158	65	
Uredžbeni broj:	Pril.	Vrij.
50-21-01	1	—

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Prijedlog zakona o zaštiti prijavitelja nepravilnosti

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. – pročišćeni tekst i 5/14. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 123/20.), Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o zaštiti prijavitelja nepravilnosti.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra pravosuđa i uprave dr. sc. Ivana Malenicu i državne tajnike mr. sc. Josipa Salapića, Juru Martinovića i Sanjina Rukavinu.

PREDSJEDNIK

mr. sc. Andrej Plenković

PRIJEDLOG ZAKONA O ZAŠTITI PRIJAVITELJA NEPRAVILNOSTI

PRIJEDLOG ZAKONA O ZAŠTITI PRIJAVITELJA NEPRAVILNOSTI

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o zaštiti prijavitelja nepravilnosti sadržana je u članku 2. stavka 4. alineje 1. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. - pročišćeni tekst i 5/14. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske)

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM, TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

Zakon o zaštiti prijavitelja nepravilnosti donesen je 8. veljače 2019. („Narodne novine“, broj 17/19., u daljnjem tekstu: Zakon), a stupio je na snagu 1. srpnja 2019.

Republika Hrvatska do njegova donošenja nije imala zakon koji bi na jedinstven način uređivao problematiku zaštite prijavitelja nepravilnosti odnosno „zviždača“, ali je u hrvatskom pravnom sustavu osobama koje prijave nepravilnosti kroz zakone kojima se reguliraju posebna pravna područja bila osigurana kaznenopravna zaštita, zaštita od otkaza na radu, zaštita od diskriminacije zviždača nakon prijave, zaštita od zlostavljanja od strane poslodavca, zaštita od prijetnje otkazom, zaštita identiteta zviždača, zaštita od optužbi za odavanje poslovnih tajni kroz zakone koji reguliraju predmetnu materiju. Međutim, ta je zaštita bila partikularna i često nije bila dostatna i pravovremena za zaštitu subjektivnih prava zviždača, prvenstveno njegovih radnih prava. Zbog toga se događalo da prijavitelj nepravilnosti nije mogao ostvariti adekvatnu zaštitu svojih prava nakon podnošenja prijave što pak dovodi do obeshrabrivanja potencijalnih prijavitelja nepravilnosti koji u dobroj vjeri prijave svoju sumnju na korupciju ili nepravilnosti koje su zapazili u radnom okruženju odgovornim osobama ili vlastima.

Zakonom za zaštitu prijavitelja nepravilnosti objedinili su se, dakle, svi pravni standardi za zaštitu prijavitelja nepravilnosti tj. „zviždača“ u poseban zakon kojim se propisuju opće odredbe, prava prijavitelja nepravilnosti, postupak prijave nepravilnosti i postupanje po prijavi, sudska zaštita prijavitelja nepravilnosti i prekršajne odredbe, a s ciljem osiguravanja dostupnih i pouzdanih načina prijavljivanja nepravilnosti, zaštite prijavitelja od štetnih radnji te promicanja sprječavanja nepravilnosti jačanjem svijesti o nužnosti sigurnog prijavljivanja nepravilnosti.

Prilikom izrade Zakona uzeti su bili u obzir međunarodni standardi zaštite zviždača, a to su: Europska konvencija za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda štiti koja »zviždače« kroz aspekt slobode govora (čl. 10.). Preporuka Vijeća Europe iz 2014. za zaštitu „zviždača“, Kaznenopravna konvencija Vijeća Europe o korupciji, koja je donesena 1999. godine, a Hrvatska ju je ratificirala 2000. godine („Narodne novine“ - Međunarodni ugovori, broj 11/00.) Konvencija Ujedinjenih naroda protiv korupcije, koja je donesena 2003. godine, a Hrvatska ju je ratificirala 2005. godine („Narodne novine“ - Međunarodni ugovori, broj 2/05.) Građanskopravna konvencija Vijeća Europe o korupciji, koja je donesena 2001. godine, a Hrvatska ju je ratificirala 2003. godine („Narodne novine“ - Međunarodni ugovori, broj 6/03.) Kaznenopravna konvencija Vijeća Europe o korupciji, koja je donesena 1999. godine, a Hrvatska ju je ratificirala 2000. godine („Narodne novine“ - Međunarodni ugovori, broj 11/00.).

U vezi s dosadašnjom primjenom Zakona, u Izvješću pučke pravobraniteljice za 2020. godinu navodi se da je kako je tijekom 2020. postupala po 45 prijava, od kojih je 13 preneseno iz 2019. Od 32 novo zaprimljene, deset ih se odnosilo na državna tijela, sedam na javne službe, pet na JLP(R)S, pet na poslodavce u gospodarstvu i obrtu, tri na tijela s javnim ovlastima te dvije na pravne osobe čiji je osnivač ili u kojima RH i/ili JLP(R)S imaju zasebno ili zajedničko većinsko vlasništvo. Prijavitelji su obraćali Pučkoj pravobraniteljici povodom različitih nepravilnosti, pri čemu su neki isključivo prijavljivali nepravilnosti, dok su neki tražili i zaštitu zbog štetnih radnji uvjetovanih prijavom. Relativno mali broj prijava tumačimo činjenicom da građani nisu u pravoj mjeri upoznati sa zakonom niti zaštitom koja se pruža prijaviteljima nepravilnosti.

Novi Zakon o zaštiti prijavitelja nepravilnosti donosi se prvenstveno zbog potrebe usklađivanja nacionalnog zakonodavstva s pravnom stečevinom Europske unije. Potreba usklađivanja i harmonizacije našeg zakonodavstva sa Direktivom (EU) 2019/1937 Europskog parlamenta i Vijeća o zaštiti osoba koje prijavljuju povrede prava Unije. L 305/17. (dalje u tekstu: Direktiva). Direktiva je donesena 23. listopada 2019., a stupila je na snagu 16. prosinca 2019. godine. Krajnji rok za prenošenje Direktive i usklađivanje zakonodavstva država članica s istom je 17. prosinca 2021. godine.

Tijekom rada na izmjenama i dopunama Zakona odlučeno je da se neće raditi o izmjenama i dopunama važećeg zakona već o novom zakonu. Naime, osim implementacije Direktive, bilo je potrebno izmijeniti neke odredbe neovisno o zahtjevima Direktive, a na koje je ukazala praksa, odnosno nositelji primjene Zakona. Sukladno članku 48. stavak 3. Jedinstvenih metodološko-nomotehničkih pravila za izradu akata koje donosi Hrvatski sabor („Narodne novine“ broj 74/15.), ako se više od polovine članaka osnovnog propisa mijenja, odnosno dopunjava, potrebno je pristupiti donošenju novoga propisa te se zbog toga pristupilo izradi novog zakona.

Direktiva navodi da osobe koje rade za javnu ili privatnu organizaciju ili su u kontaktu s takvom organizacijom zbog aktivnosti povezanih s poslom često prve saznaju za prijetnje ili štetu javnom interesu koji nastaju u tom kontekstu. Prijavljuvanjem povreda prava Unije koje su štetne za javni interes takve osobe djeluju kao „zviždači“ i time imaju ključnu ulogu u razotkrivanju i sprječavanju takvih povreda te u zaštiti dobrobiti društva. Međutim, potencijalni zviždači često se zbog straha od osвете boje prijaviti ono što ih zabrinjava ili na što sumnjaju. U tom se kontekstu sve više prepoznaje važnost pružanja uravnotežene i učinkovite zaštite zviždača kako na razini Unije, tako i na međunarodnoj razini.

U okviru Unije prijave i javna razotkrivanja od strane zviždača važna su sastavnica provedbe prava i politika Unije. Zahvaljujući njima nacionalni sustavi i sustavi Unije za provedbu dobivaju informacije koje dovode do učinkovitog otkrivanja, istrage i progona povreda prava Unije, čime se jača transparentnost i odgovornost.

Zaštita koja se trenutačno pruža zviždačima u Uniji rascjepkana je po državama članicama i neujednačena s obzirom na područja politika. Posljedice povreda prava Unije s prekograničnom dimenzijom koje su prijavili zviždači pokazuju kako nedostatna zaštita u jednoj državi članici negativno utječe na funkcioniranje politika Unije ne samo u toj državi članici, nego i u drugim državama članicama i u cijeloj Uniji.

Direktiva propisuje jasne mehanizme i obveza za poslodavca i tijela javne vlasti glede zaštite prijavitelja nepravilnosti, a u kojoj stoji da će sva poduzeća s više od 50 zaposlenika ili s godišnjim prometom koji premašuje 10 milijuna EUR morati uspostaviti interni postupak za obradu prijava „zviždača“, kao i sva državna i regionalna tijela vlasti te općine s više od 10 000 stanovnika.

Direktiva predlaže uvođenje mehanizama zaštite prijavitelja nepravilnosti, koji uključuju i sljedeće:

- jasne kanale prijave nepravilnosti, unutar i izvan organizacije, uz osiguravanje povjerljivosti,

- uvođenje sustava prijavljivanja kroz tri razine: 1. interni kanali za prijavljivanje, 2. prijavljivanje nadležnim tijelima – ako interni kanali ne funkcioniraju ili se to ne može opravdano očekivati (npr. ako bi upotreba internih kanala mogla ugroziti učinkovitost istražnih radnji), 3. javnog/medijskog izvješćivanja – ako se nakon prijave putem drugih kanala ne poduzme odgovarajuća mjera ili u slučaju neposredne ili očite ugroženosti javnog interesa ili nenadoknadive štete,

- određivanje nadležnog tijela za zaprimanje prijava o povredama obuhvaćenim područjem primjene ove Direktive i za poduzimanje odgovarajućih mjera na temelju tih prijava. Prijedlog Direktive ostavlja na izbor državama članicama da odrede najprimjerenije nadležno tijelo, a to mogu biti regulatorna ili nadzorna tijela u predmetnim područjima, agencije za provođenje zakona, tijela za borbu protiv korupcije i pravobranitelji,

- obveze pružanja povratnih informacija prijaviteljima nepravilnosti za nadležna tijela i trgovačka društva, koji će morati reagirati na prijave i u vezi s njima poduzeti daljnje korake u roku od tri mjeseca za interne kanale za prijavljivanje,

- sprječavanje odmazde i učinkovita zaštita: zabranjuju se svi oblici odmazde i potrebno ih je sankcionirati. Ako je zviždač izložen osveti, trebao bi imati pristup savjetima i odgovarajućim pravnim sredstvima (npr. mjerama za zaustavljanje uznemiravanja na radnom mjestu ili sprječavanje otpuštanja). Teret dokazivanja u takvim će slučajevima biti na osobama ili organizacijama koje će morati dokazati da njihov postupak nije osveta protiv zviždača, a zviždači će uživati zaštitu i u sudskim postupcima.

Većina tih mehanizama sadržana je već u postojećem zakonu i oni će se, sukladno zahtjevu koji implementacija Direktive postavlja pred države članice, novim zakonom poboljšati i proširiti, što razlažemo u nastavku.

Zaključno, s obzirom na važnost „zviždača“ kao osoba koje u dobroj vjeri prijavljuju korupciju, potrebno im je pružiti odgovarajuću pravnu zaštitu kako bi ih se potaknulo na prijavljivanje korupcije i drugih nepravilnosti te zaštitilo od osвете i diskriminirajućih postupanja.

Novi Zakon pridonijeti će daljnjem jačanju pravne zaštite prijavitelja nepravilnosti i podizanju javne svijest građana o nužnosti podnošenja prijava nepravilnosti radi zaštite javnog interesa.

Navedeno će imati učinak u području zaštite financijskih interesa EU, interesa Republike Hrvatske, zaštite okoliša, zaštite ljudskih prava i općenito pravne sigurnosti, jer će uz kvalitetnu provedbu i upoznavanje građana s njime, potencijalni prijavitelji nepravilnosti biti ohrabreni prijavljivati korupciju, nezakonitosti i druge nepravilnosti.

S tim ciljem, potrebno je nastaviti s provedbom edukativnih aktivnosti s ciljem jačanja sudske zaštite prijavitelja nepravilnosti sukladno Zakonu. Edukativne aktivnosti provodit će se u okviru nove Strategije sprječavanje korupcije za razdoblje od 2021. do 2030. godine (dalje: Strategija), odvijat će se kontinuirana edukacija povjerljivih osoba o primjeni Zakona općenito i njihovim obvezama u njegovoj primjeni, a po mogućnosti i sindikalnih povjerenika koji mogu imati vrlo aktivnu ulogu u informiranju prijavitelja o zaštiti njihovih prava te samih zaposlenika odnosno potencijalnih prijavitelja o potrebi prijavljivanja nepravilnosti, načinima na koji to mogu činiti na sigurne, Zakonom predviđene načine i zaštiti koju pritom uživaju.

Isto tako, u okviru Strategije provodit će se mjere za unaprjeđenje suradnje i koordinacije tijela nadležnih za postupanje po sadržaju prijave nepravilnosti. Osim toga, planirano je poboljšavanje digitalnog načina podnošenja prijave tijelu nadležnom za vanjsko prijavljivanje, informiranja prijavitelja o prijavi i postupanju te općenito građana o postojećem zakonodavnom okviru.

Novine u odnosu na važeći tekst Zakona

Područje primjene i zakonske definicije

U odnosu na važeći tekst Zakona, i u trenutnom Zakonu je zadržan fokus na postupak zaštite prijavitelja nepravilnosti i detaljno propisivanje vrsti kanala prijavljivanja, prava prijavitelja nepravilnosti, postupke prijavljivanja i ostvarivanja prava iz ovog Zakona.

S obzirom da Direktiva izričito propisuje područja i akte Europske unije u kontekstu kojih je Republika Hrvatska dužna primjenjivati mehanizme zaštite prijavitelja nepravilnosti, ovaj prijedlog zakona sadrži i novi članak kojim se regulira područje primjene Zakona. Zbog potrebe preciznog transponiranja odgovarajućeg članka Direktive, u novom članku 3. precizirano je da se područje primjene Zakona odnosi na sektorska područja koja su obuhvaćena područjem primjene akata Unije izričito navedenih u dijelu I Priloga, zatim onim područjima koje utječu na financijske interese Europske unije kako je navedeno u članku 325. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, te područja koje se odnose na unutarnje tržište, tržišno natjecanje i državne potpore. Imajući na umu da je važeći tekst područje primjene Zakona zahvaćao vrlo široko, ne definirajući izričito pojedina područja, u istom je članku zadržana i odredba koja propisuje da se područje primjene Zakona odnosi na i na druge odredbe domaćeg prava (osim navedenih područja i akata Europske Unije), ukoliko se tim kršenjem ugrožava i javni interes.

U odnosu na definicije Zakona, najvažnija definicija odnosi se na nepravilnosti u navedenom području primjene te iste znače radnje ili propuste koji su protupravni ili su u suprotnosti sa ciljem ili svrhom propisa.

Nadalje, prijava ili prijavljivanje sada znače usmeno ili pisano prenošenje informacija o nepravilnostima te su načini prijavljivanja kasnije definirani kroz članak 17. Zakona koji navodi da prijava sadrži podatke o prijavitelju nepravilnosti, osobi/instituciji koja se prijavljuje i podatke o samim prijaviteljima dok je poslodavac dužan omogućiti ne samo usmeno prijavljivanje (osobno, telefon, glasovne poruke), nego i pisanim putem na način koji uključuje standardnu pisanu formu, ali i moderne načine komunikacije koji omogućavaju pisani zapis (email, aplikacije i slično).

Ujedno je izraz obavljanje poslova zamijenjen izrazom radnog okruženja koji detaljnije, ali i dalje vrlo široko definira u kojem kontekstu se pruža zaštita prijaviteljima nepravilnosti uključujući i aktivnosti koje traju, koje su trajale ili koje će tek početi. Radno okruženje definira se izvan okvira klasičnog radno-pravnog odnosa u okviru kojega se mogu steći saznanja o nepravilnostima i u okviru kojih bi te osobe mogle doživjeti osvetu te je krug profesionalne aktivnosti u okviru kojih prijavitelji stječu informacije o nepravilnostima ili mogu doživjeti osvetničku radnju proširen.

Novina je također definiranje tijela javne vlasti u skladu s definicijom iz Zakona o pravu na pristup informacijama.

Kao povjerljiva osoba sada, osim osobe zaposlene kod poslodavca, sada može biti i imenovana treća osoba, ali se uvijek mora raditi o fizičkoj osobi, sve uzimajući u obzir samu svrhu instituta povjerljive osobe kao osobe u koju prvenstveno potencijalni prijavitelji, zaposlenici i drugi moraju imati povjerenja, a zatim i vrlo konkretne odgovornosti i mjere zaštite povjerljive osobe.

Novost je i definiranje prijavljene osobe, povratne informacije kao i daljnjeg postupanja po zaprimljenoj prijavi.

Ukazuje se i na zamjenu definiranja štetne radnje pojmom osvete koja znači svaku izravnu ili neizravnu radnju ili propust u radnom okruženju, uključujući prijetnje osvetom i pokušaje osvete, potaknuta unutarnjim ili vanjskim prijavljivanjem ili javnim razotkrivanjem, a uzrokuje ili može uzrokovati neopravdanu štetu prijavitelju. Ova odredba je dalje konkretizirana u članku 9. koji poslodavcu, kao glavno načelo, izričito zabranjuje osvetu, detaljno propisuje koje će se radnje posebno smatraju osvetom (lista nije zatvorena) te propisuje da svi akti ili ugovori s poslodavcem koji predviđaju osvetu nemaju pravni učinak.

U odnosu na važeći tekst Zakona koji je propisivao da se prijavom nepravilnosti ne krši obveza čuvanja poslovne tajne, ovaj tekst puno detaljnije uređuje pitanje odgovornosti prijavitelja nepravilnosti u kontekstu prijavljivanja ili javnog razotkrivanja. Naime, uz izuzetak područja glede kojih ovaj zakon neće imati prednost pri primjeni, izričito se propisuje kako prijavitelj nepravilnosti neće snositi odgovornost za prijavljivanje ili javno razotkrivanje kao ni za stjecanje ili pristup podacima, osim ako je takvim stjecanjem ili pristupom podacima počinjeno kazneno djelo.

Konačno, posebno je propisano da se ovim pravilima ni na koji način ne utječe na postupke koji su obveznim pravilima drugačije uređeni u aktima Europske unije iz Priloga kao ni na odredbe nacionalnog prava u području: zaštite podataka označenih stupnjem tajnosti, obvezu čuvanja odvjetničke tajne, obvezu čuvanja podataka koji se odnose na zdravlje pojedinca, tajnost sudskih vijećanja, odredbe o kaznenom postupku. Također, ovim se zakonom propisuje da prijava nepravilnosti na bilo koji od predviđenih načina ne utječe na pravo prijavitelja da u bilo kojem trenutku podnese prijavu izravno tijelima ovlaštenim na postupanje prema sadržaju prijave sukladno posebnom zakonu i uspostavljenim sustavima otkrivanja i postupanja po nepravilnostima.

Zaštita osoba u postupcima prijave nepravilnosti

Zakonom su i dalje izričito propisana prava na zaštitu prijavitelja nepravilnosti, a novost je i izričito propisivanje uvjeta za zaštitu prijavitelja. Tako je zaštita prijaviteljima nepravilnosti zajamčena uvijek ukoliko su prijavu podnijeli unutarnjim ili vanjskim kanalima prijavljivanja, odnosno ukoliko su javno razotkrili nepravilnost te ukoliko su imali opravdan razlog vjerovati da su informacije o nepravilnostima istinite. Izričito se propisuje kako i osobe koje su anonimno prijavile, ali im je naknadno utvrđen identitet sada imaju isti status zaštite kao i prijavitelji koju su odmah otkrili svoj identitet. Novost je i da osobe koje prijavu podnose institucijama, tijelima ili agencijama Europske Unije imaju također isu zaštitu kao i kad prijavljuju vanjskim kanalima prijavljivanja, u odnosu na akte Europske Unije navedene u dijelu I Priloga Zakona.

Detaljnije je također uređena obveza zaštite identiteta prijavitelja nepravilnosti te se sada izričito propisuje da je otkrivanje takvih podataka moguće samo uz poštivanje uvjeta nužnosti i razmjernosti u okviru postojećih propisa kao i da se prijavitelja obavještava o otkrivanju identiteta i razlozima. Vrlo je važna novina da je izričito propisano kako se zaštita identiteta na jednaki način sada primjenjuje i u kontekstu poslodavaca.

Konačno, preciznije je definirano i to koja prava na zaštitu točno uživaju povjerljiva osoba i njen zamjenik kao i povezane osobe.

Zakonom je točno određen sadržaj prijave nepravilnosti te ista mora sadržavati ime prijavitelja, ime prijavljene osobe i informacije o nepravilnostima, a prijava se može podnijeti u pisanom ili usmenom obliku. Usmeno prijavljivanje moguće je telefonom ili drugim sustavima glasovnih poruka, a na zahtjev prijavitelja i fizičkim sastankom u razumnom roku. Pisano prijavljivanje podrazumijeva mogućnost podnošenja prijave svim načinima koji osiguravaju pisani trag prijave, primjerice elektroničkom poštom ili putem aplikacije.

Ovim se Zakonom propisuje način vođenja evidencije o prijavama te se utvrđuju načini usmenog prijavljivanja nepravilnosti. Osigurava se mogućnost provjere i ispravka prijepisa i zapisnika usmenog prijavljivanja nepravilnosti kao i mogućnosti njihove potvrde točnosti potpisom.

Unutarnje prijavljivanje

Kao i u dosadašnjem tekstu zakona, unutarnje prijavljivanje znači prijavljivanje nepravilnosti poslodavcu. Zakon i dalje propisuje obvezu da je svaki poslodavac koji ima najmanje 50 zaposlenika dužan osigurati kanal unutarnjeg prijavljivanja. Novost je, međutim, da osim pravnih subjekata s više od pedeset zaposlenih moraju imati i poslodavci neovisno o broju zaposlenih, ako su obuhvaćeni primjenom akata iz dijela I točka B. i dijela II Priloga. Nadalje, propisuje se da pravni subjekti u privatnom sektoru te trgovačka društva koja imaju između 50 i 249 radnika mogu dijeliti resurse u pogledu prijave i vođenja postupka unutarnjeg prijavljivanja. Ista mogućnost je ostavljena jedinicama lokalne i područne (regionalne) samouprave uz dodatnu mogućnost da tim kanalima mogu upravljati zajednička tijela u skladu s nacionalnim pravom. Zakon o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi kao sustavnog propisa koji uređuje jedinice lokalne samouprave i jedinice područne (regionalne) samouprave, njihov djelokrug i ustrojstvo, način rada njihovih tijela, nadzor nad njihovim

aktima i radom te druga pitanja od značenja za njihov rad. Navedeni Zakon predviđa mogućnost zajedničkog obavljanja poslova te u članku 54. propisuje sljedeće:

“(1) Dvije ili više jedinica lokalne samouprave mogu obavljanje pojedinih poslova iz svoga samoupravnog djelokruga organizirati zajednički, osobito u svrhu pripreme projekata za povlačenje novčanih sredstava iz fondova Europske unije.

(2) Za obavljanje poslova iz samoupravnog djelokruga na način iz stavka 1. ovoga članka jedinice lokalne samouprave mogu osnovati zajedničko tijelo, zajednički upravni odjel ili službu, zajedničko trgovačko društvo ili mogu zajednički organizirati njihovo obavljanje u skladu s posebnim zakonima.

(3) Međusobni odnosi jedinica lokalne samouprave u zajedničkom organiziranju obavljanja poslova iz samoupravnog djelokruga uređuju se posebnim sporazumom u skladu sa zakonom i njihovim statutima i općim aktima.”

Nadalje, u članku 54.a propisano je da o osnivanju, ustrojstvu i djelokrugu zajedničkog upravnog tijela iz članka 54. Zakona odlučuju predstavnička tijela jedinica lokalne samouprave. Temeljem odluke predstavničkih tijela općinski načelnici i gradonačelnici sklopit će sporazum o osnivanju zajedničkog upravnog tijela kojim se propisuje financiranje, način upravljanja, odgovornost, statusna pitanja službenika i namještenika i druga pitanja od značaja za to tijelo.

Dakle, slijedom navedenih zakonskih odredbi dvije ili više jedinica mogu organizirati zajedničko obavljanje poslova osnivanjem zajedničkog upravnog tijela i to urediti sporazumom.

Obveze poslodavaca ostaju i dalje propisane gotovo na isti način. Izuzetak se tiče postupka imenovanja povjerljive osobe koja se do sada imenovala od strane poslodavca na temelju prijedloga 20% radnika te je isti mehanizam i dalje u upotrebi osim kod poslodavaca koji imaju uspostavljeno radničko vijeće ili sindikalnog povjerenika koji je preuzeo prava i obveze radničkog vijeća gdje prijedlog povjerljive osobe daje radničko vijeće ili sindikalni povjerenik. Naime, obzirom da članak 141. stavak 2. Zakona o radu („Narodne novine“, br. 93/14., 127/17. i 98/19.) propisuje da se: postupak utemeljenja radničkog vijeća pokreće na prijedlog sindikata ili najmanje dvadeset posto radnika zaposlenih kod određenog poslodavca, smatralo se korisnim pojednostavniti postupak predlaganja povjerljive osobe putem radničkog vijeća ili sindikalnog povjerenika.

U kontekstu unutarnjeg prijavljivanja i dalje postoji obveza poslodavca da postupak unutarnjeg prijavljivanja i imenovanje povjerljivih osoba definira kroz opće akte uz napomenu da je zakonska preporuka da takvi kanali budu jednostavni i lako dostupni u svrhu poticanja unutarnjeg prijavljivanja budući da više ne postoji obveza prvenstvenog obraćanja kanalu za unutarnje prijavljivanje prije kanala za vanjsko prijavljivanje.

Nadalje, ovim se zakonom pojašnjava postupak unutarnjeg prijavljivanja nepravilnosti, poduzimanje radnji od strane povjerljive osobe, pružanje informacija prijavitelju nepravilnosti, čuvanje podataka iz prijave, vođenje evidencije o zaprimljenim prijavama te poduzimanje mjera u smjeru otklanjanja utvrđenih nepravilnosti. Promjena u dosadašnjoj regulaciji vidljiva je u kontekstu rokova budući sada više nije propisan rok za okončanje ispitivanja prijave te je rok za pružanje povratne informacije i poduzimanje odgovarajućih radnji duži. Razlog za takvo drugačije reguliranje prvenstveno se tiče omogućavanja prijaviteljima nepravilnosti da se izravno obrate i kanalu za vanjsko

prijavljivanje bez da čekaju okončanje postupka pred kanalom unutarnjeg prijavljivanja te je time prijavitelju omogućeno puno više fleksibilnosti pri izboru kanala prijavljivanja. Također, tijekom rada na radnoj skupini istaknuto je kako ispitivanja nekih nepravilnosti mogu trajati i puno duže od sada predviđenog roka od 60 dana, a čije nepoštivanje ni do sada nije povlačilo nikakve posljedice.

Izričito je propisana zabrana poslodavcu da se osvećuje ne samo prijavitelju nepravilnosti, nego i povjerljivoj osobi i njenom zamjeniku. Također je zabranjeno pokušati utjecati na postupanje povjerljive osobe ili njenog zamjenika. Propisana je također i obveza za povjerljivu osobu i njenog zamjenika da postupaju savjesno i zakonito te ne smiju zloupotrijebiti svoje ovlasti na štetu prijavitelja nepravilnosti.

Vanjsko prijavljivanje nepravilnosti

Ovim se zakonom propisuje da prijavitelj nepravilnosti može prijaviti nepravilnost tijelu za vanjsko prijavljivanje nepravilnosti neovisno je li prije toga iskoristio mogućnost unutarnjeg prijavljivanja.

Nadležnost Pučkog pravobranitelja kao tijela za vanjsko prijavljivanje nepravilnosti ovim se zakonom dodatno uređuje te se postupovno daljnje uređuje postupak vanjskog prijavljivanja nepravilnosti. Propisuje se da Ured pučkog pravobranitelja objavljuje opće informacije o primitku prijave i daljnjem postupanju na temelju njih te druge opće informacije relevantne za zaštitu prijavitelja nepravilnosti. Nadalje, propisuje se obveza prosljeđivanja informacija nadležnim institucijama, tijelima, uredima ili agencijama Europske unije iz prijave, ako je to potrebno zbog provođenja daljnje istrage.

Ovim se zakonom propisuje obveza izrade obrazloženog izvješća o konačnom ishodu postupanja na temelju prijave. Definira se mogućnost davanja prednosti prijavama o teškim nepravilnostima ili o nepravilnostima glede ključnih odredbi obuhvaćenim područjem primjene ovoga Zakona, propisuje se mogućnost zaključenja postupka kod repetitivnih prijava te se definira postupanje s prijavama koje sadrže neznatne nepravilnosti. Definirana je i obveza obavješćivanja podnositelja nepravilnosti o postupanju te o ishodu postupka nakon njegova okončanja.

Prijavitelju nepravilnosti je i dalje mogućnost javnog razotkrivanja, ali će prijavitelj uživati zaštitu samo pod uvjetima propisanim zakonom. Dakle, zakon precizira uvjete za ostvarivanje prava na zaštitu osobe koja javno razotkriva nepravilnosti: da nisu poduzete odgovarajuće mjere kao odgovor na prijavu od strane kanala za unutarnje i vanjsko prijavljivanje ili da prijavitelj ima opravdani razlog vjerovati da nepravilnost može predstavljati neposrednu ili očitu opasnost za javni interes, da postoji rizik od osвете ili da nije izgledno da će se nepravilnosti djelotvorno ukloniti i zbog posebnih okolnosti slučaja.

Sudska zaštita

Sudska zaštita ostala je u najvećoj mjeri regulirana kao i do sada. Bitne izmjene odnose se na brisanje roka za podnošenje zahtjeva za zaštitu u odnosu na to kad je prijavitelj nepravilnosti saznao za štetnu radnju kao i u odnosu na to kad je štetna radnja počinjena. Ovakav rok u prethodnom je zakonu bio definiran na način koji u određenoj mjeri odstupa od

roka navedenog u Zakonu o obveznim odnosima (u daljnjem tekstu: ZOO) koji definira opći rok za naknadu štete. Međutim ZOO početak tog roka povezuje s trenutkom nastanka štetne posljedice, a ne poduzimanja štetne radnje kao u dosadašnjem tekstu zakona. Time je zapravo ovaj zakon definirao rok nepovoljnije u odnosu na rok iz Zakona o obveznim odnosima.

Nadalje, ista odredba je stvarala zabunu glede njene povezanosti s odredbom članka 29. koji omogućuje više petita u tužbenom zahtjevu, uključivši onaj za naknadu štete, te da od njih se može odnositi i na zaštitu prava iz radnog odnosa. Obzirom da je zahtjev za zaštitu prava iz radnog odnosa vezan za strogi prekluzivni rok, u praksi je stvaralo probleme odrediti po kojem postupku i u kojim rokovima odlučivati o tužbenom zahtjevu za zaštitu prijavitelja nepravilnosti. Kako bi se izbjegle nedoumice u praksi, a iskoristila logika postojećeg zakonskog rješenja iz Zakona o suzbijanju diskriminacije (članak 17. stavak 2.), koje se dobro uvriježilo u praksi, isto je uneseno i u ovaj Zakon. Navedeno rješenje predviđa spajanje tih postupaka i određivanje procesnih pravila na jednostavniji način.

Konačno napominjemo kako je dosadašnji pojam štetne radnje zamijenjen pojmom osvete koji izričaj je preuzet iz Direktive, ali se u osnovi radi o štetnoj radnji u smislu općih pravila o naknadi štete.

Sankcioniranje, prijelazne i završne odredbe

Novost u zakonu je i izričito propisivanje inspeksijskog nadzora nad provedbom ovog zakona i propisa koji se donose na temelju njega, a koji nadzor provode nadležna tijela sukladno posebnim propisima.

Novost u kontekstu sankcioniranja je uvođenje mogućnosti izricanja prekršajnih sankcija i za pokretanje zlonamjernih postupaka protiv prijavitelja nepravilnosti ili povezanih osoba. Nadalje, predviđeno je i da povjerljiva osoba i njen zamjenik i bilo koja druga osoba koja sudjeluje u postupku prekršajno odgovaraju za kršenje obveza zaštite identiteta i povjerljivosti.

III. OCJENA I IZVORI SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Financijska sredstva potrebna za provedbu ovog Zakona osigurana su u okviru limita ukupnih rashoda razdjela 120 - Ured pučkog pravobranitelja utvrđenih Smjernicama ekonomske i fiskalne politike za razdoblje 2022.-2024. Financijska sredstva potrebna za zapošljavanje 5 novih službenika će se osigurati preraspodjelom sa proračunskih pozicija razdjela 109 - Ministarstvo pravosuđa i uprave, sa aktivnosti A629000 - Administracija i upravljanje Ministarstva i K630103 – Uređenje i opremanje Ministarstva.

PRIJEDLOG ZAKONA O ZAŠTITI PRIJAVITELJA NEPRAVILNOSTI

I. OPĆE ODREDBE

Sadržaj Članak 1.

Ovim Zakonom uređuje se prijavljivanje nepravilnosti, postupak prijavljivanja nepravilnosti, prava osoba u postupku prijavljivanja, obveze tijela javne vlasti te pravnih i fizičkih osoba u vezi s prijavom nepravilnosti, kao i druga pitanja važna za prijavu nepravilnosti i zaštitu prijavitelja nepravilnosti.

Primjena pravne stečevine Europske unije Članak 2.

Ovim Zakonom se u hrvatsko zakonodavstvo preuzima Direktiva (EU) 2019/1937 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2019. o zaštiti osoba koje prijavljuju povrede prava Unije (SL L 305, 26. 11. 2019.).

Cilj Članak 3.

Cilj je ovoga Zakona učinkovita zaštita prijavitelja nepravilnosti koja uključuje i osiguravanje dostupnih i pouzdanih načina prijavljivanja nepravilnosti.

Područje primjene Zakona Članak 4.

(1) Ovim Zakonom propisuje se zaštita osoba koje prijavljuju nepravilnosti:

a) koje su obuhvaćene područjem primjene akata Europske unije navedenih u dijelu I Priloga ovom Zakonu koji se odnose na sljedeća područja:

- javnu nabavu
- financijske usluge, proizvode i tržišta te sprječavanje pranja novca i financiranja terorizma
- sigurnost i sukladnost proizvoda
- sigurnost prometa
- zaštitu okoliša
- zaštitu od zračenja i nuklearnu sigurnost
- sigurnost hrane i hrane za životinje, zdravlje i dobrobit životinja
- javno zdravlje
- zaštitu potrošača
- zaštitu privatnosti i osobnih podataka te sigurnost mrežnih i informacijskih sustava.

b) koje utječu na financijske interese Europske unije kako je navedeno u članku 325. Ugovora o funkcioniranju Europske unije i dodatno utvrđeno u relevantnim mjerama Europske unije

c) koje se odnose na unutarnje tržište, kako je navedeno u članku 26. stavku 2. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, uključujući povrede pravila Europske unije o tržišnom natjecanju i državnim potporama, kao i povrede koje se odnose na unutarnje tržište u odnosu na radnje kojima se krše pravila o porezu na dobit ili aranžmane čija je svrha ostvariti poreznu

prednost koja je u suprotnosti sa ciljem ili svrhom primjenjivog zakonodavstva o porezu na dobit

d) koje se odnose na druge odredbe nacionalnih propisa, ukoliko se takvim kršenjem ugrožava i javni interes.

(2) Odredbe ovog Zakona ne primjenjuju se na pitanja obrane i nacionalne sigurnosti osim ako ista nisu obuhvaćena zakonodavstvom Europske unije navedenom u dijelu I Priloga ovog Zakona.

(3) U svrhu primjene stavka 2. ovoga članka, tijela u čijem su djelokrugu poslovi nacionalne sigurnosti i obrane donijeti će posebni akt kojim će se urediti zaštita prijavitelja nepravilnosti, te postupak prijavljivanja nepravilnosti u području ključnih sigurnosnih i obrambenih interesa, a vodeći računa o zaštiti ključnih sigurnosnih i obrambenih interesa.

Odnos s drugim propisima **Članak 5.**

(1) Ukoliko su zakonodavstvom Europske unije navedenom u dijelu II Priloga ovom Zakonu predviđena posebna pravila o prijavljivanju nepravilnosti, primjenjuju se ta pravila. Odredbe ovog Zakona primjenjuju se u mjeri u kojoj pitanje nije obvezno uređeno aktima Unije iz dijela II Priloga ovog Zakona.

(2) Ovim se zakonom ne utječe na primjenu prava Europske unije ili nacionalnog prava koje se odnosi na:

- a) zaštitu klasificiranih podataka
- b) obvezu čuvanja odvjjetničke tajne
- c) obvezu čuvanja podataka koji se odnose na zdravlje pojedinca
- d) tajnost sudskih vijećanja
- e) pravila o kaznenom postupku.

(3) Prijava nepravilnosti vanjskim ili unutarnjim kanalima prijavljivanja ili javnim razotkrivanjem ne utječe na pravo prijavitelja da u bilo kojem trenutku podnese prijavu izravno tijelima ovlaštenim na postupanje prema sadržaju prijave sukladno posebnom zakonu i uspostavljenim sustavima otkrivanja i postupanja po nepravilnostima.

Značenje izraza u ovom Zakonu **Članak 6.**

Pojedini pojmovi u smislu ovoga Zakona imaju sljedeća značenja:

1. „nepravilnost“ znači radnje ili propuste koji su protupravni i odnose se na područje primjene i propise navedene u članku 4., ili su u suprotnosti s ciljem ili svrhom tih propisa,

2. „informacije o nepravilnostima“ označavaju informacije, uključujući opravdane sumnje, o stvarnim ili mogućim nepravilnostima koje su se dogodile ili su vrlo izgledne u organizaciji u kojoj prijavitelj radi ili je radio ili neposredno treba ili je trebao započeti raditi ili u drugoj organizaciji s kojom je prijavitelj u kontaktu ili s kojom je bio u kontaktu u radnom okruženju, te o pokušajima prikrivanja takvih nepravilnosti,

3. „prijavitelj nepravilnosti“ je fizička osoba koja prijavljuje ili javno razotkriva nepravilnosti o kojima je saznao u svom radnom okruženju,

4. „prijava“ ili „prijaviti“ znači usmeno ili pisano prenošenje informacija o nepravilnostima,

5. „radno okruženje” znači profesionalne aktivnosti u javnom ili privatnom sektoru u okviru kojih, neovisno o prirodi tih aktivnosti, osobe stječu informacije o nepravilnostima i u okviru kojih bi te osobe mogle doživjeti osvetu ako prijave takve nepravilnosti, uključivši situaciju kada je aktivnost u međuvremenu prestala ili neposredno treba ili je trebala započeti.

Takve aktivnosti posebno uključuju:

a) osobe u radnom odnosu

b) osobe koje imaju položaj samozaposlenih osoba

c) imatelje dionica i poslovnih udjela, kao i osobe koje su članovi upravnog, upravljačkog ili nadzornog tijela poduzeća, uključujući neizvršne članove, te volontere i plaćene ili neplaćene vježbenike

d) osobe koje rade pod nadzorom i u skladu s uputama ugovaratelja, podugovaratelja i dobavljača

e) svako drugo sudjelovanje u djelatnostima pravne ili fizičke osobe,

6. „poslodavac“ je tijelo javne vlasti, fizička ili pravna osoba prema zakonu kojim se uređuju radni odnosi, te fizička ili pravna osoba kod koje prijavitelj nepravilnosti obavlja profesionalne aktivnosti u radnom okruženju,

7. „tijela javne vlasti“ su određena odredbama zakona kojim se uređuje pravo na pristup informacijama,

8. „povezane osobe“ su bračni ili izvanbračni drug, životni partner ili neformalni životni partner, srodnici po krvi u ravnoj liniji, srodnici u pobočnoj liniji do četvrtog stupnja, srodnici po tazbini do drugog stupnja, skrbnik, partner – skrbnik djeteta te posvojitelj odnosno posvojenik, te druge fizičke i pravne osobe koje se prema drugim osnovama i okolnostima opravdano mogu smatrati interesno povezanima s prijaviteljem nepravilnosti,

9. „osveta“ označava svaku izravnu ili neizravnu radnju ili propust u radnom okruženju, uključujući prijetnje osvetom i pokušaje osvete, potaknuta unutarnjim ili vanjskim prijavljivanjem ili javnim razotkrivanjem, a uzrokuje ili može uzrokovati neopravdanu štetu prijavitelju,

10. „povjerljiva osoba“ je fizička osoba zaposlena kod poslodavca ili treća fizička osoba imenovana od strane poslodavca radi zaprimanja prijave nepravilnosti, komunikacije s prijaviteljem i vođenja postupka zaštite u vezi s prijavom nepravilnosti,

11. „prijavljena osoba” je tijelo javne vlasti, fizička ili pravna osoba koja je u prijavi ili pri javnom razotkrivanju nepravilnosti navedena kao odgovorna za počinjenje nepravilnosti ili s njom povezana osoba,

12. „daljnje postupanje“ označava svaku radnju koju je primatelj prijave nadležan za ispitivanje nepravilnosti ili bilo koje drugo tijelo ili osoba, organizacijska cjelina, odnosno tijelo nadležno za postupanje po sadržaju prijave nepravilnosti poduzeo radi procjene točnosti navoda iz prijave i, prema potrebi, rješavanja prijavljene nepravilnosti, uključujući mjere kao što su unutarnja istraga, istraga, progon, mjera za povrat sredstava ili zaključivanje postupka,

13. „povratna informacija” znači pružanje informacija prijaviteljima u vezi s predviđenim ili poduzetim daljnjim postupanjima te o razlozima za takvo daljnje postupanje.

Rodna neutralnost

Članak 7.

Izrazi u ovom Zakonu koji imaju rodno značenje odnose se jednako na muški i ženski rod.

Zabrana sprječavanja prijavljivanja nepravilnosti i pokretanja zlonamjernih postupaka

Članak 8.

- (1) Zabranjeno je sprječavanje prijavljivanja nepravilnosti.
- (2) Odredbe općeg ili pojedinačnog akta poslodavca te pravnog posla kojima se propisuje zabrana prijavljivanja nepravilnosti nemaju pravni učinak.
- (3) Zabranjeno je pokretanje zlonamjernih postupaka protiv prijavitelja nepravilnosti, povezanih osoba, te povjerljivih osoba i njenih zamjenika.

Zabrana osvete

Članak 9.

- (1) Poslodavac se ne smije osvećivati prijavitelju nepravilnosti, povezanim osobama, te povjerljivoj osobi i njenom zamjeniku zbog prijavljivanja nepravilnosti ili javnog razotkrivanja.
- (2) Osvetom se posebice smatraju postupci:
  - a) privremenog udaljavanja, otpuštanja, razrješenja ili jednakovrijednih mjera
  - b) nazadovanja ili uskraćivanja mogućnosti za napredovanje
  - c) prijenosa dužnosti, promjene mjesta rada, smanjenja plaće, promjene radnog vremena
  - d) uskraćivanja mogućnosti za osposobljavanje
  - e) negativne ocjene rada ili preporuke za zapošljavanje
  - f) nametanja ili određivanja stegovne mjere, prijekora ili druge sankcije, uključujući financijsku sankciju
  - g) prisile, zastrašivanja, uznemiravanja ili izoliranja
  - h) diskriminacije, stavljanja u nepovoljni položaj ili nepravednog tretmana
  - i) uskrate ponude za sklapanje ugovora na neodređeno vrijeme, a za to su bili ispunjeni zakonski uvjeti, ako je radnik imao opravdano očekivanje da će mu isti biti ponuđen
  - j) nesklapanja uzastopnog ugovora o radu na određeno vrijeme u skladu s odredbama nacionalnih propisa, ili prijevremenog raskida
  - k) prouzročenja štete, uključujući štetu za ugled osobe, osobito na društvenim mrežama, ili financijskog gubitka, uključujući gubitak poslovanja i gubitak prihoda
  - l) negativnog označavanja na temelju neformalnog ili formalnog sektorskog sporazuma ili sporazuma koji se primjenjuje na cijelu industriju, što može značiti da osoba u budućnosti neće moći naći posao u tom sektoru ili industriji
  - m) prijevremenog raskida ugovora o nabavi robe ili usluga ili njegova poništavanja
  - n) poništavanja licencije ili dozvole
  - o) psihijatrijskih ili liječničkih upućivanja.
- (3) Odredbe općeg ili pojedinačnog akta poslodavca te pravnog posla kojima se poslodavac osvećuje prijavitelju nepravilnosti ili povezanoj osobi zbog prijavljivanja nepravilnosti ili javnog razotkrivanja nemaju pravni učinak.

**Odgovornost prijavitelja nepravilnosti
u slučaju prijavljivanja ili javnog razotkrivanja
Članak 10.**

(1) Ne dovodeći u pitanje članak 5. stavak 2., ako osobe prijave informacije o nepravilnostima ili javno razotkriju informacije u skladu s ovim Zakonom, ne smatra se da su prekršile bilo kakvo ograničenje u vezi s otkrivanjem informacija te ni na koji način ne snose odgovornost u pogledu takve prijave ili javnog razotkrivanja pod uvjetom da su imale opravdan razlog vjerovati da su prijava ili javno razotkrivanje tih informacija bili nužni radi razotkrivanja nepravilnosti na temelju ovog Zakona.

(2) Prijavitelji ne snose odgovornost u pogledu stjecanja prijavljenih ili javno razotkrivenih informacija ili pristupa njima, osim ako takvo stjecanje ili pristup ne predstavlja kazneno djelo.

(3) Svaka druga potencijalna odgovornost prijavitelja proizišla iz radnji ili propusta koji nisu povezani s podnošenjem prijave ili javnim razotkrivanjem ili koji nisu potrebni za razotkrivanje nepravilnosti na temelju ovog zakona i dalje je uređena primjenjivim nacionalnim propisima ili pravom Europske unije.

(4) U svim postupcima, uključujući postupke zbog klevete, povrede autorskog prava, povrede tajnosti, povrede pravila o zaštiti podataka, otkrivanja poslovne tajne ili zahtjeva za naknadu na temelju privatnog, javnog ili kolektivnog radnog prava, prijavitelji nepravilnosti ne snose nikakvu odgovornost zbog prijave ili javnih razotkrivanja na temelju ovog Zakona. Te osobe imaju pravo na temelju te prijave ili javnog razotkrivanja zatražiti odbacivanje predmeta, pod uvjetom da su imali opravdan razlog vjerovati da su prijava ili javno razotkrivanje bili nužni radi razotkrivanja nepravilnosti na temelju ovog Zakona.

(5) Ako osoba podnese prijavu ili javno razotkrije informacije o nepravilnostima koje su obuhvaćene područjem primjene ovog zakona, a te informacije uključuju poslovne tajne, te ako ta osoba ispunjava uvjete iz ovog Zakona, takva prijava ili javno razotkrivanje smatraju se zakonitima u onoj mjeri u kojoj se takvo pribavljanje, korištenje ili otkrivanje zahtijeva ili dopušta pravom Unije ili nacionalnim pravom.

**II. PRAVA PRIJAVITELJA NEPRAVILNOSTI, POVJERLJIVIH OSOBA I
NJIHOVIH ZAMJENIKA TE POVEZANIH OSOBA**

**Pravo na zaštitu
Članak 11.**

Prijavitelj nepravilnosti ima pravo na:

1. zaštitu sukladno postupcima predviđenim ovim Zakonom
2. sudsku zaštitu
3. naknadu štete
4. zaštitu identiteta i povjerljivosti
5. primarnu besplatnu pravnu pomoć u skladu sa zakonom kojim se uređuje pravo na besplatnu pravnu pomoć.

Uvjeti za zaštitu prijavitelja Članak 12.

(1) Prijavitelji nepravilnosti uživaju zaštitu predviđenu ovim Zakonom ukoliko su imali opravdan razlog vjerovati da su prijavljene ili javno razotkrivene informacije o nepravilnostima istinite u trenutku prijave ili razotkrivanja te da su te informacije obuhvaćene područjem primjene ovog Zakona te ukoliko su podnijeli prijavu u skladu s odredbama ovog Zakona unutarnjim ili vanjskim kanalima ili su javno razotkrili nepravilnost.

(2) Osobe koje su anonimno prijavile ili javno razotkrile informacije o nepravilnostima, a koje ispunjavaju uvjete iz stavka 1. ovog članka i čiji je identitet naknadno utvrđen te trpe osvetu, imaju pravo na zaštitu neovisno o tome što su prijavu podnijele anonimno.

(3) Osobe koje nepravilnosti obuhvaćene područjem primjene iz dijela I i II Priloga ovog Zakona prijavljuju nadležnim institucijama, tijelima, uredima ili agencijama Europske unije imaju pravo na zaštitu utvrđenu ovim Zakonom pod istim uvjetima kao osobe koje podnose prijavu vanjskim kanalima.

Pomoć prijavitelju nepravilnosti Članak 13.

Prijavitelja nepravilnosti ili povezanu osobu koja sudjeluje u postupku pred sudom ili drugim tijelom, a iz neznanja bi mogla propustiti kakvu radnju ili se zbog toga ne bi koristila svojim pravom, sud ili drugo tijelo koje vodi postupak poučit će o pravima koja joj pripadaju prema ovom Zakonu ili prema propisima koji se primjenjuju u tom postupku te o posljedicama propuštanja radnje.

Obveza zaštite identiteta Članak 14.

(1) Identitet prijavitelja, odnosno podaci na osnovi kojih se može otkriti njegov identitet te drugi podaci koji su navedeni u prijavi nepravilnosti dostupni su isključivo osobama koje su zadužene za primanje takvih prijava i njihovu daljnju obradu te isti moraju ostati zaštićeni, osim ako prijavitelj nepravilnosti pristane na otkrivanje tih podataka.

(2) Iznimno se identitet prijavitelja i sve ostale informacije iz stavka 1. ovoga članka mogu otkriti samo ako je to nužna i razmjerna obveza koja se nalaže pravom Europske unije ili nacionalnim pravom u kontekstu istraga nacionalnih tijela ili u okviru sudskog postupka, među ostalim radi zaštite prava na obranu prijavljene osobe.

(3) Otkrivanja izvršena na temelju iznimke predviđene stavkom 2. ovoga članka podliježu odgovarajućim zaštitnim mjerama na temelju primjenjivih pravila Europske unije i nacionalnog zakonodavstva. Tijelo koje otkriva identitet prijavitelja, istoga obavještava prije otkrivanja njihovog identiteta, osim ako bi se takvom informacijom ugrozile povezane istrage ili sudski postupci. Prilikom obavješćivanja nadležna tijela prijaviteljima šalju pisanu obavijest s razlozima za otkrivanje povjerljivih podataka.

(4) Odredbe stavka 1. ovoga članka koje se odnose na zaštitu identiteta prijavitelja primjenjuju se i na zaštitu identiteta prijavljenih osoba.

Obrada osobnih podataka

Članak 15.

(1) Svaka obrada osobnih podataka u skladu s ovim Zakonom, uključujući razmjenu ili prijenos osobnih podataka nadležnim tijelima, obavlja se u skladu s relevantnim propisima Europske unije i propisima nacionalnog zakonodavstva.

(2) Osobni podaci koji očito nisu relevantni za postupanje s određenom prijavom ne prikupljaju se ili se, ako se slučajno prikupe, brišu bez nepotrebne odgode.

Zaštita povjerljivosti

Članak 16.

Osoba kojoj prijavitelj nepravilnosti prijavi nepravilnosti i svaka druga osoba koja sudjeluje u postupku po prijavi nepravilnosti dužna je štiti podatke koje sazna u prijavi te ih ne smiju iskorištavati ili otkrivati za svrhe koje prelaze ono što je potrebno za ispravno daljnje postupanje.

Zaštita povjerljivih osoba i njihovih zamjenika

Članak 17.

Povjerljiva osoba te njezin zamjenik imaju pravo na zaštitu iz članka 11. točaka 2. i 3. ovoga Zakona, ako učine vjerojatnim da je prema njima počinjena osveta zbog zaprimanja prijave o nepravilnosti, odnosno postupanja po zaprimljenoj prijavi.

Zaštita povezanih osoba

Članak 18.

Povezana osoba ima pravo na zaštitu iz članka 11. točke 4. Povezana osoba uživa zaštitu iz točaka 2. i 3. ovoga Zakona, ako učini vjerojatnim da je prema njoj počinjena osveta zbog povezanosti s prijaviteljem nepravilnosti.

III. POSTUPAK PRIJAVLJIVANJA NEPRAVILNOSTI I POSTUPANJE PO PRIJAVI

Prijava nepravilnosti

Članak 19.

(1) Prijava nepravilnosti sadrži podatke o prijavitelju nepravilnosti, prijavljenom tijelu ili osobi te informacije o nepravilnostima.

(2) Prijava nepravilnosti može se podnijeti u pisanom ili usmenom obliku. Pisani oblik uključuje svaki oblik komunikacije koji osigurava pisani zapis. Usmeno prijavljivanje moguće je telefonom ili drugim sustavima glasovnih poruka te, na zahtjev prijavitelja, fizičkim sastankom u razumnom roku.

Vođenje evidencije o prijavama **Članak 20.**

(1) Povjerljive osobe i tijelo nadležno za vanjsko prijavljivanje vode evidenciju o svakoj zaprimljenoj prijavi nepravilnosti, u skladu sa zahtjevima u pogledu povjerljivosti predviđenima u člancima 14., 15. i 16. ovoga Zakona.

(2) Prijave se čuvaju u trajnom obliku sukladno propisima nacionalnog zakonodavstva.

(3) Ako se za podnošenje prijave upotrebljava telefonski uređaj na kojem je moguće napraviti zvučni zapis ili drugi sustav glasovnih poruka na kojem je moguće napraviti zvučni zapis, povjerljive osobe i tijelo nadležno za vanjsko prijavljivanje imaju pravo evidentirati usmenu prijavu, uz suglasnost prijavitelja, na jedan od sljedećih načina:

a) zvučnim zapisom razgovora u trajnom i dostupnom obliku ili

b) potpunim i točnim prijepisom razgovora koji izrađuju članovi osoblja koji su odgovorni za postupanje s prijavom.

(4) Ako se za podnošenje prijave upotrebljava telefonski uređaj na kojem nije moguće napraviti zvučni zapis ili drugi sustav glasovnih poruka na kojem nije moguće napraviti zvučni zapis, povjerljiva osoba i tijelo nadležno za vanjsko prijavljivanje imaju pravo evidentirati usmenu prijavu u obliku točnog zapisa razgovora koji zapisuje član osoblja odgovoran za postupanje s prijavom.

(5) Ako osoba zatraži sastanak s povjerljivom osobom ili tijelom nadležnim za vanjsko prijavljivanje u svrhu podnošenja prijave u skladu s člankom 19. stavkom 2. ovoga Zakona, povjerljiva osoba i tijelo nadležno za vanjsko prijavljivanje osiguravaju, uz suglasnost prijavitelja, vođenje potpune i točne evidencije sa sastanka u trajnom i dostupnom obliku.

(6) Povjerljiva osoba i tijelo nadležno za vanjsko prijavljivanje imaju pravo evidentirati sastanak na jedan od sljedećih načina:

(a) zvučnim zapisom razgovora u trajnom i dostupnom obliku ili

(b) točnim zapisnikom sa sastanka koji izrađuju članovi osoblja odgovorni za postupanje s prijavom.

(7) Povjerljiva osoba i tijelo nadležno za vanjsko prijavljivanje ponuditi će prijavitelju mogućnost provjere i ispravka prijepisa poziva iz stavka 3. ovog članka, zapisnika razgovora iz stavka 4. ovog članka i zapisnika sa sastanka iz stavka 6. ovog članka, kao i mogućnost potvrde točnosti potpisom.

Unutarnje prijavljivanje nepravilnosti **Članak 21.**

(1) Unutarnje prijavljivanje nepravilnosti je prijavljivanje nepravilnosti poslodavcu.

(2) Poslodavac koji zapošljava najmanje 50 osoba, dužan je osigurati mogućnost unutarnjeg prijavljivanja nepravilnosti. Poslodavci koji zapošljavaju manje od 50 radnika mogu imati uspostavljen unutarnji kanal prijavljivanja nepravilnosti.

(3) Iznimno od stavka 2. ovog članka, poslodavac koji je obuhvaćen primjenom akata iz dijela I točka B. i dijela II Priloga, dužan je uspostaviti kanal unutarnjeg prijavljivanja neovisno o broju zaposlenih.

(4) Pravni subjekti u privatnom sektoru te trgovačka društva iz definicije javne vlasti navedene u članku 6. točke 7. ovog Zakona koji imaju između 50 i 249 radnika mogu dijeliti resurse u pogledu primitka prijave i vođenja postupka, pod uvjetima predviđenim ovim Zakonom i propisom nacionalnog zakonodavstva kojim se uređuje radno pravo.

(5) Jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave mogu dijeliti resurse u pogledu primitka prijave i vođenja postupka u skladu s propisima koji reguliraju područje lokalne i područne (regionalne) samouprave.

Obveze poslodavca

Članak 22.

(1) Poslodavac je dužan:

1. donijeti opći akt iz članka 23. stavka 1. ovoga Zakona i na prikladan način učiniti ga dostupnim svim osobama u radnom okruženju, zajedno sa svim informacijama bitnima za podnošenje prijave nepravilnosti
2. imenovati povjerljivu osobu iz članka 6. točke 10. ovoga Zakona i njenog zamjenika u skladu s općim aktom iz članka 23. stavka 1. ovoga Zakona, na prijedlog:
  - a) radničkog vijeća ili sindikalnog povjerenika koji je preuzeo prava i obveze radničkog vijeća
  - b) najmanje 20 % radnika zaposlenih kod poslodavca, ukoliko radničko vijeće ili sindikalni povjerenik koji je preuzeo prava i obveze radničkog vijeća nisu ustanovljeni pri poslodavcu
3. zaštititi prijavitelja nepravilnosti od osвете i poduzeti nužne mjere radi zaustavljanja osвете i otklanjanja njenih posljedica
4. čuvati podatke zaprimljene u prijavi od neovlaštenog otkrivanja, osim ako to nije suprotno zakonu
5. voditi evidenciju o prijavama u skladu sa člankom 20. ovoga Zakona
6. poduzeti mjere radi otklanjanja utvrđenih nepravilnosti.

(2) Poslodavac će imenovati osobe iz stavka 1. točke 2. ovoga članka i u slučaju kada nije dan prijedlog radničkog vijeća ili sindikalnog povjerenika koji je preuzeo prava i obveze radničkog vijeća, odnosno 20 % radnika zaposlenih kod poslodavca.

(3) Imenovana povjerljiva osoba i njen zamjenik iz stavka 1. točke 2. i stavka 2. ovoga članka mogu se promijeniti na temelju prijedloga radničkog vijeća ili sindikalnog povjerenika koji je preuzeo prava i obveze radničkog vijeća, odnosno 20 % radnika zaposlenih kod poslodavca.

(4) Prijedlog iz stavka 3. ovoga članka obvezuje poslodavca da promijeni kanal unutarnjeg prijavljivanja u roku od trideset dana od zaprimanja prijedloga. Do donošenja odluke o određivanju novog kanala unutarnjeg prijavljivanja, poslove povjerljive osobe obavlja njezin zamjenik, osim ako okolnosti upućuju na to da je potrebno imenovati treću osobu da privremeno obavlja poslove povjerljive osobe.

(5) Povjerljiva osoba i njen zamjenik moraju dati pisanu suglasnost za imenovanje.

Akti poslodavca

Članak 23.

(1) Općim aktom uređuje se postupak unutarnjeg prijavljivanja nepravilnosti i postupak imenovanja povjerljive osobe i njenog zamjenika.

(2) Kanali za unutarnje prijavljivanje, kao i informacije o njima, moraju biti lako dostupni svim osobama iz radnog okruženja, razumljivi i učinkoviti u svrhu poticanja prvenstvenog korištenja unutarnjih kanala prijavljivanja.

(3) Aktom iz stavka 1. ovoga članka ne može se smanjiti opseg prava ili uskratiti neko pravo prijavitelju nepravilnosti iz ovoga Zakona.

(4) Akt iz stavka 1. ovoga članka koji nije u skladu s ovim Zakonom nema pravni učinak.

Postupak unutarnjeg prijavljivanja nepravilnosti

Članak 24.

- (1) Postupak unutarnjeg prijavljivanja nepravilnosti započinje dostavljanjem prijave povjerljivoj osobi.
- (2) Povjerljiva osoba dužna je:
1. zaprimiti prijavu nepravilnosti i potvrditi primitak prijave u roku od sedam dana od primitka
  2. bez odgode poduzeti radnje iz svoje nadležnosti potrebne za zaštitu prijavitelja nepravilnosti
  3. poduzeti radnje radi ispitivanja nepravilnosti i dostaviti prijavitelju povratnu informaciju o prijavi u pravilu u roku od trideset dana, ali ne duljem od devedeset dana od potvrde o
  4. prijavu o nepravilnosti proslijediti tijelima ovlaštenim na postupanje prema sadržaju prijave, ako nepravilnost nije riješena s poslodavcem primitku prijave, ili ako potvrda nije poslana prijavitelju od isteka sedmodnevnog razdoblja nakon podnošenja prijave
  5. bez odgode pisanim putem obavijestiti prijavitelja nepravilnosti o ishodu ispitivanja prijave
  6. pisanim putem izvijestiti nadležno tijelo za vanjsko prijavljivanje nepravilnosti o zaprimljenim prijavama i ishodu postupanja u roku od trideset dana od odlučivanja o prijavi
  7. čuvati identitet prijavitelja nepravilnosti i podatke zaprimljene u prijavi od neovlaštenog otkrivanja odnosno objave drugim osobama, osim ako to nije suprotno zakonu
  8. pružiti jasne i lako dostupne informacije o postupcima za podnošenje prijave vanjskim kanalima nadležnim tijelima i prema potrebi, institucijama, tijelima, uredima ili agencijama Unije nadležnim za postupanje po sadržaju prijave nepravilnosti.
- (3) Poslodavac se ne smije osvećivati povjerljivoj osobi i njezinom zamjeniku.
- (4) Poslodavac ne smije utjecati ili pokušati utjecati na postupanje povjerljive osobe i njezina zamjenika prilikom poduzimanja radnji iz njihove nadležnosti potrebnih za zaštitu prijavitelja nepravilnosti.
- (5) Povjerljiva osoba i njezin zamjenik moraju svoje dužnosti obavljati zakonito i savjesno i ne smiju zlouporabiti svoje ovlasti na štetu prijavitelja nepravilnosti.

Vanjsko prijavljivanje nepravilnosti

Članak 25.

- (1) Vanjsko prijavljivanje nepravilnosti je prijavljivanje nepravilnosti nadležnom tijelu.
- (2) Prijavitelj nepravilnosti može prijaviti nepravilnost nadležnom tijelu za vanjsko prijavljivanje nepravilnosti:
- nakon što je prvo podnio prijavu kanalima za unutarnje prijavljivanje ili
  - izravno kanalima za vanjsko prijavljivanje.

Nadležno tijelo za vanjsko prijavljivanje nepravilnosti

Članak 26.

- (1) Nadležno tijelo za vanjsko prijavljivanje nepravilnosti je pučki pravobranitelj.
- (2) Pučki pravobranitelj sukladno ovom Zakonu:
1. zaprima prijavu o nepravilnosti

2. bez odgode, a u svakom slučaju unutar sedam dana od primitka prijave, potvrđuje taj primitak, osim ako je prijavitelj izričito zatražio suprotno ili ako nadležno tijelo opravdano vjeruje da bi se potvrdom primitka prijave ugrozila zaštita identiteta prijavitelja
  3. ispituje pojedinačne prijave radi poduzimanja radnji iz svoje nadležnosti potrebnih za zaštitu prava prijavitelja, ako je prijavitelj nepravilnosti učinio vjerojatnim da jest ili bi mogao biti žrtva osvete zbog prijave nepravilnosti
  4. prijavu o nepravilnosti u razumnom roku na siguran način prosljeđuje tijelima ovlaštenim za postupanje prema sadržaju prijave te o tome bez odgađanja obavještava prijavitelja nepravilnosti
  5. izrađuje izvještaj kojim ocjenjuje jesu li ugrožena ili povrijeđena ustavna ili zakonska prava prijavitelja nepravilnosti
  6. daje opće pravne informacije prijavitelju nepravilnosti u vezi sa zaštitom prava prijavitelja nepravilnosti
  7. čuva identitet prijavitelja nepravilnosti i podatke zaprimljene u prijavi od neovlaštenog otkrivanja odnosno objave drugim osobama, osim ako to nije suprotno zakonu
  8. u svom godišnjem izvješću izvješćuje Hrvatski sabor o zaštiti prijavitelja nepravilnosti, a to može činiti i posebnim izvješćima ako se radi o ugroženosti ustavnih i zakonskih prava većeg stupnja ili značaja
  9. prema potrebi, nadležnim institucijama, tijelima, uredima ili agencijama Europske unije pravodobno prosljeđuje informacije iz prijave radi provođenja daljnje istrage, ako je tako predviđeno pravom Europske unije ili nacionalnim zakonodavstvom
  10. na svojim internetskim stranicama u zasebnom, lako prepoznatljivom i lako dostupnom odjeljku objavljuje opće informacije o primitku prijave i daljnjem postupanju na temelju njih te druge opće informacije relevantne za zaštitu prijavitelja nepravilnosti u kontekstu ovog zakona, a poglavito:
    - uvjete pod kojima se ostvaruje pravo na zaštitu
    - kontakt podatke, posebno adresu elektroničke pošte i poštansku adresu te brojeve telefona, uz napomenu snimaju li se telefonski razgovori
    - postupke koji se primjenjuju na prijavu povreda, uključujući način na koji nadležno tijelo može od prijavitelja zatražiti pojašnjenje prijavljene informacije ili pružanje dodatnih informacija, rok za pružanje povratne informacije te vrstu i sadržaj takve povratne informacije
    - režim povjerljivosti koji se primjenjuje na prijave, imajući u vidu članak 16. ovog Zakona te relevantne odredbe nacionalnog zakonodavstva
    - vrstu potrebnog daljnjeg postupanja prema prijavi
    - pravna sredstva i postupke za zaštitu od osvete te mogućnosti dobivanja povjerljivih savjeta za osobe koje razmatraju podnošenje prijave
    - izjavu u kojoj se jasno objašnjavaju uvjeti pod kojima su osobe koje podnose prijavu nadležnom tijelu zaštićene od snošenja odgovornosti za povredu povjerljivosti.
- (3) Postupak zaštite prijavitelja nepravilnosti provodi se sukladno propisima koje primjenjuje pučki pravobranitelj te odredbama ovoga Zakona.

Postupanje s prijavom nepravilnosti i komunikacija s prijaviteljem

Članak 27.

(1) Osobe, organizacijske cjeline, odnosno tijela ovlaštena na postupanje prema sadržaju prijave, dužna su u razumnom roku koji ne smije biti dulji od trideset dana od zaprimanja prijave podnijeti informacije o poduzetim mjerama na temelju te prijave pučkom pravobranitelju, kao i povjerljivoj osobi kad je ona poslala prijavu nepravilnosti tijelima

ovlaštenim na postupanje prema sadržaju prijave sukladno članku 24. stavku 2. točki 3. ovoga Zakona.

(2) Osobe, organizacijske cjeline, odnosno tijela ovlaštena na postupanje prema sadržaju prijave dužna su u roku od petnaest dana od okončanja postupanja podnijeti obrazloženo izvješće o konačnom ishodu postupanja na temelju prijave pučkom pravobranitelju, kao i povjerljivoj osobi kad je ona poslala prijavu nepravilnosti tijelima ovlaštenim na postupanje prema sadržaju prijave sukladno članku 24. stavku 2. točki 3. ovoga Zakona.

(3) Ako prijava o nepravilnosti upućuje na postojanje osnova sumnje da je počinjeno kazneno djelo, tijela ovlaštena na postupanje po sadržaju prijave postupat će prema odredbama posebnih zakona.

(4) U slučaju velikog priljeva prijava pučki pravobranitelj može dati prednost prijavama o teškim nepravilnostima ili o nepravilnostima glede ključnih odredaba obuhvaćenih područjem primjene ovog Zakona, ne dovodeći u pitanje rok iz stavka 5. ovog članka.

(5) Pučki pravobranitelj dužan je prijavitelju nepravilnosti pružiti informacije o tijeku i radnjama poduzetima u postupku u pravilu u roku od trideset dana, ali ne duljem od devedeset dana. U opravdanim slučajevima taj rok može trajati do šest mjeseci.

(6) Pučki pravobranitelj može, nakon izvršene procjene, odlučiti da je prijavljena nepravilnost očito neznatna te da ne zahtjeva daljnje postupanje u smislu ovog zakona. Podnositelji takve prijave uživaju i dalje zaštitu predviđenu ovim zakonom.

(7) Pučki pravobranitelj može, ako prijava ne sadrži značajne nove informacije o povredama u odnosu na prethodnu prijavu u vezi s kojom su relevantni postupci okončani, a daljnje postupanje nije opravdano novim pravnim ili činjeničnim okolnostima, zaključiti postupak i tome obavijestiti prijavitelja.

(8) Nadležno tijelo dužno je bez odgađanja obavijestiti prijavitelja nepravilnosti o ishodu postupka nakon njegova okončanja.

Javno razotkrivanje nepravilnosti

Članak 28.

(1) Javno razotkrivanje nepravilnosti je otkrivanje nepravilnosti javnosti.

(2) Prijavitelj nepravilnosti koji javno razotkriva nepravilnost ima pravo na zaštitu u skladu s ovim zakonom ako je ispunjen bilo koji od sljedećih uvjeta:

a) osoba je prvo podnijela prijavu unutarnjim i vanjskim kanalima, ili izravno vanjskim kanalima ali u roku iz članka 24. stavka 2. točka 4. ovoga Zakona ili u roku iz članka 27. stavka 5. ovoga Zakona nisu poduzete odgovarajuće mjere kao odgovor na prijavu;

ili ako

b) prijavitelj ima opravdan razlog vjerovati da:

i. nepravilnost može predstavljati neposrednu ili očitu opasnost za javni interes, kao u slučaju krizne situacije ili rizika od nepopravljive štete ili

ii. u slučaju vanjskog prijavljivanja postoji rizik od osvete ili su izgledi da će se nepravilnost djelotvorno ukloniti niski zbog posebnih okolnosti slučaja.

(3) Ovaj se članak ne primjenjuje na slučajeve u kojima osoba izravno otkrije informacije medijima na temelju posebnih odredbi domaćeg prava kojima se uspostavlja sustav zaštite u pogledu slobode izražavanja i informiranja.

IV. SUDSKA ZAŠTITA

Sudska zaštita prijavitelja nepravilnosti Članak 29.

- (1) Prijavitelj nepravilnosti prema kojem je poduzeta osveta u vezi s prijavom nepravilnosti ima pravo na sudsku zaštitu.
- (2) Prijavitelj nepravilnosti u postupcima sudske zaštite vezanim uz prijavljivanje nepravilnosti oslobođen je od plaćanja sudskih pristojbi.

Nadležnost i postupak sudske zaštite prijavitelja Članak 30.

- (1) U postupku sudske zaštite prijavitelja nepravilnosti, osim suda opće mjesne nadležnosti, nadležan je općinski sud prema mjestu prebivališta ili boravišta tužitelja ili općinski sud na čijem je području osveta poduzeta ili je nastupila njena posljedica.
- (2) Postupak za sudsku zaštitu u vezi s prijavom nepravilnosti je hitan.
- (3) U postupku sudske zaštite prijavitelja nepravilnosti odgovarajuće se primjenjuje zakon kojim se uređuje parnični postupak u odredbama kojima se uređuju radni sporovi, osim ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

Posebne tužbe za zaštitu prijavitelja nepravilnosti Članak 31.

- (1) Sudska zaštita prijavitelja nepravilnosti ostvaruje se u posebnom postupku koji se pokreće tužbom za zaštitu prijavitelja nepravilnosti.
- (2) Tužbom iz stavka 1. ovoga članka prijavitelj nepravilnosti može tražiti da se:
  1. utvrdi da je prema prijavitelju nepravilnosti poduzeta osveta
  2. zabrani poduzimanje i ponavljanje osvete te da se uklone njene posljedice prema prijavitelju nepravilnosti
  3. naknadi imovinska i neimovinska šteta uzrokovana povredom prava zaštićenih ovim Zakonom
  4. presuda kojom je utvrđena povreda prava prijavitelja nepravilnosti iz razloga predviđenih u točkama ovoga stavka na trošak tuženika objavi u medijima.
- (3) Zahtjevi iz stavka 2. ovoga članka mogu se istaknuti zajedno sa zahtjevima za zaštitu drugih prava o kojima se odlučuje u parničnom postupku ako su svi zahtjevi u međusobnoj vezi i ako je isti sud stvarno nadležan za njih, bez obzira na to je li za te zahtjeve propisano rješavanje u redovitom ili u posebnom parničnom postupku, osim sporova o smetanju posjeda. U tom slučaju primjenjuju se pravila za vrstu spora o kojoj je riječ, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.
- (4) Presuda kojom se nalaže objava u medijima obvezuje nakladnika medija u kojem treba objaviti presudu.

Sudjelovanje trećih osoba Članak 32.

- (1) U parnicu u povodu tužbe iz članka 31. stavka 1. ovoga Zakona može se kao umješlač na strani prijavitelja nepravilnosti pridružiti pučki pravobranitelj te organizacije, ustanove, udruge ili druge osobe koje se u okviru svoje djelatnosti bave zaštitom ljudskih prava i borbom protiv korupcije.
- (2) Sud će dopustiti sudjelovanje umješlača iz stavka 1. ovoga članka samo uz pristanak prijavitelja nepravilnosti.

Pretpostavka štete i teret dokazivanja Članak 33.

- (1) U postupcima pred sudom ili drugim tijelom zbog štete koju je pretrpio prijavitelj te pod uvjetom da je ta osoba učinila vjerojatnim da je podnijela prijavu ili javno razotkrila informacije u skladu s ovim Zakonom i da je pretrpjela štetu, pretpostavlja se da je šteta nastala iz osvete zbog prijave ili javnog razotkrivanja.
- (2) U slučajevima iz stavka 1. osoba koja je poduzela osvetu mora dokazati da je ta radnja ili propust bio utemeljen na opravdanim razlozima.

Privremene mjere Članak 34.

- (1) U sudskom postupku po tužbi u vezi s prijavom nepravilnosti sud koji vodi postupak može odrediti privremene mjere u skladu s odredbama zakona kojima se uređuje prisilno ostvarenje i osiguranje tražbina, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano.
- (2) Privremena mjera može se predložiti prije pokretanja, tijekom te nakon završetka sudskog postupka, sve dok ovrha ne bude provedena.
- (3) Prijavitelj nepravilnosti oslobođen je od plaćanja sudskih pristojbi u postupku pokrenutom radi privremene mjere.

Prijedlog za određivanje privremene mjere Članak 35.

- (1) Prijedlogom za određivanje privremene mjere može se tražiti od suda zabrana činjenja osvete, otklanjanje posljedica koje su prouzrokovane osvetom te odgoda izvršenja odluka kojima je prijavitelj nepravilnosti stavljen u nepovoljan položaj ili mu je povrijeđeno neko od njegovih prava u radnom okruženju.
- (2) O prijedlogu za određivanje privremenih mjera sud će odlučiti u roku od osam dana od dana primitka prijedloga.
- (3) Žalba protiv rješenja o određivanju privremene mjere ne odgađa provedbu privremene mjere.

Inspekcijski nadzor

Članak 36.

Inspekcijski nadzor nad provedbom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona te pojedinačnim aktima, uvjetima i načinom rada nadziranih poslodavaca provode nadležna tijela sukladno posebnim propisima kojima je uređen inspekcijski nadzor.

V. PREKRŠAJNE ODREDBE

Članak 37.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 30.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj poslodavac pravna osoba ako:

1. ne donese akt iz članka 22. stavka 1. ovoga Zakona u roku 6 mjeseci od dana stupanja na snagu ovog Zakona (članak 43. stavak 2)
2. opći akt iz članka 23. stavka 1. ovoga Zakona na prikladan način ne učini dostupnim svim osobama koje obavljaju poslove, zajedno sa svim informacijama bitnima za podnošenje prijave (članak 22. stavak 1.)
3. ne uspostavi kanal za unutarnje prijavljivanje nepravilnosti (članak 21. stavak 2. i 3)
4. ne imenuje povjerljivu osobu ili njezina zamjenika u roku 9 mjeseci od dana stupanja na snagu ovog Zakona (članak 43. stavak 3.)
5. ne čuva podatke zaprimljene u prijavi od neovlaštenog otkrivanja (članak 22. stavak 1. točka 4.)
6. ne vodi evidenciju o svakoj zaprimljenoj prijavi sukladno članku 20. (članak 22. stavak 1. točka 5.)
7. ne poduzme mjere radi otklanjanja utvrđenih nepravilnosti (članak 22. stavak 1. točka 6.).

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se i poslodavac fizička osoba.

Članak 38.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 30.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj poslodavac pravna osoba ako:

1. spriječi ili pokuša spriječiti prijavljivanje nepravilnosti (članak 8. stavak 1.) ili pokreće zlonamjerne postupke protiv prijavitelja nepravilnosti, povezanih osoba, te povjerljivih osoba i njenih zamjenika (članak 8. stavak 3.)
2. bez pristanka otkrije ili pokuša otkriti identitet prijavitelja nepravilnosti odnosno prijavljene osobe ili učini ili pokuša učiniti dostupnim podatke na osnovi kojih se može otkriti njihov identitet te druge podatke navedene u prijavi nepravilnosti (članak 14. stavak 1. i 2.)
3. ako se osvećuje prijavitelju nepravilnosti i povezanoj osobi zbog prijavljivanja nepravilnosti ili javnog razotkrivanja (članak 9.)
4. ne zaštiti prijavitelja nepravilnosti od osvete i ne poduzme nužne mjere radi zaustavljanja osvete i otklanjanja njezinih posljedica (članak 22. stavak 1. točka 3.)
5. osvećuje se povjerljivoj osobi ili njezinom zamjeniku zbog poduzimanja radnji iz njihove nadležnosti potrebnih za zaštitu prijavitelja nepravilnosti (članak 24. stavak 3.)

6. utječe ili pokuša utjecati na postupanje povjerljive osobe ili njezina zamjenika prilikom poduzimanja radnji iz njihove nadležnosti potrebnih za zaštitu prijavitelja nepravilnosti (članak 24. stavak 4.)

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 3.000,00 do 30.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 3.000,00 do 30.000,00 kuna kaznit će se i poslodavac fizička osoba.

Članak 39.

Novčanom kaznom u iznosu od 3.000,00 do 30.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj osoba koja prijavljuje ili javno razotkriva informacije za koje zna da su neistinite (članak 12. stavak 1.)

Članak 40.

Novčanom kaznom u iznosu od 3.000,00 do 30.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj povjerljiva osoba ili njezin zamjenik te svaka druga osoba koja sudjeluje u postupku obrade prijave nepravilnosti ako:

1. ne čuva identitet prijavitelja nepravilnosti i podatke zaprimljene u prijavi od neovlaštenog otkrivanja odnosno objave drugim osobama, osim ako to nije suprotno zakonu (članak 24. stavak 2. točka 7.)

2. zlouporabi svoje ovlasti na štetu prijavitelja nepravilnosti (članak 24. stavak 5.)

Članak 41.

Za prekršaje propisane ovim Zakonom optužni prijedlog može podnijeti i pučki pravobranitelj.

VI. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Dostava statističkih podataka

Članak 42.

Ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa svake godine dostavlja Europskoj komisiji dostupne statističke podatke o prijavama podnesenim pučkom pravobranitelju. Ti podaci uključuju broj prijava, broj istraga i postupaka pokrenutih na temelju takvih prijava i njihov ishod te, ako je utvrđena, procijenjenu imovinsku štetu i vraćene iznose nakon istraga i postupaka u vezi s prijavljenim nepravilnostima.

Rok za donošenje općih akata i imenovanje povjerljive osobe

Članak 43.

(1) Pučki pravobranitelj najkasnije će u roku od 90 dana od stupanja na snagu ovoga Zakona podnijeti na potvrdu Hrvatskome saboru Poslovnik usklađen s odredbama ovoga Zakona i drugih zakona kojima se uređuje njegova nadležnost.

(2) Poslodavac je dužan donijeti akt iz članka 23. stavka 1. ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(3) Poslodavac je dužan imenovati povjerljivu osobu i zamjenika povjerljive osobe na način propisan člankom 22. ovoga Zakona u roku od devet mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(4) Tijela u čijem su djelokrugu poslovi nacionalne sigurnosti i obrane donijeti će poseban akt iz članka 4. stavka 3. ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 44.

Postupci pokrenuti temeljem Zakona o zaštiti prijavitelja nepravilnosti („Narodne novine“, broj 17/19.) dovršit će se po odredbama toga Zakona.

Članak 45.

Stupanjem na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o zaštiti prijavitelja nepravilnosti („Narodne novine“, broj 17/19.).

Stupanje Zakona na snagu

Članak 46.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“.

PRILOG

Dio I.

A. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka i. – javna nabava:

1. Pravila postupka za javnu nabavu i dodjelu koncesija, za dodjelu ugovora u području obrane i sigurnosti te za dodjelu ugovora subjekata koji djeluju u sektoru vodnog gospodarstva, energetsom i prometnom sektoru te sektoru poštanskih usluga i svakog drugog ugovora, kako su utvrđena:

i. Direktivom 2014/23/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o dodjeli ugovorâ o koncesiji (SL L 94, 28.3.2014., str. 1.);

ii. Direktivom 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ (SL L 94, 28.3.2014., str. 65.);

iii. Direktivom 2014/25/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o nabavi subjekata koji djeluju u sektoru vodnog gospodarstva, energetsom i prometnom sektoru te sektoru poštanskih usluga i stavljanju izvan snage Direktive 2004/17/EZ (SL L 94, 28.3.2014., str. 243.);

iv. Direktivom 2009/81/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o usklađivanju postupaka nabave za određene ugovore o radovima, ugovore o nabavi robe i ugovore o uslugama koje sklapaju javni naručitelji ili naručitelji u području obrane i sigurnosti te izmjeni direktiva 2004/17/EZ i 2004/18/EZ (SL L 216, 20.8.2009., str. 76.).

2. Postupci preispitivanja uređeni sljedećim:

i. Direktivom Vijeća 92/13/EEZ od 25. veljače 1992. o usklađivanju zakona i drugih propisa o primjeni pravila Zajednice u postupcima nabave subjekata koji djeluju u sektoru vodnoga gospodarstva, energetsom, prometnom i telekomunikacijskom sektoru (SL L 76, 23.3.1992., str. 14.);

ii. Direktivom Vijeća 89/665/EEZ od 21. prosinca 1989. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na primjenu postupaka kontrole na sklapanje ugovora o javnoj nabavi robe i javnim radovima (SL L 395, 30.12.1989., str. 33.).

B. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka ii. – financijske usluge, proizvodi i tržišta te sprječavanje pranja novca i financiranja terorizma:

1. Pravila kojima se utvrđuju regulatorni i nadzorni okvir te zaštita potrošača i ulagača u području financijskih usluga i tržišta kapitala, bankarstva i kreditiranja, ulaganja, osiguranja i reosiguranja, strukovnih i osobnih mirovinskih proizvoda, vrijednosnih papira, investicijskih fondova i platnih usluga u Uniji te djelatnosti iz Priloga I. Direktivi 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL L 176, 27.6.2013., str. 338), kako su utvrđena:

i. Direktivom 2009/110/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o osnivanju, obavljanju djelatnosti i bonitetnom nadzoru poslovanja institucija za elektronički novac te o izmjeni direktiva 2005/60/EZ i 2006/48/EZ i stavljanju izvan snage Direktive 2000/46/EZ (SL L 267, 10.10.2009., str. 7.);

ii. Direktivom 2011/61/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2011. o upraviteljima alternativnih investicijskih fondova i o izmjeni direktiva 2003/41/EZ i 2009/65/EZ te uredbi (EZ) br. 1060/2009 i (EU) br. 1095/2010 (SL L 174, 1.7.2011., str. 1.);

- iii. Uredbom (EU) br. 236/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. ožujka 2012. o kratkoj prodaji i određenim aspektima kreditnih izvedenica na osnovi nastanka statusa neispunjavanja obveza (SL L 86, 24.3.2012., str. 1.);
- iv. Uredbom (EU) br. 345/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2013. o europskim fondovima poduzetničkog kapitala (SL L 115, 25.4.2013., str. 1.);
- v. Uredbom (EU) br. 346/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2013. o europskim fondovima za socijalno poduzetništvo (SL L 115, 25.4.2013., str. 18.);
- vi. Direktivom 2014/17/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 4. veljače 2014. o ugovorima o potrošačkim kreditima koji se odnose na stambene nekretnine i o izmjeni direktiva 2008/48/EZ i 2013/36/EU i Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL L 60, 28.2.2014., str. 34.);
- vii. Uredbom (EU) br. 537/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o posebnim zahtjevima u vezi zakonske revizije subjekata od javnog interesa i stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2005/909/EZ (SL L 158, 27.5.2014., str. 77.);
- viii. Uredbom (EU) br. 600/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o tržištima financijskih instrumenata i izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 173, 12.6.2014., str. 84.);
- ix. Direktivom (EU) 2015/2366 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o platnim uslugama na unutarnjem tržištu, o izmjeni direktiva 2002/65/EZ, 2009/110/EZ i 2013/36/EU te Uredbe (EU) br. 1093/2010 i o stavljanju izvan snage Direktive 2007/64/EZ (SL L 337, 23.12.2015., str. 35.);
- x. Direktivom 2004/25/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o ponudama za preuzimanje (SL L 142, 30.4.2004., str. 12.);
- xi. Direktivom 2007/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. srpnja 2007. o izvršavanju pojedinih prava dioničara trgovačkih društava uvrštenih na burzu (SL L 184, 14.7.2007., str. 17.);
- xii. Direktivom 2004/109/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 2004. o usklađivanju zahtjeva za transparentnošću u vezi s informacijama o izdavateljima čiji su vrijednosni papiri uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu i o izmjeni Direktive 2001/34/EZ (SL L 390, 31.12.2004., str. 38.);
- xiii. Uredbom (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o OTC izvedenicama, središnjoj drugoj ugovornoj strani i trgovinskom repozitoriju (SL L 201, 27.7.2012., str. 1.);
- xiv. Uredbom (EU) 2016/1011 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o indeksima koji se upotrebljavaju kao referentne vrijednosti u financijskim instrumentima i financijskim ugovorima ili za mjerenje uspješnosti investicijskih fondova i o izmjeni direktiva 2008/48/EZ i 2014/17/EU te Uredbe (EU) br. 596/2014 (SL L 171, 29.6.2016., str. 1.);
- xv. Direktivom 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenog 2009. o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Solventnost II) (SL L 335, 17.12.2009., str. 1.);
- xvi. Direktivom 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 173, 12.6.2014., str. 190.);
- xvii. Direktivom 2002/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2002. o dodatnom nadzoru kreditnih institucija, društava za osiguranje i investicijskih društava u financijskom konglomeratu i o izmjeni direktiva Vijeća 73/239/EEZ, 79/267/EEZ,

92/49/EEZ, 92/96/EEZ, 93/6/EEZ i 93/22/EEZ i direktiva 98/78/EZ i 2000/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 35, 11.2.2003., str. 1.);
 xviii. Direktivom 2014/49/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o sustavima osiguranja depozita (SL L 173, 12.6.2014., str. 149.);
 xix. Direktivom 97/9/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 3. ožujka 1997. o sustavima naknada štete za investitore (SL L 84, 26.3.1997., str. 22.);
 xx. Uredbom (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 176, 27.6.2013., str. 1.).

C. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka iii. – sigurnost i sukladnost proizvoda:

1. Zahtjevi za sigurnost i sukladnost proizvoda koji se stavljaju na tržište Unije, kako su definirani i uređeni:

- i. Direktivom 2001/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 3. prosinca 2001. o općoj sigurnosti proizvoda (SL L 11, 15.1.2002., str. 4.);
- ii. zakonodavstvom Unije o usklađivanju izrađenih proizvoda, uključujući zahtjeve za označavanje, osim hrane i hrane za životinje, lijekova za humanu i veterinarsku primjenu, živih biljaka i životinja, proizvoda ljudskog porijekla i proizvoda biljaka i životinja koji su u izravnoj vezi s njihovom daljnjom reprodukcijom, kako je navedeno u prilogima I. i II. Uredbi (EU) 2019/1020 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. o nadzoru tržišta i sukladnosti proizvoda i o izmjeni Direktive 2004/42/EZ i uredbi (EZ) br. 765/2008 i (EU) br. 305/2011 (SL L 169, 25.6.2019., str. 1.);
- iii. Direktivom 2007/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. rujna 2007. o uspostavi okvira za homologaciju motornih vozila i njihovih prikolica te sustava, sastavnih dijelova i zasebnih tehničkih jedinica namijenjenih za takva vozila (Okvirna direktiva) (SL L 263, 9.10.2007., str. 1.).

2. Pravila o stavljanju na tržište i uporabi osjetljivih i opasnih proizvoda, kako su utvrđena:

- i. Direktivom 2009/43/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. svibnja 2009. o pojednostavnjivanju uvjeta za transfer obrambenih proizvoda unutar Zajednice (SL L 146, 10.6.2009., str. 1.);
- ii. Direktivom Vijeća 91/477/EEZ od 18. lipnja 1991. o nadzoru nabave i posjedovanja oružja (SL L 256, 13.9.1991., str. 51.);
- iii. Uredbom (EU) br. 98/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. siječnja 2013. o stavljanju na tržište i uporabi prekursora eksploziva (SL L 39, 9.2.2013., str. 1.).

D. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka iv. – sigurnost prometa:

1. Sigurnosni zahtjevi u sektoru željezničkog prometa, kako su uređeni Direktivom (EU) 2016/798 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o sigurnosti željeznica (SL L 138, 26.5.2016., str. 102.).

2. Sigurnosni zahtjevi u sektoru civilnog zrakoplovstva, kako su uređeni Uredbom (EU) br. 996/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. listopada 2010. o istragama i sprečavanju nesreća i nezgoda u civilnom zrakoplovstvu i stavljanju izvan snage Direktive 94/56/EZ (SL L 295, 12.11.2010., str. 35.).

3. Sigurnosni zahtjevi u sektoru cestovnog prometa, kako su uređeni:

- i. Direktivom 2008/96/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o upravljanju sigurnošću cestovne infrastrukture (SL L 319, 29.11.2008., str. 59.);
- ii. Direktivom 2004/54/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o minimalnim sigurnosnim zahtjevima za tunele u transeuropskoj cestovnoj mreži (SL L 167, 30.4.2004., str. 39.);

iii. Uredbom (EZ) br. 1071/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o uspostavljanju zajedničkih pravila koja se tiču uvjeta za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 96/26/EZ, (SL L 300, 14.11.2009., str. 51.).

4. Sigurnosni zahtjevi u sektoru pomorskog prometa, kako su uređeni:

i. Uredbom (EZ) br. 391/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o zajedničkim pravilima i normama za organizacije koje obavljaju pregled i nadzor brodova (SL L 131, 28.5.2009., str. 11.);

ii. Uredbom (EZ) br. 392/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o odgovornosti prijevoznika u prijevozu putnika morem u slučaju nesreća (SL L 131, 28.5.2009., str. 24.);

iii. Direktivom 2014/90/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 2014. o pomorskoj opremi i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 96/98/EZ (SL L 257, 28.8.2014., str. 146.);

iv. Direktivom 2009/18/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o određivanju temeljnih načela o istraživanju nesreća u području pomorskog prometa i o izmjeni Direktive Vijeća 1999/35/EZ i Direktive 2002/59/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 131, 28.5.2009., str. 114.);

v. Direktivom 2008/106/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o minimalnoj razini osposobljavanja pomoraca (SL L 323, 3.12.2008., str. 33.);

vi. Direktivom Vijeća 98/41/EZ od 18. lipnja 1998. o upisu osoba koje putuju putničkim brodovima koji plove prema lukama ili iz luka država članica Zajednice (SL L 188, 2.7.1998., str. 35.);

vii. Direktivom 2001/96/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. prosinca 2001. o utvrđivanju usklađenih zahtjeva i postupaka za siguran ukrcaj i iskrcaj brodova za rasuti teret (SL L 13, 16.1.2002., str. 9.).

5. Sigurnosni zahtjevi, kako su uređeni Direktivom 2008/68/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. rujna 2008. o kopnenom prijevozu opasnih tvari (SL L 260, 30.9.2008., str. 13.).

E. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka v. – zaštita okoliša:

1. Svako kazneno djelo protiv zaštite okoliša kako je uređeno Direktivom 2008/99/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o zaštiti okoliša putem kaznenog prava (SL L 328, 6.12.2008., str. 28.) ili bilo kakvo nezakonito ponašanje kojim se krši zakonodavstvo iz prilogâ Direktivi 2008/99/EZ.

2. Pravila o okolišu i klimi, kako su utvrđena:

i. Direktivom 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. listopada 2003. o uspostavi sustava trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Zajednice i o izmjeni Direktive Vijeća 96/61/EZ (SL L 275, 25.10.2003., str. 32.);

ii. Direktivom 2009/28/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o promicanju uporabe energije iz obnovljivih izvora te o izmjeni i kasnijem stavljanju izvan snage Direktiva 2001/77/EZ i 2003/30/EZ (SL L 140, 5.6.2009., str. 16.);

iii. Direktivom 2012/27/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o energetske učinkovitosti, izmjeni direktiva 2009/125/EZ i 2010/30/EU i stavljanju izvan snage direktiva 2004/8/EZ i 2006/32/EZ (SL L 315, 14.11.2012., str. 1.);

iv. Uredbom (EU) br. 525/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. svibnja 2013. o mehanizmu za praćenje i izvješćivanje o emisijama stakleničkih plinova i za izvješćivanje o drugim informacijama u vezi s klimatskim promjenama na nacionalnoj razini i razini Unije te stavljanju izvan snage Odluke br. 280/2004/EZ (SL L 165, 18.6.2013., str. 13.);

- v. Direktivom (EU) 2018/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2018. o promicanju uporabe energije iz obnovljivih izvora (SL L 328, 21.12.2018., str. 82.).
3. Pravila o održivom razvoju i gospodarenju otpadom, kako su utvrđena:
- i. Direktivom 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o otpadu i stavljanju izvan snage određenih direktiva (SL L 312, 22.11.2008., str. 3.);
  - ii. Uredbom (EU) br. 1257/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. studenoga 2013. o recikliranju brodova i o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1013/2006 i Direktive 2009/16/EZ (SL L 330, 10.12.2013., str. 1.);
  - iii. Uredbom (EU) br. 649/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o izvozu i uvozu opasnih kemikalija (SL L 201, 27.7.2012., str. 60.).
4. Pravila o onečišćenju mora i zraka te onečišćenju bukom, kako su utvrđena:
- i. Direktivom 1999/94/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 1999. o dostupnosti podataka za potrošače o ekonomičnosti potrošnje goriva i emisijama CO₂ u vezi s prodajom novih osobnih automobila (SL L 12, 18.1.2000., str. 16.);
  - ii. Direktivom 2001/81/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2001. o nacionalnim gornjim granicama emisije za određene onečišćujuće tvari (SL L 309, 27.11.2001., str. 22.);
  - iii. Direktivom 2002/49/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. lipnja 2002. o procjeni i upravljanju bukom iz okoliša (SL L 189, 18.7.2002., str. 12.);
  - iv. Uredbom (EZ) br. 782/2003 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. travnja 2003. o zabrani organokositrenih spojeva na brodovima (SL L 115, 9.5.2003., str. 1.);
  - v. Direktivom 2004/35/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o odgovornosti za okoliš u pogledu sprečavanja i otklanjanja štete u okolišu (SL L 143, 30.4.2004., str. 56.);
  - vi. Direktivom 2005/35/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o onečišćenju s brodova i uvođenju sankcija za kršenja (SL L 255, 30.9.2005., str. 11.);
  - vii. Uredbom (EZ) br. 166/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. siječnja 2006. o uspostavi Europskog registra ispuštanja i prijenosa onečišćujućih tvari i o izmjeni i dopuni direktiva Vijeća 91/689/EEZ i 96/61/EZ (SL L 33, 4.2.2006., str. 1.);
  - viii. Direktivom 2009/33/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o promicanju čistih i energetske učinkovitih vozila u cestovnom prijevozu (SL L 120, 15.5.2009., str. 5.);
  - ix. Uredbom (EZ) br. 443/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o utvrđivanju standardnih vrijednosti emisija za nove osobne automobile u okviru integriranog pristupa Zajednice smanjenju emisija CO₂ iz lakih vozila (SL L 140, 5.6.2009., str. 1.);
  - x. Uredbom (EZ) br. 1005/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o tvarima koje oštećuju ozonski sloj (SL L 286, 31.10.2009., str. 1.);
  - xi. Direktivom 2009/126/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o fazi II. rekuperacije benzinskih para tijekom punjenja motornih vozila gorivom na benzinskim postajama (SL L 285, 31.10.2009., str. 36.);
  - xii. Uredbom (EU) br. 510/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2011. o utvrđivanju standardnih vrijednosti emisija za nova laka gospodarska vozila kao dio integriranog pristupa Unije s ciljem smanjivanja emisija CO₂ iz osobnih i lakih gospodarskih vozila (SL L 145, 31.5.2011., str. 1);
  - xiii. Direktivom 2014/94/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2014. o uspostavi infrastrukture za alternativna goriva (SL L 307, 28.10.2014., str. 1.);
  - xiv. Uredbom (EU) 2015/757 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o praćenju emisija ugljikova dioksida iz pomorskog prometa, izvješćivanju o njima i

njihovoj verifikaciji te o izmjeni Direktive 2009/16/EZ (SL L 123, 19.5.2015., str. 55.);

xv. Direktivom (EU) 2015/2193 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o ograničenju emisija određenih onečišćujućih tvari u zrak iz srednjih uređaja za loženje (SL L 313, 28.11.2015., str. 1.).

5. Pravila o zaštiti voda i tla i gospodarenju njima, kako su utvrđena:

i. Direktivom 2007/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2007. o procjeni i upravljanju rizicima od poplava (SL L 288, 6.11.2007., str. 27.);

ii. Direktivom 2008/105/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o standardima kvalitete okoliša u području vodne politike i o izmjeni i kasnijem stavljanju izvan snage Direktiva Vijeća 82/176/EEZ, 83/513/EEZ, 84/156/EEZ, 84/491/EEZ, 86/280/EEZ i izmjeni Direktive 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 348, 24.12.2008., str. 84.);

iii. Direktivom 2011/92/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o procjeni učinaka određenih javnih i privatnih projekata na okoliš (SL L 26, 28.1.2012., str. 1.).

6. Pravila o zaštiti prirode i biološke raznolikosti, kako su utvrđena:

i. Uredbom Vijeća (EZ) br. 1936/2001 od 27. rujna 2001. o utvrđivanju mjera nadzora ribolova određenih stokova vrlo migratornih riba (SL L 263, 3.10.2001., str. 1.);

ii. Uredbom Vijeća (EZ) br. 812/2004 od 26. travnja 2004. o utvrđivanju mjera koje se odnose na slučajni ulov kitova i dupina pri ribolovu i o izmjeni Uredbe (EZ) br. 88/98 (SL L 150, 30.4.2004., str. 12.);

iii. Uredbom (EZ) br. 1007/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o trgovini proizvodima od tuljana (SL L 286, 31.10.2009., str. 36.);

iv. Uredbom Vijeća (EZ) br. 734/2008 od 15. srpnja 2008. o zaštiti osjetljivih morskih ekosustava na otvorenom moru od štetnih utjecaja alata za pridneni ribolov (SL L 201, 30.7.2008., str. 8.);

v. Direktivom 2009/147/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 30. studenog 2009. o očuvanju divljih ptica (SL L 20, 26.1.2010., str. 7.);

vi. Uredbom (EU) br. 995/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. listopada 2010. o utvrđivanju obveza gospodarskih subjekata koji stavljaju u promet drvo i proizvode od drva (SL L 295, 12.11.2010., str. 23.);

vii. Uredbom (EU) br. 1143/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2014. o sprječavanju i upravljanju unošenja i širenja invazivnih stranih vrsta (SL L 317, 4.11.2014., str. 35.).

7. Pravila o kemijskim tvarima, kako su utvrđena Uredbom (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2006. o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) i osnivanju Europske agencije za kemikalije te o izmjeni Direktive 1999/45/EZ i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 793/93 i Uredbe Komisije (EZ) br. 1488/94 kao i Direktive Vijeća 76/769/EEZ i direktiva Komisije 91/155/EEZ, 93/67/EEZ, 93/105/EZ i 2000/21/EZ (SL L 396, 30.12.2006., str. 1.).

8. Pravila o ekološkim proizvodima, kako su utvrđena Uredbom (EU) 2018/848 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o ekološkoj proizvodnji i označivanju ekoloških proizvoda te stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 834/2007 (SL L 150, 14.6.2018., str. 1.).

F. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka vi. – zaštita od zračenja i nuklearna sigurnost
Pravila o nuklearnoj sigurnosti, kako su utvrđena:

- i. Direktivom Vijeća 2009/71/Euratom od 25. lipnja 2009. o uspostavi okvira Zajednice za nuklearnu sigurnost nuklearnih postrojenja (SL L 172, 2.7.2009., str. 18.);
- ii. Direktivom Vijeća 2013/51/Euratom od 22. listopada 2013. o utvrđivanju zahtjeva za zaštitu zdravlja stanovništva od radioaktivnih tvari u vodi namijenjenoj za ljudsku potrošnju (SL L 296, 7.11.2013., str. 12.);
- iii. Direktivom Vijeća 2013/59/Euratom od 5. prosinca 2013. o osnovnim sigurnosnim standardima za zaštitu od opasnosti koje potječu od izloženosti ionizirajućem zračenju, i o stavljanju izvan snage direktiva 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom i 2003/122/Euratom (SL L 13, 17.1.2014., str. 1.);
- iv. Direktivom Vijeća 2011/70/Euratom od 19. srpnja 2011. o uspostavi okvira Zajednice za odgovorno i sigurno zbrinjavanje istrošenoga goriva i radioaktivnog otpada (SL L 199, 2.8.2011., str. 48.);
- v. Direktivom Vijeća 2006/117/Euratom od 20. studenoga 2006. o nadzoru i kontroli pošiljaka radioaktivnog otpada i istrošenoga goriva (SL L 337, 5.12.2006., str. 21.);
- vi. Uredbom Vijeća (Euratom) 2016/52 od 15. siječnja 2016. o utvrđivanju najviših dopuštenih razina radioaktivnog onečišćenja hrane i hrane za životinje nakon nuklearne nesreće ili bilo kojeg drugog slučaja radiološke opasnosti i o stavljanju izvan snage Uredbe (Euratom) br. 3954/87 i uredaba Komisije (Euratom) br. 944/89 i (Euratom) br. 770/90 (SL L 13, 20.1.2016., str. 2.);
- vii. Uredbom Vijeća (Euratom) br. 1493/93 od 8. lipnja 1993. o pošiljkama radioaktivnih tvari između država članica (SL L 148, 19.6.1993., str. 1.).

G. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka vii. – sigurnost hrane i hrane za životinje, zdravlje i dobrobit životinja:

1. Zakonodavstvo Unije o hrani i hrani za životinje uređeno općim načelima i zahtjevima kako su definirani Uredbom (EZ) br. 178/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2002. o utvrđivanju općih načela i uvjeta zakona o hrani, osnivanju Europske agencije za sigurnost hrane te utvrđivanju postupaka u područjima sigurnosti hrane (SL L 31, 1.2.2002., str. 1.).

2. Zdravlje životinja, kako je uređeno:

i. Uredbom (EU) 2016/429 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o prenosivim bolestima životinja te o izmjeni i stavljanju izvan snage određenih akata u području zdravlja životinja („Zakon o zdravlju životinja”) (SL L 84, 31.3.2016., str. 1.);

ii. Uredbom (EZ) br. 1069/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o utvrđivanju zdravstvenih pravila za nusproizvode životinjskog podrijetla i od njih dobivene proizvode koji nisu namijenjeni prehrani ljudi te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1774/2002 (Uredba o nusproizvodima životinjskog podrijetla) (SL L 300, 14.11.2009., str. 1.).

3. Uredba (EU) 2017/625 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2017. o službenim kontrolama i drugim službenim aktivnostima kojima se osigurava primjena propisa o hrani i hrani za životinje, pravila o zdravlju i dobrobiti životinja, zdravlju bilja i sredstvima za zaštitu bilja, o izmjeni uredaba (EZ) br. 999/2001, (EZ) br. 396/2005, (EZ) br. 1069/2009, (EZ) br. 1107/2009, (EU) br. 1151/2012, (EU) br. 652/2014, (EU) 2016/429 i (EU) 2016/2031 Europskog parlamenta i Vijeća, uredaba Vijeća (EZ) br. 1/2005 i (EZ) br. 1099/2009 i direktiva Vijeća 98/58/EZ, 1999/74/EZ, 2007/43/EZ, 2008/119/EZ i 2008/120/EZ te o stavljanju izvan snage uredaba (EZ) br. 854/2004 i (EZ) br. 882/2004 Europskog parlamenta i Vijeća, direktiva Vijeća 89/608/EEZ, 89/662/EEZ, 90/425/EEZ, 91/496/EEZ, 96/23/EZ,

96/93/EZ i 97/78/EZ te Odluke Vijeća 92/438/EEZ (Uredba o službenim kontrolama) (SL L 95, 7.4.2017., str. 1.).

4. Pravila i standardi o zaštiti i dobrobiti životinja, kako su utvrđena:

- i. Direktivom Vijeća 98/58/EZ od 20. srpnja 1998. o zaštiti životinja koje se drže u svrhu proizvodnje (SL L 221, 8.8.1998., str. 23.);
- ii. Uredbom Vijeća (EZ) br. 1/2005 od 22. prosinca 2004. o zaštiti životinja tijekom prijevoza i s prijevozom povezanih postupaka i o izmjeni direktiva 64/432/EEZ i 93/119/EZ i Uredbe (EZ) br. 1255/97 (SL L 3, 5.1.2005., str. 1.);
- iii. Uredbom Vijeća (EZ) br. 1099/2009 od 24. rujna 2009. o zaštiti životinja u trenutku usmrćivanja (SL L 303, 18.11.2009., str. 1.);
- iv. Direktivom Vijeća 1999/22/EZ od 29. ožujka 1999. o držanju divljih životinja u zooološkim vrtovima (SL L 94, 9.4.1999., str. 24.);
- v. Direktivom 2010/63/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. rujna 2010. o zaštiti životinja koje se koriste u znanstvene svrhe (SL L 276, 20.10.2010., str. 33.).

H. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka viii. – javno zdravlje:

1. Mjere kojima se utvrđuju visoki standardi kvalitete i sigurnosti organa i tvari ljudskog podrijetla, kako je uređeno:

- i. Direktivom 2002/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. siječnja 2003. o utvrđivanju standarda kvalitete i sigurnosti za prikupljanje, ispitivanje, preradu, čuvanje i promet ljudske krvi i krvnih sastojaka i o izmjeni Direktive 2001/83/EZ (SL L 33, 8.2.2003., str. 30.);
- ii. Direktivom 2004/23/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o utvrđivanju standarda kvalitete i sigurnosti za postupke darivanja, prikupljanja, testiranja, obrade, čuvanja, skladištenja i distribucije tkiva i stanica (SL L 102, 7.4.2004., str. 48.);
- iii. Direktivom 2010/53/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 7. srpnja 2010. o standardima kvalitete i sigurnosti ljudskih organa namijenjenih transplantaciji (SL L 207, 6.8.2010., str. 14.).

2. Mjere kojima se utvrđuju visoki standardi kvalitete i sigurnosti lijekova i medicinskih proizvoda, kako je uređeno:

- i. Uredbom (EZ) br. 141/2000 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 1999. o lijekovima za rijetke bolesti (SL L 18, 22.1.2000., str. 1.);
- ii. Direktivom 2001/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. studenoga 2001. o zakoniku Zajednice o lijekovima za humanu primjenu (SL L 311, 28.11.2001., str. 67.);
- iii. Uredbom (EU) 2019/6 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2018. o veterinarsko-medicinskim proizvodima i stavljanju izvan snage Direktive 2001/82/EZ (SL L 4, 7.1.2019., str. 43.);
- iv. Uredbom (EZ) br. 726/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o utvrđivanju postupaka odobravanja primjene i postupaka nadzora nad primjenom lijekova koji se rabe u humanoj i veterinarskoj medicini, te uspostavi Europske agencije za lijekove (SL L 136, 30.4.2004., str. 1.);
- v. Uredbom (EZ) br. 1901/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o lijekovima za pedijatrijsku upotrebu i izmjeni Uredbe (EEZ) br. 1768/92, Direktive 2001/20/EZ, Direktive 2001/83/EZ i Uredbe (EZ) br. 726/2004 (SL L 378, 27.12.2006., str. 1.);
- vi. Uredbom (EZ) br. 1394/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. studenoga 2007. o lijekovima za naprednu terapiju i o izmjeni Direktive 2001/83/EZ i Uredbe (EZ) br. 726/2004 (SL L 324, 10.12.2007., str. 121.);

- vii. Uredbom (EU) br. 536/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o kliničkim ispitivanjima lijekova za primjenu kod ljudi te o stavljanju izvan snage Direktive 2001/20/EZ (SL L 158, 27.5.2014., str. 1.).
3. Prava pacijenata, kako su uređena Direktivom 2011/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2011. o primjeni prava pacijenata u prekograničnoj zdravstvenoj skrbi (SL L 88, 4.4.2011., str. 45.).
4. Proizvodnja, predstavljanje i prodaja duhanskih i srodnih proizvoda, kako su uređeni Direktivom 2014/40/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o usklađivanju zakona i drugih propisa država članica o proizvodnji, predstavljanju i prodaji duhanskih i srodnih proizvoda i o stavljanju izvan snage Direktive 2001/37/EZ (SL L 127, 29.4.2014., str. 1.).

I. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka ix. – zaštita potrošača:

Prava potrošača i zaštita potrošača, kako su uređeni:

- i. Direktivom 98/6/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 1998. o zaštiti potrošača prilikom isticanja cijena proizvoda ponuđenih potrošačima (SL L 80, 18.3.1998., str. 27.);
- ii. Direktivom (EU) 2019/770 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o određenim aspektima ugovora o isporuci digitalnog sadržaja i digitalnih usluga (SL L 136, 22.5.2019., str. 1.);
- iii. Direktivom (EU) 2019/771 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o određenim aspektima ugovora o kupoprodaji robe, izmjeni Uredbe (EU) 2017/2394 i Direktive 2009/22/EZ te stavljanju izvan snage Direktive 1999/44/EZ (SL L 136, 22.5.2019., str. 28.);
- iv. Direktivom 1999/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. svibnja 1999. o određenim aspektima prodaje robe široke potrošnje i o jamstvima za takvu robu (SL L 171, 7.7.1999., str. 12.);
- v. Direktivom 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. rujna 2002. o trgovanju na daljinu financijskim uslugama koje su namijenjene potrošačima i o izmjeni Direktive Vijeća 90/619/EEZ i direktiva 97/7/EZ i 98/27/EZ (SL L 271, 9.10.2002., str. 16.);
- vi. Direktivom 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2005. o nepoštenoj poslovnoj praksi poslovnog subjekta u odnosu prema potrošaču na unutarnjem tržištu i o izmjeni Direktive Vijeća 84/450/EEZ, direktiva 97/7/EZ, 98/27/EZ i 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, kao i Uredbe (EZ) br. 2006/2004 Europskog parlamenta i Vijeća („Direktiva o nepoštenoj poslovnoj praksi”) (SL L 149, 11.6.2005., str. 22.);
- vii. Direktivom 2008/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o ugovorima o potrošačkim kreditima i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 87/102/EEZ (SL L 133, 22.5.2008., str. 66.);
- viii. Direktivom 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2011. o pravima potrošača, izmjeni Direktive Vijeća 93/13/EEZ i Direktive 1999/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 85/577/EEZ i Direktive 97/7/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 304, 22.11.2011., str. 64.);
- ix. Direktivom 2014/92/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 2014. o usporedivosti naknada povezanih s računima za plaćanje, prebacivanju računa za plaćanje i pristupu računima za plaćanje s osnovnim uslugama (SL L 257, 28.8.2014., str. 214.).

J. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka x. – zaštita privatnosti i osobnih podataka te sigurnost mrežnih i informacijskih sustava:

i. Direktiva 2002/58/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. srpnja 2002. o obradi osobnih podataka i zaštiti privatnosti u području elektroničkih komunikacija (Direktiva o privatnosti i elektroničkim komunikacijama) (SL L 201, 31.7.2002., str. 37.);

ii. Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL L 119, 4.5.2016., str. 1.);

iii. Direktiva (EU) 2016/1148 Europskog parlamenta i Vijeća od 6. srpnja 2016. o mjerama za visoku zajedničku razinu sigurnosti mrežnih i informacijskih sustava širom Unije (SL L 194, 19.7.2016., str. 1.).

Dio II.

U članku 3. stavku 1. upućuje se na sljedeće zakonodavstvo Unije:

A. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka ii. – financijske usluge, proizvodi i tržišta te sprječavanje pranja novca i financiranja terorizma:

1. Financijske usluge:

i. Direktiva 2009/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na subjekte za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) (SL L 302, 17.11.2009., str. 32.);

ii. Direktiva (EU) 2016/2341 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. prosinca 2016. o djelatnostima i nadzoru institucija za strukovno mirovinsko osiguranje (SL L 354, 23.12.2016., str. 37.);

iii. Direktiva 2006/43/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. svibnja 2006. o zakonskim revizijama godišnjih financijskih izvještaja i konsolidiranih financijskih izvještaja, kojom se mijenjaju direktive Vijeća 78/660/EEZ i 83/349/EEZ i stavlja izvan snage Direktiva Vijeća 84/253/EEZ (SL L 157, 9.6.2006., str. 87.);

iv. Uredba (EU) br. 596/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o zlouporabi tržišta (Uredba o zlouporabi tržišta) te stavljanju izvan snage Direktive 2003/6/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i direktiva Komisije 2003/124/EZ, 2003/125/EZ i 2004/72/EZ (SL L 173, 12.6.2014., str. 1.);

v. Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL L 176, 27.6.2013., str. 338.);

vi. Direktiva 2014/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o tržištu financijskih instrumenata i izmjeni Direktive 2002/92/EZ i Direktive 2011/61/EU (SL L 173, 12.6.2014., str. 349.);

vii. Uredba (EU) br. 909/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 2014. o poboljšanju namire vrijednosnih papira u Europskoj uniji i o središnjim depozitorijima vrijednosnih papira te izmjeni direktiva 98/26/EZ i 2014/65/EU te Uredbe (EU) br. 236/2012 (SL L 257, 28.8.2014., str. 1.);

viii. Uredba (EU) br. 1286/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. studenoga 2014. o dokumentima s ključnim informacijama za upakirane investicijske proizvode za male ulagatelje i investicijske osigurateljne proizvode (PRIIP-ovi) (SL L 352, 9.12.2014., str. 1.);

ix. Uredba (EU) 2015/2365 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o transparentnosti transakcija financiranja vrijednosnih papira i ponovne uporabe te o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 337, 23.12.2015., str. 1.);

x. Direktiva (EU) 2016/97 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. siječnja 2016. o distribuciji osiguranja (SL L 26, 2.2.2016., str. 19.);

xi. Uredba (EU) 2017/1129 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. o prospektu koji je potrebno objaviti prilikom javne ponude vrijednosnih papira ili prilikom uvrštavanja za trgovanje na uređenom tržištu te stavljanju izvan snage Direktive 2003/71/EZ (SL L 168, 30.6.2017., str. 12.).

2. Sprječavanje pranja novca i financiranja terorizma:

i. Direktiva (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015. o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma, o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive 2005/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i Direktive Komisije 2006/70/EZ (SL L 141, 5.6.2015., str. 73.);

ii. Uredba (EU) 2015/847 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015. o informacijama koje su priložene prijenosu novčanih sredstava i o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1781/2006 (SL L 141, 5.6.2015., str. 1.).

B. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka iv. – sigurnost prometa:

i. Uredba (EU) br. 376/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o izvješćivanju, analizi i naknadnom postupanju u vezi s događajima u civilnom zrakoplovstvu, o izmjeni Uredbe (EU) br. 996/2010 Europskog parlamenta i Vijeća i stavljanju izvan snage Direktive 2003/42/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i uredbi Komisije (EZ) br. 1321/2007 i (EZ) br. 1330/2007 (SL L 122, 24.4.2014., str. 18.);

ii. Direktiva 2013/54/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 20. studenoga 2013. o nekim nadležnostima države zastave za usklađivanje s Konvencijom o radu pomoraca i njezinu provedbu, 2006. (SL L 329, 10.12.2013., str. 1.);

iii. Direktiva 2009/16/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o nadzoru države luke (SL L 131, 28.5.2009., str. 57.).

C. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka v. – zaštita okoliša:

i. Direktiva 2013/30/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 12. lipnja 2013. o sigurnosti odobalnih naftnih i plinskih djelatnosti i o izmjeni Direktive 2004/35/EZ (SL L 178, 28.6.2013., str. 66.).

OBRAZLOŽENJE

Uz članak 1.

Odredbama ovog članka ureden je sadržaj Zakona, a to je prijavljivanje nepravilnosti, postupak prijavljivanja nepravilnosti, prava osoba koje prijavljuju nepravilnosti, obveze tijela javne vlasti te pravnih i fizičkih osoba u vezi s prijavom nepravilnosti, kao i druga pitanja važna za prijavu nepravilnosti i zaštitu prijavitelja nepravilnosti.

Uz članak 2.

Odredbama ovog članka utvrđuje se da ovaj Zakona preuzima Direktivu (EU) 2019/1937 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2019. o zaštiti osoba koje prijavljuju povrede prava Unije.

Uz članak 3.

Odredbama ovog članka propisuje se cilj Zakona, a to je učinkovita zaštita prijavitelja nepravilnosti koja uključuje i osiguravanje dostupnih i pouzdanih načina odnosno kanala prijavljivanja nepravilnosti.

Uz članak 4.

Odredbama ovog članka određuje se područje primjene Zakona. Područje primjene akata Europske unije definirano je popisom akata koji se nalazi u dijelu I Priloga, a sadržajno se odnose na: a) javnu nabavu, financijske usluge, proizvode i tržišta te sprječavanje pranja novca i financiranja terorizma, sigurnost i sukladnost proizvoda, sigurnost prometa, zaštitu okoliša, zaštitu od zračenja i nuklearnu sigurnost, sigurnost hrane i hrane za životinje, zdravlje i dobrobit životinja, javno zdravlje, zaštitu potrošača, zaštitu privatnosti i osobnih podataka te sigurnost mrežnih i informacijskih sustava; iii) povrede koje utječu na financijske interese Europske unije kako je navedeno u članku 325. Ugovora o funkcioniranju Europske unije i dodatno utvrđeno u relevantnim mjerama Europske unije; iv) povrede koje se odnose na unutarnje tržište, kako je navedeno u članku 26. stavku 2. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, uključujući povrede pravila Europske unije o tržišnom natjecanju i državnim potporama, kao i povrede koje se odnose na unutarnje tržište u odnosu na radnje kojima se krše pravila o porezu na dobit ili aranžmane čija je svrha ostvariti poreznu prednost koja je u suprotnosti s ciljem ili svrhom primjenjivog zakonodavstva o porezu na dobit. Na posljepku, područje primjene odnosi se na kršenje drugih odredbi domaćeg prava, ukoliko se takvim kršenjem ugrožava javni interes.

Uz članak 5.

Odredbama ovoga članka uređuje se odnos prema drugim propisima nacionalnog i zakonodavstva Unije.

Njime je određena primjena posebnih pravila o prijavljivanju nepravilnosti ukoliko su zakonodavstvom Europske unije navedenim u dijelu II. Priloga Zakona predviđena posebna pravila o prijavljivanju nepravilnosti. Određeno je da će se odredbe ovog Zakona primjenjivati u mjeri u kojoj pojedina pitanja nisu regulirana tim posebnim aktima.

Također odredbama ovoga članka propisuje se da se Zakonom ne utječe na primjenu prava Europske unije ili nacionalnog prava koje se odnosi na zaštitu podataka označenih stupnjem tajnosti; obvezu čuvanja odvjjetničke tajne; obvezu čuvanja podataka koji se odnose na zdravlje pojedinca; tajnost sudskih vijećanja i pravila o kaznenom postupku.

Također, propisano je da prijava nepravilnosti na bilo koji od predviđenih načina ne utječe na pravo prijavitelja da u bilo kojem trenutku podnese prijavu izravno tijelima ovlaštenim na

postupanje prema sadržaju prijave sukladno posebnom zakonu i uspostavljenim sustavima otkrivanja i postupanja po nepravilnostima.

Uz članak 6.

Odredbama ovog članka propisuje se značenje pojedinih izraza u Zakonu, kao što su: „nepravilnost“, „informacije o nepravilnostima“, „prijavitelj nepravilnosti“, „prijava“, „radno okruženje“, „poslodavac“, „tijela javne vlasti“, „povezane osobe“, „osveta“, „povjerljiva osoba“, „prijavljena osoba“, „daljnje postupanje“, „povratna informacija“.

Propisano je da nepravilnost obuhvaća radnje ili propuste koji su protupravni i odnose se na područje primjene i propise koji su navedeni u članku 4. ili su u suprotnosti s ciljem ili svrhom tih propisa. Predstavljaju kršenja zakona i drugih propisa koji se odnose na: i) odredbe nacionalnih propisa, ukoliko se takvim kršenjem ugrožava i javni interes; ii) akte Europske unije iz područja obuhvaćenih materijalnim područjem primjene koje je definirano dalje u tekstu, ili je u suprotnosti s ciljem i svrhom tih pravila. Definirano je da informacije o nepravilnostima označavaju informacije, uključujući opravdane sumnje o stvarnim ili mogućim nepravilnostima koje su se dogodile ili su vrlo izgledne u organizaciji u kojoj prijavitelj radi ili je radio ili u drugoj organizaciji s kojom je prijavitelj u kontaktu ili je bio u kontaktu u radnom okruženju, te o pokušajima prikrivanja takvih nepravilnosti. Kao prijavitelj nepravilnosti određena je fizička osoba koja prijavljuje ili javno razotkriva nepravilnosti o kojima je saznao u svom radnom okruženju. Radno okruženje znači trenutačne ili prethodne profesionalne aktivnosti u javnom ili privatnom sektoru u okviru kojih, neovisno o prirodi tih aktivnosti, osobe stječu informacije o nepravilnostima i u okviru kojih bi te osobe mogle doživjeti osvetu ako prijave takve informacije, uključivši situaciju kada je aktivnost u međuvremenu prestala ili neposredno treba ili je trebala započeti. Takve aktivnosti posebno uključuju: radni odnos, rad izvan radnog odnosa, volontiranje, vršenje dužnosti, ugovore o djelu, studentske poslove, sudjelovanje u postupcima zapošljavanja u svojstvu kandidata, imatelje dionica i poslovnih udjela kao i svako drugo sudjelovanje u djelatnostima pravne ili fizičke osobe. Ovakvom definicijom definiran je širi opseg aktivnosti u odnosu na klasični radno-pravni odnos u okviru kojega se mogu steći saznanja o nepravilnostima i u okviru kojih bi te osobe mogle doživjeti osvetu, te je isto tako proširena vremenska dimenzija na situacije kada je aktivnost u međuvremenu prestala ili neposredno treba ili je trebala započeti. Poslodavac je definiran kao tijelo javne vlasti, te fizička ili pravna osoba prema zakonu kojim se uređuju radni odnosi i fizička ili pravna osoba kod koje prijavitelj nepravilnosti obavlja poslove ili neposredno treba ili trebao započeti obavljanje poslova.

Tijela javne vlasti određena su odredbama zakona kojima se određuje pravo na pristup informacijama. U tom su zakonu tijela javne vlasti: tijela državne uprave, druga državna tijela, jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, pravne osobe i druga tijela koja imaju javne ovlasti, pravne osobe čiji je osnivač Republika Hrvatska ili jedinica lokalne ili područne (regionalne) samouprave, pravne osobe koje obavljaju javnu službu, pravne osobe koje se temeljem posebnog propisa financiraju pretežito ili u cijelosti iz državnog proračuna ili iz proračuna jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno iz javnih sredstava (nameta, davanja, i sl.), kao i trgovačka društva u kojima Republika Hrvatska i jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave imaju zasebno ili zajedno većinsko vlasništvo.

Krug povezanih osoba definiran je široko te uz npr. bračne ili izvanbračne drugove, životne partnere, srodnike obuhvaća i druge odnose koji se prema drugim osnovama i okolnostima opravdano mogu smatrati interesno povezanim s prijaviteljem nepravilnosti. Osveta označava svaku izravnu ili neizravnu radnju ili propust, uključujući prijetnje osvetom i pokušaje osvete koja uzrokuje ili može uzrokovati neopravdanu štetu prijavitelju. Povjerljiva osoba označava fizičku osobu zaposlenu kod poslodavca ili treću osobu koja je određena kao

kanal unutarnjeg prijavljivanja od strane poslodavca radi zaprimanja prijave nepravilnosti, komunikacije s prijaviteljem i vođenja postupka zaštite u vezi s prijavom nepravilnosti. Također je definirana prijavljena osoba, a označava tijelo javne vlasti, fizička ili pravna osoba koja je u prijavi ili pri javnom razotkrivanju navedena kao odgovorna za počinjenje nepravilnosti a uključuje i one s kojima je to tijelo ili osoba povezana.

Kao daljnje postupanje je definirana svaka mjera koju je primatelj prijave nadležan za ispitivanje nepravilnosti ili bilo koje drugo tijelo nadležno za postupanje poduzelo radi procjene točnosti navoda iz prijave i prema potrebi radi rješavanja prijavljene nepravilnosti. Povratna informacija znači pružanje informacija prijaviteljima u vezi s predviđenim ili poduzetim daljnjim postupanjima te o razlozima za takvo daljnje postupanje.

Uz članak 7.

Odredbama ovog članka propisuje se da se izrazi koji se koriste u Nacrtu prijedloga zakona, a koji imaju rodno značenje, bez obzira na to koriste li se u muškom ili ženskom rodu, odnose se jednako na muški i ženski rod.

Uz članak 8.

Odredbama ovog članka zabranjuje se sprječavanje prijavljivanja nepravilnosti. Stavkom 2. propisano je da odredbe općeg ili pojedinačnog akta poslodavca te pravnog posla kojima bi se propisivale zabrane prijavljivanja, nemaju pravni učinak.

Uz članak 9.

Odredbama ovog članka propisana je zabrana osvete. Poslodavac se ne smije osvećivati prijavitelju nepravilnosti zbog prijavljivanja nepravilnosti ili javnog razotkrivanja. Stavkom 2. ovoga članka taksativno su navedeni postupci koji se posebice smatraju osvetom. Važno je napomenuti da popis nije konačan i da su moguće i druge situacije, odnosno postupci koji će se moći smatrati osvetom. Stavkom 3. propisano je da odredbe općeg ili pojedinačnog akta poslodavca te pravnog posla kojima se prijavitelju nepravilnosti poslodavac osvećuje zbog prijavljivanja nepravilnosti ili javnog razotkrivanja nemaju pravni učinak.

Uz članak 10.

Odredbama ovog članka definira se odgovornost prijavitelja nepravilnosti u slučaju prijavljivanja ili javnog razotkrivanja. Tako se određuje, ne dovodeći u pitanje odredbe članka 5., stavka 2. te odredbe o nacionalnoj sigurnosti i obrani, da se ne smatra da osobe koje prijave informacije o nepravilnostima ili javno razotkrije takve informacije u skladu s ovim Zakonom, krši bilo kakvo ograničenje u vezi s otkrivanjem informacija te da ni na koji način ne snose odgovornost u pogledu takve prijave ili javnog razotkrivanja pod uvjetom da su imale opravdan razlog vjerovati da su prijava ili javno razotkrivanje tih informacija bili nužni radi razotkrivanja povrede na temelju ovog zakona. Također se određuje da prijavitelji ne snose odgovornost u pogledu stjecanja prijavljenih ili javno razotkrivenih informacija ili pristupa njima osima ako takvo stjecanje ili pristup ne predstavlja kazneno djelo.

Stavkom 3. propisano je da se svaka druga potencijalna odgovornost prijavitelja koja nije povezana s podnošenjem prijave ili javnim razotkrivanjem ili koja nije potrebna za razotkrivanje nepravilnosti regulirana primjenjivim nacionalnim propisima ili pravom Europske unije.

Nadalje, u stavku 4. određuje se da u svim postupcima, od kojih su neki navedeni kao primjer, prijavitelj nepravilnosti ne snosi nikakvu odgovornost zbog prijave ili javnog razotkrivanja na temelju ovog Zakona pod uvjetom da su imali opravdan razlog vjerovati da su prijava ili javno razotkrivanje bili nužni radi razotkrivanja povrede na temelju ovog zakona.

U stavku 5. određeno je da ako osoba podnese prijavu ili javno razotkrije informacije o nepravilnostima koje su obuhvaćene područjem primjene ovog zakona, a te informacije uključuju poslovne tajne, te ako ta osoba ispunjava uvjete iz ovog zakona, takva prijava ili javno razotkrivanje smatraju se zakonitima u onoj mjeri u kojoj se takvo pribavljanje, korištenje ili otkrivanje zahtijeva ili dopušta pravom Unije ili nacionalnim pravom.

Uz članak 11.

Odredbama ovog članka definira se pravo na zaštitu prijavitelja nepravilnosti. Zaštita se pruža, sukladno postupku za zaštitu propisanu Zakonom, i uključuje pravo na sudsku zaštitu, naknadu štete te pravo na zaštitu identiteta i povjerljivosti.

Uz članak 12.

Člankom 12. definirani su uvjeti za zaštitu prijavitelja. Kumulativno su navedena dva uvjeta koja moraju biti ostvarena kako bi prijavitelj nepravilnosti ostvario pravo na zaštitu na temelju ovoga Zakona – mora imati opravdani razlog vjerovati da su prijavljene informacije o nepravilnostima istinite u trenutku prijave i da su obuhvaćene područjem primjene ovog zakona, te prijavu mora podnijeti na jedan od načina predviđen ovim Zakonom. Ti zahtjevi predstavljaju bitnu zaštitnu mjeru protiv zlonamjernih i neozbiljnih prijava ili protiv zlouporabe prijava jer se njima osigurava da se zaštita neće pružiti osobama koje su u trenutku podnošenja prijave namjerno i svjesno prijavile netočne ili zavaravajuće informacije.

Nadalje, određuje se da osobe koje su anonimno prijavile ili javno razotkrile informacije o nepravilnostima, a identitet im je naknadno utvrđen i zbog toga trpe osvetu, a ispunjavaju uvjete, imaju pravo na odgovarajuću zaštitu. Također, osobama koje povrede obuhvaćene područjem primjene iz Priloga prijavljuju nadležnim institucijama, tijelima, uredima ili agencijama. Europske unije osigurava se pravo na zaštitu pod istim uvjetima kao i osobama koje prijavu podnose vanjskim kanalima.

Uz članak 13.

Odredbama ovog članka propisuje se pomoć prijavitelju nepravilnosti koji bi zbog neznanja mogao propustiti neku radnju u postupku ili propustiti se koristiti svojim pravima. Obveza je suda ili drugog tijela koje vodi postupak da pouči prijavitelja nepravilnosti i povezanu osobu o pravima koja joj pripadaju prema ovom Zakonu ili prema zakonu koji se primjenjuje u tom postupku, a s ciljem zaštite njezinih prava kao prijavitelja nepravilnosti.

Uz članak 14.

Odredbama ovog članka propisuje se obveza zaštite identiteta, što se može smatrati jednom od ključnih mjera zaštite od osвете. Određeno je da se identitet i drugi podaci koji su navedeni u prijavi nepravilnosti dostupni isključivo osobama koje su zadužene za zaprimanje prijava i njihovu daljnju obradu, te da isti moraju ostati zaštićeni osim ako prijavitelj nepravilnosti pristane na otkrivanje tih podataka.

Kao iznimka propisana je mogućnost otkrivanja identiteta i ostalih informacija samo ako je to nužna i razmjerna obveza koja proizlazi iz prava EU ili nacionalnog prava u kontekstu istraga nacionalnih tijela ili u okviru sudskog postupka, među ostalim radi zaštite prava na obranu prijavljene osobe. Takva otkrivanja podliježu odgovarajućim zaštitnim mjerama, uključujući i obvezu obavješćivanja prijavitelja prije otkrivanja njegova identiteta. Takvo obavješćivanje mora biti pisano obrazloženo. Na jednak način na koji se štiti identitet prijavitelja štiti se i identitet prijavljene osobe.

Uz članak 15.

Odredbama ovog članka osigurava se da se svaka obrada osobnih podataka, uključujući razmjenu ili prijenos, obavlja u skladu s relevantnim propisima EU i nacionalnog zakonodavstva. Također, propisano je da se ne prikupljaju podaci koji nisu relevantni za postupanje s određenom prijavom i da se brišu bez nepotrebne odgode ako se slučajno prikupe. Ovim člankom se osigurava visoki stupanj zaštite osobnih podataka.

Uz članak 16.

Odredbama ovog članka osigurava se zaštita povjerljivosti prijave i postupanja po njoj na način da je propisano da osoba kojoj je prijavljena nepravilnost, kao i svaka druga osoba koja sudjeluje u postupku po prijavi nepravilnosti, dužna štiti podatke koje sazna u prijavi ta da ih ne smije iskorištavati ili otkrivati za svrhe koje prelaze ono što je potrebno za ispravno daljnje postupanje.

Uz članak 17.

Odredbama ovoga članka propisano je da povjerljiva osoba i njezin zamjenik imaju pravo na sudsku zaštitu i naknadu štete ako učine vjerojatnim da je prema njima počinjenja ili bi mogla biti počinjena osveta zbog zaprimanja, odnosno postupanja po prijavi nepravilnosti. Osiguranjem zaštite osoba koje postupaju po prijavi se učvršćuje sustav zaštite zviždača.

Uz članak 18.

Odredbama ovoga članka propisano je da povezane osobe imaju pravo na zaštitu u jednakom opsegu kao i prijavitelji nepravilnosti. Tu zaštitu ostvaruju pod uvjetom da učine vjerojatnim da je prema njoj počinjena ili bi mogla biti počinjena osveta zbog povezanosti s prijaviteljem nepravilnosti. Proširenje zaštite i na povezanu osobu važno je kako se ne bi obeshrabrilo prijavitelje nepravilnosti od prijave nepravilnosti.

Uz članak 19.

Odredbama ovoga članka određuje se sadržaj te načini podnošenja prijave nepravilnosti. Ona mora sadržavati podatke o prijavitelju nepravilnosti, prijavljenom tijelu odnosno osobi, te informacije o nepravilnostima. Prijava nepravilnosti može se podnijeti u pisanom ili usmenom obliku. Poblizje se određuje da je usmeno prijavljivanje moguće telefonom ili drugim sustavima glasovnih poruka te, na zahtjev prijavitelja, fizičkim sastankom u razumnom roku.

Uz članak 20.

Odredbama ovoga članka određuje se obveza povjerljivim osobama i tijelu za vanjsko prijavljivanje da vode evidenciju o svakoj zaprimljenoj prijavi nepravilnosti, vodeći računa o nužnosti zaštite povjerljivosti. Također se određuje da se prijave čuvaju sukladno propisima nacionalnog zakonodavstva. Nadalje, odredbama ovoga članka definiraju se modaliteti evidentiranja usmenog prijavljivanja nepravilnosti, te osiguranja mogućnosti provjere i ispravka prijepisa i zapisnika usmenog prijavljivanja nepravilnosti kao i mogućnosti ovjere istih potpisom.

Uz članak 21.

Odredbama ovog članka definirano je unutarnje prijavljivanje nepravilnosti. Nadalje, određuje se tko je dužan osigurati mogućnost unutarnjeg prijavljivanja, a to su poslodavac koji zapošljava više od pedeset osoba, te poslodavac neovisno o broju zaposlenika ako je obuhvaćen primjenom akata iz dijela I točka B. i dijela II Priloga. Ostavlja se mogućnost da poslodavci koji zapošljavaju manje od pedeset radnika mogu uspostaviti kanal za unutarnje prijavljivanje nepravilnosti. Također, propisuje se da pravni subjekti u privatnom sektoru te

trgovačka društva iz definicije javne vlasti koji imaju između 50 i 249 radnika dijele resurse u pogledu prijave i vođenja postupka unutarnjeg prijavljivanja. Ista mogućnost je ostavljena jedinicama lokalne i područne (regionalne) samouprave uz dodatnu mogućnost da tim kanalima mogu upravljati zajednička tijela u skladu s nacionalnim pravom.

Uz članak 22.

Odredbama ovoga članka pobliže se definiraju obaveze poslodavca. Poslodavac je dužan donijeti opći akt čiji se sadržaj definira kasnije u tekstu te ga na prikladan način učiniti dostupnim svim osobama koje obavljaju poslove, zajedno sa svim informacijama bitnima za podnošenje prijave nepravilnosti. Poslodavac je također obavezan imenovati povjerljivu osobu i njezinog zamjenika u skladu s općim aktom; zaštititi prijavitelja nepravilnosti od osvete što uključuje i poduzimanje nužnih mjera radi zaustavljanja osvete i otklanjanja njezinih posljedica; čuvati podatke iz prijave; voditi evidenciju o zaprimljenim prijavama; te poduzeti mjere radi otklanjanja utvrđenih nepravilnosti.

Nadalje, odredbama ovoga članka se definira postupak imenovanja i zamjene povjerljive osobe i njezina zamjenika.

Uz članak 23.

Odredbama ovoga članka pobliže se određuju obveze poslodavca. Općim aktom se uređuje postupak unutarnjeg imenovanja povjerljive osobe, njezinog zamjenika ili odjela u okviru kojeg će povjerljive osobe voditi postupke zaštite prijavitelja nepravilnosti ili određivanjem treće osobe kao povjerljive osobe. Također, odredbama ovoga članka određuje se da se općim aktom ne može smanjiti opseg ili uskratiti neko pravo prijavitelju nepravilnosti koje mu pripada sukladno ovom Zakonu, kao i da opći akt koji nije u skladu s ovim Zakonom nema pravni učinak. Kako bi se potaknulo prvenstveno korištenje unutarnjih kanala prijavljivanja određuje da ti kanali, kao i informacije o istima, moraju biti lako dostupni, razumljivi i učinkoviti.

Uz članak 24.

Odredbama ovoga članka uređuje se postupak unutarnjeg prijavljivanja nepravilnosti. Taj postupak započinje dostavljanjem prijave povjerljivoj osobi. Povjerljiva osoba je dužna zaprimiti prijavu nepravilnosti te potvrditi primitak iste; poduzeti radnje u svrhu ispitivanja prijave; poduzeti radnje iz svoje nadležnosti radi zaštite prijavitelja; prijavu prosljediti tijelima nadležnima za postupanje; obavijestiti prijavitelja o tijeku, radnjama i ishodu postupka; obavijestiti tijelo nadležno za vanjsko prijavljivanje nepravilnosti o zaprimljenim prijavama; čuvati identitet prijavitelja i podatke iz prijave; te pružiti jasne i lako dostupne informacije o postupku prijave vanjskim kanalima, nadležnim tijelima i prema potrebi, institucijama, tijelima, uredima ili agencijama Unije nadležnim za postupanje po sadržaju prijave nepravilnosti. Nadalje, zabranjuje se poslodavcu osvećivanje povjerljivoj osobi i njezinom zamjeniku, kao i utjecati na njihovo postupanje. Povjerljiva osoba i njezin zamjenik trebaju svoje dužnosti obavljati zakonito i savjesno i ne smiju zlouporabiti svoje ovlasti na štetu prijavitelja nepravilnosti.

Uz članak 25.

Odredbama ovoga članka definira se vanjsko prijavljivanje nepravilnosti. Također, određuje se da prijavitelj nepravilnosti može prijaviti nepravilnost tijelu za vanjsko prijavljivanje nepravilnosti nakon što je prvo podnio prijavu kanalima za unutarnje prijavljivanje ili izravno kanalima za vanjsko prijavljivanje.

Uz članak 26.

Odredbama ovoga članka definira se da je pučki pravobranitelj nadležno tijelo za vanjsko prijavljivanje nepravilnosti. Dalje u članku definiraju se njegove nadležnosti, a to su: zaprimanje prijave o nepravilnosti; potvrđuje njezin primitak; ispituje prijave radi zaštite prava prijavitelja; prijavu prosljeđuje tijelima ovlaštenima za postupanje; izrađuje izvještaj o ugroženosti ili povredi ustavnih ili zakonskih prava prijavitelja nepravilnosti; daje opće pravne informacije; čuva identitet prijavitelja i podatke iz prijave; izvještava Hrvatski sabor o zaštiti prijavitelja nepravilnosti i izrađuje posebna izvješća ako se radi o ugroženosti ustavnih i zakonskih prava većeg opsega ili značaja; prema potrebi, nadležnim institucijama, tijelima, uredima ili agencijama Europske unije pravodobno prosljeđuje informacije iz prijave radi provođenja daljnje istrage, ako je tako predviđeno pravom Europske unije ili nacionalnim zakonodavstvom; na svojim internetskim stranicama daje informacije o primitku prijave i daljnjem postupanju na temelju njih te druge opće informacije relevantne za zaštitu prijavitelja nepravilnosti koje se navode dalje u tekstu. Važno je za istaknuti da popis općih informacija nije konačan te isti predstavlja minimum koji mora biti dan.

Uz članak 27.

Odredbama ovoga članka normira se postupanje s prijavom nepravilnosti te komunikacija s prijaviteljem. Tijela ovlaštena na postupanje prema sadržaju prijave, dužna su u razumnom roku koji ne smije biti dulji od trideset dana od zaprimanja prijave podnijeti informacije o poduzetim mjerama na temelju te prijave nadležnom tijelu za vanjsko prijavljivanje nepravilnosti, kao i povjerljivoj osobi kad je ona poslala prijavu nepravilnosti tijelima ovlaštenim na postupanje prema sadržaju prijave. Nadalje, propisuje se obveza nadležnim tijelima da obavještavaju tijelo za vanjsko prijavljivanje ili povjerljivu osobu o poduzetim mjerama. Također, propisuje se obveza izrade obrazloženog izvješća o konačnom ishodu postupanja na temelju prijave, koja se podnosi u roku petnaest dana od okončanja postupanja. Ako postoje osnove sumnje da je počinjeno kazneno djelo, tijela ovlaštena na postupanje prema sadržaju prijave postupat će sukladno posebnim propisima. Također, propisuje se da se postupak zaštite prijavitelja nepravilnosti provodi sukladno propisima koje primjenjuje pučki pravobranitelj te odredbama ovoga Zakona.

Nadalje, odredbama ovoga članka definira se mogućnost davanja prednosti prijavama o teškim nepravilnostima ili o nepravilnostima glede ključnih odredbi obuhvaćenim područjem primjene ovoga Zakona, te se definira postupanje s prijavama koje sadrže neznatne nepravilnosti. Definirana je i obveza obavještavanja podnositelja nepravilnosti o postupanju te o ishodu postupka nakon njegova okončanja.

Uz članak 28.

Odredbama ovoga članka je definirano javno razotkrivanje nepravilnosti, te alternativni uvjeti za ostvarivanje prava na zaštitu osobe koja javno razotkriva nepravilnosti. Prvi uvjet je vezan za ažurno postupanje kanala za unutarnje i vanjsko prijavljivanje, odnosno smatrat će se da je ovaj uvjet ispunjen ako u zadanim rokovima od strane kanala za unutarnje i vanjsko prijavljivanje nisu poduzete odgovarajuće mjere kao odgovor na prijavu. Drugi uvjet će biti ispunjen ako prijavitelj ima opravdan razlog vjerovati da: nepravilnost može predstavljati neposrednu ili očitu opasnost za javni interes, kao u slučaju krizne situacije ili rizika od nepopravljive štete; ili u slučaju vanjskog prijavljivanja postoji rizik od osвете ili su izgledi da će se nepravilnost djelotvorno ukloniti niski zbog posebnih okolnosti slučaja. Također, propisuje se da se ovaj članak ne primjenjuje na slučajeve u kojima osoba izravno otkrije informacije medijima na temelju posebnih odredbi domaćeg prava kojima se uspostavlja sustav zaštite u pogledu slobode izražavanja i informiranja.

Uz članak 29.

Odredbama ovoga članka se određuje pravo na sudsku zaštitu prijavitelja nepravilnosti u slučaju osvete. Također, određuje se da se sudska zaštita ostvaruje podnošenjem tužbe za zaštitu, te rokovi za njeno podnošenje. Propisuje se da su prijavitelji nepravilnosti u tim slučajevima oslobođeni plaćanja sudskih pristojbi.

Uz članak 30.

Odredbama ovoga članka uređuje se nadležnost i postupak sudske zaštite prijavitelja nepravilnosti. Uz sud opće mjesne nadležnosti nadležan je i općinski sud prema mjestu prebivališta ili boravišta tužitelja ili općinski sud na čijem je području osveta poduzeta ili je nastupila posljedica. U postupku sudske zaštite prijavitelja nepravilnosti odgovarajuće se primjenjuje zakon kojim se uređuje parnični postupak u odredbama kojima se uređuju radni sporovi, osim ako ovim Zakonom nije drukčije određeno. Postupci za sudsku zaštitu u ovim predmetima su hitni.

Uz članak 31.

Odredbama ovoga članka određuje se da se sudska zaštita prijavitelja nepravilnosti ostvaruje u posebnom postupku koji se pokreće tužbom za zaštitu prijavitelja nepravilnosti. Dalje u članku se određuje sadržaj zahtjeva koji se može postaviti u tužbi. Tako će prijavitelj nepravilnosti (tužitelj) moći tražiti da se utvrdi da je prema njemu poduzeta osveta, da se zabrani poduzimanje i ponavljanje osvete te da se uklone njene posljedice, da se naknadi imovinska i neimovinska šteta uzrokovana povredom prava zaštićenih Zakonom, objava presude u medijima. Trošak objave takve presude obvezuje nakladnika medija u kojem treba objaviti presudu. Nadalje, određuju se kumulacija zahtjeva koji se mogu zajedno istaknuti. Naposljetku, obvezuje se nakladnika medija na objavu presude koja nalaže objavu u medijima.

Uz članak 32.

Odredbama ovoga članka propisuje se da se kao umješak na strani prijavitelja u tužbama za zaštitu prijavitelja nepravilnosti može pridružiti tijelo za vanjsko prijavljivanje nepravilnosti, te organizacije, ustanove, udruge ili druge osobe koje se u okviru svoje djelatnosti bave zaštitom ljudskih prava i borbom protiv korupcije. Sud će dopustiti sudjelovanje umješaka samo ako prijavitelj nepravilnosti da pristanak.

Uz članak 33.

Odredbama ovoga članka regulira se pretpostavka štete i teret dokazivanja. U postupcima za naknadu štete ako prijavitelj nepravilnosti dokaže da je podnio prijavu ili javno razotkrilo informacije u skladu s ovim Zakonom i da je zbog toga pretrpio štetu, teret dokazivanja prelazi na osobu koja je poduzela štetnu radnju i koja potom mora dokazati da to djelovanje nije ni na koji način bilo povezano s podnošenjem prijave nepravilnosti ili javnim razotkrivanjem. Osoba koja je poduzela osvetu mora dokazati da je ona bila utemeljena na opravdanim razlozima.

Uz članak 34.

Odredbama ovoga članka osigurava se mogućnost određivanja privremene mjere od strane suda u postupcima po tužbi u vezi prijave nepravilnosti. Te mjere se određuju sukladno odredbama općeg zakona kojima se uređuje prisilno ostvarenje i osiguranje tražbina osim ako ovim Zakonom nije drugačije propisano. Također, određeno je da se privremena mjera može predložiti prije, za vrijeme i nakon završetka sudskog postupka, sve dok ovrha ne bude

provedena. Kao i u slučaju tužbe iz članka 31., prijavitelj nepravilnost je oslobođen od plaćanja sudskih pristojbi.

Uz članak 35.

Odredbama ovoga članka određuje se sadržaj prijedloga za određivanje privremene mjere. Tako će prijavitelj nepravilnosti moći tražiti od suda zabrani osvetu, otkloni posljedice prouzrokovane njome te odgodi izvršenje odluke kojom je prijavitelj nepravilnosti stavljen u nepovoljan položaj ili mu je povrijeđeno neko od njegovih prava u radnom okruženju. Postupci za određivanje privremenih mjera su hitni, sud je dužan odlučiti u roku od osam dana od dana primitka prijedloga. Žalba ne odgađa provedbu privremene mjere.

Uz članak 36.

Odredbama ovoga članka propisuje se inspekcijski nadzor nad provedbom zakon. Za njega je nadležno tijelo sukladno propisima kojima je uređen inspekcijski nadzor.

Uz članak 37.

Odredbama ovoga članka propisuje se kažnjivost poslodavca pravne osobe, odgovorne osobe u pravnoj osobi, te poslodavac fizička osoba ako ne donese opći akt iz članka 22. stavak 1. i ne učini ga dostupnim, ako ne uspostavi kanal unutarnjeg prijavljivanja i ne imenuje povjerljivu osobu i njezina zamjenika na način kako je to propisano ovim Zakonom. Zatim, ako ne ispita prijavu nepravilnosti i ne poduzme radnje iz svoje nadležnosti za zaštitu prijavitelja nepravilnosti odnosno ako ne obavijesti prijavitelja nepravilnosti, na njegov zahtjev, o tijeku i radnjama poduzetima u postupku i ne omogući mu uvid u spis u rokovima određenima Zakonom.

Uz članak 38.

Odredbama ovoga članka propisuje se kažnjivost poslodavca pravne osobe, odgovorne osobe u pravnoj osobi, te poslodavca fizičke osobe ako spriječi ili pokuša spriječiti prijavljivanje nepravilnosti, pokuša otkriti ili otkrije identitet, ako se osvećuje, ne osigura zaštitu od osвете ili ne poduzme nužne mjere radi zaustavljanja takvih radnji i otklanjanja njenih posljedica, u okviru svojih nadležnosti ili ako pokreće zlonamjerne postupke protiv prijavitelja nepravilnosti ili povezanih osoba ili na bilo koji način utječe ili pokuša utjecati na postupanje povjerljive osobe i njezina zamjenika prilikom poduzimanja radnji iz njihove nadležnosti.

Uz članak 39.

Odredbama ovoga članka propisuje se kažnjivost osobe koja prijavljuje ili javno razotkriva informacije za koje zna da su neistinite.

Uz članak 40.

Odredbama ovoga članka propisuje se kažnjivost povjerljive osoba, njezina zamjenika ili svake druge osobe koja sudjeluje u postupku obrade prijave nepravilnosti koja zloupotrebljava svoje ovlasti na štetu prijavitelja nepravilnosti, krši obvezu zaštite identiteta, te koja krši propise u vezi obrade osobnih podataka i zaštite povjerljivosti.

Uz članak 41.

Odredbama ovoga članka propisuje se da optužni prijedlog za prekršaje propisane ovim Zakonom, osim ovlaštenih tužitelja sukladno Prekršajnom zakonu, može podnijeti i pučki pravobranitelj.

Uz članak 42.

Ovim člankom zadužuje se ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa jedanput godišnje dostavljati Europskoj komisiji sve dostupne statističke podatke o prijavama podnesenim pučkom pravobranitelju.

Uz članak 43.

Odredbama ovoga članka propisuju se rokovi za donošenje općih akata i imenovanje povjerljive osobe. Rok za podnošenje Hrvatskom saboru na potvrdu Poslovnika pučkog pravobranitelja koji je usklađen s odredbama ovoga Zakona i drugih zakona kojima se uređuje njegova nadležnost je devedeset dana od stupanja na snagu ovoga Zakona. Poslodavac je dužan donijeti opći akt u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona, te imenovati povjerljivu osobu i zamjenika u roku od devet mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona. Na kraju, tijelima u čijem su djelokrugu poslovi nacionalne sigurnosti i obrane daje se rok od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona za donošenje posebnog akta kojim će se zaštititi prijavitelj nepravilnosti i urediti postupak prijavljivanja nepravilnosti.

Uz članak 44.

Odredbama ovog članka propisuje se da će se postupci započeti na temelju Zakon o zaštiti prijavitelja nepravilnosti ("Narodne novine", br. 17/19) dovršiti sukladno odredbama tog zakona.

Uz članak 45.

Ovim člankom propisan je prestanak važenja Zakona o zaštiti prijavitelja nepravilnosti ("Narodne novine", br. 17/19)

Uz članak 46.

Odredbama ovoga članka propisan je rok stupanja na snagu Zakona.

- PRILOZI**
- **Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću**
  - **Izjava o usklađenosti prijedloga propisa s pravnom stečevinom
Europske unije**
  - **Usporedni prikaz podudaranja odredbi propisa Europske unije s
prijedlogom propisa**

**IZJAVA O USKLAĐENOSTI PRIJEDLOGA PROPISA S PRAVNOM STEČEVINOM
EUROPSKE UNIJE**

1. Naziv prijedloga propisa

Zakon o zaštiti osoba koje prijavljuju nepravilnosti

2. Stručni nositelj izrade prijedloga propisa

MINISTARSTVO PRAVOSUĐA I UPRAVE

3. Veza s Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije

Pređvideno Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije za 2021. godinu.

Rok: IV. kvartal 2021.

4. Preuzimanje odnosno provedba pravne stečevine Europske unije

a) Odredbe primarnih izvora prava Europske unije

Ugovor o funkcioniranju Europske unije

članak/članci Članak 16., članak 43. stavak 2., članak 50., članak 53. stavak 1., članak 91., članak 100., članak 114., članak 168. stavak 4., članak 169., članak 192. stavak 1. i članak 325. stavak 4.

Ugovor o osnivanju EURATOM

članak/članci Članak 31.

b) Sekundarni izvori prava Europske unije

Direktiva (EU) 2019/1937 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2019. o zaštiti osoba koje prijavljuju povrede prava Unije (SL L 305, 26.11.2019.)

32019L1937

- Članci 11. i 22. preuzeto: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09)
- Članci 11. i 12. preuzeto: Poslovnik Pučkog pravobranitelja (NN 100/20)
- Članci 12. i 22. preuzeto: USTAV RH (NN 56/90, 135/97, 08/98, 113/00, 124/00, 28/01, 41/01, 55/01, 76/10, 85/10, 05/14)
- Članci 11., 12. i 14. preuzeto: Zakon o pučkom pravobranitelju (NN 76/12)
- Članak 12. preuzeto: Zakon o državnim službenicima (NN 92/05, 142/06, 77/07, 107/07, 27/08, 34/11, 49/11, 150/11, 34/12, 49/12, 37/13, 38/13, 01/15, 138/15, 61/17)
- Članak 20. preuzeto: Zakon o besplatnoj pravnoj pomoći (NN 143/13, 98/19)

- Članak 20. preuzeto: Zakon o mirenju (NN 18/11)
- Članci 20. i 22. preuzeto: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19)
- Članak 20. preuzeto: Zakon o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (NN 91/10, 81/13, 124/13, 26/15, 102/17, 68/18, 70/19 i 141/20) (NN 141/20)
- Članak 23. preuzeto: Zakon o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18)
- Članak 22. preuzeto: Zakon o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19)
- Članak 22. preuzeto: ZAKON O UPRAVNIM SPOROVIMA (NN 20/10, 143/12, 152/14, 94/16, 29/17 i 110/21) (NN 20/10 143/12 152/14 94/16 29/17 110/21)
- Članak 22. preuzeto: Prekršajni zakon (NN 107/07, 39/13, 157/13, 110/15, 70/17)

c) Ostali izvori prava Europske unije

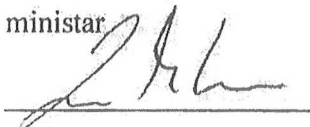
5. Prilog: tablice usporednih prikaza za propise kojima se preuzimaju odredbe sekundarnih izvora prava Europske unije u zakonodavstvo Republike Hrvatske

Da.

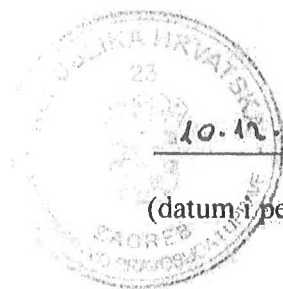
Potpis EU koordinатора stručnog nositelja izrade prijedloga propisa, datum i pečat

dr. sc. Ivan Malenica

ministar

(potpis)

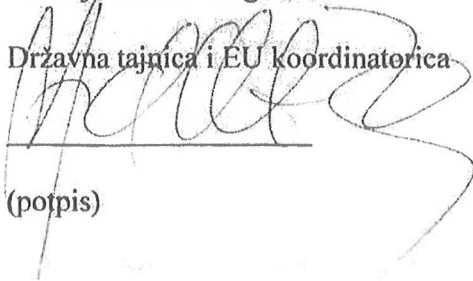

(datum i pečat)

Potpis EU koordinатора Ministarstva vanjskih i europskih poslova, datum i pečat

Andreja Metelko-Zgombić

Državna tajnica i EU koordinatorica

(potpis)

(datum i pečat)

81
217

OBRAZAC IZVJEŠĆA O PROVEDENOM SAVJETOVANJU SA ZAINTERESIRANOM JAVNOŠĆU	
Naslov dokumenta	Nacrt prijedloga Zakona o zaštiti prijavitelja nepravilnosti
Stvaratelj dokumenta, tijelo koje provodi savjetovanje	Ministarstvo pravosuđa i uprave
Svrha dokumenta	Izveščivanje o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću o Nacrtu prijedloga zakona o zaštiti prijavitelja nepravilnosti
Datum dokumenta	12.11.2021.
Verzija dokumenta	I.
Vrsta dokumenta	Nacrt prijedloga Zakona o zaštiti prijavitelja nepravilnosti
Naziv nacrtu zakona, drugog propisa ili akta	Zakon o zaštiti prijavitelja nepravilnosti
Jedinstvena oznaka iz Plana donošenja zakona, drugih propisa i akata objavljenog na internetskim stranicama Vlade	Plan zakonodavnih aktivnosti Vlade Republike Hrvatske za 2021., broj 79.
Naziv tijela nadležnog za izradu nacrtu	Ministarstvo pravosuđa i uprave
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti bili uključeni u postupak izrade odnosno u rad stručne radne skupine za izradu nacrtu?	Ured pučke pravobraniteljice, Hrvatska udruga poslodavaca, Savez samostalnih sindikata Hrvatske, Pravni fakultet u Zagrebu, Ministarstvo rada, mirovinskog sustava, obitelji i socijalne politike, Ministarstvo financija, Ministarstvo unutarnjih poslova, Državni inspektorat Republike Hrvatske
Je li nacrt bio objavljen na internetskim stranicama ili na drugi odgovarajući način? Ako jest, kada je nacrt objavljen, na kojoj internetskoj stranici i koliko je vremena ostavljeno za savjetovanje? Ako nije, zašto?	Objava na mrežnim stranicama portala e-savjetovanja u razdoblju od 12.11.-02.12.2021.
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti dostavili svoja očitovanja?	Ured pučkog pravobranitelja, Centar za zaštitu zviždača, Kuća ljudskih prava, Dalibor Barbalić, SSSH, Tomislav Stojanov, Jan Klasinc, Marija Bošković Batarelo

ANALIZA DOSTAVLJENIH PRIMJEDBI	Dostupno u dokumentu Analiza dostavljenih primjedbi
Primjedbe koje su prihvaćene	
Primjedbe koje nisu prihvaćene i obrazloženje razloga za neprihvatanje	
Troškovi provedenog savjetovanja	Provedeno savjetovanje nije prouzročilo troškove

Izješće o provedenom savjetovanju - Savjetovanje o Nacrtu prijedloga Zakona o zaštiti prijavitelja nepravilnosti

Redni broj	Korisnik/Sekcija/Komentar	Odgovor
1	<p>Kuća Ljudskih prava Zagreb ZAKON O ZAŠTITI PRIJAVITELJA NEPRAVILNOSTI</p> <p>Kuća ljudskih prava Zagreb pozdravlja donošenje novog zakona o zaštiti prijavitelja nepravilnosti (zviždača) kako bi se u nacionalno zakonodavstvo prenijeli standardi utvrđeni Direktivom (EU) 2019/1937 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2019. o zaštiti osoba koje prijavljuju povrede prava Unije te ispravili detektirani propusti koji su uočeni tijekom dosadašnje primjene Zakona o zaštiti prijavitelja nepravilnosti iz 2019. godine. Radi stvaranja sveobuhvatnog i učinkovitog mehanizma borbe protiv korupcije i ostalih nepravilnosti, predlažemo zakonskom prijedlogu dodavanje odredbe kojom se propisuje donošenje zasebnog strateškog dokumenta ili uključivanje dodatnih mjera radi provedbe ovog zakona u zasebnu cjelinu unutar postojeće Strategije suzbijanja korupcije kako bi se doprinijelo uspješnom ostvarenju cilja zakona sukladno članku 3. Nacrta prijedloga zakona, odnosno kako bi se na razini javnih politika predvidjele mjere radi osiguranja dostupnog i pouzdanog načina prijavljivanja nepravilnosti, zaštite prijavitelja od štetnih radnji te promicanja sprječavanja nepravilnosti jačanjem svijesti o nužnosti sigurnog prijavljivanja nepravilnosti. S obzirom da je velikom dijelu građana mogućnost prijavljivanja nepravilnosti i dalje nepoznata i često odustaju od prijavljivanja zbog straha od posljedica, naglašavamo i važnost provedbe promotivnih aktivnosti vezanih uz osvještavanje problematike zviždača, informiranje i poticanje na prijavljivanje nepravilnosti. Dodatne mjere trebale bi uključivati edukaciju svih službenika s ciljem učinkovite provedbe zakona, provođenje promotivne kampanje radi osvještavanja problematike zviždača i poticanje na prijavu nepravilnosti, tiskanje edukativnih materijala o mogućnostima zaštite, uvođenje telefonske linije za podršku zviždačima te osiguravanje besplatne pravne pomoći i psihosocijalne pomoći zviždačima. U slučaju da takve mjere budu izostavljene iz zakonskih odredbi i iz strateških dokumenata, postoji opravdana bojazan da će pružanje podrške ovisiti o individualnom angažmanu pojedinih poslodavaca, odnosno organizacija civilnog društva što bi vrlo lako moglo rezultirati neujednačenom praksom, nezadovoljavajućom kvalitetom pružene podrške te, u konačnici, odvrćanjem budućih prijavitelja od samog podnošenja prijave. Besplatna pravna pomoć i psihosocijalna podrška lako Nacrt prijedloga zakona predviđa pojedine aspekte zaštite i informiranja prijavitelja nepravilnosti u vezi sa zaštitom njihovih prava, smatramo da je potrebno dodatno specificirati</p>	<p>Djelomično prihvaćen</p> <p>Postojeća Strategija sprječavanja korupcije 2021-2030 predviđa mjere u svrhu unaprjeđenja sustava zaštite prijavitelja nepravilnosti, a iste mjere će se dodatno razraditi kroz tri akcijska plana koja će se izraditi i provesti u strateškom razdoblju. U vezi predloženih promotivnih aktivnosti, u potpunosti se slažemo da su iste ključne za kvalitetnu implementaciju zakonskih rješenja, stoga je predlagatelj u Nacionalnom planu oporavka i otpornosti predvidio provođenje promotivne kampanje u cilju osvještavanja nužnosti prijavljivanja korupcije i zaštite prijavitelja nepravilnosti. U odnosu na predložene edukativne aktivnosti, ističemo da je predlagatelj i do sada provodio odnosno sudjelovao u provođenju takvih vrsta aktivnosti, a plan je nastaviti s edukativnim aktivnostima i nakon donošenja ovog Zakona. Nadalje, u odnosu na pružanje psihosocijalne pomoći, predlagatelj ističe kako u ovom trenutku nije predviđeno njeno reguliranje Zakonom, međutim ne isključuje se potencijalna regulacija te materije u budućnosti kada se razvije dovoljna praksa u primjeni Zakona, koja će pokazati u kojim još eventualnim smjerovima treba jačati zaštitu prijavitelja nepravilnosti.</p>

<p>način i oblike pomoći dostupne prijaviteljima nepravilnosti. To prije svega podrazumijeva odredbe o pristupu besplatnoj pravnoj pomoći kao i detaljnije odredbe o dostupnim oblicima i načinima ostvarivanja psihosocijalne pomoći, te o alociranju dostatnih financijskih sredstava za pružateljice besplatne pravne pomoći koje žele proširiti svoje djelovanje na način da pružaju pravnu pomoć i prijaviteljima nepravilnosti. Zato naglašavamo potrebu uvođenja zakonske odredbe kojom se definira pristup besplatnoj pravnoj pomoći i psihosocijalnoj podršci te naći načine na koji se one mogu osigurati. Naime, postojeće organizacije pružateljice besplatne primarne pravne pomoći i službe psihosocijalne podrške često nemaju dovoljno kapaciteta da bi proširile svoje djelovanje i na područje zaštite zviždača zbog čega je malo vjerojatno očekivati da će one biti u stanju pružiti adekvatnu podršku, ako se samo podrazumijeva da je zviždačima dostupna besplatna pravna pomoć pod generalnim uvjetima. Način i oblike dostupne pomoći stoga je svakako potrebno dodatno specificirati jer je dostupnost jasnih uputa i savjeta o procesu prijavljivanja od jednake važnosti kao i ostali koraci prijave nepravilnosti i ostvarivanja pravne zaštite prijavitelja te preduvjet da bi zakon mogao u najvećoj mogućoj mjeri ispuniti svoju ulogu.</p>	
<p>2 Ured pučke pravobraniteljice ZAKON O ZAŠTITI PRIJAVITELJA NEPRAVILNOSTI Sukladno s ovlastima koje proizlaze iz članka 18. stavka 2. Zakona o pučkom pravobranitelju (NN 76/12), pučka pravobraniteljica dostavlja primjedbe i prijedloge na Nacrt prijedloga Zakona o zaštiti prijavitelja nepravilnosti (dalje: Zakona), za koji je do dana 2. prosinca 2021. godine otvoreno javno savjetovanje sa zainteresiranom javnošću. Prijedlozi pučke pravobraniteljice daju se s ciljem pravilne i potpune implementacije Direktive (EU) 2019/1937 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2019. o zaštiti osoba koje prijavljuju povrede prava Unije (dalje: Direktiva), kao i s namjerom unaprjeđenja postojećih zakonskih rješenja koja su, neovisno o odredbama Direktive, u praksi otežavala primjenu Zakona o zaštiti prijavitelja nepravilnosti (NN br. 17/19; dalje: ZZPN), a time i ostvarivanje njegove svrhe – učinkovite zaštite prijavitelja nepravilnosti.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje</p>
<p>3 Dalibor Barbačić ZAKON O ZAŠTITI PRIJAVITELJA NEPRAVILNOSTI Još jedno Savjetovanje koje će završiti sa "Primljeno na znanje" ili "Nije prihvaćen".</p>	<p>Nije prihvaćen Komentar se ne odnosi na tematiku ovog Zakona. Izvješće o provedenom savjetovanju i analiza dostavljenih primjedbi čine sastavni dio svakom savjetovanja na portalu. Isto tako, i kod ovog savjetovanja predmetno izvješće i analiza dostavljenih primjedbi biti će javno objavljena.</p>

4 **CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA
ZAKON O ZAŠTITI PRIJAVITELJA
NEPRAVILNOSTI**

Prijedlog novog teksta naziva Zakona: "Zakon o zaštiti zviždača (prijavitelja nepravilnosti)"
Obrazloženje: Ako prihvaćamo staru latinsku "nomen est omen" (a ne vidimo razloga zašto ne) i ako prijavu nepravilnosti shvaćamo pozitivnim, etičkim činom, a prijavitelja nepravilnosti tj. zviždača osobom koja čak i zaslužuje zakon kojim ga se štiti, onda valja već u naslov ZZPN-a staviti termin "zviždač". To je najmanje što se može napraviti u smislu promicanja kulture otvorenosti i prihvaćanja termina "zviždač" koji je kod nas već ušao u upotrebu, no kojemu treba izmijeniti kontekst tj. način na koji ga se u javnosti prihvaća. Zviždači su heroji, a ne drukeri, cinkaroši ili izdajice i treba im pomoći nositi se tim imenom (da im to ime ne bude breme već ponos). Osim toga, termin "zviždač" rabi se u mnogim strateškim dokumentima RH (između ostalog i u NPOO kojim se RH dodatno obvezuje u smislu ovog Zakona) pa ne vidimo razloga da se termin "zviždač" ne stavi u sam naziv Zakona, ali i kasnije u tekst prijedloga Zakona tj. njegove članke. Ovo sa tekstom Zakona posebno ističemo jer se u ovom nacrtu termin "zviždač" spominje čak 19 puta u uvodnom dijelu, a čak ni jednom u njegovim člancima (koji ustvari čine Zakon). Takav nedosljedan pristup terminologiji nije dobar niti maksimizira kasniju željenu interpretaciju i efekte u primjeni Zakona. Jer, "prijavitelj nepravilnosti" i "zviždač" su ista osoba. Valja se boriti protiv toga da se "prijavitelj nepravilnosti" shvaća pozitivno, a "zviždača" negativno te ga prepustiti osudi javnosti. Transparency International Hrvatska tvrdi da je zviždač popularan naziv za prijavitelja nepravilnosti. Ne bismo se s time složili. Još uvijek je nepopularan, ali ovaj Zakon može pomoći učiniti da se to promijeni (ako se u sam njegov naziv i članke uključi naziv - "zviždač"). Napominjemo također, i da je puno lakše u pisanom i govornom izražavanju koristiti termin "zviždač" umjesto "prijavitelj nepravilnosti" pa i ovdje vidimo dodatni razlog za aktivno i potpuno uvođenje termina "zviždač" u novi ZZPN. I opet, stavljajući termin "zviždač" u sami naziv Zakona, zviždačima se daje legitimitet i gradi dignitet te pomaže skidanju nepravedne stigme u društvu prema onima koji su dovoljno hrabri istaknuti nepravilnosti. A to bismo jednog dana mogli biti svi mi. Jer, ako nam situacija bude tako naložila, svi smo mi potencijalni zviždači. Tako treba i biti. Jer, što nas je više zviždača, manje je onih drugih koji uzrokuju nepravilnosti. Zakon nam tada treba sve manje i manje, a društvo je zdravije.

Nije prihvaćen

Suglasni smo s tvrdnjom da su „prijavitelj nepravilnosti“ i „zviždač“ ista osoba, međutim, ne možemo se složiti s tvrdnjom da ćemo promjenom termina bolje izgraditi legitimitet i dignitet te osobe. Ono čime će se to postići su rješenja sadržana u Zakonu kojima se prijaviteljima nepravilnosti jamče određena prava, uključujući i zaštitu. U tom smislu vjerujemo da ovaj Zakon donosi poboljšanja u odnosu na postojeći pravni okvir. Predlagatelj se odlučio za pojam „prijavitelj nepravilnosti“ iz više razloga. Prvo, radi se o pojmu koji je već ustaljen u hrvatskoj legislativi, prvenstveno u postojećem Zakonu o zaštiti prijavitelja nepravilnosti kojega ovaj Zakon zamjenjuje i stavlja van snage. Drugo, i na razini Europske Unije se koristi formalniji izričaj. Tako je naziv direktive koja se prenosi ovim Zakonom Direktiva 2019/1937 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2019. o zaštiti osoba koje prijavljuju povrede prava Unije (na engleskom: Persons who report breaches). Treće, pojam „zviždač“ je kolokvijalne naravi i takve pojmove bi u pravilu trebalo izbjegavati u tekstovima propisa. To ipak ne znači da ga ne smije koristiti u govoru i pisanom tekstu koji nije zakonski. Tako i predlagatelj u nenormativnom dijelu Zakona prijavitelja nepravilnosti u više navrata naziva "zviždačem" bez namjere da čini distinkciju u odnosu na normativni dio Zakona. Također, terminom „prijavitelj nepravilnosti“ ističemo najbitniji element, odnosno činjenicu, da se radi o osobama koje prijavljuju nepravilnosti, odnosno negativne pojave u društvu za dobrobit tog istog društva čime mislimo da se stvaraju pretpostavke da se isti ne smatraju „drukerima, cinkarošima ili izdajicama“ kako to navodi podnositelj primjedbe, baš naprotiv.

5	<p>Tomislav Stojanov ZAKON O ZAŠTITI PRIJAVITELJA NEPRAVILNOSTI Direktiva EU 2019/1937 navodi u članku 43: „Kako bi se osiguralo učinkovito sprječavanje povreda prava Unije, zaštita se mora dodijeliti osobama koje pružaju informacije potrebne za otkrivanje povreda koje su već počinjene, povreda koje još nisu, ali će vrlo vjerojatno biti počinjene, radnji ili propusta koje prijavitelj na temelju opravdanih razloga smatra povredama, kao i pokušaja prikrivanja povreda. Zbog istih razloga opravdano je osigurati zaštitu i osobama koje ne dostavljaju pozitivne dokaze, ali pružaju opravdane razloge za zabrinutost ili sumnju.“ Osiguravanje zaštite i osobama koje ne dostavljaju pozitivne dokaze, ali pružaju opravdane razloge za zabrinutost ili sumnju NIJE implementirana u ovom prijedlogu ZZPN-a.</p>	<p>Nije prihvaćen Suprotno shvaćanju davatelja primjedbe/prijedloga, predlagatelj smatra da su situacije na koje upućuje regulirane Zakonom. U vezi toga skrećemo pozornost na definiciju „informacije o nepravilnostima“ iz članka 6. koja vrlo jasno upućuje da se može raditi i o opravdanim sumnjama u nepravilnosti, ne samo o dokazanoj nepravilnosti. Dodatno, i člankom 12. navodi se da prijavitelji nepravilnosti uživaju zaštitu predviđenu ovim zakonom ukoliko su imali opravdan razlog vjerovati da su prijavljene ili javno razotkrivene informacije o nepravilnostima istinite u trenutku prijave ili razotkrivanja. Drugim riječima, ne štite se samo prijavitelji nepravilnosti koji dostavljaju konkretne dokaze nego i oni koji izražavaju i opravdanu sumnju.</p>
6	<p>Tomislav Stojanov ZAKON O ZAŠTITI PRIJAVITELJA NEPRAVILNOSTI Republika Hrvatska jedna je od zemalja EU-a koja je među prvima donijela Zakon o zaštiti prijavitelja nepravilnosti (ZZPN NN 17/19), međutim sada je među zadnjima koje usvajaju ZZPN usklađen po direktivi EU-a 2019/1937. Zbog prekasnog otvaranja, postupak savjetovanja sa zainteresiranom javnošću skraćen je sa 30 na 20 dana da bi se stigao usvojiti u Saboru do roka direktive 16. 12. 2021. Drugim riječima, od trenutka zatvaranja e-Savjetovanja, za izradu analize, unošenja ispravaka i dorada, uvrštavanje u sabsorsku proceduru i izglasavanje ovog zakona ostavljeno je tek 14 dana, a imalo se vremena 2 godine. Zašto se radi u zadnji trenutak i hoće li uopće biti vremena za ikakvu suvislu analizu primjedaba dobivenih tijekom e-Savjetovanja? Temeljni problem ovog zakona (koji postoji i u prethodnom ZZPN-u iz 2019.) jest što u sebi ima jednu veliku nelogičnost. Zamislite ovu situaciju: anonimno prijavite svog poslodavca za određenu pronevjeru. Nadležna tijela započnu istraživati slučaj i zatraže dokumentaciju od poslodavca. Poslodavac posumnja da ste baš vi zviždač i počne vam se osvećivati. Zaključak: VI NE MOŽETE DOBITI ZAŠTITU OD SUDA jer se, po logici ovog zakona, poslodavac ne može osvećivati ako ne zna da ste ga prijavili. Drugim riječima, institucija anonimnosti posve pada u vodu. Savjet potencijalnim zviždačima: ako mislite prijaviti svog poslodavca, i želite se zaštititi od njegove osvete, idite na neanonimnu prijavu i svakako pošaljite urudžbirani dopis poslodavcu da ste ga upravo vi prijavili. Tek na ovaj način imat ćete sudsku zaštitu! Gore navedena nelogičnost mogla bi se riješiti na način da se status zviždača, tj. zaštićene osobe dobije onog trenutka kad se PRIJAVI nepravilnost, a ne od onoga trenutka kada počinitelj nepravilnosti dozna za vas ili kad se javite sudu za zaštitu. Paradoksalno je da sudska zaštita prijavitelja nepravilnosti ovisi o tome ZNA LI počinitelj nepravilnosti za prijavu ili ne. Također, na temelju toga predlažem da se uvedeni termin 'osvete' vrati u 'štetnu radnju'.</p>	<p>Nije prihvaćen Predlagatelj je izradi novog Zakona pristupilo vrlo analitički. U tu je svrhu osnovana radna skupina koja se sastoji od predstavnika tijela državne uprave (uz Ministarstvo pravosuđa i uprave kao nositelja, Ministarstvo financija, Ministarstvo unutarnjih poslova i Ministarstvo rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike), Ureda pučke pravobraniteljice, Hrvatske udruge poslodavaca, predstavnika sindikata, udruga, državnog inspektorata, predstavnika sudstva, DORH-a i Pravnog fakulteta u Zagrebu. Kroz tako širok krug predstavnika želi se osigurati kvaliteta konačnog zakonskog teksta. Takav pristup podrazumijeva i određeno vrijeme. Bez obzira na to smatramo da je ostavljeno dovoljno vremena za javno savjetovanje, te će predlagatelj sve primjedbe odnosno prijedloge analizirati na odgovarajući način. Isto tako Zakon neće biti usvojen u hitnom postupku nego u dva čitanja što također garantira odgovarajuću kvalitetu rada na njegovoj finalizaciji. Što se tiče drugog dijela primjedbe/prijedloga upućujemo na odredbe članka 12. koje vrlo jasno garantiraju pravo na zaštitu anonimnih prijavitelja čiji je identitet naknadno utvrđen i koji trpe osvetu. Istim se člankom propisuju uvjeti za zaštitu prijavitelja. Nadalje, „osveta“ je pojam koji uvodimo po uzoru na Direktivu i koji u osnovi zamjenjuje „štetnu radnju“. Smatramo da se tu radi samo o terminološkoj, a ne i u sadržajnoj razlici u odnosu na trenutno važeći Zakon, te da ista stoga neće dovesti do smanjene razine zaštite prijavitelja nepravilnosti.</p>

7	<p>Ured pučke pravobraniteljice ZAKON O ZAŠTITI PRIJAVITELJA NEPRAVILNOSTI, II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM, TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI U Ocjeni stanja i osnovnim pitanjima koja se trebaju urediti zakonom te posljedicama koje će donošenjem zakona proisteći, navodi se da je osobama koje su prijavljivale nepravilnosti prije stupanja na snagu ZZPN-a bila osigurana, između ostalog, i zaštita od diskriminacije nakon prijave. Navedeno nužno nije točno, s obzirom da je zaštita od diskriminacije u hrvatskom pravnom sustavu regulirana Zakonom o suzbijanju diskriminacije (NN br. 85/08 i 112/12, dalje ZSD) koji u zatvorenoj listi diskriminacijskih osnova (čl. 1. ZSD-a) ne navodi osnovu koja bi se mogla izravno povezati s prijavljivanjem nepravilnosti, odnosno nepovoljnim postupanjem prema prijavitelju uslijed same činjenice da je prijavio nepravilnost. Ujedno, u uvodnom dijelu je navedeno kako je ZZPN-om bila osigurana anonimnost zviždača, što ne smatramo da je adekvatna formulacija budući da su obvezan sadržaj prijave činili podatci o prijavitelju nepravilnosti, ali je postojala obveza zaštite identiteta prijavitelja i povjerljivosti podataka iz prijave. Stoga bi navedena formulacija mogla dovesti do pogrešnog zaključka da je prijaviteljima temeljem ZZPN-a omogućeno anonimno prijavljivanje nepravilnosti, a što nije slučaj. Zakon i dalje ne predviđa pravo na psihosocijalnu pomoć, kao niti besplatnu pravnu pomoć prijaviteljima nepravilnosti te predlažemo da se razmotre mogućnosti koje bi prijaviteljima dale ove oblike podrške, pogotovo s obzirom da opće pravne informacije koje pruža pučka pravobraniteljica, i koje jedino može pružati s obzirom na svoju ustavnu poziciju opunomoćenice Hrvatskog sabora, kao niti pomoć predviđena čl. 13. Zakona, u nekim slučajevima neće niti dostatan oblik podrške prijaviteljima koji trpe osvetu. Komentare na pojedine odredbe članaka, pučka pravobraniteljica daje u nastavku, uz svaki članak Prijedloga Nacrta Zakona za koji ima konkretnu primjedbu ili prijedlog.</p>	<p>Djelomično prihvaćen Što se tiče davanja psihosocijalne pomoći u ovom trenutku nije predviđeno njeno reguliranje Zakonom, međutim ne isključuje se potencijalno reguliranje te materije u budućnosti kada se razvije dovoljna praksa u primjeni Zakona koja će pokazati u kojim još eventualnim smjerovima treba jačati zaštitu prijavitelja nepravilnosti.</p>
8	<p>Ured pučke pravobraniteljice Novine u odnosu na važeći tekst Zakona, Unutarnje prijavljivanje Pod podnaslovom Unutarnje prijavljivanje, omaškom je navedeno kako je svaki poslodavac koji ima manje, umjesto najmanje 50 zaposlenika dužan osigurati kanal unutarnjeg prijavljivanja.</p>	<p>Prihvaćen Navedena omaška je ispravljena u Nacrtu prijedloga.</p>
9	<p>CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA Cilj, Članak 3. Prijedlog novog teksta članka: Cilj je ovoga Zakona učinkovita zaštita prijavitelja nepravilnosti koja uključuje i osiguravanje dostupnih i pouzdanih načina prijavljivanja nepravilnosti te promicanje sprječavanja nepravilnosti jačanjem svijesti građana o nužnosti sigurnog prijavljivanja nepravilnosti radi zaštite javnog i nacionalnog interesa.</p>	<p>Nije prihvaćen Smatramo da predložena formulacija cilja Zakona na odgovarajući način reflektira sadržaj koji se kasnije razrađuje. Naravno, pozitivni učinci koji se žele postići primjenom ovog Zakona su razni, djelomično obuhvaćeni i danim prijedlogom, te ih nije potrebno posebno nabrajati.</p>

10 **CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA**
Cilj, Članak 3.

Pozdravljamo činjenicu da, kada govorimo o ciljevima Zakona i načinu prijavljivanja, iz nacrtu nije izbačen termin "pouzdan". No, to onda svakako implicira sigurnost i povjerenje u sustav prijavljivanja, ali i anonimnu prijavu. O tome kasnije u drugim točkama nacrtu.

Primljeno na znanje
Primljeno na znanje

11 **CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA**
Područje primjene Zakona, Članak 4.
Direktiva propisuje da bi države članice mogle odlučiti proširiti primjenu nacionalnih odredaba na druga područja kako bi osigurale sveobuhvatan i koherentan okvir za zaštitu zviždača na nacionalnoj razini. U istom tonu, i sa istom namjerom, u ovom je članku odredba koja veli da se ZZPN-om propisuje zaštita zviždača koji prijavljuju nepravilnosti koje se odnose na domaća prava tj. odredbe nacionalnih propisa, ukoliko se takvim kršenjem ugrožava i javni interes. Ovakav pristup podupiremo jer inače bismo imali pravni apsurd na nacionalnoj razini gdje su zviždači koji prijavljuju ozbiljne nepravilnosti od javnog interesa ili nezakonitosti zaštićeni samo ako je nepravilnost tehnički kršenje prava Unije tj situaciju da po ovom Zakonu možemo prijaviti i biti zaštićeni samo ako prijavljujemo kršenje zakona EU, ali ne i onih domaćih!? To bi uvelike neutraliziralo svrhu Direktive. Jer, nema smisla da ZZPN štiti neka, ali ne sva kršenja zakona i propisa koji su na snazi u Republici Hrvatskoj ili zahtijeva od nas građana da znamo i razumijemo razliku. Zato i jest EU predvidjela i preporučuje proširiti područje prijave na nacionalno zakonodavstvo, što ostale članice u svojim prijedlozima i usvojenim Zakonima već obilato koriste. Jer, ova je Direktiva, kao i sve druge, samo minimum zahtijeva, a na državama je da je maksimiziraju transpoziciju prema vlastitoj potrebi i nahođenju. Zato se Direktiva mora provesti na način da se ZZPN-om osigura zaštita osobama koje prijavljuju nepravilnosti koje ukazuju na kršenje bilo koje zakonske odredbe na snazi u Republici Hrvatskoj. Na to poziva i odjeljak 10. Rezolucije Vijeća Europe iz 2019. koji kaže da, citiramo: "Nema razloga za pružanje manje zaštite nacionalnog prava i javnog interesa na nacionalnoj razini nego zakona i interesa Unije." Stoga, s ciljem transpozicije Direktive, a u svrhu sveobuhvatne implementacije danih nam mogućnosti u okviru ZZPN-a, predlažemo precizno definirati i taksativno navesti koji su to nacionalni propisi na koje se odnosi stavak 1., točka d), a koji nisu sadržani u nekim drugim dijelovima ili točkama ZZPN-a. Također, predlažemo u članku 6. definirati značenje pojma "javni interes" kako bi zviždači jasno znali kršenja kojih nacionalnih propisa predstavljaju temelj za prijavu po ovom Zakonu. Ističemo kako će prihvaćanje ovih izmjena također ohrabriti zviždače na prijavu jer će uvidjeti da je zakonodavac s namjerom precizirao područja primjene kako bi im olakšao odluku o prijavi nepravilnosti i razrješio nedoumice oko toga što se može prijaviti. Također, precizna definicija područja primjene ZZPN-a smanjit će i administrativni teret trijaže onima koji zaprimaju nepravilnosti (povjerljive osobe, zamjenici, unajmljena treća strana i pučki pravobranitelji) jer internacionalna praksa pokazuje da se u početku provedbe ovakvih zakonskih rješenja često (u najboljoj namjeri) prijavljuje i ono što nije obuhvaćeno ZZPN-om. Dakle, što bolje razjasnimo što se sve može prijaviti, to ćemo imati bolju i lakšu implementaciju.

Nije prihvaćen

Podnositelj prijedloga navodi da „...se Direktiva mora provesti na način da se ZZPN-om osigura zaštita osobama koje prijavljuju nepravilnosti koje ukazuju na kršenje bilo koje zakonske odredbe na snazi u Republici Hrvatskoj.“. Upravo to je bio osnovni pristup predlagatelja ovog propisa i radne skupine koja je radila na njegovoj izradi – da se osigura mogućnost prijave nepravilnosti u vezi primjene bilo kojeg nacionalnog propisa (ne samo zakonskog). Međutim, taj učinak se ne može postići na način na koji upućuje podnositelj, odnosno taksativnim navođenjem svih propisa na koje se to odnosi. Takvim pristupom postoji veliki rizik da bi se, prvenstveno zbog brojnosti propisa na snazi u Republici Hrvatskoj, dio njih ispuštao čime ne bi bila osigurana primjenjivost ovog Zakona u odnosu na njih. Drugo, propisi su promjenjivi, postojeći zakonski i podzakonski akti se učestalo mijenjaju, stavljaju van snage i donose novi pa bi slijedom toga bilo potrebno kontinuirano držati ovaj Zakon „otvorenim“ čime se ne pridonosi pravnoj sigurnosti. Smatramo da je odredba točke d) vrlo jasna, kao i njezin domet. U nomotehničkom smislu radi se o standardnoj formulaciji koja se koristi kada se želi osigurati široka primjenjivost neke norme. Na dio prijedloga o definiranju „javnog interesa“ se očitujemo u kasnijim komentarima.

12 **CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA**

Područje primjene Zakona, Članak 4.

S obzirom da ovaj članak sadrži dio kojim se izričito propisuju područja obuhvaćena područjem primjene akata Europske unije u kontekstu kojih je RH dužna primjenjivati mehanizme zaštite zviždača, a koji je dodatno precizno razrađen dijelom I Priloga (pohvala autorima, članovima radne grupe koji su radili na tom dijelu), zbog potrebe učinkovite primjene i provedbe budućeg ZZPN-a, potrebno je dodatno razraditi (po uzoru na spomenuti dio I Priloga) područja koja su obuhvaćena člankom 26. i člankom 325. Ugovora o funkcioniranju Europske unije. Isto je neophodno jer stavak 1., točke b) i c) ovog članka nedovoljno precizno i preširoko zahvaćaju područje primjene Ugovora o funkcioniranju Europske unije koje se odnosi na zaštitu financijskih interesa Unije tj. borbu protiv prijevара, korupcije i drugih nezakonitih aktivnosti koje utječu na rashode Unije, prikupljanje Unijinih prihoda i sredstava ili na Unijinu imovinu. To je ključno područje za Uniju, ali i za Republiku Hrvatsku. Posebno ovdje valja precizirati i taksativno odrediti zakonodavni okvir i područje primjene ZZPN-a koji se odnosi na nepravilnosti u korištenju fondova EU, utaju poreza ili carina, subvencijske prijevare, prijevare u gospodarskom poslovanju, sukob interesa, primanje i davanje mita, utaju, pronevjeru, zlouporabu povlaštenih informacija, zlouporabu položaja i ovlasti, nezakonito pogodovanje, nepravilnosti u upravljanju sredstvima državnog proračuna, proračuna jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, proračunskih i izvanproračunskih korisnika državnog proračuna i proračuna jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, sredstvima trgovačkih društava u vlasništvu Republike Hrvatske i/ili jedne ili više jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave i drugih pravnih osoba kojima je osnivač Republika Hrvatska i/ili jedna ili više jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave te sve ostale nepravilnosti koje su obuhvaćene i definirane u strateškim antikorupcijskim dokumentima te Strategiji borbe protiv korupcije (onoj koja je već istekla, tj. onoj budućoj do 2030. godine). Ova dodatna razrada koju predlažemo jedna je od najvažnijih sastavnica ZZPN-a i ključna za uređeno društvo kakvo želimo biti. Stoga, ovaj dio ZZPN-a ne smijemo bagatelizirati i moramo se prema njemu odnositi sa dužnim oprezom te potrošiti dodatne napore i sate kako bismo ga dopunili i regulirali najbolnije područje našeg društva. U suprotnom, ovaj će Zakon za zakonodavca biti farizejsko mazanje očiju javnosti, a svima ostalima samo "nešto europsko" što i nije tako važno, jer mi i dalje imamo svoju korupciju, o kojoj brinemo i koju negujemo, i ne damo da joj se išta dogodi ili ju spriječi (pogotovo ne neki ZZPN).

Nije prihvaćen

U odnosu na prijedlog da se u Zakonu dodatno razrade područja koja su obuhvaćena člankom 26. i 325. Ugovora o funkcioniranju Europske unije navodimo da je u Zakon prenijeta formulacija kako je navedena i u samoj Direktivi. Raspisivanjem, odnosno dodatnom razradom bi potencijalno ograničavali, odnosno davali drugačije značenje (domet) navedenim odredbama u odnosu na ona koja im je dao zakonodavac na razini Europske unije, u ovom konkretnom slučaju i Vijeće i Europski parlament. Na praksi je da odredi predstavlja li određeno ponašanje nepravilnost u kontekstu ta dva navedena članka i da sukladno tome primjenjuju određena rješenja iz Zakona. Isto kao i kod prethodnog komentara, taksativnim navođenjem se otvara mogućnost nenavođenja određenih radnji (ponašanja) što sigurno ne bi doprinijelo širokoj primjeni ovog propisa.

13	<p>Tomislav Stojanov Područje primjene Zakona, Članak 4. Jedan od središnjih termina ovoga zakona je 'javni interes' i on se ne definira u članku 4, stavak 1d. Svi oni razlozi zbog koji se događaju prijave (korupcija, nepotizam, pronevjera, zloraba položaja, krivotvorenje službenih dokumenata...) uopće se ne specificiraju kao ugrožavanje javnog interesa, dok se cijeli drugi niz razloga iz akata Europske unije opširno navode (npr. zaštita okoliša, zaštita od zračenja i nuklearna sigurnost, javno zdravlje...). Zašto? Ako se dogodi nepotističko zapošljavanje, je li to povreda javnog interesa na temelju koje zviždač može prijaviti i dobiti zaštitu? Dakle, 'javni interes' mora biti bolje definiran.</p>	<p>Prihvaćen Pojam „javnog interesa“ ostaje definiran kao i u trenutno važećem Zakonu. Definiranjem „javnog interesa“ na način kako sugerira davatelj primjedbe, odnosno taksativno navođenje situacija koje bi predstavljale povredu istoga ostavlja mogućnost nenavođenja pojedinih situacija koje će evidentno predstavljati povredu javnog interesa, ali koje se takvim neće moći smatrati zbog strukture definicije. „Javni interes“, odnosno njegova povreda, se mora procjenjivati u svakom pojedinom slučaju i u tu procjenu moraju biti uzeti sve okolnosti konkretnog slučaja. Ono što može predstavljati povredu javnog interesa u jednom slučaju ne mora nužno biti i u drugom, sličnom. Pojam „javnog interesa“ kako je postavljen u sadašnjem Zakonu prema našim saznanjima nije izazvao poteškoće u primjeni. Primjeri koji se navode iz pravne stečevine EU predstavljaju područja primjene akata za čiju povredu se mora osigurati zaštita sukladno Direktivi. Ta područja su taksativno navedena (kasnije u Prilogu i u više detalja) iz razloga što se Direktiva, pa onda i provedbeno zakonodavstvo država članica, odnosi samo na jedan dio pravne stečevine koji je onda na taj način i precizno određen.</p>
14	<p>Ured pučke pravobraniteljice Odnos s drugim propisima, Članak 5. U čl. 5. st. 2. t. a) te imajući pritom u vidu odredbu čl. 4. st. 2. i čl. 10. Zakona, smatramo kako bi valjalo pronaći rješenje temeljem kojeg bi se omogućila zaštita, uključujući i siguran način prijavljivanja nepravilnosti, i onim osobama koje imaju saznanja o nepravilnostima koje uključuju podatke označene stupnjem tajnosti. U protivnom, osobe koje potencijalno raspolažu informacijama o zaista teškim nepravilnostima koje su od ključne važnosti za zaštitu javnog interesa, nemaju mogućnost iste prijaviti na siguran način niti dobiti odgovarajuću zaštitu.</p>	<p>Nije prihvaćen Članak 5. stavak 2. točka a) ne govori o isključenju prijave i zaštite u slučaju podataka označenih određenim stupnjem tajnosti. Navedena zakonska odredba govori da ovaj Zakon ne derogira pravila, odnosno ne dovodi u pitanje ta pravila. Zakonom će se jedino isključiti njegova primjena na pitanje obrane i nacionalne sigurnosti u slučajevima koji nisu oni navedeni u Prilogu Zakona.</p>
15	<p>Jan Klasinc Odnos s drugim propisima, Članak 5. stavak (2) - u slučaju da javni interes kod prijave nepravilnosti preteže nad obvezama koje propisuje nacionalno pravo, a da se time ne narušava pravo Europske unije, moglo bi se propisati da prijava ni u kojem slučaju ne ometa primjenu nacionalnog prava. Naime, hrvatske institucije se vrlo često pozivaju na obveze tajnosti i slično kako bi onemogućile dokazivanje u slučajevima nepravilnosti, ali interes suzbijanja korupcije i kaznenih djela je nesumnjivo veći, osobito ako uzmemo u obziru da građani Republiku Hrvatsku percipiraju kao vrlo korumpiranu zemlju.</p>	<p>Nije prihvaćen Članak 2. u skladu je s Direktivom (EU) 2019/1937 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2019. o zaštiti osoba koje prijavljuju povrede prava Unije i sadrži ograničenja primjene ovog zakona, a ta se ograničenja odnose na posebne postupke, skupine ili vrstu podataka reguliranih prisilnim (posebnim) propisima.</p>

16	<p>CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA Odnos s drugim propisima, Članak 5. Stavak 3. ni u kom slučaju micati iz konačnog prijedloga ZZPN-a. To je dobar prijedlog, jer onima koji su prijavljeni (poslodavci) daje do znanja da, ako ne reaguju u rokovima i na način kako je propisano ZZPN-om, zviždač ima pravo posegnuti za prijavom izravno tijelima ovlaštenim na postupanje. Drugim riječima, poslodavci bi trebali shvatiti da ih ovaj Zakon štiti. Jer, zviždači sada imaju priliku uočene nepravilnosti prijaviti interno, što bi poslodavci trebali znati cijeniti te objeručke prihvatiti takvu inicijativu, a ne kažnjavati ili se osvećivati zviždačima.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
17	<p>Ured pučke pravobraniteljice Značenje izraza u ovom Zakonu, Članak 6. U čl. 6.t.1. Zakona definicija „nepravilnosti“ nije u cijelosti razumljiva, vjerojatno uslijed omaške učinjene prilikom uređivanja konačnog teksta Zakona („i odnose se na područje primjene i propisa navedene...“). Također, u obrazloženju vezanom uz definiciju nepravilnosti (prva rečenica drugog odlomka) upućuje se na područje primjene Zakona iz čl. 2., međutim područje primjene je u ovoj posljednjoj verziji Zakona regulirano u čl. 4. U čl. 6. t. 6. Zakona predložimo ispred riječi „trebao započeti obavljanje poslova“ dodati „je“.</p>	<p>Djelomično prihvaćen Prihvaćaju se iznijete primjedbe u odnosu na točku 1., a u odnosu na točku 6. definicija je izmijenjena.</p>
18	<p>Savez samostalnih sindikata Hrvatske Značenje izraza u ovom Zakonu, Članak 6. STAVAK 1. TOČKA 5. PODTOČKA A) Predlaže se dopuniti riječima „i osobe koje su bile u radnom odnosu“ STAVAK 1. TOČKA 6. predlaže se dopuniti riječima „ili je obavljala poslove“ Obrazloženje: Prijavitelji nepravilnosti su uglavnom radnici koji se zbog straha od moguće osвете odlučuju prijaviti nepravilnost tek nakon prestanka radnog odnosa.</p>	<p>Nije prihvaćen Predlagatelj smatra da su se definicijom radnog okruženja te definicijom poslodavca iz članka 6. točke 5. i 6. obuhvatile situacije iz primjedbe, a odnose se na situacije kada je prijavitelj osoba kojoj je radni odnos prestao.</p>
19	<p>CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA Značenje izraza u ovom Zakonu, Članak 6. Prijedlog novog teksta točka 6.: 6. „poslodavac“ je tijelo javne vlasti te fizička ili pravna osoba prema zakonu kojim se uređuju radni odnosi i fizička ili pravna osoba kod koje prijavitelj nepravilnosti obavlja poslove ili JE OBAVLJAO POSLOVE ILI neposredno treba ili trebao započeti obavljanje poslova Obrazloženje: Zviždači se nerijetko, zbog straha od osвете, na prijavu odlučuju tek nakon što svojevrijem ili prisilom prekinu radni odnos kod poslodavca (prijavljene osobe).</p>	<p>Nije prihvaćen Točka 6. je preformulirana na način da izravno upućuje na točku 5. koja definira radno okruženje te se time u bitnom u definiciji poslodavca obuhvaćaju i situacije kada je obavljanje poslova kod poslodavca prestalo.</p>
20	<p>CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA Značenje izraza u ovom Zakonu, Članak 6. Prijedlog novog teksta, točka 5. podtočka a): a) osobe u radnom odnosu i one koje su bile u radnom odnosu Obrazloženje: Zviždači se nerijetko, zbog straha od osвете, na prijavu odlučuju tek nakon što svojevrijem ili prisilom prekinu radni odnos kod poslodavca (prijavljene osobe).</p>	<p>Nije prihvaćen Navedena situacija proizlazi iz definicije poslodavca i radnog okruženja u istom članku.</p>

21	<p>CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA Značenje izraza u ovom Zakonu, Članak 6. Prijedlog novog teksta, točka 8.: 8. „povezane osobe“ su bračni ili izvanbračni drug, životni partner ili neformalni životni partner, srodnici po krvi u ravnoj liniji, srodnici u pobočnoj liniji do četvrtog stupnja, srodnici po tazbini do drugog stupnja, skrbnik, partner – skrbnik djeteta te posvojitelj odnosno posvojenik, te druge fizičke i pravne osobe koje se prema drugim osnovama i okolnostima opravdano mogu smatrati interesno povezanim s prijaviteljem nepravilnosti ŠTO UKLJUČUJE I ORGANIZACIJE CIVILNOG DRUŠTVA KOJE POMAŽU ZVIŽDAČIMA</p>	<p>Nije prihvaćen Odredba sadrži otvorenu formulaciju „te druge fizičke i pravne osobe koje se prema drugim osnovama i okolnostima opravdano mogu smatrati interesno povezanim s prijaviteljem nepravilnosti“.</p>
22	<p>CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA Značenje izraza u ovom Zakonu, Članak 6. U pojmovnik (članak 6.) uključiti pojmove: "zamjenik povjerljive osobe", "anonimnost", "povjerljivost", "razuman rok", "bez odgode", "sudska zaštita", "hitan postupak sudske zaštite", "učiniti dostupnim na prikladan način", "tijela ovlaštena na postupanje" jer se isti koriste u točkama ZZPN-a i vrlo su važni za otklanjanje nedoumica te pravilno usvajanje i provedbu Zakona (npr. u članku 37. propisuje se novčana kazna poslodavcu ako opći akt na "prikladan način" ne učini dostupnim.....)</p>	<p>Nije prihvaćen Pojam „zamjenik povjerljive osobe“ je samorazumljiv te ga stoga nema potrebe posebno definirati. U odnosu na prijedlog definiranja pojma "razuman rok", ističemo kako se radi o formulaciji koju se ne može preciznije formulirati bez da joj oduzmemo karakteristiku fleksibilnosti koju ona sadrži u sebi a koja je potrebna zbog različitih karakteristika slučajeva koji bi se mogli pojavljivati u praksi. Pojam "bez odgode" je samorazumljiv i kao takvog ga ne treba detaljnije definirati. Pojam "sudska zaštita" je definiran i razrađen u dijelu Zakona koji se odnosi na sudsku zaštitu prijavitelja nepravilnosti. Pojam "hitan postupak sudske zaštite" nije potrebno definirati ovim zakonom budući će se u sudskoj zaštiti prijavitelja nepravilnosti primjenjivati zakon kojim se uređuje parnični postupak u odredbama kojima se uređuju radni sporovi te opći zakon kojim se uređuje prisilno ostvarenje i osiguranje tražbina osim ako ovim Zakonom nije drukčije određeno. Pojam "učiniti dostupnim na prikladan način" isto nije potrebno detaljnije definirati budući će se Zakon primjenjivati na razne poslodavce i svakom od njih se želi dati fleksibilnost da sam, ovisno prvenstveno o karakteristikama njegova poslovanja, odredi način na koji će učiniti dostupnim određene informacije. Nadalje, pojam "anonimnost" ne treba definirati jer se radi o samorazumljivom pojmu. Isto se odnosi na „povjerljivost“. „Tijela ovlaštena na postupanje“ također ne treba preciznije definirati budući se radi o tijelima čija je nadležnost za postupanje određena drugim propisima i uvjetovana je sadržajem. U tom smislu bilo kakvo definiranje u ovom Zakonu može imati ograničavajući karakter na postupanje s prijavom.</p>
23	<p>CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA Značenje izraza u ovom Zakonu, Članak 6. Prijedlog novog teksta, točka 13.: „povratna informacija“ znači pružanje informacija prijaviteljima u vezi s predviđenim ili poduzetim daljnjim postupanjima i povezanim rokovima te o razlozima za takvo daljnje postupanje.</p>	<p>Nije prihvaćen Podnositelj prijedloga predlaže dodati da će povratna informacija uključivati i obavijest o rokovima za postupanje. Mišljenja smo da isto ne bi trebalo dodati budući su u Zakonu predviđene odredbe kojima se nalaže savjesno, zakonito i ažurno postupanje s prijavom, kao i rokovi za dostavljanje povratnih informacija prijavitelju.</p>

24	<p>CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA Značenje izraza u ovom Zakonu, Članak 6. Prijedlog novog teksta, točka 12.: „daljnje postupanje“ označava svaku mjeru ili aktivnost koju je primatelj prijave nadležan za ispitivanje nepravilnosti ili bilo koje drugo tijelo ili osoba, organizacijska cjelina, odnosno tijelo nadležno za postupanje po sadržaju prijave nepravilnosti poduzeo ili potaknuo radi procjene točnosti navoda iz prijave i, prema potrebi, rješavanja prijavljene nepravilnosti, uključujući mjere kao što su unutarnja istraga, istraga, progon, mjera za povrat sredstava ili zaključivanje postupka Obrazloženje: Aktivnost ne mora biti mjera, no mjera je svakako aktivnost. Jer, mjera podrazumijeva specifičnu aktivnost u skladu s nekim propisom, primjenom propisa, pravilom, zakonom ili određenom svrhom ili namjerom, a aktivnost podrazumijeva svako djelovanje, radnju ili pothvat. U cilju jasnoće ovog Zakona, dobro je imati oba pojma nevedena. Poduzeti podrazumijeva prihvatiti se sam čega, a potaknuti znači drugog navesti na aktivnost. Npr. povjerljiva osoba može sama poduzeti neke mjere ili aktivnosti ili pak potaknuti neku treću osobu na aktivnost. Razlika je bitna. Pogotovo ako govorimo o rokovima u kojima se mora poduzeti radnje radi ispitivanja nepravilnosti, a o kojima treba obavijestiti prijavitelja.</p>	<p>Nije prihvaćen Uvažavajući komentar u smislu širenja značenja predviđenog termina odabran je termin „radnja“ koji sadržajno obuhvaća i mjere i aktivnosti.</p>
25	<p>CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA Značenje izraza u ovom Zakonu, Članak 6. Dobro je da u ZZPN-u postoji institut "zamjenik povjerljive osobe" jer događa se da povjerljiva osoba možda bude razriješena dužnosti (svojom ili voljom poslodavca) ili na neki način nije dostupna poslodavcu za vođenje postupka obrade prijave (npr. bolovanje) pa u tom slučaju zamjenik preuzima dužnost. Stoga, u pojmovnik (članak 6.) uključiti i zamjenika povjerljive osobe te istaknuti razlike između povjerljive osobe ili njenog zamjenika. Jer, nije isto mijenjati povjerljivu osobu sa istim ovlastima koje ona ima ili biti njen zamjenik sa sasvim drugim dužnostima, obavezama i ovlastima. I taj bi se dio možda mogao urediti obvezom poslodavca da u svojoj proceduri izrade akta iz članka 23. stavak 1. predvidi jasnu distinkciju između poslova povjerljive osobe i njenog zamjenika. To će uvelike olakšati zbrku koja sada postoji, u kojoj zamjenici povjerljivih osoba često uopće ne znaju koja im je dužnost.</p>	<p>Nije prihvaćen Nije namjera ovim Zakonom uvoditi razliku između poslova koje obavlja povjerljiva osoba odnosno njegova zamjena. Zamjenik obavlja poslove povjerljive osobe u slučaju spriječenosti povjerljive osobe sa svim pravima i obavezama koje pripadaju toj osobi. U tom smislu uživa i jednaku zaštitu po ovom Zakonu.</p>
26	<p>CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA Značenje izraza u ovom Zakonu, Članak 6. Prijedlog novog teksta, točka 5. podtočka d): osobe koje rade pod nadzorom i u skladu s uputama ugovaratelja, podugovaratelja i dobavljača prijavljene osobe</p>	<p>Nije prihvaćen Ovom točkom se navode aktivnosti koje čine „radno okruženje“ te je u tom smislu nepotrebno dodati „prijavljene osobe“</p>

27	<p>CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA Značenje izraza u ovom Zakonu, Članak 6. Vežano uz točku 10. i pojam "povjerljiva osoba"..... Shvaćamo i podupiremo nacrt ZZPN-a i namjeru da povjerljiva osoba, osim osobe zaposlene kod poslodavca, može biti i treća osoba. To je ovom Zakonu i njegovoj kvalitetnoj primjeni potrebno i dobro iz više razloga. Neki od najvažnijih su: objektivniji i nepristran pristup obradi prijave, smanjen utjecaj poslodavca na proces obrade prijave, bolja kvaliteta i brzina te profesionalnost u obradi prijave, pouzdanost i bolja zaštita podataka i identiteta prijavitelja (interno često podaci o prijavi "procure"), veće povjerenje zaposlenika u sustav unutarnjeg prijavljivanja te smanjenje administrativnog (i psihološkog) opterećenja zaposlenika, kao i mogućnost profesionalnog i nepristranog dijeljenja resursa za pravne subjekte u privatnom sektoru te trgovačka društva koja imaju između 50 i 249 radnika te jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave. No imajući na umu da je, prema članku 22, poslodavac dužan imenovati povjerljivu osobu na prijedlog radničkog vijeća ili sindikalnog povjerenika tj. najmanje 20 % radnika zaposlenih kod poslodavca, pitanje je kako će istovremeno biti u mogućnosti odrediti treću osobu (fizičku ili pravnu) izvan svojeg kolektiva. Da li to znači da je odrediti treću osobu tek mogućnost koju poslodavac ima unutar procedure propisane člankom 22. stavak 2. (tek u slučaju kada nije dan prijedlog radničkog vijeća ili sindikalnog povjerenika, odnosno 20 % radnika zaposlenih kod poslodavca)? Ili ne? U svakom slučaju, ovo treba bolje riješiti ZZPN-om. Svakako podupiremo određivanje treće osobe, no treća osoba nikako ni bi istovremeno smjela biti tercijarna (kakvo loše podudaranje!) već bi ta mogućnost trebala biti jednako dostupna poslodavcu kao i prve dvije (sindikatu, 20%), a ne ona koja preostaje nakon što se prve dvije iscrpe ili ne iskoriste. U tom smislu, možda je rješenje da se uredi da poslodavac u svojoj proceduri izrade akta iz članka 23. stavak 1. predvidi proceduru kojom se zaposlenici odlučuju na jednu od tri ravnopravno i jednakovrijedno ponuđene opcije (sindikatu, 20% ili treća osoba). Valja napomenuti da treća osoba može biti i pravna te da mora osigurati obradu u skladu sa ZZPN-om (zaštita podataka, sigurnost, ...).</p>	<p>Nije prihvaćen Što se tiče komentara/prijedloga u vezi povjerljive osobe, odnosno treće osobe kao povjerljive osobe, skrećemo pozornost na točku 10. ovog stavka kojom je povjerljiva osoba definirana kao fizička osoba zaposlena kod poslodavca ili treća fizička osoba imenovana od strane poslodavca. Postupak imenovanja te osobe, neovisno radi li se o osobi zaposlenoj kod poslodavca ili o trećoj fizičkoj osobi, razrađen je člankom 22. Dakle, ne radi se nikakva razlika između povjerljive osobe koja radi kod poslodavca i treće osobe koja obavlja tu funkciju. To uključuje prava i obveze te osobe, kao i postupak njezina imenovanja. Iz ničega u Zakonu ne proizlazi da se prvo mora iscrpiti put, odnosno pokušaj imenovanja povjerljive osobe zaposlene kod poslodavca prije nego se ta dužnost povjeri osobi koja nije zaposlena kod njega. Ključan dio postupka imenovanja treće osobe je davanje radničkom vijeću odnosno sindikalnom povjereniku, podredno i 20% radnika, pravo predlaganja te osobe čime se postiže povjerenje prijavitelja nepravilnosti u tu osobu.</p>
28	<p>CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA Značenje izraza u ovom Zakonu, Članak 6. Predlažemo zadržavanje i korištenje pojma "osveta" u ZZPN-u jer smatramo da "štetna radnja" (kako je to bilo formulirano u starom ZZPN-u) nema potrebnu težinu niti asocijativnost u javnosti te bagatelizira sve ono što ustvari najčešće spriječava zviždača u njegovoj prijavi i čega se zviždač najviše boji, a to je - osveta u radnom okruženju.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje</p>

29	<p>CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA Značenje izraza u ovom Zakonu, Članak 6. Prijedlog novog teksta, točka 6.: „poslodavac“ je tijelo javne vlasti te fizička ili pravna osoba prema zakonu kojim se uređuju radni odnosi i fizička ili pravna osoba kod koje prijavitelj nepravilnosti obavlja poslove ili neposredno treba ili trebao započeti obavljanje poslova ILI S NJOM INTERESNO POVEZANA FIZIČKA ILI PRAVNA OSOBA.</p>	<p>Nije prihvaćen Navedeno proširenje definicije bi istu činilo preapstraktnom i neprimjenjivom.</p>
30	<p>CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA Značenje izraza u ovom Zakonu, Članak 6. Prijedlog novog teksta, točka 4.: „prijava“ ili „prijaviti“ znači usmeno (osobno, telefon, glasovna poruka) ili pisano (standardna pisana forma, elektronički zapis, email, aplikacija i slični moderni načini komunikacije korištenjem informacijske tehnologije) prenošenje informacija o nepravilnostima</p>	<p>Nije prihvaćen Modaliteti usmenog ili pisanog prijavljivanja su navedeni u članku 19.</p>
31	<p>MARIJA BOŠKOVIĆ BATARELO Značenje izraza u ovom Zakonu, Članak 6. Prijedlog novog teksta čl. 6. st. 1. t. 10.: „povjerljiva osoba“ je fizička osoba zaposlena kod poslodavca ili treća osoba imenovana od strane poslodavca radi zaprimanja prijava nepravilnosti, komunikacije s prijaviteljem i vođenja postupka zaštite u vezi s prijavom nepravilnosti. U slučaju kada se imenuje treća osoba koja nije fizička osoba, potrebno je imenovati određenu fizičku osobu unutar treće osobe kao povjerljivu osobu. Obrazloženje: ako se imenuje treća osoba za primanje nepravilnosti, nije nužno da to bude fizička osoba, npr. to može biti obrt ili pravna osoba, ali je bitno da se unutar treće osobe imenuje određena fizička osoba kao povjerljiva osoba. Slično je i sa funkcijom službenika za zaštitu podataka u skladu s Općom uredbom o zaštiti podataka. Službenik za zaštitu podataka može biti vanjski, ali ne mora biti fizička osoba, samo je potrebno imenovati pojedinu fizičku osobu kao kontakt osobu i zaduženu za funkciju službenika za zaštitu podataka.</p>	<p>Nije prihvaćen Stav je predlagatelja ovog Zakona da funkciju povjerljive osobe ograniči samo na fizičku osobu. To prvenstveno iz razloga nužnosti osiguranja povjerenja prijavitelja nepravilnosti u učinkovit sustav zaštite koje se može bolje postići ako osoba koja prijavljuje nepravilnost zna da će s njenom prijavom postupati konkretna osoba (s imenom i prezimenom) na čiji izbor je mogao izravno utjecati (vidi odredbe o izboru povjerljive osobe). Kroz mogućnost da se naknadno od strane treće pravne osobe koja je određena povjerljivom osobom odredi fizička osoba unutar nje koja bi u osnovi obavljala poslove treće osobe bi se mogle izravno izigrati odredbe o izboru povjerljive osobe, te bi se posljedično narušilo povjerenje potencijalnih prijavitelja nepravilnosti u sustav što je preduvjet za učinkovit mehanizam postupanja s prijavom nepravilnosti kojega se želi osigurati ovim Zakonom. To naravno ne znači da treća osoba neće moći biti zaposlenik neke pravne osobe. Dodatno ovu problematiku treba sagledati i iz konteksta učinkovitog sankcioniranja. U kontekstu danog prijedloga da se povjerljivu osobu određuje na način kao i službenika za zaštitu osobnih podataka, ukazujemo da se radi o bitno različitim ulogama pa usporedno rješenje nije primjenjivo.</p>
32	<p>Tomislav Stojanov Značenje izraza u ovom Zakonu, Članak 6. Značenje termina 'poslodavca' mora se uskladiti da obuhvaća i ono što je navedeno u direktivi EU 2019/1937 u članku 87: „Prijavitelji bi trebali biti zaštićeni od svih oblika osvete, izravne ili neizravne, koju su poduzeli, poticali ili koju odobravaju njihov poslodavac ili klijent ili primatelj usluga i osobe koje za njih rade ili djeluju u njihovo ime, uključujući kolege i upravitelje u istoj organizaciji ili u drugim organizacijama s kojima je prijavitelj u kontaktu tijekom obavljanja svojih aktivnosti povezanih s poslom.“ Dakle, mora se obuhvatiti da osvetu može počinuti i netko u ime poslodavca.</p>	<p>Nije prihvaćen U članku 9. stavku 2. se navode postupci koji će se posebno smatrati osvetom i kao takvi su zabranjeni, a radi se o postupcima koje može u pravilu počinuti samo poslodavac koji je definiran u točki 6. Što se tiče radnji poticanja ili sudjelovanja u počinjenju prekršaja isto je obuhvaćeno odredbama Prekršajnog zakona (člancima 22. i 23.) kao lex specialisa.</p>

<p>33</p>	<p>Jan Klasinc Zabrana sprječavanja prijavljivanja nepravilnosti, Članak 8. (1) Zabranjeno je sprječavanje prijavljivanja i dokazivanja nepravilnosti. Poslodavac je dužan surađivati s nadležnim institucijama i inspekcijama, te pružiti sve podatke koji su prijavitelju nepravilnosti (zviždaču) potrebni za dokazivanje nepravilnosti. (2) Odredbe općeg ili pojedinačnog akta poslodavca te pravnog posla kojima se propisuje zabrana prijavljivanja nepravilnosti, nemaju pravni učinak, kao ni drugi akti kojima se može ometati prijavljivanje nepravilnosti. (3) Zabranjeno je zastrašivanje ili ucjenjivanje drugih zaposlenika poslodavca, radi sprječavanja dokazivanja prijavljenih nepravilnosti, u kojem slučaju i drugi zaposlenici koji raspolažu podacima kojima se može dokazati nepravilnost ili mogu svjedočiti u prilog dokazivanja nepravilnosti imaju također status prijavitelja nepravilnosti i zaštićeni su ovim zakonom. (4) U slučaju prijave nepravilnosti, podaci koji bi se inače smatrali poslovnom tajnom ili osobnim podacima prema Zakonu o zaštiti osobnih podataka ili koji se štite ako osoba nema pravni interes da ih dobije, mogu se učiniti dostupnima, za potrebe dokazivanja prijavljene nepravilnosti. Podaci koje je prijavitelj prikupio tajnim snimanjem ili nekim drugim načinom bez znanja i dopuštenja poslodavca smatraju se važećim dokazima u smislu ove prijave, a prijavitelj nepravilnosti za takvo postupanje ne snosi nikakvu odgovornost.</p>	<p>Nije prihvaćen Odredba o zabrani sprječavanja prijavljivanja nepravilnosti kakva je navedena u Nacrtu prijedloga zakona načelne je i općenite naravi te se odnosi na sve adresate. Smatramo da je doseg stavka 2. dovoljan te da ga ne treba proširivati, jer je već zakonom zabranjeno sprječavanje prijavljivanje nepravilnosti, a potom i općim ili pojedinačnim aktima, koji su nižeg ranga te naposljetku pravnim poslovima. Sprječavanje dokazivanja je Kazneno djelo iz članka 306. Kaznenog zakona ("Narodne novine" br. 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21, dalje KZ). Uvrštavanjem takve inkriminacije u ovaj zakon dovelo bi do preklapanja kažnjavanja. Članak 18. štiti povezane osobe, a koje su to osobe definirano je člankom 6. točka 8. Dakle, navedenim je člancima već obuhvaćena zaštita povezanih osoba stoga, smatramo da daljnje intervencije u stavak 3. nisu potrebne. Nadalje, upućujemo predlagatelja na odredbe članka 262. KZ-a koji propisuje pod kojim se uvjetima inkriminira kršenje poslovne tajne. Kada je dopušteno tajno snimanje i kada su tako prikupljeni podaci smatraju dokazom regulirano je Zakonom o kaznenom postupku ("Narodne novine br., 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19, 126/19) te predlagatelja upućujemo na taj zakon. Ovim se zakonom ne može intervenirati ili na bilo koji način mijenjati područje primjene tih zakona. Završno skrećemo pozornost na odredbu članka 5. stavka 2. točke e) kojom se propisuje da se ovim Zakonom ne utječe na primjenu pravila o kaznenom postupku.</p>
<p>34</p>	<p>CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA Zabrana sprječavanja prijavljivanja nepravilnosti, Članak 8. Nismo sigurni na koji način pristupiti ovoj problematici i je li ZZPN pravo mjesto za to, ali... Ako je korupcija (npr. zlouporaba u postupku javne nabave iz članka 254. KZ, a što je također predmetom obuhvata ovog Zakona) kazneno djelo, onda bi sprječavanje prijavljivanja takvog kaznenog djela također trebalo okarakterizirati kao kazneno djelo. Ima li mjesta i osnove ovdje, u tom smislu, biti opširniji u tekstu 1. stavka?</p>	<p>Nije prihvaćen Mišljenja smo da ne treba proširivati ovu odredbu na način na koji sugerira davatelj prijedloga, odnosno da se sprječavanje prijavljivanja kaznenog djela koje ujedno predstavlja i nepravilnost sukladno ovom Zakonu okarakterizira kao kazneno djelo. Ovim Zakonom se u ovom kontekstu sprječavanje prijavljivanja označava kao prekršaj koji je podložan prekršajnom kažnjavanju sukladno Zakonu (članak 38.). Ako takvo ponašanje predstavlja ujedno i kazneno djelo primjenjivat će se pravila o kaznenom postupku i Kazneni zakon. U tom smislu skrećemo pozornost na odredbu članka 5. stavka 2. koji navodi da se ovim se zakonom ne utječe na primjenu prava Europske unije ili nacionalnog prava koje se odnosi na pravila o kaznenom postupku.</p>

35	<p>Ured pučke pravobraniteljice Zabrana osvete , Članak 9. U čl. 9. st. 2. t. h), u dijelu u kojem se navodi da se osvetom posebice smatraju, između ostalog, i postupci diskriminacije, predlažemo da se iza riječi „diskriminacije“ doda formulacija „temeljem posebnih zakona“. Naime, u hrvatskom pravnom sustavu zaštita od diskriminacije je regulirana Zakonom o suzbijanju diskriminacije (NN br. 85/08 i 112/12, dalje ZSD) koji regulira diskriminaciju kao postupanje kojim se osoba stavlja ili je bila stavljena ili bi mogla biti stavljena u nepovoljniji položaj od druge osobe u usporedivoj situaciji, odnosno kada naizgled neutralna odredba, kriterij ili praksa stavlja ili bi mogla staviti osobu u nepovoljniji položaj u odnosu na drugu osobu u usporedivoj situaciji, ako je takvo postupanje je uvjetovano jednom ili više diskriminacijskih osnova koje su taksativno navedene u čl. 1. ZSD-a. Stoga je pojam diskriminacije naveden u ovoj odredbi članka Zakona potrebno tumačiti u skladu s posebnim zakonom kojim je isti regulirana u našem pravnom sustavu. U čl. 9. st. 2 t. j) kao jedan od oblika osvete se navode postupci u kojima ugovor o radu na određeno vrijeme nije bio produljen u skladu s odredbama nacionalnih propisa ili je prijevremeno raskinut. Međutim, imajući u vidu relevantne odredbe Zakona o radu (NN br. 93/14, 127/17 i 98/19), smatramo kako bi bilo ispravnije, a time i jasnije, upotrijebiti terminologiju iz tog Zakona te umjesto produljenja ugovora o radu na određeno vrijeme govoriti o nesklapanju uzastopnog ugovora o radu na određeno vrijeme, iako su se za to ostvarili svi uvjeti, odnosno za time postoji potreba.</p>	<p>Djelomično prihvaćen U vezi točke h) podrazumijeva se primjena važećih odredbi o diskriminaciji, za tumačenje i primjenu članka 9. Važno je imati u vidu stavak 1. koji zabranjuje diskriminacijska postupanja motivirana činjenicom prijavljivanja ili javnog razotkrivanja. Naravno, podrazumijeva se da je diskriminacija, sukladno važećim propisima, u svakom kontekstu zabranjena neovisno o motivu.</p>
36	<p>CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA Zabrana osvete , Članak 9. Prijedlog novog teksta stavak 2. točka m): m) prijevremenog raskida ugovora o nabavi ILI PRODAJI robe ili usluga ili njegova poništavanja;</p>	<p>Nije prihvaćen Što se tiče dodavanja formulacije „ili prodaji“ smatramo da je isto nepotrebno iz razloga što popis u ovom članku nije zatvoren, dakle uključuje i radnju na koju upućuje davatelj komentara.</p>
37	<p>CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA Zabrana osvete , Članak 9. Prijedlog novog teksta, stavak 3.: Odredbe općeg ili pojedinačnog akta poslodavca te pravnog posla kojima se prijavitelju nepravilnosti ILI POVEZANOJ OSOBI poslodavac osvećuje zbog prijavljivanja nepravilnosti ili javnog razotkrivanja nemaju pravni učinak.</p>	<p>Prihvaćen Prihvaća se</p>
38	<p>CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA Zabrana osvete , Članak 9. Prijedlog novog teksta stavak 1.: (1) Poslodavac se ne smije osvećivati prijavitelju nepravilnosti I POVEZANIM OSOBAMA zbog prijavljivanja nepravilnosti ili javnog razotkrivanja. Ako se stavkom 2. propisuje da se osvetom POSEBICE smatraju postupci navedeni u točkama od a) do o), onda bi valjalo napomenuti da ta lista nije zatvorena i naznačiti što karakterizira osvetu.</p>	<p>Djelomično prihvaćen Što se tiče popisa, on nije zatvoren što je i naglašeno formulacijom „Osvetom se posebice smatraju postupci“. Uz navedeno, „osveta“ je definirana u članku 6. Svakim daljnjim konkretiziranjem karakteristika osvete, postigao bi se suprotan učinak.</p>

39	<p>Tomislav Stojanov Zabrana osvete , Članak 9. U članku 9, stavak 2d navodi se da se poslodavac ne smije osvećivati "uskraćivanjem mogućnosti za osposobljavanje". U prethodnom zakonu stajalo je "usavršavanje". Smatram da osposobljavanje semantički ne pokriva značenje usavršavanja i da usavršavanje mora ostati. Zakon o znanosti i visokom obrazovanju koristi izraz 'usavršavanje' i on doista bolje predstavlja čin napredovanja u karijeri od 'osposobljavanja'. U članku 9, stavak o) navodi da se poslodavac ne smije osvećivati s "psihijatrijskim ili liječničkim upućivanjima". Ovdje predlažem da se doda i slanjem nadzora bolovanja.</p>	<p>Nije prihvaćen U vezi prijedloga ističemo kako ovdje reproduciramo izričaj iz Direktive. U svakom slučaju treba voditi računa da pojam „osvete“ nije taksativno definiran, odnosno primjeri koji su navedeni ne predstavljaju konačnu definirani popis ponašanja nego predstavlja najočitije primjere. Na to izravno upućuje formulacija članka 9. stavka 2. „Osvetom se posebice smatraju postupci...“.</p>
40	<p>CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA Odgovornost prijavitelja nepravilnosti u slučaju prijavljivanja ili javnog razotkrivanja, Članak 10. Prijedlog novog dijela teksta stavak 4.: (4) U svim postupcima, uključujući postupke zbog klevete, povrede autorskog prava, povrede tajnosti, povrede pravila o zaštiti podataka, otkrivanja poslovne tajne ili zahtjeva za naknadu na temelju privatnog, javnog ili kolektivnog radnog prava, prijavitelji nepravilnosti ne snose nikakvu odgovornost zbog prijave ili javnih razotkrivanja na temelju ovog Zakona.</p>	<p>Prihvaćen Prihvaća se</p>
41	<p>CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA Pravo na zaštitu, Članak 11. Prijedlog novog teksta, točka 5.: 5. savjetovanje i psihosocijalnu pomoć Obrazloženje: Mnoga međunarodna istraživanja potvrđuju da zviždači često pate od ozbiljnih psihičkih posljedica i pate od kroničnih problema s mentalnim zdravljem. Na primjer, studijom iz 2018. godine, na uzorku 30-tak zviždača, ustanovljeno je da oko 85% ispitanika pati od problema mentalnog zdravlja kao što su anksioznost, depresija, osjetljivost i nepovjerenje u međuljudskim odnosima, agorafobija i/ili problemi sa spavanjem, a 48% zviždača obuhvaćenih istraživanjem od navedenih problema pati na kliničkoj razini. Uvođenjem prava zviždača na savjetovanje i psihosocijalnu pomoć (bez uvjeta sudskog postupka), stvara se mogućnost i podrška sveobuhvatnijoj i potpunijoj podršci zviždačima te značajno jača mogućnost njihove zaštite. Ne manje važno, Direktiva u članku 20. propisuje da države članice mogu, u okviru sudskog postupka, predvidjeti financijsku pomoć i mjere potpore za prijavitelje, uključujući psihološku potporu.</p>	<p>Nije prihvaćen U vezi prijedloga da se doda točka 5. savjetovanje i psihosocijalna pomoć, ističemo kako će savjetovanje, odnosno davanje savjeta biti osigurano u okviru postojećih propisa koji reguliraju besplatnu pravnu pomoć. Što se tiče davanja psihosocijalne pomoći u ovom trenutku nije predviđeno njeno reguliranje Zakonom, međutim ne isključuje se potencijalno reguliranje te materije u budućnosti kada se razvije dovoljna praksa u primjeni Zakona koja će pokazati u kojim još eventualnim smjerovima treba jačati zaštitu prijavitelja nepravilnosti.</p>

42 **CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA**

Pravo na zaštitu, Članak 11.

Prijedlog novog teksta, točka 6.: 6. novčanu nagradu
Obrazloženje: Ideja isplate novčane nagrade nije ništa novo. Razumijemo motive i smatramo da bi zviždači (ljudi općenito) nepravilnosti trebali prijaviti zbog čistog osjećaja pravednosti i građanske dužnosti, a ne zato što od toga mogu financijski profitirati. Jer, plaćanje zviždačima možda bi razvodnilo i umanjilo etičku vrijednost samog čina prijave nepravilnosti. No ipak, smatramo da bi jasna financijska kompenzacija zviždačima za preuzimanje rizika (koji je vrlo visok i ima puno lica i oblika), pogotovo imajući na umu našu društvenu kulturu (očekivani efekt osvete poslodavca, radnog i društvenog "puritansko-licemjernog" okruženja, te činjenicu da kod nas najbolje djeluje ili kazna ili nagrada), mogla biti upravo ono što je potrebno za podršku stvaranju individualne borbe građana protiv korupcije (što bi mogla biti kompenzacija za nedostatke i neučinkovitost pravnog sustava kao javne komponente iste te borbe). S druge pak strane, naknade i nagrade također bi generirale financijsku korist za Uniju u cjelini. Naime, studija EU-a iz 2019. pokazala je da bi snažna zaštita zviždača (kao posljedica dobrog uvođenja Direktive) mogla uštedjeti 5,8 do 9,6 milijardi EUR godišnje samo u području javne nabave. Ta bi brojka dodatno porasla uvođenjem naknada i nagrada, što je npr. značajno povećalo i broj prijava zviždača u mnogim zemljama izvan EU (npr. Južnoj Koreji i SAD-u). Ovo je Republici Hrvatskoj prilika da ide dalje od Direktive (što se Direktivom i preporučuje) te pokaže primjerom da je moderna država, koja može biti i predvodnik (a ne samo sljedbenik), te iskoristi danu joj mogućnost uvesti praksu novčane naknade zviždača u svoj ZZPN. U tome neće biti jedina, jer već postoje inicijative nekih europskih i međunarodnih organizacija te individualnih zemalja članica da financijskim naknadama, u okviru svojih Zakona o zaštiti zviždača (koji su pred usvajanjem), potaknu više ljudi da prijave nepravilnosti, što će, između ostalog, rezultirati boljim rezultatima u borbi protiv korupcije i svih ostalih vrsta nepravilnosti u društvu. U skladu s tim predlažemo u ZZPN ugraditi rok od 12 mjeseci za dodatnu zakonsku regulaciju, kojom će se tvrtke i organizacije obvezati na mjesečni paušal i plaćanje određene svote novca u zajedničku blagajnu ili fond koji će se koristiti isključivo za isplatu nagrada zviždačima. Istom regulacijom treba definirati u kojim slučajevima se isplaćuje nagrada te njen iznos.

Nije prihvaćen

U vezi prijedloga da se doda točka 6. novčana naknada ističemo kako ovaj Zakon to ne predviđa uzimajući u obzir financijski teret kojeg bi jedna takva odredba prouzročila. U vezi toga postavlja se i pitanje tko bi tu naknadu trebao isplaćivati, u kojem iznosu, potencijalne gradacije u visini nagrade u odnosu na nepravilnost i sl.

43	<p>CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA Pravo na zaštitu, Članak 11. Prijedlog novog teksta, točka 7.: 7. besplatnu pravnu pomoć Obrazloženje: U sažetku koji prethodi tekstu nacrtu novog ZZPN-a, a koji je dio dokumentacije ovog savjetovanja, zakonodavac piše: "Prijavitelju će se štiti identitet i povjerljivost te će mu biti osigurano pružanje adekvatnih informacija i savjeta od strane povjerljive osobe, pučke pravobraniteljice i kroz sustav besplatne pravne pomoći". Dakle, i sam je zakonodavac predvidio besplatnu pravnu pomoć pa onda molimo da se to uvrsti u ovaj članak i dodatno regulira dodatnim tekstom i/ili podzakonskim aktima.</p>	<p>Djelomično prihvaćen Zakon predviđa osiguranje jedino primarne besplatne pravne pomoći.</p>
44	<p>Ured pučke pravobraniteljice Uvjeti za zaštitu prijavitelja, Članak 12. Iako smo suglasni s time da se osobama koje su anonimno prijavile ili javno razotkrile informacije o nepravilnostima, a čiji identitet je naknadno utvrđen, omogućiti odgovarajuća zaštita ako zbog prijave trpe osvetu, smatramo kako iz odredbe čl. 12. st. 2. mora jasno proizlaziti da te osobe pravo na zaštitu uživaju isključivo pod uvjetima iz st. 1. istog članka Zakona, jer se u protivnom otvara mogućnost da anonimni prijavitelji čiji identitet je naknadno utvrđen budu u povoljnijoj poziciji te uživaju zaštitu neovisno o uvjetima koje moraju ispuniti oni prijavitelji koji prijavu podnose u skladu sa čl. 19. st. 1. Zakona, odnosno pod svojim imenom i prezimenom. U tom smislu predlažemo da čl. 12. st. 2. glasi: "Osobe koje su anonimno prijavile ili javno razotkrile informacije o nepravilnostima, a koje ispunjavaju uvjete iz stavka 1. ovog članka i čiji je identitet naknadno utvrđen te trpe osvetu, imaju pravo na odgovarajuću zaštitu neovisno o tome što su prijavu podnijele anonimno."</p>	<p>Prihvaćen Prihvaća se</p>

45	<p>Savez samostalnih sindikata Hrvatske Pomoć prijavitelju nepravilnosti, Članak 13. Predlaže se dopuniti na način da se iza riječi „poučiti će o pravima“ dodati „Pisanim putem“. Obrazloženje: Smatramo da pouka suda ili drugog tijela mora biti u pisanom obliku bilo da je ista sadržana u zapisniku o provođenju radnje, zapisniku o usmenom podnošenju prijave ili u samostalnom aktu suda ili drugog tijela.</p>	<p>Nije prihvaćen Naime, radi se o načelu pomoći stranci koje je već sadržano u posebnim zakonima, a ovdje se ono prenosi kako bi se dodatno istaknulo da se takva pomoć odnosi i na prijavitelja nepravilnosti ili druge osobe koje sudjeluju u postupku po takvoj prijavi. Ta su ih tijela dužna poučiti o pravima koja ima pripadaju po ovom zakonu i pravima po zakonu tijela pred kojim se vodi postupak. Tako, npr. Zakon o parničnim postupku u članku 11. navodi da će stranku koja se iz neznanja ne koristi pravima što joj pripadaju prema tom zakonu sud upozoriti koje parnične radnje može poduzeti. Zakon o općem upravnom postupku, također sadrži načelo pomoći stranci u članku 7. te su oblici takve pomoći regulirani tim posebnim propisima. Prihvaćanjem ovog prijedloga iz primjene bi isključili usmenu pouku o pravima i samim time moguće i ograničili prijavitelje nepravilnosti u njegovim mogućnostima, odnosno pravima. Primjerice, pisanu pouku će prijavitelj nepravilnosti uvijek zbog prirode stvari dobiti kasnije od usmene čime će moguće propustiti nekakav rok. Dodatno, obaveza davanja isključivo pisanih pouka bi prouzročila dodatni administrativni teret za davatelja pouke koji možda nije ni potreban obzirom na sadržaj pouke. Potrebno je voditi računa da ova formulacija već omogućuje, odnosno ne zabranjuje, davanje pisanih pouka što će vjerujemo u praksi i biti čest slučaj. Također, ovaj Zakon propisuje obavezu davanja informacija prijaviteljima nepravilnosti i od strane povjerljive osobe i od strane pučkog pravobranitelja čime se pridonosi informiranosti prijavitelja nepravilnosti o njegovim pravima.</p>
46	<p>CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA Pomoć prijavitelju nepravilnosti, Članak 13. Prijedlog novog teksta: Prijavitelja nepravilnosti ili povezanu osobu koja sudjeluje u postupku pred sudom ili drugim tijelom, a iz neznanja bi mogla propustiti kakvu radnju ili se zbog toga ne bi koristila svojim pravom, sud ili drugo tijelo koje vodi postupak poučit će PISANIM PUTEM o pravima koja joj pripadaju prema ovom Zakonu ili prema zakonu koji se primjenjuje u tom postupku te o posljedicama propuštanja radnje.</p>	<p>Nije prihvaćen Isto kao u prethodnom komentaru.</p>
47	<p>CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA II. PRAVA PRIJAVITELJA NEPRAVILNOSTI, POVJERLJIVIH OSOBA I NJIHOVIH ZAMJENIKA TE POVEZANIH OSOBA, Obveza zaštite identiteta Člankom 12., stavak 2. predviđena je anonimna prijava i njime se izričito propisuje kako i osobe koje su anonimno prijavile nepravilnost, ali im je naknadno utvrđen identitet, imaju isti status zaštite kao i prijavitelji koju su odmah otkrili svoj identitet. To znači da Republika Hrvatska koristi mogućnost propisanu Direktivom i omogućava anonimne prijave. I to je dobro. U stvari, to je neminovno. Iako u Republici Hrvatskoj, kao postkomunističkoj zemlji, postoji (već sada) blijeda tendencija da prijavljivanje nekoga službenim institucijama nosi negativne konotacije proizašle iz povijesnog iskustva u kojem su građani bili prisiljeni informirati i odavati jedni druge onima na vlasti tj. institucijama tadašnje SR Hrvatske, snažno i apsolutno podržavamo iskorak i</p>	<p>Nije prihvaćen Ističemo da ovaj Zakon ne tretira anonimnu prijavu na način kako sugerira podnositelj prijedloga. Istina je da će se prijaviteljima nepravilnosti osigurati zaštita sukladno Zakonu ako su anonimno prijavili ili javno razotkrili informacije o nepravilnostima, a čiji je identitet naknadno utvrđen i trpe osvetu. Međutim, primatelj prijave nije po ovom Zakonu dužan s njom postupati na isti način kao i s prijavom koja nije anonimna. To ne znači da ju mora odbaciti ili da po njoj ne mora postupati u skladu sa zahtjevima drugih propisa (takva prijava može biti važan izvor saznanja). Više je razloga za takvu odluku. Prvenstveno time želimo spriječiti inflaciju prijava čiji sadržaj, zbog anonimnog karaktera, neće udovoljavati standardu koji se propisuje u članku 12. stavku 1. koji propisuje da prijavitelji nepravilnosti imaju pravo na zaštitu ako su „imali opravdan razlog vjerovati da su prijavljene ili javno razotkrivene informacije o nepravilnostima istinite u trenutku prijave“. To se povezuje i s</p>

odluku zakonodavca te institut anonimne prijave jer smatramo da je ona condicio sine qua non uspješne primjene i provdbe ZZPN-a. Dakle, ako smo u svojim komentarima rekli da je nešto važno (a jesmo), i ako smo rekli da je nešto jako važno (a jesmo), onda je ovo važnije od svega. Jer, ako zviždačima ne omogućimo anonimnu prijavu, ZZPN će ostati mrtvo slovo na papiru. To potkrepljuju sva, ponavljamo, SVA globalna i europska istraživanja prakse prijava čiji rezultati govore da, bez obzira na karakter nepravilnosti (korupcija, sukob interesa, uznemiravanje, javna nabava, ...), tzv. „anonymity rate“ uvijek je oko ili značajno preko 50% (čak i do 80%). Znači, kao što zviždačima trebaju različite opcije i načini (kanali) za prijavu nepravilnosti (s ciljem pristupačnosti i olakšavanja prijave), zviždačima treba i obavezna mogućnost anonimne prijave. Prijava nepravilnosti nije i ne smije biti shvaćeno kao anonimno cinkarenje ili podmuklo širenje nadzora nad javnim (ili privatnim poslovnim) procesima već kao podrška modernom europskom pravu koja doprinosi otkrivanju svih oblika korupcije, prijevara, neekonomičnog ili nezakonitog ponašanja i koja može spasiti živote, pomoći u zaštiti ljudskih prava i promicanju poštivanja zakona. S ciljem boljeg uređenja dijela budućeg Zakona koji se odnosi na anonimnu prijavu, koristimo također priliku istaknuti razliku između anonimnosti (spomenuta jedino u članku 12. nacрта) i povjerljivosti (spomenute pet puta u člancima nacрта) što je od velike važnosti za poslodavce i zviždače. Dakle, anonimnost podrazumijeva potpunu zaštitu identiteta pojedinca, dok povjerljivost znači zaštitu informacija. U tom smislu, ta dva pojma ne smiju se poistovjećivati pa predlažemo i dopunu članka 6. nacрта Zakona. Nadalje, svi dosadašnji hrvatski slučajevi otkrivanja nepravilnosti (Lepej, Balenović, Jovev, ...) potvrđuju da je, nakon prijave, realno očekivati pokušaj neke vrste osvete od strane poslodavca. Stoga, biti anonimnan, uvelike pomaže u zaštiti zviždača, dok istovremeno povoljno pozitivno utječe na broj prijava. Imajmo na umu da je najviše rukovodstvo u tvrtkama i organizacijama nerijetko negativno raspoloženo prema anonimnim prijavama jer misle da iza njih ne stoje pravi slučajevi i da im netko namjerno „smješta“. Međutim, sva su istraživanja pokazala su da zviždači najčešće iskreni u svojim namjerama iako možda prijavljuju nepravilnosti koje ne spadaju u ZZPN, no to ne treba zabrinjavati niti stvarati mehanizme protiv toga. U početnoj će se fazi dogoditi da zviždači prijavljuju nepravilnosti koje ne spadaju u ZZPN, no to ne treba zabrinjavati. Ali, svakako treba imati na umu da zviždači vlastiti identitet žele sakriti iza anonimne prijave zbog straha od osvete ili želje da se ne sudjeluje u daljnjim postupcima, a ne zato što je prijavljena nepravilnost lažna ili neozbiljna. Summa summarum, s obzrom da praksa preporučuje uspostavu anonimne prijave, ali i sve ostalo izrečeno, u ovom članku predlažemo dodatno propisati da je anonimna prijava legitimna te da svaki poslodavac mora omogućiti anonimnu prijavu. Također, valja urediti i jasno istaknuti u Zakonu da je anonimna prijava isključivi izbor zviždača i ne postoji uvjet koji bi zviždač trebao zadovoljiti da posegne za korištenjem anonimne

prekršajnom odgovornošću u vezi prijavljivanja neistinitih informacija (članak 39.). Smatramo da ćemo na ovaj način osigurati da kroz sustav predviđen ovim Zakonom budu kvalitetno procesuirane prijave koje imaju određenu razinu vjerodostojnosti, a ne i one koje zbog anonimnosti u određenom broju pretpostavljamo da ipak neće biti vjerodostojne. S druge strane razumijemo i bojazan davatelja prijedloga u vezi uspješne i široke primjene ovog Zakona. Iz tog razloga je velik naglasak dan na povjerljivosti postupanja, kao i na zaštiti od osvete. Cilj je time stvoriti sustav koji će potaknuti prijavitelja nepravilnosti na podnošenje prijave, a u najmanju ruku da ga neće odvrćati od te namjere. Vjerujemo da ćemo time postići učinak na koji upućuje podnositelj prijave, odnosno da ovaj Zakon neće ostati „mrtvo slovo na papiru“.

	prijave. Ako to želi, zviždaču je odabir biti anoniman, prvi i najvažniji moment prijave.	
48	CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA Obveza zaštite identiteta, Članak 14. Tekst stavka 4. je nejasan i mogao bi se shvatiti kao da, prema odredbama stavka 1. istog članka, identitet prijavljene osobe ovisi o dobroj volji i pristanku zviždača da otkrije identitet prijavljene osobe. Predlažemo tekstom bolje urediti.	Nije prihvaćen Odredba stavka 4. predviđa isti standard zaštite identiteta prijavljene osobe kao i prijavitelja. Isto se ne može tumačiti na način da otkrivanje identiteta prijavljene osobe ovisi o volji prijavitelja.
49	Ured pučke pravobraniteljice Zaštita povjerljivih osoba i njihovih zamjenika, Članak 17. Čl. 17. i čl. 18. nisu usklađeni s odredbom čl. 29. Zakona, s obzirom da se standard za sudsku zaštitu povjerljivih osoba, njihovih zamjenika i povezanih osoba razlikuje od onog za prijavitelja nepravilnosti. Naime, čl. 29. st. 1. je određeno da prijavitelj nepravilnosti prema kojem je poduzeta osveta u vezi s prijavom nepravilnosti ima pravo na sudsku zaštitu, dok ove preostale tri kategorije šticećenih osoba (povjerljiva osoba, zamjenik i povezana osoba) imaju pravo na sudsku zaštitu, osim u slučaju kada učine vjerojatnim da je prema njima počinjena osveta, i u slučaju kada učine vjerojatnim bi ona prema njima tek mogla biti počinjena.	Prihvaćen Uzimajući u obzir definiciju iz članka 6. točke 9., dorađeni su članci 17. i 18.
50	CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA Zaštita povjerljivih osoba i njihovih zamjenika, Članak 17. Prijedlog novog teksta: Povjerljiva osoba te njezin zamjenik imaju pravo na zaštitu iz članka 11. točaka 2.,3. i 5. ovoga Zakona, ako učine vjerojatnim da je prema njima počinjena ili bi mogla biti počinjena osveta zbog zaprimanja prijave o nepravilnosti, odnosno postupanja po zaprimljenoj prijavi.	Nije prihvaćen Prijedlog nije prihvatljiv budući da se ne prihvaća dodatak točke 5. u članak 11. (vidi komentar na članak 11.)
51	Ured pučke pravobraniteljice Zaštita povezanih osoba , Članak 18. Kao što smo već naveli, čl. 17. i čl. 18. nisu usklađeni s odredbom čl. 29. Zakona, s obzirom da se standard za sudsku zaštitu povjerljivih osoba, njihovih zamjenika i povezanih osoba razlikuje od onog za prijavitelja nepravilnosti. Naime, čl. 29. st. 1. je određeno da prijavitelj nepravilnosti prema kojem je poduzeta osveta u vezi s prijavom nepravilnosti ima pravo na sudsku zaštitu, dok ove preostale tri kategorije šticećenih osoba (povjerljiva osoba, zamjenik i povezana osoba) imaju pravo na sudsku zaštitu, osim u slučaju kada učine vjerojatnim da je prema njima počinjena osveta, i u slučaju kada učine vjerojatnim bi ona prema njima tek mogla biti počinjena.	Prihvaćen Uzimajući u obzir definiciju iz članka 6. točke 9., dorađeni su članci 17. i 18.
52	CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA Zaštita povezanih osoba , Članak 18. Prijedlog novog teksta: Povezana osoba ima pravo na zaštitu iz članka 11. točaka 2. do 5. ovoga Zakona, ako učini vjerojatnim da je prema njoj počinjena ili bi mogla biti počinjena osveta zbog povezanosti s prijaviteljem nepravilnosti.	Nije prihvaćen Prijedlog nije prihvatljiv budući da se ne prihvaća dodatak točke 5. u članak 11. (vidi komentar na članak 11.)
53	CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA Prijava nepravilnosti, Članak 19. U vezi stavka 2., "Razuman rok" definirati dopunom pojmovnika u članku 6.	Nije prihvaćen Pojašnjenje dano kod članka 6.

54	<p>CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA Prijava nepravilnosti, Članak 19. Prijedlog novog teksta, stavak 1.: Prijava nepravilnosti sadrži podatke o prijavitelju nepravilnosti (OSIM U SLUČAJU ANONIMNE PRIJAVE), prijavljenom tijelu ili osobi te informacije o nepravilnostima.</p>	<p>Nije prihvaćen Anonimne prijave nisu regulirane ovim Zakonom. Pojašnjenje dano kod članka 12.</p>
55	<p>Ured pučke pravobraniteljice Vođenje evidencije o prijavama, Članak 20. U čl. 20. st. 5. iza riječi „povjerljivom osobom“ predložimo riječ „i“ zamijeniti s riječi „ili“ budući da prijavitelj nepravilnosti može zatražiti sastanak s povjerljivom osobom ili tijelom nadležnim za vanjsko prijavljivanje, ovisno podnosi li prijavu unutarnjim ili vanjskim kanalom. Naime, ako ostavimo veznik „i“ u praksi bi i povjerljive osobe i prijavitelji nepravilnosti mogli zaključiti da održavanje sastanka podrazumijeva zajednički sastanak prijavitelja i s povjerljivom osobom i s tijelom nadležnim za vanjsko prijavljivanje nepravilnosti.</p>	<p>Prihvaćen Prihvaća se</p>
56	<p>CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA Vođenje evidencije o prijavama, Članak 20. Prijedlog novog teksta, stavak 4.: Ako se za podnošenje prijave upotrebljava telefonska linija na kojoj nije moguće napraviti zvučni zapis ili drugi sustav glasovnih poruka na kojem nije moguće napraviti zvučni zapis, povjerljiva osoba i tijelo nadležno za vanjsko prijavljivanje imaju OBVEZU evidentirati usmenu prijavu u obliku točnog zapisa razgovora koji zapisuje član osoblja odgovoran za postupanje s prijavom I DATI JE NA SUGLASNOST PRIJAVITELJU.</p>	<p>Nije prihvaćen Ako bi se „pravo“ evidentiranja usmene prijave pretvorilo u „obavezu“ onda se ovdje više ne bi radilo o usmenoj prijavi nego o pisanoj a povjerljiva osoba i tijelo nadležno za vanjsko prijavljivanje bi u tom smislu predstavljalo nerazmjern administrativni teret. Ovo pravo se ovdje daje povjerljivoj osobi i tijelu nadležnom za vanjsko prijavljivanje prvenstveno radi njihovog lakšeg rada po prijavi u smislu točnog evidentiranja svih detalja prijave ako je ona složenija. S druge strane, razumno je za pretpostaviti da neće svi prijavitelji nepravilnosti htjeti da se njihova prijava evidentira u pisanoj formi koja je, kako navodimo, isto jedan od načina prijavljivanja. U vezi prijedloga „dati je na suglasnost prijavitelju“ isto je regulirano stavkom 7. ovoga članka.</p>

<p>57</p>	<p>Ured pučke pravobraniteljice Unutarnje prijavljivanje nepravilnosti, Članak 21. Prema odredbi čl. 21. st. 5. Zakona, jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave mogu dijeliti kanale za unutarnje prijavljivanje ili tim kanalima mogu upravljati zajednička tijela u skladu s propisima koji reguliraju područje lokalne i područne (regionalne) samouprave, a što je u skladu s mogućnošću koju pruža Direktiva u svom čl. 8. st. 9. Prethodno se dodatno obrazlaže time da Zakon o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi (NN br. 33/01, 60/01, 129/05, 109/07, 125/08, 36/09, 36/09, 150/11, 144/12, 19/13, 137/15, 123/17, 98/19 i 144/20) u čl. 54. i 54.a također predviđa mogućnost zajedničkog obavljanja poslova više jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave te da, slijedom tih odredbi, dvije ili više jedinica mogu organizirati zajedničko obavljanje poslova osnivanjem zajedničkog upravnog tijela i to urediti sporazumom. Međutim, prethodno spomenute odredbe tu mogućnost predviđaju isključivo za jedinice lokalne, ali ne i za jedinice područne (regionalne) samouprave, te se pritom zajedničko obavljanje poslova može organizirati samo za poslove iz njihovog samoupravnog djelokruga, a osobito u svrhu pripreme projekata za povlačenje novčanih sredstava iz fondova Europske unije. Stoga smatramo kako bi obrazloženje iz uvodnog dijela Zakona u odnosu na čl. 21. st. 5. trebalo izmijeniti, s obzirom da se predloženo zakonsko rješenje ne može u potpunosti temeljiti na navedenim čl. 54 i 54. a Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi. Također, s obzirom da kanal unutarnjeg prijavljivanja nepravilnosti u RH zapravo predstavljaju povjerljiva osoba i njen zamjenik, a da na njihov rad poslodavac, u kontekstu primjene Zakona, ne smije utjecati, mišljenja smo da bi umjesto formulacije ove odredbe prema kojoj unutarnjim kanalom mogu upravljati zajednička tijela, bilo adekvatnije koristiti istu ili sličnu terminologiju kao u prethodnom st. 4. („dijeliti resurse u pogledu primitka prijava i vođenja postupka“), bez obzira što se radi o formulaciji preuzetoj iz Direktive.</p>	<p>Djelomično prihvaćen U vezi prvog dijela komentara, svjesni smo mogućnosti, odnosno razlika između jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave koje proizlaze iz Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi. Stoga ovim Zakonom upućujemo na propise koji reguliraju tu materiju i koji će biti mjerodavni prilikom donošenja odluke o eventualnoj podjeli resursa. Oni su danas sadržaja kako se navodi, ali ne možemo isključiti mogućnost promjene tih propisa u budućnosti.</p>
<p>58</p>	<p>CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA Unutarnje prijavljivanje nepravilnosti, Članak 21. Predlažemo novim stavkom definirati što točno uključuje postupak unutarnjeg prijavljivanja nepravilnosti (prijava, postupanje po prijavi, odlučivanje po ili o prijavi, itd.). Jer, u nekim se kasnijim točkama Zakona pojavljuje tekst koji govori o završetku postupka unutarnjeg prijavljivanja, a mi ne znamo od čega se postupak uopće sastoji, koji su njegovi obavezni elementi i kojim elementom postupak završava. Je li to neka odluka ili slično, da bismo mogli reći, postupak je završio. I općenito, je li postupak unutarnjeg prijavljivanja istovjetan "daljnjem postupanju" iz pojmovnika?</p>	<p>Nije prihvaćen Smatramo da za tim nema potrebe budući da su člankom 24. dovoljno jasno i precizno definirane radnje, odnosno aktivnosti u vezi unutarnjeg prijavljivanja. Osim toga, člankom 23. se propisuje da će postupak unutarnjeg prijavljivanja biti razrađen općim aktom.</p>

59 **CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA**

Unutarnje prijavljivanje nepravilnosti, Članak 21.

Predlažemo u ovaj članak uvrstiti obvezu svih poslodavaca u javnom sektoru tj. svih tijela javne vlasti, ponavljamo, SVIH, bez obzira na broj zaposlenih, da su dužni osigurati mogućnost unutarnjeg prijavljivanja. Obrazloženje: Nažalost, statistika, svi pokazatelji i recentna događanja pokazuju da je javni sektor najveće leglo korupcije, sukoba interesa, uznemiravanja, loše prakse i raznih vrsta nepravilnosti što uzrokuje veliko nepovjerenje stanovništva u sustav (što je istovremeno glavni razlog nezadovoljstva građana, gospodarske stagnacije i demografskog propadanja tj. depopulacije i iseljavanja). Stoga je neophodno i krucijalno uvesti obvezu svim sastavnicama javnog sektora tj svim tijelima javne vlasti za uvođenjem unutarnjeg prijavljivanja nepravilnosti. Svjesni smo činjenice da to predstavlja svojevrsno, dodatno organizacijsko, operativno i financijsko opterećenje, no s obzirom da se Direktivom i ovim nacrtom propisuje mogućnost dijeljenja resursa u pogledu prijave i vođenja postupka unutarnjeg prijavljivanja, to ustvari uopće ne predstavlja problem već mogućnost i trenutak da se u javni sektor, uz najmanju žrtvu i minimalne troškove, uvedu učinkovite antikorupcijske mjere. Kažemo učinkovite, jer u cca 70% slučajeva otkrivanja korupcije, u pitanju su dojave zviždača koji otkrivaju unutarnje nepravilnosti. Drugim riječima organizacijsko, operativno i financijsko opterećenje ne može i ne smije biti razlog niti isprika da se kod svih javnih poslodavaca ne uvede obveza unutarnjeg prijavljivanja i, ako smo pametni i ako smo iskreni u svojim dobrim namjerama, napraviti ćemo i više nego što mislimo da u ovom trenutku možemo podnijeti, jer to istovremeno znači napredak. Uvođenje obveze formiranja unutarnjeg prijavljivanja za sva tijela javne vlasti otvorilo bi mogućnost ne samo njihovim zaposlenicima, već npr. svim njihovim dobavljačima i poslovnim partnerima, volonterima ili suradnicima da ukažu na nepravilnosti koje se događaju u javnom sektoru.

Nije prihvaćen

Smatramo da bi uvođenje obaveze uspostave kanala za unutarnje prijavljivanje za poslodavce koji zapošljavaju ispod 50 osoba (to uključuje i one s primjerice dva zaposlena) predstavljalo nerazmjerni financijski i administrativni teret za takve poslodavce. Time zadržavamo i rješenje iz postojećeg Zakona koje se nije pokazalo problematičnim u provedbi.

<p>60 CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA Unutarnje prijavljivanje nepravilnosti, Članak 21. Nismo shvatili niti dokučili koja je namjera zakonodavca kada u stavku 2. propisuje: "Poslodavci koji zapošljavaju manje od pedeset radnika mogu imati uspostavljen unutarnji kanal prijavljivanja nepravilnosti." Pa to je sasvim jasno. Poslodavac može i imati dva zamjenika povjerljive osobe iako to u ZZPN-u ne piše. Može imati i još puno drugih stvari koje se ne propisuju ovim Zakonom. Pa što je obavezno, jest obavezno. A što nije, ne treba dodatno naglašavati. S druge pak strane, vrlo je važno (a istovremeno i ironično), da sam zakonodavac, u dijelu II, koji prethodi tekstu prijedloga Zakona, a koji je dio dokumentacije ovog savjetovanja, piše: "Novi Zakon o zaštiti prijavitelja nepravilnosti donosi se prvenstveno zbog potrebe usklađivanja nacionalnog zakonodavstva s pravnom stečevinom Europske unije." To je tragično i žalosno. Usklađivanje nacionalnog zakonodavstva s pravnom stečevinom Europske unije (Direktivom) legitiman je razlog za donošenje ovog Zakona, no svakako je mogao biti shvaćen, naglašen i identificiran samo kao dodatni moment i alat u svakodnevnom stremljenju Republike Hrvatske ka izgradnji transparentnog i otvorenog društva (iako to nema veze sa istinom, ali dobro zvuči kao mantra koja se možda i pretvori u stvarnost). Ovako, jasno je rečeno (što ima veze sa istinom) da to uvodimo zato što to od nas traži EU, e ne zato što mi mislimo da je to dobro (vidite ovdje razliku između usklađenosti i etike?). Pomalo jadno i razočaravajuće. Ta izjava, zato, posebno zabrinjava i potkopava sve ostale dijelove zakona koji možda mirišu na etičko prosvjetljenje i ispravne namjere i porive koji dolaze iznutra (a ne iz Bruxellesa) te svakako uzrokuje indiferentnost i nepovjerenje prema iskrenim namjerama zakonodavca kod pripreme ZZPN-a (što nimalo ne doprinosi kasnijoj primjeni i provedbi). Predlažemo zato izbaciti tekst iz stavka 2.: "Poslodavci koji zapošljavaju manje od pedeset radnika mogu imati uspostavljen unutarnji kanal prijavljivanja nepravilnosti."</p>	<p>Nije prihvaćen Slažemo se s dijelom primjedbe u kojem se navodi da poslodavci mogu uspostaviti kanal unutarnjeg kanala iako ne zapošljavaju 50 osoba i bez da se to posebno navodi. Međutim, navedeno je dodano kako bi s jedne strane poslodavcima bilo potpuno jasno da im nije zabranjena uspostava takvog kanala, a s druge da ih se neizravno na to potakne. U vezi drugog dijela primjedbe navodimo da je donošenje ovog Zakona u ovom trenutku motivirano usklađivanjem s pravnom stečevinom kako je pojašnjeno u nenormativnom dijelu prijedloga Zakona. Naime, opće je poznato da Republika Hrvatska već ima moderan zakonski okvir za zaštitu zviždača (Zakon o zaštiti prijavitelja nepravilnosti, NN 17/2019) koji u velikom dijelu sadrži rješenja koja su slična, ako ne i ista sa onima iz Direktive. Ta već postojeća rješenja će biti dodatno dorađena kako bi u potpunosti udovoljila zahtjevima Direktive. Bez te potrebe usklađenja s pravnom stečevinom u ovom trenutku postojeći Zakon sigurno ne bi bio mijenjan (ili bi donošen novi) budući da u praksi njegove primjene nisu primijećeni nedostaci koji bi zahtijevali hitne zakonske intervencije.</p>
<p>61 Ured pučke pravobraniteljice Obveze poslodavca, Članak 22. U čl. 22. st. 4. u prvoj rečenici predlažemo riječ „odluka“ zamijeniti s riječi „prijedlog“, s obzirom da st. 3. tog članka određuje da se povjerljiva osoba i njen zamjenik mogu promijeniti na temelju prijedloga radničkog vijeća, odnosno 20% radnika zaposlenih kod poslodavca.</p>	<p>Prihvaćen Prihvaća se</p>
<p>62 Savez samostalnih sindikata Hrvatske Obveze poslodavca, Članak 22. STAVAK 5. Predlaže se dopuniti slijedećim „ povjerljiva osoba i njen zamjenik daju DOBROVOLJNU, PISANU suglasnost za imenovanje. Obrazloženje: Smatramo da treba biti posve jasno da suglasnost mora biti dobrovoljna i u pisanom obliku, kako bi isto bilo nesporno.</p>	<p>Nije prihvaćen Postupak imenovanja povjerljive osobe i njezina zamjenika razrađuje sa Pravilnicima o načinu imenovanje povjerljive osobe i postupku unutarnjeg prijavljivanje te se, naravno, može propisati da se takva suglasnost daje u pisanom obliku. Dobrovoljnost suglasnosti se podrazumijeva.</p>

63	<p>CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA Obveze poslodavca, Članak 22. Stavak 5. propisuje da povjerljiva osoba i njen zamjenik moraju dati suglasnost za njihovo imenovanje. Čije imenovanje? Molimo uzeti u obzir izmjene stavke 4.</p>	<p>Prihvaćen Prihvaća se</p>
64	<p>CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA Obveze poslodavca, Članak 22. Prijedlog novog teksta, stavak 1. točka 3.: Imenovana povjerljiva osoba I/ILI njen zamjenik iz stavka 1. točke 2. i stavka 2. ovoga članka mogu se promijeniti na temelju prijedloga radničkog vijeća ili sindikalnog povjerenika koji je preuzeo prava i obveze radničkog vijeća, odnosno 20 % radnika zaposlenih kod poslodavca.</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog promjene „i“ u „i/ili“ je nepotreban i pogrešan u nomotehničkom smislu. Veznik „i“ u ovom kontekstu nema kumulativno značenje, odnosno ne shvaća se na način da se povjerljiva osoba i zamjenik imenuju i razrješuju zajedno i ovisno jedan o drugom pa da je potrebno posebno istaknuti veznik „ili“.</p>
65	<p>CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA Obveze poslodavca, Članak 22. Stavak 4. propisuje obvezu poslodavca da promijeni kanal unutarnjeg prijavljivanja u roku od trideset dana od donošenja odluke o promjeni povjerljive osobe i/ili njenog zamjenika. Nije nam jasno što se podrazumijeva pod promjenom kanala unutarnjeg prijavljivanja? Jer, povjerljiva osoba je jedno, a kanal prijavljivanja nešto sasvim drugo. Ako znamo da zviždačima treba više kanala za unutarnje prijavljivanje jer im to jamči jednostavnost (kao što se i navodi u Sažetku) te olakšava pristup i odluku o prijavi onda potencijalno imamo sljedeću situaciju.... Pretpostavimo da je poslodavac imenovao Ivicu Horvata za povjerljivu osobu te omogućio unutarnje prijavljivanje putem aplikacije. Dakle, aplikacija je ovdje kanal za prijavljivanje, a Ivica Horvat osoba koja je odgovorna za postupanje po prijavi. U slučaju da Ivica Horvat prekine radni odnos kod poslodavca, valja imenovati novu povjerljivu osobu. No, kanal ostaje isti. Također, ako želimo dodati novu mogućnost i novi kanal unutarnjeg prijavljivanja kako bi se olakšala prijava (npr. telefonska prijava), to ne znači da Ivica Horvat mora dobiti otkaz ili da se mora promijeniti povjerljiva osoba. Predlažemo izmijeniti tekst ovog stavka imajući na umu gore istaknuto.</p>	<p>Nije prihvaćen U smislu ovog Zakona kanal unutarnjeg prijavljivanja je povjerljiva osoba, dok je telefon, mail ili aplikacija samo modalitet prijavljivanja.</p>
66	<p>CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA Obveze poslodavca, Članak 22. Prijedlog novog teksta, stavak 1. točka 6.: U NAJKRAĆEM ROKU poduzeti mjere radi otklanjanja utvrđenih nepravilnosti.</p>	<p>Nije prihvaćen Zakon daje mogućnost prijavitelju da nepravilnost prijavi izravno i tijelu za vanjsko prijavljivanje i pod određenim uvjetima da ju javno razotkrije. Poslodavcu je stoga u interesu otkloniti nepravilnost što žurnije, te isto nije potrebno dodatno naglasiti zakonskim tekstom.</p>

67	<p>CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA Obveze poslodavca, Članak 22. Prijedlog novog teksta, stavak 1. točka 1.: donijeti ILL USKLADITI opći akt iz članka 23. stavka 1. ovoga Zakona i na prikladan način učiniti ga dostupnim svim osobama IZ RADNOG OKRUŽENJA, zajedno sa svim informacijama bitnima za podnošenje prijave nepravilnosti Obrazloženje: Oni koji već imaju usvojeni akt, možda ga trebaju samo uskladiti (jer ih ne obvezuju metodološko-nomotehnička pravila za izradu akata), a ne donositi novi. Nadalje, ako je člankom 6. ovog nacrt propisano da je prijavitelj nepravilnosti - "fizička osoba koja prijavljuje ili javno razotkriva nepravilnosti o kojima je saznao u svom radnom okruženju", a radno okruženje "profesionalna aktivnost u javnom ili privatnom sektoru u okviru koje, neovisno o prirodi tih aktivnosti, osobe stječu informacije o nepravilnostima i u okviru kojih bi te osobe mogle doživjeti osvetu ako prijave takve nepravilnosti", a što ne implicira isključivo odnos zaposlenog kod poslodavca (može i kod npr. dobavljača), onda predlažemo RADNO OKRUŽENJE kao sveobuhvatnu i poželjnu formulaciju koja će nedvosmisleno obuhvatiti sve aktere tj. zviždače koji bi mogli biti obuhvaćeni ovim Zakonom. Pojam "na prikladan način" svakako podrazumijeva i neku vrst javne objave, s obzirom da akt treba (kao i cijeli kanal za unutarnje prijavljivanje) učiniti dostupnim i onim grupama izvan poslodavca (dobavljači, prodajni partneri, treće strane u lancu nabave, ...). Tako se više ne bi smjelo događati da npr. dobavljač Ministarstva financija nije u mogućnosti prijaviti nepravilnost putem elektroničke pošte na adresu: zastitaprijaviteljaneppravilnosti@mfin.hr jer nema email adresu sa domenom mfin.hr. S druge pak strane, ako poslodavac na "prikladan način" ne omogući unutarnje prijavljivanje svima koji su obuhvaćeni i predviđeni ovim Zakonom, zviždači automatski dobivaju mogućnost koristiti vanjsko prijavljivanje ili javno razotkrivanje. U tom smislu predložili smo i izmjenu tj. dopunu u pojmovniku tj. članku 6.</p>	<p>Djelomično prihvaćen Prijedlog u vezi „ili uskladiti“ nije prihvatljiv iz razloga što nije potreban. Usklađenje akta podrazumijeva postupak izmjene i dopune postojećeg što u procesnom smislu podrazumijeva postupak usvajanja, odnosno donošenja. Dakle, pojam „donijeti“ u ovom smislu obuhvaća i donošenje potpuno novog akta i usklađenje postojećeg.</p>
68	<p>Tomislav Stojanov Obveze poslodavca, Članak 22. Jedno od važnih novosti ovog ZZPN-a jest mogućnost da povjerljiva osoba bude koja nije zaposlena u navedenom radnom okružju. Držim da je to važan korak naprijed u sprečavanju korupcije u malim kolektivima gdje je teško izbjeći sukob interesa. Međutim, članak 22 ne govori ništa o tome. Tko može biti ta osoba?</p>	<p>Nije prihvaćen Članak 6., stavak 1., točka 10. definira povjerljivu osobu – „povjerljiva osoba“ je fizička osoba zaposlena kod poslodavca ili treća fizička osoba imenovana od strane poslodavca radi zaprimanja prijave nepravilnosti, komunikacije s prijaviteljem i vođenja postupka zaštite u vezi s prijavom nepravilnosti“.</p>
69	<p>CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA Akti poslodavca, Članak 23. Prijedlog novog teksta, stavak 5.: Akt iz stavka 1. ovoga članka mora sadržavati podatke i kontakte povjerljive osobe i njenog zamjenika.</p>	<p>Nije prihvaćen Opći akti ne sadrže podatke o osobama i kontaktima tih osoba. Ujedno ukazujemo na članak 23. stavak 2</p>

70	<p>CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA Akti poslodavca, Članak 23. Prijedlog novog teksta, stavak 2.: Kanali za unutarnje prijavljivanje MORAJU BITI SIGURNI I POUZDANI, a kao i informacije o njima, moraju RADNOM OKRUŽENJU biti lako dostupni NA PRIKLADAN NAČIN, razumljivi i učinkoviti u svrhu poticanja prvenstvenog korištenja unutarnjih kanala prijavljivanja. Obrazloženje: Važno je odrediti i urediti Zakonom da kanali moraju biti sigurni i pouzdani, jer se tako stvara preduvjet za povjerenje u unutarnje prijavljivanje i prvenstveno korištenje unutarnjih kanala prijavljivanja. Nadalje, jasno i glasno treba reći da kanal mora biti dostupan radnom okruženju, a ne samo zaposlenicima poslodavca. I na kraju, ovaj je prijedlog u skladu sa prijedlogom uvrštenja pojma "učiniti dostupnim na prikladan način" u članak 6. ZZPN-a. Pojam "učiniti dostupnim na prikladan način" važno je definirati jer je dosadašnja praksa pokazala da poslodavci informacije o povjerljivim osobama, načinima i kanalima za unutarnje prijavljivanje skrivaju što je moguće više od svih potencijalnih zviždača (misleći, u zabludi, da im to ide u korist).</p>	<p>Nije prihvaćen Nije prihvatljivo iz razloga što su karakteristike kanala, kao i informacija o njima, koje predlagatelj predlaže dodati već obuhvaćeni u postojećoj odredbi.</p>
71	<p>CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA Akti poslodavca, Članak 23. Prijedlog novog teksta, stavak 1.: Općim aktom uređuje se postupak unutarnjeg prijavljivanja nepravilnosti, POSTUPANJA PO PRIJAVI TE postupak imenovanja povjerljive osobe i njenog zamjenika ILI ODREĐIVANJE TREĆE OSOBE KAO POVJERLJIVE OSOBE. Obrazloženje: S obzirom da povjerljive osobe mogu biti i treće osobe, aktom treba urediti njihovo imenovanje (određivanje) u skladu sa komentarom u članku 6., a u vezi točke 10. i pojma "povjerljiva osoba" tj. odabira treće osobe).</p>	<p>Nije prihvaćen Predloženi dodatak nije prihvatljiv jer odredba već određuje da se će se Općim aktom urediti postupak unutarnjeg prijavljivanja nepravilnosti. Sadržaj postupaka/radnji je već određen člankom 24. Zakona. Što se tiče dijela prijedloga u vezi treće osobe kao povjerljive osobe upućujemo na ranija pojašnjenja. Ne postoji razlika između povjerljive osobe koja je zaposlena unutar poslodavca i treće osobe kojoj je povjerena ta uloga.</p>

72	<p>Ured pučke pravobraniteljice Postupak unutarnjeg prijavljivanja nepravilnosti, Članak 24.</p> <p>U obrazloženju vezanom uz čl. 24. Zakona stoji da je povjerljiva osoba dužna ispitati prijavu u roku od šezdeset dana, a koji rok odgovara onome iz trenutno još uvijek važećeg ZZPN-a, pa je isti stoga potrebno uskladiti s rokovima iz prijedloga novog čl. 24. st. 2. t. 4. Također, vezano uz prethodno spomenuti čl. 24. i postupak unutarnjeg prijavljivanja nepravilnosti, u uvodnim se napomenama navodi kako je drugačija regulacija rokova za postupanje u tom postupku uvjetovana prvenstveno time da se prijaviteljima nepravilnosti omogućiti da se izravno obrate i kanalu za vanjsko prijavljivanje nepravilnosti bez da čekaju okončanje postupka pred kanalom unutarnjeg prijavljivanja nepravilnosti, iz čega pak proizlazi, pogotovo kada se u obzir uzmu i prijedlozi iz čl. 25. st. 2. te čl. 28. st. 2. a) Zakona, da prijavitelj nepravilnosti može istovremeno podnijeti prijavu i povjerljivoj osobi i pučkoj pravobraniteljici. Navedeno ne smatramo dobrim rješenjem s obzirom da na taj način može doći do paralelnog vođenja postupaka u pogledu ispitivanja istih prijavljenih nepravilnosti i zaštite prijavitelja, istovremenom angažiranja unutarnjeg i vanjskog kanala prijavljivanja te od strane njih i tijela nadležnih za postupanje po sadržaju prijave, što može stvoriti dojam postojanja više prijave iste nepravilnosti, rezultirati različitim ishodom postupanja te doprinijeti pravnoj nesigurnosti.</p>	<p>Djelomično prihvaćen</p> <p>Predmetne formulacije ne sprječavaju prijavitelja nepravilnosti da podnosi prijavu nepravilnosti na oba kanala. Europska komisija je na jednom implementacijskom sastanku za Direktivu navedeno izrijekom potvrdila.</p>
73	<p>CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA Postupak unutarnjeg prijavljivanja nepravilnosti, Članak 24.</p> <p>Prijedlog novog teksta, stavak 3.: Poslodavac se ne smije osvećivati povjerljivoj osobi, njezinom zamjeniku I POVEZANIM OSOBAMA.</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Zabrana osvećivanja povezanim osobama već je propisana člankom 9.</p>
74	<p>CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA Postupak unutarnjeg prijavljivanja nepravilnosti, Članak 24.</p> <p>Prijedlog novog teksta, stavak 2. točka 7.: čuvati identitet prijavitelja nepravilnosti i prijavljene osobe te podatke zaprimljene u prijavi od neovlaštenog otkrivanja odnosno objave drugim osobama, osim ako to nije suprotno zakonu Obrazloženje: U slučaju kada je npr. povjerljiva osoba nije zaposlena kod poslodavca tj. kad je povjerljiva treća osoba, pravna osoba ovlaštena od poslodavca, tada ona ima obvezu čuvati identitet svih, pa i prijavljene osobe. Osim toga, čak je i člankom 14. ovog nacrtu predviđena zaštita identiteta prijavljene osobe.</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Obzirom da točka 7. predviđa čuvanje svih podataka iz prijave te uzimajući u obzir zaštitu identiteta sukladno članku 14., nema potrebe za dopunu teksta predloženim izričajem.</p>
75	<p>CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA Postupak unutarnjeg prijavljivanja nepravilnosti, Članak 24.</p> <p>Negdje u članak uvrstiti obvezu povjerljive osobe davanja povjerljivih savjeta za osobe koje razmatraju podnošenje prijave. To obavezu ima pučki pravobranitelj, koja mu je propisana člankom 26. stavak 2. točka 10.</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Povjerljive osobe i pučki pravobranitelj će biti ovlašteni davati informacije. Davanje savjeta neće biti povjereno ni povjerljivim osobama ni pučkom pravobranitelju budući da je to nespojivo s njihovom ulogom i ovlastima. Savjeti (pravni u prvom redu) će biti osigurani kroz postojeći sustav besplatne pravne pomoći.</p>

76	<p>CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA Postupak unutarnjeg prijavljivanja nepravilnosti, Članak 24. Predložemo novim stavkom propisati obvezu povjerljive osobe da o postupku redovno izvještava zviždača svakih 30 dana te dodatno, u roku od tri dana nakon svake promjene u postupku.</p>	<p>Nije prihvaćen Nije prihvatljivo iz razloga prevelikog administrativnog opterećenja povjerljive osobe. Stavkom 5. se propisuje zakonitost i savjesnost u postupanju povjerljive osobe, dok su rokovi za postupanje određeni stavkom 2. Time se garantira ažurnost u postupanju što uključuje i izvještavanje prijavitelja nepravilnosti.</p>
77	<p>CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA Postupak unutarnjeg prijavljivanja nepravilnosti, Članak 24. Prijedlog novog teksta, stavak 5.: Povjerljiva osoba i njezin zamjenik IMAJU OBVEZU svoje dužnosti obavljati zakonito i savjesno i ne smiju zlouporabiti svoje ovlasti na štetu prijavitelja nepravilnosti.</p>	<p>Djelomično prihvaćen Prihvaćeno, ali ne u ovom izričaju. Prihvatljiviji izričaj je „moraju“.</p>
78	<p>CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA Postupak unutarnjeg prijavljivanja nepravilnosti, Članak 24. Stavak 2. točka 8. propisuje da je povjerljiva osoba mora pružiti jasne i lako dostupne informacije o postupcima za podnošenje prijave vanjskim kanalima nadležnim tijelima i prema potrebi, institucijama, tijelima, uredima ili agencijama Unije nadležnim za postupanje po sadržaju prijave nepravilnosti. Stava smo da tu obvezu treba propisati i pripisati poslodavcu, a ne povjerljivoj osobi.</p>	<p>Nije prihvaćen Stavkom 2. se reguliraju obveze povjerljive osobe. Obveze poslodavca u smislu davanja informacija o kanalima za unutarnje prijavljivanje su navedene u članku 23., dok je pučki pravobranitelj također ovlašten davati informacije o postupku prijave vanjskom kanalu. Treba voditi računa da će povjerljiva osoba vrlo često biti zaposlena kod poslodavca, te da je bitan dio njezinih obaveza i informiranje prijavitelja nepravilnosti. Ako bi se uvažio prijedlog imali bismo situaciju da kod jednog poslodavca imamo povjerljivu osobu, a da smo drugoj zaposlenoj osobi kod poslodavca povjerali dužnost informiranja prijavitelja nepravilnosti. Time se stvara nepotrebna nejasnoća, a u krajnjoj liniji i slabi zaštita prijavitelja nepravilnosti budući da bi s potencijalnom namjerom prijavljivanja nepravilnosti bio upoznat širi krug zaposlenih kod poslodavca.</p>
79	<p>CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA Postupak unutarnjeg prijavljivanja nepravilnosti, Članak 24. Stavak 2. točka 6. propisuje da povjerljiva osoba pisanim putem mora izvijestiti nadležno tijelo za vanjsko prijavljivanje nepravilnosti o zaprimljenim prijavama i ishodu postupanja u roku od trideset dana od odlučivanja o prijavi. Što znači "odlučivanje o prijavi"? Je li to završetak postupka (kao što se navodi negdje drugdje u Zakonu)? Ako jest, onda predložemo koristiti istu terminologiju za iste pojmove. Ovako se stvara zbrka i nejasnoća.</p>	<p>Nije prihvaćen Predmetna odredba je sadržana u važećem Zakonu i ne stvara poteškoće u praksi.</p>
80	<p>CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA Postupak unutarnjeg prijavljivanja nepravilnosti, Članak 24. Prijedlog novog teksta, stavak 2. točka 5.: pisanim putem obavijestiti prijavitelja nepravilnosti o ishodu postupka iz stavka 1. ovoga članka U ROKU OD 7 DANA nakon njegova završetka Obrazloženje: Točka 5. propisuje da povjerljiva osoba pisanim putem mora obavijestiti prijavitelja nepravilnosti o ishodu postupka unutarnjeg prijavljivanja odmah nakon njegova završetka. Od čega se postupak sastoji i čime završava postupak? To mora biti jasno i poslodavcu i zviždaču. U tom smislu, dali smo i komentar u točki 21. Također, što znači "odmah nakon završetka"? Predložemo eksplicitni rok.</p>	<p>Nije prihvaćen Ovisno o sadržaju nepravilnosti radnje potrebne za odlučivanje o nepravilnosti mogu bit raznovrsne i upućene prema različitim adresatima. U tom smislu točno propisivanje radnji koje će biti potrebno poduzeti može biti kontraproduktivno. Uostalom člankom 24. su jasno propisana postupanja, odnosno radnje, koje je dužna poduzeti povjerljiva osoba. U vezi roka smatramo da predložena formulacija vrlo jasno nalaže žurno postupanje, te je također sadržana u postojećem Zakonu i ista nije izazvala poteškoće u primjeni.</p>

<p>81</p>	<p>CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA Postupak unutarnjeg prijavljivanja nepravilnosti, Članak 24. Prijedlog novog teksta, stavak 2. točka 4.: poduzeti radnje radi ispitivanja nepravilnosti i dostaviti prijavitelju povratnu informaciju o prijavi u roku od 20 dana od potvrde o primitku prijave Obrazloženje: ovdje, prije svega, smatramo da povratna informacija treba sadržavati rokove u vezi s predviđenim ili poduzetim daljnjim postupanjima, što smo i predložili izmjenom članka 6.. Nadalje, također u vezi rokova, predlažemo da se ovaj rok skрати na preciznih i eksplicitnih dvadeset dana (bez ikakvih mogućnosti produljivanja) te obavezno izbaci termin "u pravilu". Jer, ako ostavimo termin "u pravilu" onda smo njime poništili sve ostale rokove i svu dinamiku koju smo htjeli propisati. Rok od devedeset dana je nedopustiv. Stavite se u kožu zviždača koji tri mjeseca nije dobio nikakvu informaciju, koji je ionako u stresu zbog prijave, a u međuvremenu se naziru i elementi osvete. Rok od dvadeset dana je najmanje što možemo učiniti za zviždača, a ni poslodavcu ne smije biti problem to shvatiti i držati se tog roka. Dvadeset dana je sasvim dovoljno da se pokrene prva aktivnost oko prijave i o tome obavijesti zviždača. Ne manje važno, izbaciti dio teksta koji se odnosi na moguću situaciju u kojoj povjerljiva osoba nije prijavitelju poslala potvrdu o primitku prijave. Jer, ako je točkom 1. jasno i glasno propisano da se potvrda mora poslati, onda tu nema kompromisa ili tolerancije.</p>	<p>Nije prihvaćen Predloženim rješenjem od 30 dana želimo maksimalno izaći u korist zviždaču, ali s druge strane želimo u obzir uzeti i kompleksne situacije koje će moguće zahtijevati i dulji rok. Treba voditi računa da sama Direktiva propisuje rok ne dulji od tri mjeseca. Nadalje, novim zakonskim rješenjem će prijavitelju biti omogućeno izravno prijavljivanje nepravilnosti tijelu za vanjsko prijavljivanje, odnosno pučkom pravobranitelju. Što se tiče zadnjeg dijela prijedloga navodimo da izbacivanjem tog dijela iz Zakona ne bi spriječili situaciju mogućeg neizdavanja potvrde o primitku, a za te slučajeve moramo znati kako se računa rok. Dakle, radi se o dvije odvojene stvari. Izdavanje potvrde je obaveza povjerljive osobe čije neispunjenje povlači prekršajnu odgovornost (čl. 40.) što je neovisno o daljnjem tijeku postupka (ovdje konkretno o računanju roka za provođenje aktivnosti). Ovo je dio odredbe koji izravno ide u korist prijavitelju nepravilnosti budući da eliminira pravnu nesigurnost u kojoj bi se našao prijavitelj nepravilnosti u slučajevima kada mu ne bi bila izdana potvrda.</p>
<p>82</p>	<p>CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA Postupak unutarnjeg prijavljivanja nepravilnosti, Članak 24. Prijedlog novog teksta, Stavak 2. točka 3.: 3. ako nepravilnost nije riješena s poslodavcem, prijavu o nepravilnosti U ROKU OD 7 DANA proslijediti tijelima ovlaštenim na postupanje prema sadržaju prijave TE O TOME OBAVIJESTITI ZVIŽDAČA Obrazloženje: točka propisuje da je povjerljiva osoba dužna prijavu o nepravilnosti proslijediti tijelima ovlaštenim na postupanje prema sadržaju prijave, ako nepravilnost nije riješena s poslodavcem. Što to znači? I tko su tijela ovlaštena na postupanje? U kojem roku nakon što se ustanovi da nepravilnost nije riješena s poslodavcem povjerljiva osoba mora prijavu o nepravilnosti proslijediti tijelima ovlaštenim na postupanje? U svrhu bolje zaštite zviždača, predlažemo proširiti tekst i uvesti rok od sedam dana u kojemu povjerljiva osoba mora prijavu o nepravilnosti proslijediti tijelima ovlaštenim na postupanje jer u suprotnom otvaramo prostor poslodavcu i povjerljivoj osobi (vjerojatno pod njenim utjecajem) da namjerno odugovlače sa prosljeđivanjem tijelima ovlaštenim na postupanje. Također, nije jasno tko su tijela ovlaštena na postupanje. Pojam "tijela ovlaštena na postupanje" uvrstiti u pojmovnik u članku 6.</p>	<p>Nije prihvaćen To znači da će se nepravilnost prvenstveno nastojati riješiti s poslodavcem (odnosno unutar poslodavca). Tijela ovlaštena za postupanje su tijela u čiju nadležnost bi spadalo postupanje ovisno o sadržaju. Ta tijela mogu biti razna (npr. DORH, inspekcije..) i bilo bi kontraproduktivno definirati ih ovim Zakonom. Rok za prosljeđivanje nije propisan, ali iz samog konteksta ovog članka i cijelog Zakona je razvidno da se od povjerljive osobe očekuje zakonito, savjesno i ažurno postupanje kao i obavješćivanje prijavitelja nepravilnosti.</p>

83	<p>CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA Postupak unutarnjeg prijavljivanja nepravilnosti, Članak 24. Prijedlog novog teksta, stavak 2. točka 2.: nakon zaprimanja prijave nepravilnosti, bez odgode poduzeti sve radnje iz svoje nadležnosti potrebne za maksimalnu zaštitu prijavitelja nepravilnosti, bez obzira je li prijavitelj nepravilnosti učinio vjerojatnim da jest ili bi mogao biti žrtva osvete zbog prijave nepravilnosti. Obrazloženje: točka propisuje da je povjerljiva osoba dužna bez odgode poduzeti radnje iz svoje nadležnosti potrebne za zaštitu prijavitelja nepravilnosti ako je prijavitelj nepravilnosti učinio vjerojatnim da jest ili bi mogao biti žrtva osvete zbog prijave nepravilnosti. A što ako zviždač nije učinio vjerojatnim da jest ili bi mogao biti žrtva osvete? Stava smo da zviždača treba maksimalno štiti od trenutka prijave pa sve do okončanja kasnijeg postupanja po prijavi (ali i duže, kroz monitoring i slično), bez obzira na točkom istaknute okolnosti. Stoga predlažemo novi tekst kojim se ističe maksimalna zaštita bez ikakvih preduvjeta. Također, člankom 6. definirati pojam "bez odgode".</p>	<p>Djelomično prihvaćen Pojam „bez odgode“ je samorazumljiv, te ga ne treba posebno definirati.</p>
84	<p>CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA Postupak unutarnjeg prijavljivanja nepravilnosti, Članak 24. Stavak 1. propisuje da postupak unutarnjeg prijavljivanja nepravilnosti započinje dostavljanjem prijave povjerljivoj osobi. Ovdje valja imati na umu da povjerljiva osoba može biti fizička osoba kod treće (pravne) osobe koju je poslodavac ovlastio za zaprimanje prijave i postupanja po prijavi (pogotovo u situaciji kada se dijele kanali i resursi kako je to predviđeno člankom 21.). Pa, ako treba, dodatno istaknuti prikladnom izmjenom teksta stavke.</p>	<p>Nije prihvaćen Neovisno da li se radi o povjerljivoj osobi kod poslodavca ili povjerljivoj trećoj osobi njena prava i obveze, kao i mehanizam imenovanja odnosno razrješenja je isti tako da je nejasno kakvu bi izmjenu teksta trebalo napraviti.</p>
85	<p>Ured pučke pravobraniteljice Vanjsko prijavljivanje nepravilnosti, Članak 25. Vezano uz čl. 25 st. 2., smatramo potrebnim izričito navesti da se preporuča prvenstveno korištenje unutarnjeg kanala prijavljivanja nepravilnosti, s obzirom da je to u interesu kako prijavitelja nepravilnosti, tako i poslodavca te u skladu s ciljem i obvezama iz Direktive. Osim što u postupku unutarnjeg prijavljivanja same nepravilnosti mogu biti brže i lakše utvrđene i otklonjene, što je naročito relevantno u slučajevima kada prijavitelji isključivo prijavljuju nepravilnosti, prijavitelju se može osigurati i adekvatna zaštita, s obzirom da povjerljiva osoba poznaje specifične okolnosti vezane uz pojedinog poslodavca, a moguće i samog prijavitelja. Zakon također uvodi mogućnost da povjerljiva osoba, osim fizičke osobe zaposlene kod poslodavca, bude treća fizička osoba imenovana od strane poslodavca radi zaprimanja prijave nepravilnosti, komunikacije s prijaviteljem i vođenja postupka zaštite u vezi s prijavom nepravilnosti, a što dovodi do svojevrzne profesionalizacije te funkcije. Stoga bi tako imenovane povjerljive osobe trebale biti u mogućnosti brzo i učinkovito ispitati prijavljene nepravilnosti te pružiti prijaviteljima odgovarajuću zaštitu. Ukoliko prijavitelj ipak ocijeni da ne može ostvariti učinkovitu zaštitu podnošenjem prijave povjerljivoj osobi, tada prijavu može podnijeti izravno pučkoj pravobraniteljici. Davanje prednosti</p>	<p>Nije prihvaćen U razmatranju opcija koje predlagatelj ima na raspolaganju polazi se od odredbe članka 10. Direktive koja je u skoro potpunosti istom izričaju reproducirana u članak 25. stavak 2. Zakona. Iz nje jasno proizlazi da prijavitelj nepravilnosti na dispoziciji ima odabir kanala kojeg će koristiti. Time predložena opcija članka 21. stavka 3. nije prihvatljiva budući da je njome vanjsko prijavljivanje uvjetovano prvenstvenim korištenjem unutarnjeg kanala čime se prijavitelju ograničava mogućnost slobodnog odabira („Unutarnje prijavljivanje nepravilnosti ima prednost pred podnošenjem prijave tijelu nadležnom za vanjsko...“). Nadalje, suglasni smo da bi trebalo poticati primarno korištenje kanala za unutarnje prijavljivanje što je naglašeno i u Direktivi. Tu se onda postavlja pitanje na koji način potaknuti korištenje unutarnjih kanala u odnosu na vanjske. Odredba o poticanju sadržana u Direktivi je upućena državama članicama. Međutim, kada se ona u transpozicijskom procesu prenosi u zakon ili drugi propis te iste države članice moraju osmisliti način kako to urediti. Predlagatelj je stava da prijavitelje treba potaknuti na korištenje kanala za unutarnje prijavljivanje prvenstveno na način da se te kanale učini lako dostupnima, učinkovitima i razumljivima što je obaveza poslodavca koja je jasno propisana u članku 23. stavku 2.</p>

unutarnjem prijavljivanju nepravilnosti, uvijek kada je to moguće, je i cilj Direktive, pa time i obveza za države članice EU koja proizlazi, prije svega, iz čl. 7. st. 2. iste. U prilog navedenome ukazujemo na relevantne recitale i odredbe Direktive: a) Preambula Direktive, točke: (33) Prijaviteljima je obično ugodnije podnositi prijave unutarnjim kanalima, osim ako imaju razloga za prijavljivanje vanjskim kanalima. Empirijskim studijama pokazalo se da većina zviždača obično podnosi prijave unutarnjim kanalima organizacije u kojoj su zaposleni. Unutarnje podnošenje prijava ujedno je najbolji način za informiranje osoba koje mogu doprinijeti ranom i učinkovitom uklanjanju rizika za javni interes. U isto vrijeme, prijavitelj bi trebao moći odabrati kanal za prijavljivanje koji je najprikladniji s obzirom na pojedinačne okolnosti slučaja. (47) Za učinkovito otkrivanje i sprječavanje povreda prava Unije neophodno je da relevantne informacije brzo stignu do osoba koje su najbliže izvoru problema, najposobnije provoditi istragu i koje imaju ovlasti ispraviti problem, ako je to moguće. Stoga bi u načelu trebalo poticati prijavitelje da prvo iskoriste kanale za unutarnje prijavljivanje i obavijeste svojeg poslodavca, ako im su takvi kanali dostupni i ako se može razumno očekivati da oni funkcioniraju. To se osobito odnosi na slučajeve u kojima prijavitelji smatraju da se povreda može učinkovito ukloniti unutar dotične organizacije i da ne postoji rizik od osвете. Pravni subjekti u privatnom i javnom sektoru trebali bi zbog toga uspostaviti odgovarajuće unutarnje postupke za zaprimanje prijava i daljnje postupanje na temelju njih. Zviždače bi se slično trebalo poticati i u slučajevima kada su ti kanali uspostavljeni, a da se to ne zahtijeva pravom Unije ili nacionalnim pravom. To bi načelo trebalo doprinijeti poticanju kulture dobre komunikacije i korporativne društvene odgovornosti u organizacijama, u kojoj se smatra da prijavitelji znatno doprinose samoregulaciji i izvrsnosti u organizaciji. b) Članci Direktive: Članak 7. Podnošenje prijave kanalima za unutarnje prijavljivanje 1. Kao opće načelo i ne dovodeći u pitanje članke 10. i 15., informacije o povredama mogu se prijaviti kanalima za unutarnje prijavljivanje i postupcima predviđenima u ovom poglavlju. 2. Države članice potiču davanje prednosti podnošenju prijave kanalima za unutarnje prijavljivanje pred podnošenjem prijave kanalima za vanjsko prijavljivanje ako se povreda može učinkovito interno riješiti i ako prijavitelj smatra da nema rizika od osвете. Članak 10. Podnošenje prijave kanalima za vanjsko prijavljivanje Ne dovodeći u pitanje članak 15. stavak 1. točku (b), prijavitelji prijavljuju informacije o povredama upotrebom kanala i postupaka iz članaka 11. i 12., nakon što su prvo prijavili kanalima za unutarnje prijavljivanje, ili izravnom prijavom kanalima za vanjsko prijavljivanje. Stoga, kako bi prilikom implementacije Direktive bile zastupljene i ispravno implementirane odredbe o poticanju davanja prednosti unutarnjem kanalu prijavljivanja, ne dovodeći time u pitanje mogućnost podnošenja prijave i vanjskom kanalu, predlažemo da se u čl. 21. doda novi st. 3. koji bi glasio: (3) Unutarnje prijavljivanje nepravilnosti ima prednost pred podnošenjem prijave tijelu nadležnom za

	<p>vanjsko prijavljivanje nepravilnosti ako se nepravilnost može učinkovito interno riješiti i ako prijavitelj smatra da nema rizika od osvete.</p>	
86	<p>Ured pučke pravobraniteljice Nadležno tijelo za vanjsko prijavljivanje nepravilnosti, Članak 26. U čl. 26. st. 2. t. 10. Zakona propisuje se da pučka pravobraniteljica na svojim internetskim stranicama mora objaviti informacije, između ostalog, i o „pravim sredstvima i postupcima za zaštitu od osvete te mogućnosti dobivanja povjerljivih savjeta za osobe koje razmatraju podnošenje prijave“. Međutim, bez omogućavanja besplatne pravne pomoći prijaviteljima, spornom postaje i mogućnost provedbe ove obveze jer je nejasno tko će te povjerljive savjete davati. Naime, kao što smo istaknuli u komentarima na Ocjenu stanja i osnovnim pitanjima koja se trebaju urediti zakonom, Zakon i dalje ne predviđa pravo na psihosocijalnu pomoć, kao niti besplatnu pravnu pomoć prijaviteljima nepravilnosti pa predlažemo da se razmotre mogućnosti koje bi prijaviteljima dale ove oblike podrške, pogotovo s obzirom da opće pravne informacije koje pruža pučka pravobraniteljica, i koje jedino može pružati s obzirom na svoju ustavnu poziciju opunomoćenice Hrvatskog sabora, kao niti pomoć predviđena čl. 13. Zakona, u nekim slučajevima neće niti dostatan oblik podrške prijaviteljima koji trpe osvetu.</p>	<p>Djelomično prihvaćen Osigurat će se pravo na primarnu besplatnu pravnu pomoć, a na prijedlog u vezi psihosocijalne pomoći smo se očitovali u ranijim komentarima.</p>
87	<p>Ured pučke pravobraniteljice Nadležno tijelo za vanjsko prijavljivanje nepravilnosti, Članak 26. U čl. 26. st. 2. t. 6. predlažemo iza riječi „u vezi“ staviti „sa“.</p>	<p>Prihvaćen Prihvaća se</p>

<p>88 CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA Nadležno tijelo za vanjsko prijavljivanje nepravilnosti, Članak 26. Prijedlog novog teksta, članak 2. točka 10.: 10. na svojim internetskim stranicama u zasebnom, lako prepoznatljivom i lako dostupnom odjeljku JAVNOSTI objavljuje opće informacije o primitku prijava i daljnjem postupanju na temelju njih te druge opće informacije relevantne za zaštitu prijavitelja nepravilnosti u kontekstu ovog zakona, a poglavito: - uvjete pod kojima se ostvaruje pravo na zaštitu - VLASTITE kontakt podatke, posebno adresu elektroničke pošte i poštansku adresu te brojeve telefona, uz napomenu snimaju li se telefonski razgovori - postupke koji se primjenjuju na prijavu povreda, uključujući način na koji nadležno tijelo može od prijavitelja zatražiti pojašnjenje prijavljene informacije ili pružanje dodatnih informacija, rok za pružanje povratne informacije te vrstu i sadržaj takve povratne informacije - režim povjerljivosti koji se primjenjuje na prijave, imajući u vidu članak 16. ovog Zakona te relevantne odredbe nacionalnog zakonodavstva - vrstu potrebnog daljnjeg postupanja prema prijavi - pravna sredstva i postupke za zaštitu od osвете te mogućnosti dobivanja povjerljivih savjeta za osobe koje razmatraju podnošenje prijave - izjavu u kojoj se jasno objašnjavaju uvjeti pod kojima su osobe koje podnose prijavu nadležnom tijelu zaštićene od snošenja odgovornosti za povredu povjerljivosti.</p>	<p>Nije prihvaćen Predlagatelj, u stvari, u cijeloj točki 10. članka 2. predlaže da se dodaju dvije riječi- javnosti te vlastite. Kada se nešto objavljuje na službenim internetskim stranicama tijela onda se to objavljuje javnosti. Informacije su objavljivanjem na stranici javne i dostupne svakome tko je otvorio predmetnu stranicu te je dodavanje riječi javnost nepotrebno. Drugo, jasno je da se podaci odnose na kontakt podatke Pučke pravobraniteljice jer to piše na početku stavka 2. stoga je dodavanje riječi vlastite nepotrebno.</p>
<p>89 CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA Nadležno tijelo za vanjsko prijavljivanje nepravilnosti, Članak 26. Prijedlog novog teksta, članak 2. točka 9.: u interesu pravednog i pravovremenog daljnjeg postupanja, nadležnim institucijama, tijelima, uredima ili agencijama Europske unije pravodobno prosljeđuje informacije iz prijave radi provođenja daljnje istrage Obrazloženje: U prvom koraku predlažemo izbaciti tekst "prema potrebi" jer to predstavlja svojevrsni pleonazam s obzirom da na kraju točke stoji "ako je tako predviđeno pravom Europske unije ili nacionalnim zakonodavstvom". No, u drugom koraku ipak predlažemo i izbacivanje dijela teksta ", ako je tako predviđeno pravom Europske unije ili nacionalnim zakonodavstvom" jer ne vidimo razloga da se bilo koja informacija, radi provođenja daljnje, istrage, zataji pred institucijama Europske unije. U suprotnom stvaramo mjesta za "nepodopštine" kakve su se dogodile u slučaju "Žalac" kada je USKOK svojevrijem prekinuo istragu tj. nije prosljeđio informacije Europskom javnom tužitelju.</p>	<p>Nije prihvaćen Ne radi se o pleonazmu, već o obvezama na prosljeđivanja informacija nadležnim tijelima, a sukladno nacionalnom i EU zakonodavstvu, zbog mogućih daljnjih istraga koje mogu proizaći iz neke prijave. Radi se o izričaju koji je preuzet iz Direktive.</p>
<p>90 CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA Nadležno tijelo za vanjsko prijavljivanje nepravilnosti, Članak 26. Prijedlog novog teksta, članak 2. točka 6.: PISANIM PUTEM daje opće pravne informacije prijavitelju nepravilnosti u vezi zaštitom prava prijavitelja nepravilnosti</p>	<p>Nije prihvaćen Oblik davanja informacija ovisit će ponajprije o načinu komunikacije s podnositeljem prijave. Nadalje, velik dio općih informacija će biti objavljen na internetskim stranicama sukladno točki 10.</p>

91	<p>CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA Nadležno tijelo za vanjsko prijavljivanje nepravilnosti, Članak 26. Stavak 2. točka 5. propisuje da pučki pravobranitelj 5. izrađuje izvještaj kojim ocjenjuje jesu li ugrožena ili povrijeđena ustavna ili zakonska prava prijavitelja nepravilnosti. Predlažemo dodatno objasniti čemu služi taj izvještaj, komu se podnosi i u kojem roku.</p>	<p>Nije prihvaćen Pučka pravobraniteljica opunomoćenica je Hrvatskoga sabora za promicanje i zaštitu ljudskih prava i sloboda utvrđenih Ustavom, zakonima i međunarodnim pravnim aktima o ljudskim pravima i slobodama koje je prihvatila Republika Hrvatska. Pučka pravobraniteljica u okviru mandata koje ima u svojoj nadležnosti izvještava na godišnjoj razini Hrvatski sabor u propisanom roku, između ostalog, i o zaštiti prijavitelja nepravilnosti, a sve u skladu Zakonom o pučkom pravobranitelju i Zakonom o zaštiti prijavitelja nepravilnosti.</p>
92	<p>CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA Nadležno tijelo za vanjsko prijavljivanje nepravilnosti, Članak 26. Prijedlog novog teksta, stavak 2. točka 4.: prijavu o nepravilnosti u roku od sedam dana na siguran način prosljeđuje tijelima ovlaštenim za postupanje prema sadržaju prijave te o tome u roku od dva dana obavještava prijavitelja nepravilnosti</p>	<p>Nije prihvaćen Smatramo da se radi o primjerenom izričaju budući da u nekim situacijama neće biti moguće procijeniti u tako kratkom roku kojem tijelu treba prosljediti prijavu.</p>
93	<p>CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA Nadležno tijelo za vanjsko prijavljivanje nepravilnosti, Članak 26. Prijedlog novog teksta, stavak 2. točka 3.: Točka 3. propisuje ispitivanje pojedinačne prijave radi poduzimanja radnji iz svoje nadležnosti potrebnih za zaštitu prava prijavitelja, ako je prijavitelj nepravilnosti učinio vjerojatnim da jest ili bi mogao biti žrtva osвете zbog prijave nepravilnosti. A što se događa ako nema osвете? Onda pučki pravobranitelj nema tu obvezu? Predlažemo bolje razjasniti.</p>	<p>Nije prihvaćen Pučki pravobranitelj uvijek ispituje pojedinačne prijave, a poduzima radnje iz svoje nadležnosti ako je prijavitelj učinio vjerojatnim da se prema njemu poduzimaju radnje osвете. Ako nema osвете onda se ne poduzimaju radnje za zaštitu prijavitelja od osвете jer za njih nema potrebe. Što se tiče ostalih mjera za zaštitu prijavitelja, primjerice zaštite identiteta i povjerljivosti ili davanja općih pravnih informacija, podrazumijeva se da se iste primjenjuju. Dakle, odredba će se primjenjivati ovisno o okolnostima pojedinog slučaja.</p>
94	<p>CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA Nadležno tijelo za vanjsko prijavljivanje nepravilnosti, Članak 26. Prijedlog novog teksta, stavak 2. točka 2.: unutar sedam dana od primitka prijave, potvrđuje taj primitak, osim ako je prijavitelj izričito zatražio da ne želi biti obaviješten o primitku prijave ili ako nadležno tijelo (pučki pravobranitelj) opravdano vjeruje da bi se potvrdom primitka prijave ugrozila zaštita identiteta prijavitelja Obrazloženje: nije jasno što znači "zatražiti suprotno" i od čega je to suprotno pa se to može tumačiti da zviždač može tražiti rok od pet dana ili što već...</p>	<p>Nije prihvaćen Pučki pravobranitelj uvijek potvrđuje primitak prijave, osim ako je prijavitelj zatražio suprotno, što znači da je izričito kazao da ne želi primitak prijave, ili postoji opasnost da bi se potvrdom prijave ugrozio njegov identitet, kada se također ona neće dati. Smatramo da je navedena odredba u potpunosti jasna, a u skladu je s tekstom Direktive (EU) o zaštiti osoba koje prijavljuju povrede prava Unije.</p>
95	<p>Ured pučke pravobraniteljice Postupanje s prijavom nepravilnosti i komunikacija s prijaviteljem, Članak 27. U čl. 27. st. 4. je ostalo nejasno referiranje na rok iz st. 2. istog članka, s obzirom da se rok iz st. 2. odnosi na postupanje i dostavu povratnih informacija od strane osoba, organizacijskih jedinica, odnosno tijela ovlaštenih za postupanje prema sadržaju prijave, dok st. 4. uređuje mogućnost da pučki pravobranitelj daje prednost prijavama o teškim nepravilnostima ili o nepravilnostima glede ključnih odredaba obuhvaćenih područjem primjene Zakona.</p>	<p>Prihvaćen Prihvaća se</p>

96	<p>CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA Postupanje s prijavom nepravilnosti i komunikacija s prijaviteljem, Članak 27. Stavak 8. propisuje da je nadležna osoba (pučki pravobranitelj) dužna obavijestiti prijavitelja nepravilnosti o ishodu postupka unutarnjeg prijavljivanja odmah nakon njegova okončanja (kod unutarnjeg prijavljivanja koristi se izraz završetka; molimo uskladiti terminologiju). Kao i kod unutarnjeg prijavljivanja, pitanje je od čega se postupak sastoji i čime završava postupak? To mora biti jasno i pučkom pravobranitelju i zviždaču. U tom smislu, dali smo i komentar u točki 21. Također, što znači "bez odgađanja/odgode" (vidi prijedlog izmjene točke 6.) i što znači "nakon njegova okončanja"? Predložimo staviti eksplicitni rok. Npr. tri dana.</p>	<p>Nije prihvaćen Bez odgađanja znači da će se prijavitelj odmah obavijestiti o ishodu postupka. Kako će se isti završiti o tome se može samo spekulirati, a apstraktnost sadržaja pravne norme ne dopušta takav način izražavanja. Pitanje čime se postupak završava je questio facti.</p>
97	<p>CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA Postupanje s prijavom nepravilnosti i komunikacija s prijaviteljem, Članak 27. Prijedlog novog teksta, stavak 5.: Pučki pravobranitelj dužan je prijavitelju nepravilnosti pružiti informacije o tijeku i radnjama poduzetima u postupku u roku od DVADESET dana. Obrazloženje: kao i u dijelu koji se odnosi na unutarnje prijavljivanje, ovdje, prije svega, smatramo da povratna informacija treba sadržavati rokove u vezi s predviđenim ili poduzetim daljnjim postupanjima, što smo i predložili izmjenom članka 6.. Nadalje, također u vezi rokova, predlažemo da se ovaj rok skрати na preciznih i eksplicitnih dvadeset dana (bez ikakvih mogućnosti produljivanja) te obavezno izbaciti termin "u pravilu". Jer, ako ostavimo termin "u pravilu" onda smo njime poništili sve ostale rokove i svu dinamiku koju smo htjeli propisati. Rok od devedeset dana je nedopustiv, kao i onaj od šest mjeseci! Opet ponavljamo, stavite se u kožu zviždača koji šest mjeseci nije dobio nikakvu informaciju, koji je ionako u stresu zbog prijave, a u međuvremenu se naziru i elementi osvete. Rok od dvadeset dana je najmanje što možemo učiniti za zviždača, a ni pučkom pravobranitelju ne smije biti problem to shvatiti i držati se tog roka. Ako pučkom pravobranitelju treba osigurati resurse da bi se mogao ispoštovati spomenuti rok, onda ih treba osigurati. A ne rokove prodživati na štetu zviždača i njemu povezanih osoba. Dvadeset dana je sasvim dovoljno da se zviždača obavijesti o pokrenutim radnjama. I nema opravdanih slučajeva za ne izvještavanje. Jer, u ovoj se točki ne radi o rokovima za postupanje po prijavi, već o rokovima koji izvještavaju o postupanjima po prijavi. Napisati izvješće stvarno nije neki problem, pogotovo ako je propisan izgled izvješća i njegovi dijelovi koje samo treba ispuniti i poslati zviždaču.</p>	<p>Nije prihvaćen Rokovi pružanja informacija o tijeku i radnjama poduzetima u postupku usklađeni su s Direktivom (EU) o zaštiti osoba koje prijavljuju povrede prava Unije. Ovim rješenjem od 30 dana želimo maksimalno izaći u korist zviždaču, ali s druge strane želimo u obzir uzeti i kompleksne situacije koje će moguće zahtijevati i dulji rok. Kao jedna od opcija za neodgovarajuće postupanje u propisanim rokovima je davanje mogućnosti prijavitelju da javno razotkrije nepravilnost uz zadržavanje prava na zaštitu.</p>

98	<p>CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA Postupanje s prijavom nepravilnosti i komunikacija s prijaviteljem, Članak 27. Prijedlog novog teksta, stavak 1.: Osobe, organizacijske cjeline, odnosno tijela ovlaštena na postupanje prema sadržaju prijave ZAPRIMLJENE OD STRANE PUČKOG PRAVOBRANITELJA, dužna su u roku OD TRIDESET DANA od zaprimanja prijave podnijeti informacije o poduzetim mjerama na temelju te prijave pučkom pravobranitelju, kao i povjerljivoj osobi kad je ona poslala prijavu nepravilnosti tijelima ovlaštenim na postupanje prema sadržaju prijave sukladno članku 24. stavku 2. točki 3. ovoga Zakona.</p>	<p>Nije prihvaćen Primjedba je nejasna. Intencija je odredbe obvezati osobe i tijela nadležna na postupanje prema sadržaju prijave, odnosno, koje postupaju po prijavama da u roku 30 dana od zaprimanja prijave dostave povratne informaciju o poduzetim mjerama Pučkom pravobranitelju, odnosno, povjerljivoj osobi od kojih su im prijave prosljeđene.</p>
99	<p>Ured pučke pravobraniteljice Javno razotkrivanje nepravilnosti, Članak 28. U čl. 28. st. 2. t. a) predlažemo nakon riječi „unutarnjim“ brisati riječi „i vanjskim kanalima“ te nakon riječi „ili izravno vanjskim kanalima“ brisati riječi „u roku“ koje se očitom omaškom ponavljaju, na način da bi navedena odredba glasila „a) osoba koja je prvo podnijela prijavu unutarnjim ili izravno vanjskim kanalom, ali u roku iz članka ...“.</p>	<p>Nije prihvaćen Radi se o izričaju preuzetom iz Direktive. Nadalje, navedena odredba ne propisuje da oni koji su prijavu podnijeli samo unutarnjim kanalom nemaju pravo na zaštitu primjerice u slučajevima iz stavka 1.b., podtočka i).</p>
100	<p>CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA Javno razotkrivanje nepravilnosti, Članak 28. Prijedlog novog teksta, stavak 2. točka a): osoba je prvo podnijela prijavu unutarnjim Ili vanjskim kanalima ali u roku od roku iz članka 24. stavka 2. točka 4. ovoga Zakona ili u roku iz članka 27. stavka 5. ovoga Zakona nisu poduzete odgovarajuće mjere kao odgovor na prijavu; Obrazloženje: Stavak 2. točka a) propisuje da osoba ima pravo na zaštitu u skladu sa ZZPN-om ako je prije toga podnijela prijavu unutarnjim i vanjskim kanalima, ili izravno vanjskim kanalima. To znači da oni koji su prijavu podnijeli samo unutarnjim kanalom nemaju pravo na zaštitu i to nije dobro rješenje. Osim toga, to rješenje nije niti u skladu s člankom 6. Direktive koja kaže da prijavitelji imaju pravo na zaštitu pod uvjetom da su podnijeli prijavu unutarnjim kanalima ili vanjskim kanalima. Takav mehanizam predviđa i omogućava izbor zviždača da posegne za medijima odmah nakon zadovoljavajućeg pokušaja unutarnjeg prijavljivanja, a poslodavcima daje do znanja da je dobro uređen sustav unutarnjeg prijavljivanja važan i da ga shvate kao priliku da se problemi riješe „unutar kuće“. Dakle, ovaj dio teksta treba izmijeniti te omogućiti pravo na zaštitu i onima koji su prijavu podnijeli samo unutarnjim kanalom. U suprotnom, ovo može predstavljati povredu europskog zakonodavstva, pa RH riskira biti opomenuta zbog nepravilnog prenošenja određenih dijelova Direktive (kao što je to bio slučaj sa Direktivom o borbi protiv terorizma ili Direktivom o sustavu osiguranja depozita) koje će, na kraju, ipak morati prenijeti.</p>	<p>Nije prihvaćen Ukazujemo na prethodni komentar.</p>

101	<p>Tomislav Stojanov Javno razotkrivanje nepravilnosti, Članak 28. Članak 28, stavak 2a govori o javnom razotkrivanju u slučaju probijanja rokova unutar kojih bi unutarnji i vanjski kanali trebali poduzeti odgovarajuće mjere. Međutim, tu se navode rokovi SAMO za tijela unutarnjeg i vanjskog prijavljivanja, ALI NE i tijela koja su zadužena da postupaju prema odredbama posebnih zakona (npr. DORH, USKOK itd.). Predlažem da se ovdje doda da zviždač može ići u javno razotkrivanje ako je trajanje postupka izvida kod tih tijela, kao što su DORH i USKOK, probili krajnje rokove da pokretanje optužnice, odnosno za odbacivanje prijave.</p>	<p>Nije prihvaćen Ovaj Zakon definira postupke za prijavu nepravilnosti, te zaštitu prijavitelja nepravilnosti. Tu zaštitu vezuje uz postupke subjekata koji su predmet regulacije predmetnim Zakonom. Tu mislimo na povjerljive osobe u kontekstu unutarnjeg prijavljivanja i na pučkog pravobranitelja kao tijela za vanjsko prijavljivanje. Povezivanjem javnog razotkrivanja s postupanjem tijela za kazneni progon, kako to navodi podnositelj prijedloga, prelazili bi smo okvire predmeta regulacije ovim Zakonom i neopravdano, odnosno nedopušteno, zadirali u postupke tijela koja postupaju po drugim propisima. Ovdje treba voditi računa da je već u članku 5. definirano da se ovim Zakonom ne utječe na primjenu nacionalnog i EU prava koji se odnosi na pravila o kaznenom postupku. Isto tako je važno naglasiti da prijava nepravilnosti vanjskim ili unutarnjim kanalima prijavljivanja ili javnim razotkrivanjem ne utječe na pravo prijavitelja da u bilo kojem trenutku podnese prijavu izravno tijelima ovlaštenim na postupanje prema sadržaju prijave sukladno posebnom zakonu i uspostavljenim sustavima otkrivanja i postupanja po nepravilnostima (članak 5. Stavak 3.).</p>
102	<p>Ured pučke pravobraniteljice Sudska zaštita prijavitelja nepravilnosti, Članak 29. U čl. 29. st. 1. iza riječi „poduzeta“ predložimo brisati riječ „ili“. Također, u istom članku predložimo dodati novi st. 2. koji bi glasio: „Odredbe o pravu na sudsku zaštitu prijavitelja nepravilnosti na odgovarajući način se primjenjuju na povezanu osobu, povjerljivu osobu i njezina zamjenika.“, dok bi dosadašnji st. 2. postao st. 3.</p>	<p>Djelomično prihvaćen U vezi stavka 2. nepotrebno jer se člancima 17. i 18. izričito propisuje pravo na sudsku zaštitu tih kategorija osoba.</p>
103	<p>CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA Sudska zaštita prijavitelja nepravilnosti, Članak 29. Prijedlog novog teksta, stavak 2.: Prijavitelj nepravilnosti u postupcima sudske zaštite vezanim uz prijavljivanje nepravilnosti oslobođen je od plaćanja sudskih pristojbi I OSTALIH POVEZANIH TROŠKOVA U OKVIRU POSTUPKA SUDSKE ZAŠTITE.</p>	<p>Nije prihvaćen Uvjeti za oslobađanje od ostalih troškova regulirani su Zakonom o parničnom postupku i Zakonom o besplatnoj pravnoj pomoći.</p>
104	<p>CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA Sudska zaštita prijavitelja nepravilnosti, Članak 29. Stavak 1., radi li se ovdje o pravu na sudsku zaštitu koja se ostvaruje u redovnom ili posebnom parničnom postupku? Molimo specificirati u tekstu.</p>	<p>Nije prihvaćen Da se radi o posebnom postupku jasno je naglašeno u članku 31. stavku 1. Iz članka 30. stavka 3. jasno je o kakvom postupku se radi.</p>
105	<p>Tomislav Stojanov Sudska zaštita prijavitelja nepravilnosti, Članak 29. Veznik 'ili' u stavku 1 nema smisla.</p>	<p>Prihvaćen Prihvaća se</p>

106	<p>Savez samostalnih sindikata Hrvatske Nadležnost i postupak sudske zaštite prijavitelja, Članak 30. STAVAK 3. Nejasno je na koje zakone je predlagatelj zakona mislio kada predlaže primjenu „zakona kojim se uređuje parnični postupak u odredbama kojima se uređuju radni odnosi“. Predlaže se ovo preciznije propisati je o ovome ovise rokovi, prekluzija prava ali i primjena raznih pravnih pravila (da li pravna pravila koja se odnose na sudsku zaštitu zbog diskriminacije, pravna pravila koja se odnose na naknadu štete ili pravna pravila koja se odnose na utvrđivanje nedopuštenosti otkaza).</p>	<p>Nije prihvaćen Zakon kojim se uređuje parnični postupak u RH je Zakon o parničnom postupku. Taj zakon u svom trećem dijelu, člancima 433. do 435. uređuje poseban postupak u parnici iz radnog odnosa. Ti će se članci, dakle, na odgovarajući način primjenjivati i u sudskim postupcima zaštite prijavitelja nepravilnosti. Što se tiče materijalno-pravnih odredbi primjenjivat će se zakoni ovisno o području na koji se tužbeni zahtjev odnosi, primjerice Zakon o radu, Zakon o obveznim odnosima, Zakon o suzbijanju diskriminacije, itd.</p>
107	<p>Savez samostalnih sindikata Hrvatske Posebne tužbe za zaštitu prijavitelja nepravilnosti, Članak 31. STAVAK 3. Posljednja rečenica stavka 3. koja glasi: „ U tom slučaju primjenjuju se mjerodavna pravila za vrstu spora o kojoj je riječ, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno“ je nejasna. U vezi pitanja naknade štete npr. u Zagrebu nadležan je Općinski građanski sud, a u vezi utvrđivanja nedopuštenosti otkaza (koji može biti prikriveno prouzročen prijavom nepravilnosti) nadležan je Općinski radni sud. Da li to znači da ako se uz zahtjeve vezano uz utvrđenje nedopuštenosti otkaza ističu i zahtjevi iz stavka 2. ovog članka, da se onda takav postupak vodi pred Općinskim radnim sudom u Zagrebu?</p>	<p>Nije prihvaćen Prvenstveno ističemo da će se zahtjevi moći kumulirati samo ako su u međusobnoj vezi i ako je isti sud stvarno nadležan za njih (regulirano istim stavkom). Nadležnost će se u svakom pojedinom slučaju određivati sukladno pravilima koja se primjenjuju na kumulirane zahtjeve.</p>
108	<p>CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA Posebne tužbe za zaštitu prijavitelja nepravilnosti, Članak 31. Prijedlog novog dijela teksta, stavak 2.: (2) Tužbom iz stavka 1. ovoga članka prijavitelj nepravilnosti može tražiti da se U NAJKRAĆEM MOGUĆEM ROKU:</p>	<p>Nije prihvaćen Nepotrebno jer je u članku 30. stavku 2. navedeno da je postupak za sudsku zaštitu hitan.</p>
109	<p>CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA Posebne tužbe za zaštitu prijavitelja nepravilnosti, Članak 31. Stavak 4.: U kojem roku?</p>	<p>Nije prihvaćen U roku kojeg odredi sud.</p>
110	<p>CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA Posebne tužbe za zaštitu prijavitelja nepravilnosti, Članak 31. Stavak 2.: A što ako nema posebne tužbe? Kako onda zviždač ostvaruje pravo po navedene četiri točke? Putem redovnog postupka? Predložemo bolje razjasniti.</p>	<p>Nije prihvaćen U poglavlju IV. Zakona “Sudska zaštita” precizirane su odredbe sukladno kojima se prijaviteljima nepravilnosti jamči sudska zaštita te posebne odredbe koje će se primjenjivati u tim postupcima u odnosu na druge zakone.</p>
111	<p>CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA Posebne tužbe za zaštitu prijavitelja nepravilnosti, Članak 31. Stavak 1.; Tko tužbom pokreće poseban postupak? Ako je to zviždač, molimo navesti u tekstu stavka.</p>	<p>Nije prihvaćen Ukazujemo na odgovore vezane uz prethodne prijedloge.</p>

112	<p>CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA Posebne tužbe za zaštitu prijavitelja nepravilnosti, Članak 31. Nije nam jasno zbog čega se uvodi posebna tužba i koliko je tu u skladu sa člankom 29. stavak 1.?</p>	<p>Nije prihvaćen Zakon o parničnom postupku uređuju pravila sudskog postupka na temelju kojih sud raspravlja i odlučuje u sporovima o osnovnim pravima i obvezama čovjeka i građanina, o osobnim i obiteljskim odnosima građana te u radnim, trgovačkim, imovinskim i drugim građanskopravnim sporovima, ako zakonom nije za neke od tih sporova određeno da u njima sud rješava po pravilima kojega drugog postupka. Kod zaštite zviždača radi se također o građanskom postupku i građanskopravnoj zaštiti. U odnosu na taj zakon Zakon o zaštiti prijavitelja nepravilnosti poseban je zakon koji, međutim, uređuje zaštitu osobe koja prijavljuje nepravilnosti koja je zaštita također građansko-pravna. S obzirom na tip i sadržaj pravne zaštite koja se ovom tužbom traži u sudskom postupku ona se razlikuje od drugih tužbi građanskog prava te se na takav način i označavaju. Slično kao što Zakon o suzbijanju diskriminacije sadrži posebne tužbe za zaštitu od diskriminacije, tako i ovaj zakon sadrži posebne tužbe za zaštitu prijavitelja nepravilnosti.</p>
113	<p>Ured pučke pravobraniteljice Pretpostavka štete i teret dokazivanja, Članak 33. U čl. 33. st. 2. predložimo iza riječi „ta radnja“ dodati riječi „ili propust“, s obzirom da je prema definiciji iz čl. 6. t. 9. „osveta“ definirana kao svaka izravna ili neizravna radnja ili propust u radnom okruženju.</p>	<p>Prihvaćen Prihvaća se</p>
114	<p>CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA Pretpostavka štete i teret dokazivanja, Članak 33. Prijedlog novog teksta, članak 33.: Ako prijavitelj nepravilnosti na prvi pogled učini vjerojatnim da je zbog prijave nepravilnosti predmetom osvete i da mu je djelovanjem ili voljom poslodavca povrijeđeno neko od njegovih prava u vezi s ovim Zakonom, teret dokazivanja o suprotnom prelazi na poslodavca koji treba dokazati da to djelovanje nije ni na koji način bilo povezano s podnošenjem prijave ili javnim razotkrivanjem. Objašnjenje: prijedlog teksta nacрта je potpuno nerazumljiv.</p>	<p>Nije prihvaćen Nasuprot shvaćanju predlagatelja/podnositelja prijedloga, radi se o odredbi Zakona koja je vrlo razumljiva. Nadalje, odredba kako je predložena od strane podnositelja primjedbe sadrži pojmove koji nisu pravno-tehnički uvriježeni, te sužava doseg navedene pretpostavke štete u tereta dokazivanja koji su propisani predmetnim člankom.</p>
115	<p>Tomislav Stojanov Pretpostavka štete i teret dokazivanja, Članak 33. Mislim da je puno jasniji tekst starog zakona: „Ako prijavitelj nepravilnosti učini vjerojatnim da je zbog prijave nepravilnosti stavljen u nepovoljan položaj i da mu je povrijeđeno neko od njegovih prava u vezi s obavljanjem poslova, teret dokazivanja o protivnom prelazi na poslodavca.“</p>	<p>Nije prihvaćen Predlagatelj Zakona smatra da je definicija u novom Zakonu preciznija od one koje navodi davatelj primjedbe/prijedloga, te da je vrlo jasno definira pravila u vezi štete i tereta dokazivanja.</p>
116	<p>CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA Privremene mjere , Članak 34. Prijedlog novog dijela teksta, stavak 1.: U sudskom postupku po tužbi u vezi s prijavom nepravilnosti sud koji vodi postupak može odrediti HITNE privremene mjere u skladu s odredbama općeg zakona kojima se uređuje HITNO prisilno ostvarenje i osiguranje tražbina, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano.</p>	<p>Nije prihvaćen Radi se o mjerama koje su zbog prirode stvari hitne, te se o prijedlogu za određivanje privremenih mjera odlučuje u roku od osam dana sukladno članku 35. stavku 2.</p>
117	<p>CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA Privremene mjere , Članak 34. Stavak 1.; "U sudskom postupku po tužbi..." Kojoj tužbi? Iz članka 31. stavak 1.? Razjasniti tekstom u stavku.</p>	<p>Nije prihvaćen U sudskom postupku po tužbi u vezi s prijavom nepravilnosti, kako piše u nastavku rečenice, a razumljivo je da se radi o tužbi iz članka 31.</p>

118	<p>CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA Prijedlog za određivanje privremene mjere, Članak 35. Prijedlog novog teksta, stavak 1.: Prijedlogom za određivanje privremene mjere može se tražiti od suda HITNA zabrana činjenja osвете, HITNO otklanjanje posljedica koje su prouzrokovane osvetom te HITNA odgoda izvršenja odluka kojima je prijavitelj nepravilnosti stavljen u nepovoljan položaj ili mu je povrijeđeno neko od njegovih prava u radnom okruženju.</p>	<p>Nije prihvaćen Radi se o mjerama koje su zbog prirode stvari hitne, te se o prijedlogu za određivanje privremenih mjera odlučuje u roku od osam dana sukladno članku 35. stavku 2. dok sukladno stavku 3. žalba na odluku o privremenoj mjeri nije suspenzivna.</p>
119	<p>CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA Prijedlog za određivanje privremene mjere, Članak 35. Stavak 1.; Tko podnosi prijedlog za određivanje privremene mjere? Prijavitelj? Razjasniti tekstem u stavku.</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog za određivanje privremene mjere dio je sudske zaštite koja je na raspolaganju osobi koja je pretrpjela osvetu zbog prijave nepravilnosti. Prijedlog za određivanje privremene mjere podnosi osoba koja je na to ovlaštena primjenjivim propisima.</p>
120	<p>CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA IV. SUDSKA ZAŠTITA, Inspekcijski nadzor Predlažemo opširnije urediti i rokovima za donošenje podzakonskih akata, pravilnika i slično obvezati, kako Inspektorat, tako i poslodavce u primjeni ZZPN-a. Specificirati tekstem Zakona koji su to propisi koji trebaju biti doneseni na temelju ovog Zakona, u kojim rokovima se moraju donijeti, koja su to nadležna tijela i slično. To je vrlo važna komponenta koja će, kako u samom Sažetku piše, doprinjeti učinkovitom nadzoru nad primjenom Zakona i sankcioniranju njegova kršenja. U suprotnom, imat ćemo Zakon i zadovoljiti formu, ali ne i alat za borbu protiv korupcije i ostale, nažalost, ustaljene prakse u Republici Hrvatskoj.</p>	<p>Nije prihvaćen Zakon na primjeren način već propisuje rokove za donošenje podzakonskih akata, pravilnika i sl. Nije moguće konkretnije specificirati o kojim propisima se radi s obzirom da se Zakon na jednak način primjenjuje u privatnom i javnom sektoru.</p>

121 **CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA**
V. PREKRŠAJNE ODREDBE, članak 37.
Prijedlog novog teksta članka: (1) Novčanom kaznom u iznosu od 50.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj poslodavac pravna osoba ako: 1. ne donese akt iz članka 22. stavka 1. ovoga Zakona, sa svim obveznim elementima, u roku 3 mjeseca od dana stupanja na snagu ovog Zakona (članak 43. stavak 2) 2. opći akt iz članka 22. stavka 1. ovoga Zakona na prikladan način ne učini dostupnim svim osobama iz radnog okruženja, zajedno sa svim informacijama bitnima za podnošenje prijave (članak 21. stavak 1.) u roku 3 mjeseca od dana stupanja na snagu ovog Zakona (članak 43. stavak 2) 3. ne uspostavi kanal za unutarnje prijavljivanje nepravilnosti (članak 21. stavak 2. i 3) u roku 3 mjeseca od dana stupanja na snagu ovog Zakona (članak 43. stavak 2) 4. ne imenuje povjerljivu osobu i njezina zamjenika (DAKLE, OBOJE) u roku 6 mjeseci od dana stupanja na snagu ovog Zakona (članak 22. stavak 1. točka 2.) 5. ne čuva podatke zaprimljene u prijavi od neovlaštenog otkrivanja (članak 22. stavak 1. točka 4.) 6. ne vodi evidenciju o svakoj zaprimljenoj prijavi sukladno članku 20. (članak 22. stavak 1. točka 5.) 7. ne poduzme mjere radi trajnih otklanjanja utvrđenih nepravilnosti (članak 22. stavak 1. točka 6.) u roku 3 mjeseca od dana okončanja postupka prijave (2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 30.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi. (3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se i poslodavac fizička osoba.

Nije prihvaćen

U prekršajnim odredbama predlagatelj traži povećanje zapriječenih kazni. Smatramo da bi takve novčane kazne bile nerazmjerne počinjenim prekršajem. Predloženi raspon novčanih kazni držimo odgovarajućim za povrede ovog Zakona.

122	<p>CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA V. PREKRŠAJNE ODREDBE, Članak 38. Prijedlog novog teksta članka: (1) Novčanom kaznom u iznosu od 100.000,00 do 200.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj poslodavac pravna osoba ako: 1. spriječi ili pokuša spriječiti prijavljivanje nepravilnosti (članak 8. stavak 1.) 2. bez pristanka prijavitelja otkrije ili pokuša otkriti identitet prijavitelja nepravilnosti odnosno prijavljene osobe ili učini ili pokuša učiniti dostupnim podatke na osnovi kojih se može otkriti njihov identitet te druge podatke navedene u prijavi nepravilnosti (članak 14. stavak 1. i 2.) 3. ako se osvećuje prijavitelju nepravilnosti i povezanoj osobi zbog prijavljivanja nepravilnosti ili javnog razotkrivanja (članak 9. i članak 18.) 4. ne zaštiti prijavitelja nepravilnosti od osвете i ne poduzme nužne mjere radi zaustavljanja osвете i otklanjanja njezinih posljedica (članak 22. stavak 1. točka 3.) 5. osvećuje se povjerljivoj osobi ili njezinom zamjeniku zbog poduzimanja radnji iz njihove nadležnosti potrebnih za zaštitu prijavitelja nepravilnosti (članak 24. stavak 3.) 6. utječe ili pokuša utjecati na postupanje povjerljive osobe ili njezina zamjenika prilikom poduzimanja radnji iz njihove nadležnosti potrebnih za zaštitu prijavitelja nepravilnosti (članak 24. stavak 4.) (2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi. (3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 30.000,00 do 70.000,00 kuna kaznit će se i poslodavac fizička osoba.</p>	<p>Nije prihvaćen U prekršajnim odredbama predlagatelj traži povećanje zapriječenih kazni. Smatramo da bi takve novčane kazne bile nerazmjerne počinjenim prekršajem. Predloženi raspon novčanih kazni držimo odgovarajućim za povrede ovog Zakona.</p>
123	<p>CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA V. PREKRŠAJNE ODREDBE, Članak 39. Prijedlog novog teksta članka: Novčanom kaznom u iznosu od 15.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj osoba koja prijavljuje ili javno razotkriva informacije za koje zna da su neistinite (članak 12. stavak 1.)</p>	<p>Nije prihvaćen U prekršajnim odredbama predlagatelj traži povećanje zapriječenih kazni. Smatramo da bi takve novčane kazne bile nerazmjerne počinjenim prekršajem. Predloženi raspon novčanih kazni držimo odgovarajućim za povrede ovog Zakona.</p>

124 **Ured pučke pravobraniteljice**
V. PREKRŠAJNE ODREDBE, Članak 40.
Čl. 40. proširuje moguću prekršajnu odgovornost povjerljivih osoba i njihovih zamjenika, odnosno svake druge osobe koja sudjeluje u postupku obrade prijave nepravilnosti, a što smatramo potencijalno problematičnim iz više razloga. Naime, povjerljive osobe i njihovi zamjenici obavljaju tu funkciju dobrovoljno, bez da za to moraju imati posebna stručna znanja ili iskustvo i bez dodatnih prava koja bi im pružao Zakon. Stoga smatramo kako između njihovih prava, s jedne strane, i njihovih obveza i odgovornosti, s druge strane, postoji nesrazmjer, neovisno o cilju koji se ovako postavljenim prekršajnim odredbama želi postići, što bi moglo djelovati odvraćajuće za osobe koje razmatraju bi li se prihvatile te funkcije. Navedeno u praksi može dovesti do nemogućnosti poslodavaca da pronađu zaposlenike koji bi se dobrovoljno prihvatili te funkcije, odnosno za obavljanje iste dali svoju suglasnost, zbog čega bi poslodavci morali kao povjerljivu osobu imenovati treću fizičku osobu koja nije kod njih zaposlena, što je povezano s dodatnim financijskim troškom, ili pak, u krajnjem slučaju, kao povjerljivu osobu imenovati zakonskog zastupnika poslodavca ili drugu osobu s posebnim ovlastima u unutarnjoj strukturi poslodavca, što bi (iako Zakon to izričito ne priječi), u određenim slučajevima, moglo utjecati na povjerenje potencijalnih prijavitelja nepravilnosti u tu osobu. Iz navedenih razloga, prilikom regulacije prekršajne odgovornosti nositelja unutarnjeg kanala prijavljivanja nepravilnosti, smatramo prikladnijim dosadašnje rješenje prema kojem se ova odgovornost odnosila samo na zlouporabu ovlasti na štetu prijavitelja, te predlažemo da članak 40 glasi: "Novčanom kaznom u iznosu od 3.000,00 kn do 30.000,00 kn kaznit će se za prekršaj povjerljiva osoba ili njezin zamjenik te svaka druga osoba poslodavca koja sudjeluje u postupku obrade prijave nepravilnosti, koja zlouporabi svoje ovlasti na štetu prijavitelja nepravilnosti (članak 24. stavak 5.)."

Djelomično prihvaćen
Uz predloženo propisujemo i prekršajnu odgovornost za kršenje dužnosti čuvanja povjerljivosti identiteta u skladu sa člankom 23. Direktive.

125

**Savez samostalnih sindikata Hrvatske
V. PREKRŠAJNE ODREDBE, Članak 40.**

Smatramo da je potrebno cijeli članak 40. tj. odredbu o izricanju novčanih kazni povjerljivoj osobi ili njenom zamjeniku brisati, a ukoliko bi ipak ostala odredba o njihovoj prekršajnoj odgovornosti sastavni dio Zakona onda predlažemo brisati stavke 4. i 6.

Obrazloženje: ova odredba će djelovati odvrćuće odnosno niti jedan radnik neće dati suglasnost na svoje imenovanje za povjerljivu osobu ili njenog zamjenika. Radi se o osobama koji su radnici, koji obavljaju poslove prema ugovorima o radu koje su sklopili i iz kojih im proizlaze prava i obveze, kojima je posao povjerljive osobe ili njenog zamjenika pridodan, a za njega neće dobiti plaću niti će biti promijenjen bilo koji bitni uglavak ugovora o radu. Pored toga, radi se o osobama koje u većini slučajeva neće imati potrebna specijalistička znanja (pravo, ekonomija, tehničke znanosti i sl.) te će im svakako trebati više vremena da provedu postupak unutarnjeg prijavljivanja ili upućivanja prijave nepravilnosti po sadržaju nadležnom tijelu. Posebno je neprihvatljivo da ih se kažnjava zbog eventualnog propusta roka npr. od 30dana.

Djelomično prihvaćen

Vidjeti prethodni komentar

126 **CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA**
V. PREKRŠAJNE ODREDBE, Članak 40.
Prijedlog novog teksta članka: Članak 40. (1) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 30.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj povjerljiva osoba ili njezin zamjenik te svaka druga osoba koja sudjeluje u postupku obrade prijave nepravilnosti ako: 1. ne zaprimi prijavu nepravilnosti i ne potvrditi primitak prijave u roku od sedam dana od primitka (članak 24. stavak 2. točka 1.) 2. nakon zaprimanja prijave nepravilnosti, bez odgode ne poduzme sve radnje iz svoje nadležnosti potrebne za zaštitu prijavitelja nepravilnosti, pogotovo ako je prijavitelj nepravilnosti učinio vjerojatnim da jest ili bi mogao biti žrtva osvete zbog prijave nepravilnosti 3. prijavu o nepravilnosti ne proslijedi tijelima ovlaštenim na postupanje prema sadržaju prijave, ako nepravilnost nije riješena s poslodavcem (u skladu s člankom 24. stavak 2. točka 3.) 4. ne poduzme radnje radi ispitivanja nepravilnosti i dostaviti prijavitelju povratnu informaciju o prijavi u roku od dvadeset dana od potvrde o primitku (u skladu s člankom 24. stavak 2. točka 4.) 5. pisanim putem ne obavijesti prijavitelja nepravilnosti o ishodu postupka iz članka 23. stavka 1. odmah nakon njegova završetka (članak 24. stavak 2. točka 5.) 6. pisanim putem ne izvijesti nadležno tijelo za vanjsko prijavljivanje nepravilnosti o zaprimljenim prijavama i ishodu postupanja u roku od trideset dana od odlučivanja o prijavi (članak 24. stavak 2. točka 6.) 7. ne čuva identitet prijavitelja nepravilnosti i podatke zaprimljene u prijavi od neovlaštenog otkrivanja odnosno objave drugim osobama, osim ako to nije suprotno zakonu (članak 24. stavak 2. točka 7.) 8. zlouporabi svoje ovlasti na štetu prijavitelja nepravilnosti (članak 24. stavak 5.) (2) Novčanom kaznom u iznosu od 50.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj poslodavac pravna osoba ako: 1. ne pruži jasne i lako dostupne informacije o postupcima za podnošenje prijave vanjskim kanalima nadležnim tijelima i prema potrebi, institucijama, tijelima, uredima ili agencijama Unije nadležnim za postupanje po sadržaju prijave nepravilnosti (članak 24. stavak 2. točka 8.)

Nije prihvaćen

U prekršajnim odredbama predlagatelj traži povećanje zapriječene kazni. Smatramo da bi takve novčane kazne bile nerazmjerne počinjenim prekršajem. Predloženi raspon novčanih kazni držimo odgovarajućim za povrede ovog Zakona.

127	<p>Ured pučke pravobraniteljice V. PREKRŠAJNE ODREDBE, Članak 41. Vezano uz čl. 41. ističemo kako, za razliku od Zakona o suzbijanju diskriminacije po uzoru na kojeg je u ZZPN unijeta odredba o mogućnosti podnošenja optužnih prijedloga od strane pučkog pravobranitelja, Zakon (isto kao i trenutno važeći ZZPN) sadrži puno šire prekršajne odredbe, uključujući i onu o zlonamjernom prijavljivanju/prijavljivanju ili javnom razotkrivanju neistinitih informacija, odnosno odredbe koje nisu neposredno vezane uz djelokrug rada pučkog pravobranitelja kao zaštitnika i promicatelja ljudskih prava. Stoga ukazujemo na to da je čl. 93. Ustava RH određeno da je pučki pravobranitelj opunomoćenik Hrvatskoga sabora za promicanje i zaštitu ljudskih prava i sloboda utvrđenih Ustavom, zakonima i međunarodnim pravnim aktima o ljudskim pravima i slobodama koje je prihvatila Republika Hrvatska te da mu pritužbu može podnijeti svatko tko smatra da su mu, uslijed nezakonitog ili nepravilnog rada državnih tijela, tijela lokalne i područne (regionalne) samouprave i tijela s javnim ovlastima, ugrožena ili povrijeđena njegova ustavna ili zakonska prava. Zakonom se pučkom pravobranitelju mogu povjeriti i određene ovlasti u odnosu na pravne i fizičke osobe, ali samo radi zaštite temeljnih ustavnih prava. Stoga smatramo kako čl. 41. Zakona valja izmijeniti na način da isti glasi: „Za prekršaje propisane ovim Zakonom čiji je cilj zaštita prava prijavitelja nepravilnosti optužni prijedlog može podnijeti i pučki pravobranitelj.“</p>	<p>Nije prihvaćen Nastavno na zaprimljen prijedlog da je čl. 93. Ustava RH određeno da je pučki pravobranitelj opunomoćenik Hrvatskoga sabora za promicanje i zaštitu ljudskih prava i sloboda utvrđenih Ustavom, zakonima i međunarodnim pravnim aktima o ljudskim pravima i slobodama koje je prihvatila Republika Hrvatska te da mu pritužbu može podnijeti svatko tko smatra da su mu, uslijed nezakonitog ili nepravilnog rada državnih tijela, tijela lokalne i područne (regionalne) samouprave i tijela s javnim ovlastima, ugrožena ili povrijeđena njegova ustavna ili zakonska prava. Uzimajući u obzir navedeno smatramo da nije prikladno suziti zaštitu koju pruža pučka pravobraniteljica na zaštitu prijavitelja nepravilnosti imajući u vidu da se u situaciji ugroze temeljnih prava i sloboda može naći i povjerljiva osoba i njen zamjenik, prijavitelj nepravilnosti i s njim povezana osoba, ali i prijavljena osoba. Nadalje, obzirom da pučka pravobraniteljica sukladno Ustavu štiti i promiče prava i slobode utvrđene između ostalog i međunarodnim pravnim aktima o ljudskim pravima i slobodama koje je prihvatila Republika Hrvatska, ukazujemo da Povelja o temeljnim pravima EU predviđa čitav niz prava i sloboda koja je također potrebno štititi (vidi npr. recital 109. Direktive).</p>
128	<p>CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA V. PREKRŠAJNE ODREDBE, Članak 41. Tko osim pučkog pravobranitelja može podnijeti optužni prijedlog? Predlažemo uvrstiti u tekst članka.</p>	<p>Nije prihvaćen Upućujemo predlagatelja na članka 109. Prekršajnog zakona (NN 107/07, 39/13, 157/13, 110/15, 70/17, 118/18) kao lex generalis, koji propisuje tko su ovlašteni tužitelji u prekršajnom postupku.</p>

129 **Ured pučke pravobraniteljice**
Dostava statističkih podataka, Članak 42.
U čl. 42. Zakon predviđa obvezu ministarstva nadležnog za poslove pravosuđa da svake godine Europskoj komisiji dostavlja dostupne statističke podatke o prijavama podnesenim pučkom pravobranitelju, a ti podaci uključuju broj prijava, broj istraga i postupaka pokrenutih na temelju takvih prijava i njihov ishod te, ako je utvrđena, procijenjenu financijsku štetu i vraćene iznose nakon istraga i postupaka u vezi s prijavljenim nepravilnostima. Međutim, nejasno je zašto ta obveza postoji samo u odnosu na prijave podnesene pučkoj pravobraniteljici, ali ne i povjerljivim osobama, s obzirom da tako dobiveni podatci o prijavama neće davati uvid u cjelovitu statističku sliku. Nejasno je i kako će Ministarstvo pravosuđa i uprave pribavljati te statističke podatke te pritom treba uzeti u obzir da pučka pravobraniteljica, izuzev o broju prijava, ne vodi evidenciju o podacima koje se Ministarstvo Zakonom obvezuje dostavljati Europskoj komisiji, niti o svim tim podacima može voditi evidenciju. Naime, povratne informacije koje pučkoj pravobraniteljici dostavljaju tijela nadležna za postupanje po sadržaju prijave ne uključuju, ili barem nužno ne uključuju, informacije o procijenjenoj financijskoj šteti i vraćenim iznosima nakon istraga i postupaka u vezi s prijavljenim nepravilnostima, niti takve zaključke može donositi pučka pravobraniteljica na temelju podataka koji su joj dostavljeni. Stoga, ukoliko se ustraje pri ovoj odredbi, tada bi njome trebalo obuhvatiti i prijave podnesene povjerljivim osobama te odrediti na koji način Ministarstvo pribavlja te podatke, s obzirom da njihov izvor nikako ne može biti samo pučka pravobraniteljica. U tom smislu predlažemo Zakonom odmah utvrditi da se statistički podatci koji se dostavljaju Europskoj komisiji prikupljaju, u odgovarajućem obimu, od pučke pravobraniteljice, povjerljivih osoba, tijela nadležnih za postupanje po sadržaju prijava i po potrebi drugih dionika, dok se način prikupljanja tih podataka može podrobnije urediti odgovarajućim podzakonskim aktom.

Nije prihvaćen

Što se tiče dijela komentara o pribavljanju podataka i iz unutarnjeg prijavljivanja Direktiva vrlo jasno u članku 27. stavku 2. govori samo o dostavi dostupnih podataka iz Poglavlja III. koje se odnosi samo na vanjsko prijavljivanje.

130	<p>CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA Dostava statističkih podataka, Članak 42. Prijedlog novog teksta članka: Ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa jednom godišnje za prošlu godinu dostavlja Europskoj komisiji dostupne statističke podatke o prijavama podnesenim pučkom pravobranitelju, što uključuje i podrazumijeva prijave podnesene putem unutarnjeg i vanjskog prijavljivanja. Ti podaci podrazumijevaju statistiku koja treba pomoći praćenju i unaprjeđenju ZZPN-a pa uključuje najmanje: vrstu prijave (unutarnja ili vanjska), karakter (sažetak) prijave, sektor (javni ili privatni) iz kojeg dolazi prijava, broj zaposlenih kod poslodavca, broj prijava, broj istraga i postupaka pokrenutih na temelju takvih prijava i njihov ishod te, ako je utvrđena, procijenjenu financijsku štetu i vraćene iznose nakon istraga i postupaka u vezi s prijavljenim nepravilnostima. Iste podatke ministarstvo mora javno objaviti na svojim internetskim stranicama u roku od 7 dana nakon dostave Europskoj komisiji. Dodatni komentar: Tko i kako mjeri finncijsku štetu? Kako i kada će to biti propisano?</p>	<p>Nije prihvaćen U svom godišnjem izvješću Pučki pravobranitelj iznosi statističke podatke u vezi s prijavama nepravilnosti. Upućujemo predlagatelja na Izvješće Pučke pravobraniteljice za 2020. godinu. Imovinska šteta, ako je utvrđena, bit će utvrđena kao i njezina visina, pravomoćnom sudskom ili konačnim odlukama nekog drugog nadležnog tijela koje je postupalo po prijavi, nakon dovršenih istraga i postupaka u vezi s prijavljenim nepravilnostima.</p>
131	<p>CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA Rok za donošenje općih akata i imenovanje povjerljive osobe, Članak 43. Novi prijedlog teksta, stavak 3.: Poslodavac koji je bio u obvezi po dosadašnjem ZZPN-u, dužan je imenovati povjerljivu osobu i zamjenika povjerljive osobe u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona. Poslodavac koji je donošenjem ovog Zakona po prvi puta u obvezi po istom, dužan je imenovati povjerljivu osobu i zamjenika povjerljive osobe u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona. Obrazloženje: Tri mjeseca je sasvim dovoljan rok za odluku koja ne predstavlja veliki administrativni teret, pogotovo za one koji su već bili obuhvaćeni ZZPN-om. Osim toga, kod njih će, u većini slučajeva, povjerljive će osobe i njihovi zamjenici, ostati isti. Tu se onda ništa ne mijenja. Ostalima je dan odobren rok od šest mjeseci, koji je usklađen sa donošenjem općeg akta.</p>	<p>Nije prihvaćen Propisani rokovi su određeni sukladno i trenutno važećem zakonu a sve s obzirom na brojnost i različitost adresata u privatnom i javnom sektoru na koje se ovaj Zakon odnosi. Napominjemo kako velik broj adresata već ima uspostavljene kanale za unutarnje prijavljivanje sukladno postojećem Zakonu.</p>
132	<p>CENTAR ZA ZAŠTITU ZVIŽDAČA Rok za donošenje općih akata i imenovanje povjerljive osobe, Članak 43. Novi prijedlog teksta, stavak 2.: (2) Poslodavac koji je bio u obvezi po dosadašnjem ZZPN-u, dužan je uskladiti akt iz članka 22. stavka 1. ovoga Zakona u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona. Poslodavac koji je donošenjem ovog Zakona po prvi puta u obvezi po istom, dužan je donijeti akt iz članka 22. stavka 1. ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona. Obrazloženje: Tri mjeseca je sasvim dovoljan rok za one koji su već bili obuhvaćeni ZZPN-om.</p>	<p>Nije prihvaćen Propisani rokovi su određeni sukladno i trenutno važećem zakonu a sve s obzirom na brojnost i različitost adresata u privatnom i javnom sektoru na koje se ovaj Zakon odnosi. Napominjemo kako velik broj adresata već ima uspostavljene kanale za unutarnje prijavljivanje sukladno postojećem Zakonu.</p>

133	<p>Tomislav Stojanov Rok za donošenje općih akata i imenovanje povjerljive osobe, Članak 43. Stavak 3 apsolutno nema smisla. Pa taj je rok davno prošao s prošlim zakonom! Zar je netko tko je počinio ozbiljno kazneno djelo u starom ZZPN-u sada dobio dodatnih 9 mjeseci da se iskupi?</p>	<p>Nije prihvaćen Budući da ovim Zakonom uvodimo obaveze za niz tijela, za neka od njih i prvi put, te uzimajući u obzir da se novim Zakonom značajnije mijenjaju i pravila o unutarnjem prijavljivanju, nužno je ostaviti rok za ispunjenje tih obaveza neovisno što su one postojale po Zakonu kojeg ovaj Zakon stavlja van snage. U protivnom ne bi postojao rok pa tako ni mogućnost prekršajnog kažnjavanja za neispunjenje konkretne obaveze. Ovdje se ne radi o „mogućnosti iskupljenja“ kako to navodi davatelj primjedbe/prijedloga. Ako netko nije ispunio obavezu po postojećem Zakonu ne postoje zapreke za njegovo prekršajno kažnjavanje sukladno tom Zakonu.</p>
134	<p>Tomislav Stojanov Rok za donošenje općih akata i imenovanje povjerljive osobe, Članak 45. Po kojem zakonu ide onaj tko je prijavio nepravilnost po starom ZZPN-u, ali je u vrijeme trajanja novog ZZPN-a pokrenuo zaštitu pred sudom?</p>	<p>Nije prihvaćen Odnos s trenutno važećim Zakonom je definiran člankom 44. koji glasi: „Postupci pokrenuti temeljem Zakona o zaštiti prijavitelja nepravilnosti (»Narodne novine«, br. 17/19) dovršit će se po odredbama toga Zakona.“.</p>

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva (EU) 2019/1937 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2019. o zaštiti osoba koje prijavljuju povrede prava Unije

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o zaštiti osoba koje prijavljuju nepravilnosti

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu)

			prijedloga propisa)
<p>Članak 1.</p> <p>Svrha</p> <p>Svrha je ove Direktive unaprijediti provedbu prava i politika Unije u specifičnim područjima utvrđivanjem zajedničkih minimalnih standarda kojima se pruža visoka razina zaštite osobama koje prijavljuju povrede prava Unije.</p>	<p>Članak 3.</p> <p>(1) Cilj je ovoga Zakona učinkovita zaštita prijavitelja nepravilnosti koja uključuje i osiguravanje dostupnih i pouzdanih načina prijavljivanja nepravilnosti.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>Članak 2.</p> <p>Materijalno područje primjene</p> <p>1. Ovom Direktivom utvrđuju se zajednički minimalni standardi za zaštitu osoba koje prijavljuju sljedeće povrede prava Unije:</p> <p>(a) povrede koje su obuhvaćene područjem primjene akata Unije navedenih u Prilogu koji se odnose na sljedeća područja:</p> <p>i. javnu nabavu; ii. financijske usluge, proizvode i tržišta te sprječavanje pranja novca i financiranja terorizma; iii. sigurnost i sukladnost proizvoda; iv. sigurnost prometa;</p>	<p>Članak 4.</p> <p>(1) Ovim Zakonom propisuje se zaštita osoba koje prijavljuju nepravilnosti:</p> <p>a) koje su obuhvaćene područjem primjene akata Europske unije navedenih u dijelu I Priloga ovom zakonu koji se odnose na sljedeća područja:</p> <ul style="list-style-type: none"> • javnu nabavu, • financijske usluge, proizvode i tržišta te sprječavanje pranja novca i financiranja terorizma, • sigurnost i sukladnost proizvoda, • sigurnost prometa, • zaštitu okoliša, • zaštitu od zračenja i nuklearnu sigurnost, • sigurnost hrane i hrane za životinje, zdravlje i dobrobit životinja, • javno zdravlje, • zaštitu potrošača, • zaštitu privatnosti i osobnih podataka te sigurnost mrežnih i informacijskih sustava. <p>b) koje utječu na financijske interese Europske unije kako je navedeno u članku 325. Ugovora o funkcioniranju Europske unije i dodatno utvrđeno u relevantnim mjerama Europske unije;</p> <p>c) koje se odnose na unutarnje tržište, kako je navedeno u članku 26. stavku 2. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, uključujući povrede pravila Europske unije o tržišnom natjecanju i državnim potporama, kao i povrede koje se odnose na unutarnje tržište u odnosu na radnje kojima se krše pravila o porezu na dobit ili aranžmane čija je svrha ostvariti poreznu prednost koja je u</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
--	--	------------------------------	--

<p>v. zaštitu okoliša;</p> <p>vi. zaštitu od zračenja i nuklearnu sigurnost;</p> <p>vii. sigurnost hrane i hrane za životinje, zdravlje i dobrobit životinja;</p> <p>viii. javno zdravlje;</p> <p>ix. zaštitu potrošača;</p> <p>x. zaštitu privatnosti i osobnih podataka te sigurnost mrežnih i informacijskih sustava;</p> <p>(b) povrede koje utječu na financijske interese Unije kako je navedeno u članku 325. UFEU-a i dodatno utvrđeno u relevantnim mjerama Unije;</p> <p>(c) povrede koje se odnose na unutarnje tržište,</p>	<p>suprotnosti sa ciljem ili svrhom primjenjivog zakonodavstva o porezu na dobit.</p> <p>d) koje se odnose na druge odredbe nacionalnih propisa, ukoliko se takvim kršenjem ugrožava i javni interes.</p>		
---	---	--	--

kako je navedeno u članku 26. stavku 2. UFEU-a, uključujući povrede pravila Unije o tržišnom natjecanju i državnim potporama, kao i povrede koje se odnose na unutarnje tržište u odnosu na radnje kojima se krše pravila o porezu na dobit ili aranžmane čija je svrha ostvariti poreznu prednost koja je u suprotnosti s ciljem ili svrhom primjenjivog zakonodavstva o porezu na dobit.

2. Ovom se Direktivom ne dovodi u pitanje ovlast država članica da u okviru nacionalnog prava prošire zaštitu u pogledu područja ili radnji koji nisu obuhvaćeni stavkom

1.			
<p>Članak 3.</p> <p>Odnos prema drugim aktima Unije i nacionalnim odredbama</p> <p>1. Ako su u sektorskim aktima Unije navedenima u dijelu II. Priloga predviđena posebna pravila o prijavljivanju povreda, primjenjuju se ta pravila. Odredbe ove Direktive primjenjuju se u mjeri u kojoj pitanje nije obvezno uređeno u tim sektorskim aktima Unije.</p> <p>2. Ovom se Direktivom ne utječe na nadležnost država</p>	<p>Članak 4.</p> <p>(2) Odredbe ovog Zakona ne primjenjuju se na pitanja obrane i nacionalne sigurnosti osim ako ista nisu obuhvaćena zakonodavstvom Europske unije navedenom u dijelu I Priloga ovog Zakona.</p> <p>(3) U svrhu primjene stavka 2., tijela u čijem su djelokrugu poslovi nacionalne sigurnosti i obrane donijeti će posebni akt kojim će se urediti zaštita prijavitelja nepravilnosti, te postupak prijavljivanja nepravilnosti u području ključnih sigurnosnih i obrambenih interesa, a vodeći računa o zaštiti ključnih sigurnosnih i obrambenih interesa.</p> <p>Članak 5.</p> <p>(1) Ukoliko su zakonodavstvom Europske unije navedenom u dijelu II Priloga ovom Zakonu predviđena posebna pravila o prijavljivanju nepravilnosti, primjenjuju se ta pravila. Odredbe ovog Zakona primjenjuju se u mjeri u kojoj pitanje nije obvezno uređeno aktima Unije iz dijela II Priloga ovog Zakona.</p> <p>(2) Ovim se zakonom ne utječe na primjenu prava Europske unije ili nacionalnog prava koje se odnosi na:</p> <p>(a) zaštitu klasificiranih podataka;</p>	U potpunosti preuzeto	

<p>članica da jamče nacionalnu sigurnost ni na njihovu ovlast da štite svoje ključne sigurnosne interese. Ona se osobito ne primjenjuje na prijave povreda pravila javne nabave koja uključuje obrambene ili sigurnosne aspekte osim ako su obuhvaćena relevantnim aktima Unije.</p> <p>3. Ovom se Direktivom ne utječe na primjenu prava Unije ili nacionalnog prava koje se odnosi na bilo što od sljedećeg:</p> <p>(a) zaštitu klasificiranih podataka;</p> <p>(b) zaštitu obveze čuvanja odvjetničke tajne i medicinske privatnosti;</p> <p>(c) tajnost sudskih vijećanja;</p> <p>(d) pravila o</p>	<p>(b) obvezu čuvanja odvjetničke tajne</p> <p>(c) obvezu čuvanja podataka koji se odnose na zdravlje pojedinca</p> <p>(d) tajnost sudskih vijećanja;</p> <p>(e) pravila o kaznenom postupku.</p>		
---	---	--	--

<p>kaznenom postupku.</p> <p>4. Ovom se Direktivom ne utječe na nacionalna pravila o ostvarivanju prava radnika na savjetovanje sa svojim predstavnicima ili sindikatima i o zaštiti od svake neopravdane štetne mjere uzrokovane takvim savjetovanjima te o autonomiji socijalnih partnera i njihovom pravu sklapanja kolektivnih ugovora. Time se ne dovodi u pitanje razina zaštite koja se pruža ovom Direktivom.</p>			
<p>Članak 4.</p> <p>Osobno područje primjene</p> <p>1. Ova Direktiva primjenjuje se na prijavitelje koji su zaposleni u privatnom</p>	<p>Članak 6.</p> <p>Pojedini pojmovi u smislu ovoga Zakona imaju sljedeća značenja:</p> <p>3. „prijavitelj nepravilnosti“ je fizička osoba koja prijavljuje ili javno razotkriva nepravilnosti o kojima je saznao u svom radnom okruženju;</p> <p>5. „radno okruženje“ znači profesionalne aktivnosti u javnom ili privatnom sektoru u okviru</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

ili javnom sektoru i stekli su informacije o povredama u radnom okruženju, što uključuje najmanje sljedeće osobe:

- (a) osobe koje imaju status radnika u smislu članka 45. stavka 1. UFEU-a, uključujući službenike;
- (b) osobe koje imaju položaj samozaposlenih osoba u smislu članka 49. UFEU-a;
- (c) dioničare i osobe koje su članovi upravnog, upravljačkog ili nadzornog tijela poduzeća, uključujući neizvršne članove, te volontere i plaćene ili neplaćene vježbenike;
- (d) osobe koje rade pod nadzorom i u

kojih, neovisno o prirodi tih aktivnosti, osobe stječu informacije o nepravilnostima i u okviru kojih bi te osobe mogle doživjeti osvetu ako prijave takve nepravilnosti, uključivši situaciju kada je aktivnost u međuvremenu prestala ili neposredno treba ili je trebala započeti.

Takve aktivnosti posebno uključuju:

- (a) osobe u radnom odnosu
- (b) osobe koje imaju položaj samozaposlenih osoba
- (c) imatelje dionica i poslovnih udjela, kao i osobe koje su članovi upravnog, upravljačkog ili nadzornog tijela poduzeća, uključujući neizvršne članove, te volontere i plaćene ili neplaćene vježbenike
- (d) osobe koje rade pod nadzorom i u skladu s uputama ugovaratelja, podugovaratelja i dobavljača
- (e) svako drugo sudjelovanje u djelatnostima pravne ili fizičke osobe;

8. „povezane osobe“ su bračni ili izvanbračni drug, životni partner ili neformalni životni partner, srodnici po krvi u ravnoj liniji, srodnici u pobočnoj liniji do četvrtog stupnja, srodnici po tazbini do drugog stupnja, skrbnik, partner – skrbnik djeteta te posvojitelj odnosno posvojenik, te druge fizičke i pravne osobe koje se prema drugim osnovama i okolnostima opravdano mogu smatrati interesno povezanim s prijaviteljem nepravilnosti;

Članak 17.

Povjerljiva osoba te njezin zamjenik imaju pravo na zaštitu iz članka 11. točaka 2. i 3. ovoga Zakona, ako učine vjerojatnim da je prema njima počinjena osvetu zbog zaprimanja prijave o nepravilnosti, odnosno postupanja po zaprimljenoj prijavi.

skladu s uputama
ugovaratelja,
podugovaratelja i
dobavljača.

2. Ova se Direktiva
primjenjuje na
prijavitelje i ako
prijave ili javno
razotkriju informacije
o povredama stečene
u okviru obavljanja
poslova koje je u
međuvremenu
prestalo.

3. Ova Direktiva
primjenjuje se i na
prijavitelje čije
obavljanje poslova
tek treba početi u
slučajevima u kojima
je ta osoba stekla
informacije o povredi
tijekom postupka
zapošljavanja ili
tijekom pregovora
prije sklapanja
ugovora.

4. Mjere za zaštitu
prijavitelja navedene
u poglavlju VI. prema
potrebi se primjenjuju
i na:

Članak 18.

Povezana osoba ima pravo na zaštitu iz članka 11. točke 4. Također uživa zaštitu iz točaka 2. i 3. ovoga Zakona, ako učini vjerojatnim da je prema njoj počinjena osveta zbog povezanosti s prijaviteljem nepravilnosti.

<p>(a)prijaviteljeve pomagače;</p> <p>(b)treće osobe povezane s prijaviteljima, a koje bi mogle pretrpjeti osvetu u radnom okruženju, kao što su kolege ili srodnici prijavitelja; i</p> <p>(c)pravne subjekte u vlasništvu prijavitelja, za koje prijavitelji rade ili s kojima su prijavitelji na drugi način povezani u radnom okruženju.</p>			
<p>Članak 5.</p> <p>Definicije</p> <p>Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>1. „povrede” znači radnje ili propusti koji su:</p> <p>i. nezakoniti i odnose se na akte Unije i područja obuhvaćena</p>	<p>Članak 6.</p> <p>Pojedini pojmovi u smislu ovoga Zakona imaju sljedeća značenja:</p> <p>1. „nepravilnost“ znači radnje ili propuste koji su protupravni i odnose se na područje primjene i propise navedene u članku 4., ili su u suprotnosti s ciljem ili svrhom tih propisa;</p> <p>2. „informacije o nepravilnostima“ označavaju informacije, uključujući opravdane sumnje, o stvarnim ili mogućim nepravilnostima koje su se dogodile ili su vrlo izgledne u organizaciji u kojoj prijavitelj radi ili je radio ili neposredno treba ili je trebao započeti raditi ili u drugoj organizaciji s kojom je prijavitelj u kontaktu ili bio u kontaktu u radnom okruženju, te o pokušajima prikrivanja takvih nepravilnosti;</p> <p>3. „prijavitelj nepravilnosti“ je fizička osoba koja prijavljuje ili javno razotkriva nepravilnosti o kojima je saznao u svom radnom okruženju;</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>materijalnim područjem primjene iz članka 2.; ili</p> <p>ii. u suprotnosti s ciljem i svrhom pravila iz akata Unije i područja obuhvaćenih materijalnim područjem primjene iz članka 2.;</p> <p>2. „informacije o povredama” znači informacije, uključujući opravdane sumnje, o stvarnim ili mogućim povredama koje su se dogodile ili su vrlo izgledne u organizaciji u kojoj prijavitelj radi ili je radio ili u drugoj organizaciji s kojom je prijavitelj u kontaktu ili bio u kontaktu tijekom obavljanja posla, te o pokušajima prikrivanja takvih povreda;</p>	<p>4. „prijava“ ili „prijaviti“ znači usmeno ili pisano prenošenje informacija o nepravilnostima;</p> <p>5. „radno okruženje” znači profesionalne aktivnosti u javnom ili privatnom sektoru u okviru kojih, neovisno o prirodi tih aktivnosti, osobe stječu informacije o nepravilnostima i u okviru kojih bi te osobe mogle doživjeti osvetu ako prijave takve nepravilnosti, uključivši situaciju kada je aktivnost u međuvremenu prestala ili neposredno treba ili je trebala započeti.</p> <p>9. „osveta“ označava svaku izravnu ili neizravnu radnju ili propust u radnom okruženju, uključujući prijetnje osvetom i pokušaje osvete, potaknuta unutarnjim ili vanjskim prijavljivanjem ili javnim razotkrivanjem, a uzrokuje ili može uzrokovati neopravdanu štetu prijavitelju;</p> <p>10. „povjerljiva osoba“ je fizička osoba zaposlena kod poslodavca ili treća fizička osoba imenovana od strane poslodavca radi zaprimanja prijave nepravilnosti, komunikacije s prijaviteljem i vođenja postupka zaštite u vezi s prijavom nepravilnosti;</p> <p>11. „prijavljena osoba” je tijelo javne vlasti, fizička ili pravna osoba koja je u prijavi ili pri javnom razotkrivanju nepravilnosti navedena kao odgovorna za počinjenje nepravilnosti ili s njom povezana osoba;</p> <p>12. „daljnje postupanje“ označava svaku radnju koju je primatelj prijave nadležan za ispitivanje nepravilnosti ili bilo koje drugo tijelo ili osoba, organizacijska cjelina, odnosno tijelo nadležno za postupanje po sadržaju prijave nepravilnosti poduzeo radi procjene točnosti navoda iz prijave i, prema potrebi, rješavanja prijavljene nepravilnosti, uključujući mjere kao što su unutarnja istraga, istraga, progon, mjera za povrat sredstava ili zaključivanje postupka;</p> <p>13. „povratna informacija” znači pružanje informacija prijaviteljima u vezi s predviđenim ili poduzetim daljnjim postupanjima te o razlozima za takvo daljnje postupanje.</p>		
--	--	--	--

<p>3. „prijava” ili „prijaviti” znači usmeno ili pisano prenošenje informacija o povredama;</p> <p>4. „unutarnje prijavljivanje” znači usmeno ili pisano prenošenje informacija o povredama unutar pravnog subjekta u privatnom ili javnom sektoru;</p> <p>5. „vanjsko prijavljivanje” znači usmeno ili pisano prenošenje informacija o povredama nadležnim tijelima;</p> <p>6. „javno razotkrivanje” ili „javno razotkriti” znači stavljanje informacija o povredama na raspolaganje javnosti;</p> <p>7. „prijavitelj” znači fizička osoba koja prijavljuje ili javno razotkriva</p>	<p>Članak 21.</p> <p>(1) Unutarnje prijavljivanje nepravilnosti je prijavljivanje nepravilnosti poslodavcu.</p> <p>Članak 25.</p> <p>(1) Vanjsko prijavljivanje nepravilnosti je prijavljivanje nepravilnosti nadležnom tijelu</p> <p>Članak 26.</p> <p>(1) Nadležno tijelo za vanjsko prijavljivanje nepravilnosti je pučki pravobranitelj.</p> <p>(2) Pučki pravobranitelj sukladno ovom Zakonu:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. zaprima prijavu o nepravilnosti, 2. bez odgode, a u svakom slučaju unutar sedam dana od primitka prijave, potvrđuje taj primitak, osim ako je prijavitelj izričito zatražio suprotno ili ako nadležno tijelo opravdano vjeruje da bi se potvrdom primitka prijave ugrozila zaštita identiteta prijavitelja, 3. ispituje pojedinačne prijave radi poduzimanja radnji iz svoje nadležnosti potrebnih za zaštitu prava prijavitelja, ako je prijavitelj nepravilnosti učinio vjerojatnim da jest ili bi mogao biti žrtva osвете zbog prijave nepravilnosti, 4. prijavu o nepravilnosti u razumnom roku na siguran način prosljeđuje tijelima ovlaštenim za postupanje prema sadržaju prijave te o tome bez odgađanja obavještava prijavitelja nepravilnosti, 5. izrađuje izvještaj kojim ocjenjuje jesu li ugrožena ili povrijeđena ustavna ili zakonska prava prijavitelja nepravilnosti, 6. daje opće pravne informacije prijavitelju nepravilnosti u vezi sa zaštitom prava prijavitelja 		
---	---	--	--

<p>informacije o povredama stečene u okviru svojih aktivnosti povezanih s poslom;</p> <p>8., „prijaviteljev pomagač” znači fizička osoba koja pomaže prijavitelju u postupku prijavljivanja u radnom okruženju te čija bi pomoć trebala biti povjerljiva;</p> <p>9., „radno okruženje” znači trenutačne ili prethodne profesionalne aktivnosti u javnom ili privatnom sektoru u okviru kojih, neovisno o prirodi tih aktivnosti, osobe stječu informacije o povredama i u okviru kojih bi te osobe mogle doživjeti osvetu ako prijave takve informacije;</p> <p>10., „prijavljena</p>	<p>nepravilnosti,</p> <p>7. čuva identitet prijavitelja nepravilnosti i podatke zaprimljene u prijavi od neovlaštenog otkrivanja odnosno objave drugim osobama, osim ako to nije suprotno zakonu,</p> <p>8. u svom godišnjem izvješću izvješćuje Hrvatski sabor o zaštiti prijavitelja nepravilnosti, a to može činiti i posebnim izvješćima ako se radi o ugroženosti ustavnih i zakonskih prava većeg stupnja ili značaja,</p> <p>9. prema potrebi, nadležnim institucijama, tijelima, uredima ili agencijama Europske unije pravodobno prosljeđuje informacije iz prijave radi provođenja daljnje istrage, ako je tako predviđeno pravom Europske unije ili nacionalnim zakonodavstvom,</p> <p>10. na svojim internetskim stranicama u zasebnom, lako prepoznatljivom i lako dostupnom odjeljku objavljuje opće informacije o primitku prijave i daljnjem postupanju na temelju njih te druge opće informacije relevantne za zaštitu prijavitelja nepravilnosti u kontekstu ovog zakona, a poglavito:</p> <ul style="list-style-type: none"> - uvjete pod kojima se ostvaruje pravo na zaštitu; - kontakt podatke, posebno adresu elektroničke pošte i poštansku adresu te brojeve telefona, uz napomenu snimaju li se telefonski razgovori; - postupke koji se primjenjuju na prijavu povreda, uključujući način na koji nadležno tijelo može od prijavitelja zatražiti pojašnjenje prijavljene informacije ili pružanje dodatnih informacija, rok za pružanje povratne informacije te vrstu i sadržaj takve povratne informacije; - režim povjerljivosti koji se primjenjuje na prijave, imajući u vidu članak 16. ovog Zakona te relevantne odredbe nacionalnog zakonodavstva; - vrstu potrebnog daljnjeg postupanja prema prijavi; - pravna sredstva i postupke za zaštitu od osvete te mogućnosti dobivanja povjerljivih savjeta za osobe koje razmatraju podnošenje prijave; 		
---	---	--	--

<p>osoba” znači fizička ili pravna osoba koja je u prijavi ili pri javnom razotkrivanju navedena kao osoba koja je počinila povredu ili s kojom je ta osoba povezana;</p> <p>11. „osveta” znači svaka izravna ili neizravna radnja ili propust u radnom okruženju potaknuta unutarnjim ili vanjskim prijavljivanjem ili javnim razotkrivanjem, a uzrokuje ili može uzrokovati neopravdanu štetu prijavitelju;</p> <p>12. „daljnje postupanje” znači svaka mjera koju je primatelj prijave ili bilo koje nadležno tijelo poduzeo radi procjene točnosti</p>	<p>- izjavu u kojoj se jasno objašnjavaju uvjeti pod kojima su osobe koje podnose prijavu nadležnom tijelu zaštićene od snošenja odgovornosti za povredu povjerljivosti.</p> <p>Članak 27.</p> <p>(5) Pučki pravobranitelj dužan je prijavitelju nepravilnosti pružiti informacije o tijeku i radnjama poduzetima u postupku u pravilu u roku od trideset dana, ali ne duljem od devedeset dana. U opravdanim slučajevima taj rok može trajati do šest mjeseci.</p> <p>Članak 28.</p> <p>(1) Javno razotkrivanje nepravilnosti je otkrivanje nepravilnosti javnosti.</p>		
--	--	--	--

<p>navodâ iz prijave i, prema potrebi, radi rješavanja prijavljene povrede, među ostalim s pomoću mjera kao što su unutarnja istraga, istraga, progon, mjera za povrat sredstava ili zaključivanje postupka;</p> <p>13. „povratna informacija” znači pružanje informacija prijaviteljima u vezi s predviđenim ili poduzetim daljnjim postupanjima te o razlozima za takvo daljnje postupanje;</p> <p>14. „nadležno tijelo” znači svako nacionalno tijelo koje je imenovano za zaprimanje prijava u skladu s poglavljem III. i pružanje povratne informacije prijavitelju i/ili</p>			
--	--	--	--

<p>koje je imenovano za obavljanje dužnosti predviđenih ovom Direktivom, posebno u pogledu daljnjeg postupanja.</p>			
<p>Članak 6.</p> <p>Uvjeti za zaštitu prijavitelja</p> <p>1. Prijavitelji imaju pravo na zaštitu na temelju ove Direktive pod uvjetom da su:</p> <p>(a) imali opravdan razlog vjerovati da su prijavljene informacije o povredama istinite u trenutku prijave i da su te informacije obuhvaćene područjem primjene ove Direktive; i</p> <p>(b) podnijeli prijavu unutarnjim kanalima u skladu s člankom 7. ili</p>	<p>Članak 12.</p> <p>(1) Prijavitelji nepravilnosti uživaju zaštitu predviđenu ovim zakonom ukoliko su imali opravdan razlog vjerovati da su prijavljene ili javno razotkrivene informacije o nepravilnostima istinite u trenutku prijave ili razotkrivanja te da su te informacije obuhvaćene područjem primjene ovog zakona te ukoliko su podnijeli prijavu u skladu s odredbama ovog Zakona unutarnjim ili vanjskim kanalima ili su javno razotkrili nepravilnost.</p> <p>(2) Osobe koje su anonimno prijavile ili javno razotkrile informacije o nepravilnostima, a koje ispunjavaju uvjete iz stavka 1. ovog članka i čiji je identitet naknadno utvrđen te trpe osvetu, imaju pravo na odgovarajuću zaštitu neovisno o tome što su prijavu podnijele anonimno.</p> <p>(3) Osobe koje nepravilnosti obuhvaćene područjem primjene iz dijela I i II Priloga ovog Zakona prijavljuju nadležnim institucijama, tijelima, uredima ili agencijama Europske unije imaju pravo na zaštitu utvrđenu ovim Zakonom pod istim uvjetima kao osobe koje podnose prijavu vanjskim kanalima.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

vanjskim kanalima u skladu s člankom 10., ili su javno razotkrili informacije u skladu s člankom 15.

2. Ne dovodeći u pitanje postojeće obveze za omogućivanje anonimnih prijava u skladu s pravom Unije, ovom Direktivom ne utječe se na ovlast država članica da odluče o tome jesu li pravni subjekti u privatnom ili javnom sektoru i nadležna tijela dužni prihvatiti anonimne prijave povreda i postupati dalje na temelju njih.

3. Osobe koje su anonimno prijavile ili javno razotkrile informacije o povredama, a čiji je identitet naknadno utvrđen i koje trpe osvetu imaju

neovisno o tome
pravo na zaštitu
predviđenu
poglavljem VI., pod
uvjetom da
ispunjavaju uvjete
utvrđene u stavku 1.

4. Osobe koje
povrede obuhvaćene
područjem primjene
ove Direktive
prijavljaju nadležnim
institucijama,
tijelima, uredima ili
agencijama Unije
imaju pravo na zaštitu
utvrđenu ovom
Direktivom pod istim
uvjetima kao osobe
koje podnose prijavu
vanjskim kanalima.

POGLAVLJE II.

UNUTARNJE
PRIJAVLJIVANJE I
DALJNJE
POSTUPANJE

<p>Članak 7.</p> <p>Podnošenje prijave kanalima za unutarnje prijavljivanje</p> <p>1. Kao opće načelo i ne dovodeći u pitanje članke 10. i 15., informacije o povredama mogu se prijaviti kanalima za unutarnje prijavljivanje i postupcima predviđenima u ovom poglavlju.</p> <p>2. Države članice potiču davanje prednosti podnošenju prijave kanalima za unutarnje prijavljivanje pred podnošenjem prijave kanalima za vanjsko prijavljivanje ako se povreda može učinkovito interno riješiti i ako prijavitelj smatra da nema rizika od osvete.</p> <p>3. Odgovarajuće</p>	<p style="text-align: center;">Unutarnje prijavljivanje nepravilnosti</p> <p style="text-align: center;">Članak 21.</p> <p>(1) Unutarnje prijavljivanje nepravilnosti je prijavljivanje nepravilnosti poslodavcu.</p> <p style="text-align: center;">Članak 23.</p> <p>(2) Kanali za unutarnje prijavljivanje, kao i informacije o njima, moraju biti lako dostupni svim osobama iz radnog okruženja, razumljivi i učinkoviti u svrhu poticanja prvenstvenog korištenja unutarnjih kanala prijavljivanja.</p> <p style="text-align: center;">Članak 24.</p> <p>(2) Povjerljiva osoba dužna je:</p> <p>8. Pružiti jasne i lako dostupne informacije o postupcima za podnošenje prijave vanjskim kanalima nadležnim tijelima i prema potrebi, institucijama, tijelima, uredima ili agencijama Unije nadležnim za postupanje po sadržaju prijave nepravilnosti.</p> <p style="text-align: center;">Članak 26.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
--	--	------------------------------	--

informacije o upotrebi kanala za unutarnje prijavljivanje iz stavka 2. pružaju se u kontekstu informacija koje daju pravni subjekti u privatnom i javnom sektoru na temelju članka 9. stavka 1. točke (g) i nadležna tijela na temelju članka 12. stavka 4. točke (a) i članka 13.

(2) Pučki pravobranitelj sukladno ovom Zakonu:

4. prijavu o nepravilnosti u razumnom roku na siguran način prosljeđuje tijelima ovlaštenim za postupanje prema sadržaju prijave te o tome bez odgađanja obavještava prijavitelja nepravilnosti,

10. na svojim internetskim stranicama u zasebnom, lako prepoznatljivom i lako dostupnom odjeljku objavljuje opće informacije o primitku prijave i daljnjem postupanju na temelju njih te druge opće informacije relevantne za zaštitu prijavitelja nepravilnosti u kontekstu ovog zakona, a poglavito:

- uvjete pod kojima se ostvaruje pravo na zaštitu;
- kontakt podatke, posebno adresu elektroničke pošte i poštansku adresu te brojeve telefona, uz napomenu snimaju li se telefonski razgovori;
- postupke koji se primjenjuju na prijavu povreda, uključujući način na koji nadležno tijelo može od prijavitelja zatražiti pojašnjenje prijavljene informacije ili pružanje dodatnih informacija, rok za pružanje povratne informacije te vrstu i sadržaj takve povratne informacije;
- režim povjerljivosti koji se primjenjuje na prijave, imajući u vidu članak 16. ovog Zakona te relevantne odredbe nacionalnog zakonodavstva;
- vrstu potrebnog daljnjeg postupanja prema prijavi;
- pravna sredstva i postupke za zaštitu od osвете te mogućnosti dobivanja povjerljivih savjeta za osobe koje razmatraju podnošenje prijave;
- izjavu u kojoj se jasno objašnjavaju uvjeti pod kojima su osobe koje podnose prijavu nadležnom tijelu zaštićene od snošenja odgovornosti za povredu povjerljivosti.

<p>Članak 8.</p> <p>Obveza uspostave kanala za unutarnje prijavljivanje</p> <p>1. Države članice osiguravaju da pravni subjekti u privatnom i javnom sektoru uspostave kanale i postupke za unutarnje prijavljivanje i daljnje postupanje, nakon savjetovanja i u dogovoru sa socijalnim partnerima, ako je to predviđeno nacionalnim pravom.</p> <p>2. Kanalima i postupcima iz stavka 1. ovog članka radnicima subjekta omogućuje se prijavljivanje informacija o povredama. Njima se i drugim osobama iz članka 4. stavka 1. točaka (b), (c) i (d) te članka 4. stavka 2. koje su u kontaktu s tim subjektom u</p>	<p>Članak 6.</p> <p>3. „prijavitelj nepravilnosti“ je fizička osoba koja razotkriva nepravilnosti o kojima je saznao u svom radnom okruženju;</p> <p>6. „poslodavac“ je tijelo javne vlasti, fizička ili pravna osoba prema zakonu kojim se uređuju radni odnosi, te fizička ili pravna osoba kod koje prijavitelj nepravilnosti obavlja profesionalne aktivnosti u radnom okruženju</p> <p>10. „povjerljiva osoba“ je fizička osoba zaposlena kod poslodavca ili treća fizička osoba imenovana od strane poslodavca radi zaprimanja prijave nepravilnosti, komunikacije s prijaviteljem i vođenja postupka zaštite u vezi s prijavom nepravilnosti;</p> <p>Članak 16.</p> <p>Osoba kojoj prijavitelj nepravilnosti prijavi nepravilnosti i svaka druga osoba koja sudjeluje u postupku po prijavi nepravilnosti dužna je štiti podatke koje sazna u prijavi te ih ne smiju iskorištavati ili otkrivati za svrhe koje prelaze ono što je potrebno za ispravno daljnje postupanje.</p> <p>Članak 20.</p> <p>(1) Povjerljive osobe i tijelo nadležno za vanjsko prijavljivanje vode evidenciju o svakoj zaprimljenoj prijavi nepravilnosti, u skladu sa zahtjevima u pogledu povjerljivosti predviđenima u članku 14., 15. i 16.</p> <p>Članak 21.</p> <p>(2) Poslodavac koji zapošljava najmanje pedeset osoba, dužan je osigurati mogućnost unutarnjeg prijavljivanja nepravilnosti. Poslodavci koji zapošljavaju manje od pedeset radnika mogu imati</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
---	---	------------------------------	--

<p>okviru aktivnosti povezanih s poslom može omogućiti prijavljivanje informacija o povredama.</p> <p>3. Stavak 1. primjenjuje se na pravne subjekte u privatnom sektoru s 50 ili više radnika.</p> <p>4. Prag utvrđen u stavku 3. ne primjenjuje se na subjekte koji su obuhvaćeni područjem primjene akata Unije iz dijelova I.B i II. Priloga.</p> <p>5. Kanalima za prijavljivanje može interno upravljati osoba ili odjel koji su imenovani u tu svrhu ili ih eksterno može pružati treća osoba. Zaštitne mjere i zahtjevi iz članka 9. stavka 1. primjenjuju se i na treće osobe kojima je povjereno</p>	<p>uspostavljen unutarnji kanal prijavljivanja nepravilnosti.</p> <p>(3) Iznimno od stavka 2. ovog članka, poslodavac koji je obuhvaćen primjenom akata iz dijela I točka B. i dijela II Priloga, dužan je uspostaviti kanal unutarnjeg prijavljivanja neovisno o broju zaposlenih.</p> <p>(4) Pravni subjekti u privatnom sektoru te trgovačka društva iz definicije javne vlasti navedene u članku 6. točke 7. ovog Zakona koji imaju između 50 i 249 radnika mogu dijeliti resurse u pogledu primitka prijave i vođenja postupka, pod uvjetima predviđenim ovim Zakonom i propisom nacionalnog zakonodavstva kojim se uređuje radno pravo.</p> <p>(5) Jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave mogu dijeliti resurse u pogledu primitka prijave i vođenja postupka u skladu s propisima koji reguliraju područje lokalne i područne (regionalne) samouprave.</p> <p style="text-align: center;">Članak 22.</p> <p>(1) Poslodavac je dužan:</p> <p>2. imenovati povjerljivu osobu iz članka 6. točke 10. i njenog zamjenika u skladu s općim aktom iz članka 23. Stavak 1., na prijedlog:</p> <p>a) radničkog vijeća ili sindikalnog povjerenika koji je preuzeo prava i obveze radničkog vijeća</p> <p>b) najmanje 20 % radnika zaposlenih kod poslodavca, ukoliko radničko vijeće ili sindikalni povjerenik koji je preuzeo prava i obveze radničkog vijeća nisu ustanovljeni pri poslodavcu</p>		
--	---	--	--

upravljanje kanalom za prijavljivanje pravnog subjekta u privatnom sektoru.

6. Pravni subjekti u privatnom sektoru koji imaju između 50 i 249 radnika mogu dijeliti resurse u pogledu primitka prijava i svih istraga koje se trebaju provesti. Time se ne dovode u pitanje obveze čuvanja povjerljivosti, pružanja povratne informacije i rješavanja prijavljene povrede koje za takve subjekte proizlaze iz ove Direktive.

7. Nakon odgovarajuće procjene rizika, uzimajući u obzir prirodu aktivnosti subjekata i posljedičnu razinu rizika, posebno za okoliš i javno zdravlje, države članice mogu

Članak 23.

(1) Općim aktom uređuje se postupak unutarnjeg prijavljivanja nepravilnosti i postupak imenovanja povjerljive osobe i njenog zamjenika.

Članak 24.

(1) Postupak unutarnjeg prijavljivanja nepravilnosti započinje dostavljanjem prijave povjerljivoj osobi.

(2) Povjerljiva osoba dužna je:

1. zaprimiti prijavu nepravilnosti i potvrditi primitak prijave u roku od sedam dana od primitka,
2. bez odgode poduzeti radnje iz svoje nadležnosti potrebne za zaštitu prijavitelja nepravilnosti
3. prijavu o nepravilnosti proslijediti tijelima ovlaštenim na postupanje prema sadržaju prijave, ako nepravilnost nije riješena s poslodavcem,
4. poduzeti radnje radi ispitivanja nepravilnosti i dostaviti prijavitelju povratnu informaciju o prijavi u pravilu u roku od trideset dana, ali ne duljem od devedeset dana od potvrde o primitku prijave, ili ako potvrda nije poslana prijavitelju od isteka sedmodnevnog razdoblja nakon podnošenja prijave,
5. bez odgode pisanim putem obavijestiti prijavitelja nepravilnosti o ishodu ispitivanja prijave,
6. pisanim putem izvijestiti nadležno tijelo za vanjsko prijavljivanje nepravilnosti o zaprimljenim prijavama i ishodu postupanja u roku od trideset dana od odlučivanja o prijavi,
7. čuvati identitet prijavitelja nepravilnosti i podatke zaprimljene u prijavi od neovlaštenog otkrivanja odnosno objave drugim osobama, osim ako to nije suprotno zakonu,
8. Pružiti jasne i lako dostupne informacije o postupcima za podnošenje prijave vanjskim kanalima nadležnim tijelima i prema potrebi, institucijama, tijelima, uredima ili agencijama Unije

zahtijevati od pravnih subjekata u privatnom sektoru s manje od 50 radnika da uspostave kanale i postupke za unutarnje prijavljivanje u skladu s poglavljem II.

8. Države članice Komisiju obavješćuju o svakoj odluci koju donesu kako bi od pravnih subjekata u privatnom sektoru zahtijevale da uspostave kanale za unutarnje prijavljivanje na temelju stavka 7. Ta obavijest sadržava razloge za odluku i kriterije primijenjene u procjeni rizika iz stavka 7. Komisija o toj odluci obavješćuje druge države članice.

9. Stavak 1. primjenjuje se na sve pravne subjekte u javnom sektoru, uključujući svaki subjekt koji je u

nadležnim za postupanje po sadržaju prijave nepravilnosti.

(5) Povjerljiva osoba i njezin zamjenik moraju svoje dužnosti obavljati zakonito i savjesno i ne smiju zlouporabiti svoje ovlasti na štetu prijavitelja nepravilnosti.

vlasništvu ili pod kontrolom takvih subjekata.

Države članice iz obveze iz stavka 1. mogu izuzeti općine s manje od 10 000 stanovnika ili manje od 50 radnika odnosno druge subjekte iz prvog podstavka ovog stavka s manje od 50 radnika.

Države članice mogu predvidjeti da općine mogu dijeliti kanale za unutarnje prijavljivanje ili da tim kanalima upravljaju zajednička općinska tijela u skladu s nacionalnim pravom, pod uvjetom da su dijeljeni kanali za unutarnje prijavljivanje različiti i autonomni u odnosu na relevantne kanale za vanjsko prijavljivanje.

<p>Članak 9.</p> <p>Postupci za unutarnje prijavljivanje i daljnje postupanje</p> <p>1. Postupci za unutarnje prijavljivanje i daljnje postupanje iz članka 8. uključuju sljedeće:</p> <p>(a) kanale za zaprimanje prijava koji su oblikovani, uspostavljeni i djeluju na siguran način kojim se osigurava zaštita povjerljivosti identiteta prijavitelja i svake treće osobe koja se spominje u prijavi te sprječava pristup neovlaštenim članovima osoblja;</p> <p>(b) potvrdu o primitku prijave upućenu prijavitelju u roku od sedam dana od tog primitka;</p> <p>(c) imenovanje nepristrane osobe ili odjela nadležnih</p>	<p>Članak 14.</p> <p>(1) Identitet prijavitelja, odnosno podaci na osnovi kojih se može otkriti njegov identitet te drugi podaci koji su navedeni u prijavi nepravilnosti dostupni su isključivo osobama koje su zadužene za primanje takvih prijava i njihovu daljnju obradu te isti moraju ostati zaštićeni, osim ako prijavitelj nepravilnosti pristane na otkrivanje tih podataka.</p> <p>Članak 15.</p> <p>(1) Svaka obrada osobnih podataka u skladu s ovim Zakonom, uključujući razmjenu ili prijenos osobnih podataka nadležnim tijelima, obavlja se u skladu s relevantnim propisima Europske unije i propisima nacionalnog zakonodavstva.</p> <p>(2) Osobni podaci koji očito nisu relevantni za postupanje s određenom prijavom ne prikupljaju se ili se, ako se slučajno prikupe, brišu bez nepotrebne odgode.</p> <p>Članak 16.</p> <p>Osoba kojoj prijavitelj nepravilnosti prijavi nepravilnosti i svaka druga osoba koja sudjeluje u postupku po prijavi nepravilnosti dužna je štititi podatke koje sazna u prijavi te ih ne smiju iskorištavati ili otkrivati za svrhe koje prelaze ono što je potrebno za ispravno daljnje postupanje.</p> <p>Članak 19.</p> <p>(2) Prijava nepravilnosti može se podnijeti u pisanom ili usmenom obliku. Pisani oblik uključuje svaki oblik komunikacije koji osigurava pisani zapis. Usmeno prijavljivanje moguće je telefonom</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
---	---	------------------------------	--

<p>za daljnje postupanje na temelju prijave, što može biti ista osoba ili odjel koji zaprimaju prijave, i koji će održavati komunikaciju s prijaviteljem i, prema potrebi, tražiti od njega dodatne informacije i pružiti mu povratnu informaciju;</p> <p>(d) savjesno daljnje postupanje imenovane osobe ili odjela iz točke (c);</p> <p>(e) savjesno daljnje postupanje, ako je to predviđeno nacionalnim pravom, u slučaju anonimnih prijava;</p> <p>(f) razuman rok za pružanje povratne informacije, koji nije dulji od tri mjeseca od potvrde o primitku prijave ili, ako potvrda nije</p>	<p>ili drugim sustavima glasovnih poruka te, na zahtjev prijavitelja, fizičkim sastankom u razumnom roku</p> <p style="text-align: center;">Članak 22.</p> <p>(1) Poslodavac je dužan:</p> <p>2. imenovati povjerljivu osobu iz članka 6. točke 10. i njenog zamjenika u skladu s općim aktom iz članka 23. stavak 1., na prijedlog:</p> <p>a) radničkog vijeća ili sindikalnog povjerenika koji je preuzeo prava i obveze radničkog vijeća</p> <p>b) najmanje 20 % radnika zaposlenih kod poslodavca, ukoliko radničko vijeće ili sindikalni povjerenik koji je preuzeo prava i obveze radničkog vijeća nisu ustanovljeni pri poslodavcu</p> <p style="text-align: center;">Članak 24.</p> <p>(2) Povjerljiva osoba dužna je:</p> <p>1. zaprimiti prijavu nepravilnosti i potvrditi primitak prijave u roku od sedam dana od primitka,</p> <p>4. poduzeti radnje radi ispitivanja nepravilnosti i dostaviti prijavitelju povratnu informaciju o prijavi u pravilu u roku od trideset dana, ali ne duljem od devedeset dana od potvrde o primitku prijave, ili ako potvrda nije poslana prijavitelju od isteka sedmodnevnog razdoblja nakon podnošenja prijave,</p> <p>5. pisanim putem obavijestiti prijavitelja nepravilnosti o ishodu postupka iz stavka 1. ovoga</p>		
--	--	--	--

<p>poslana prijavitelju, tri mjeseca od isteka sedmodnevnog razdoblja nakon podnošenja prijave;</p> <p>(g) pružanje jasnih i lako dostupnih informacija o postupcima za podnošenje prijave vanjskim kanalima nadležnim tijelima na temelju članka 10. i, prema potrebi, institucijama, tijelima, uredima ili agencijama Unije.</p> <p>2. Kanalima iz stavka 1. točke (a) omogućuje se podnošenje prijava u pisanom ili usmenom obliku ili na oba načina. Usmeno prijavljivanje moguće je telefonom ili drugim sustavima glasovnih poruka te, na zahtjev prijavitelja, fizičkim</p>	<p>članka odmah nakon njegova završetka,</p> <p>7. čuvati identitet prijavitelja nepravilnosti i podatke zaprimljene u prijavi od neovlaštenog otkrivanja odnosno objave drugim osobama, osim ako to nije suprotno zakonu,</p> <p>8. Pružiti jasne i lako dostupne informacije o postupcima za podnošenje prijave vanjskim kanalima nadležnim tijelima i prema potrebi, institucijama, tijelima, uredima ili agencijama Unije nadležnim za postupanje po sadržaju prijave nepravilnosti.</p> <p>(5) Povjerljiva osoba i njezin zamjenik trebaju svoje dužnosti obavljati zakonito i savjesno i ne smiju zlouporabiti svoje ovlasti na štetu prijavitelja nepravilnosti.</p>		
--	---	--	--

<p>sastankom u razumnom roku.</p> <p>POGLAVLJE III.</p> <p>VANJSKO PRIJAVLJIVANJE I DALJNJE POSTUPANJE</p>			
<p>Članak 10.</p> <p>Podnošenje prijave kanalima za vanjsko prijavljivanje</p> <p>Ne dovodeći u pitanje članak 15. stavak 1. točku (b), prijavitelji prijavljuju informacije o povredama upotrebom kanala i postupaka iz članaka 11. i 12., nakon što su prvo prijavili kanalima za unutarnje prijavljivanje, ili izravnom prijavom kanalima za vanjsko prijavljivanje.</p>	<p>Članak 25.</p> <p>(1) Vanjsko prijavljivanje nepravilnosti je prijavljivanje nepravilnosti nadležnom tijelu.</p> <p>(2) Prijavitelj nepravilnosti može prijaviti nepravilnost nadležnom tijelu za vanjsko prijavljivanje nepravilnosti:</p> <ul style="list-style-type: none"> - nakon što je prvo podnio prijavu kanalima za unutarnje prijavljivanje ili - izravno kanalima za vanjsko prijavljivanje 	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>Članak 11.</p> <p>Obveza uspostave kanala za vanjsko prijavljivanje i daljnjeg postupanja na temelju prijava</p> <p>1. Države članice imenuju tijela koja su nadležna za zaprimanje prijava, pružanje povratne informacije u vezi s njima i daljnje postupanje na temelju njih te im osiguravaju odgovarajuće resurse.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da nadležna tijela:</p> <p>(a) uspostave neovisne i autonomne kanale za vanjsko prijavljivanje te za zaprimanje i postupanje s informacijama o povredama;</p> <p>(b) bez odgode, a u svakom slučaju unutar sedam dana</p>	<p>Članak 26.</p> <p>(1) Nadležno tijelo za vanjsko prijavljivanje nepravilnosti je pučki pravobranitelj.</p> <p>(2) Pučki pravobranitelj sukladno ovom Zakonu:</p> <p>1. zaprima prijavu o nepravilnosti,</p> <p>2. bez odgode, a u svakom slučaju unutar sedam dana od primitka prijave, potvrđuje taj primitak, osim ako je prijavitelj izričito zatražio suprotno ili ako nadležno tijelo opravdano vjeruje da bi se potvrdom primitka prijave ugrozila zaštita identiteta prijavitelja,</p> <p>3. ispituje pojedinačne prijave radi poduzimanja radnji iz svoje nadležnosti potrebnih za zaštitu prava prijavitelja, ako je prijavitelj nepravilnosti učinio vjerojatnim da jest ili bi mogao biti žrtva osвете zbog prijave nepravilnosti,</p> <p>4. prijavu o nepravilnosti u razumnom roku na siguran način prosljeđuje tijelima ovlaštenim za postupanje prema sadržaju prijave te o tome bez odgađanja obavještava prijavitelja nepravilnosti,</p> <p>7. čuva identitet prijavitelja nepravilnosti i podatke zaprimljene u prijavi od neovlaštenog otkrivanja odnosno objave drugim osobama, osim ako to nije suprotno zakonu,</p> <p>9. prema potrebi, nadležnim institucijama, tijelima, uredima ili agencijama Europske unije pravodobno prosljeđuje informacije iz prijave radi provođenja daljnje istrage, ako je tako predviđeno pravom Europske unije ili nacionalnim zakonodavstvom,</p> <p style="text-align: right;">Članak 27.</p> <p>(4) U slučaju velikog priljeva prijava pučki pravobranitelj može dati prednost prijavama o teškim nepravilnostima ili o nepravilnostima glede ključnih odredaba obuhvaćenih područjem primjene ovog Zakona, ne dovodeći u pitanje rok iz stavka 2. ovog članka.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09) članak/članci Stavak 6. je preuzet člankom 18. stavcima 1. i 2. Zakona o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21)</p>
--	--	----------------------------	---

<p>od primitka prijave, potvrde taj primitak, osim ako je prijavitelj izričito zatražio suprotno ili ako nadležno tijelo opravdano vjeruje da bi se potvrdom primitka prijave ugrozila zaštita identiteta prijavitelja;</p> <p>(c) savjesno provode daljnja postupanja na temelju prijava;</p> <p>(d) u razumnom roku, koji nije dulji od tri mjeseca ili šest mjeseci u valjano opravdanim slučajevima, prijavitelju pruže povratnu informaciju;</p> <p>(e) obavješćuju prijavitelja o konačnom ishodu istraga potaknutih prijavom, u skladu s postupcima predviđenima nacionalnim pravom;</p>	<p>(5) Pučki pravobranitelj dužan je prijavitelju nepravilnosti pružiti informacije o tijeku i radnjama poduzetima u postupku u pravilu u roku od trideset dana, ali ne duljem od devedeset dana. U opravdanim slučajevima taj rok može trajati do šest mjeseci.</p> <p>(6) Pučki pravobranitelj može, nakon izvršene procjene, odlučiti da je prijavljena nepravilnost očito neznatna te da ne zahtjeva daljnje postupanje u smislu ovog zakona. Podnositelji takve prijave uživaju i dalje zaštitu predviđenu ovim zakonom.</p> <p>(7) Pučki pravobranitelj može, ako prijava ne sadrži značajne nove informacije o povredama u odnosu na prethodnu prijavu u vezi s kojom su relevantni postupci okončani, a daljnje postupanje nije opravdano novim pravnim ili činjeničnim okolnostima, zaključiti postupak i tome obavijestiti prijavitelja.</p> <p>(8) Nadležno tijelo dužno je bez odgađanja obavijestiti prijavitelja nepravilnosti o ishodu postupka nakon njegova okončanja.</p>		
		Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Poslovnik Pučkog pravobranitelja (NN 100/20) članak/članci Stavak 4. reguliran je i člankom 24. stavcima 1. i 2. Poslovnika

<p>(f) prema potrebi, nadležnim institucijama, tijelima, uredima ili agencijama Unije pravodobno prosljeđuju informacije iz prijave radi provođenja daljnje istrage, ako je tako predviđeno pravom Unije ili nacionalnim pravom.</p>			<p>Pučkog pravobranitelja (NN 99/13, 100/2020)</p>
<p>3. Države članice mogu predvidjeti da nadležna tijela nakon pomne procjene mogu odlučiti da je prijavljena povreda očito neznatna te da ne zahtijeva daljnje postupanje na temelju ove Direktive, osim zaključivanja postupka. Time se ne utječe na druge obveze ili druge primjenjive postupke za rješavanje prijavljene povrede ni na zaštitu koja se</p>		<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o pučkom pravobranitelju (NN 76/12) članak/članci Člankom 7. Zakona o pučkom pravobranitelju u se propisuje samostalnost i neovisnost pučkog pravobranitelja.</p>

pruža ovom Direktivom u vezi s unutarnjim ili vanjskim prijavljivanjem. U takvom slučaju, nadležna tijela obavješćuju prijavitelja o svojoj odluci i razlozima za nju.

4. Države članice mogu predvidjeti da nadležna tijela mogu odlučiti zaključiti postupke u vezi s repetitivnim prijavama koje ne sadržavaju značajne nove informacije o povredama u odnosu na prethodnu prijavu u vezi s kojom su relevantni postupci zaključeni, osim ako je drukčije daljnje postupanje opravdano novim pravnim ili činjeničnim okolnostima. U takvom slučaju nadležna tijela obavješćuju

prijavitelja o svojoj odluci i razlozima za nju.

5. Države članice mogu predvidjeti da u slučaju velikog priljeva prijava nadležna tijela prednost mogu dati prijavama o teškim povredama ili o povredama ključnih odredaba obuhvaćenih područjem primjene ove Direktive, ne dovodeći u pitanje rok iz stavka 2. točke (d).

6. Države članice osiguravaju da svako tijelo koje je zaprimilo prijavu, ali nije nadležno za rješavanje prijavljene povrede prosljedi tu prijavu nadležnom tijelu u razumnoj roku i na siguran način te da je prijavitelj bez odgode obaviješten o takvom prosljeđivanju.

<p>Članak 12.</p> <p>Oblikovanje kanala za vanjsko prijavljivanje</p> <p>1. Kanali za vanjsko prijavljivanje smatraju se neovisnima i autonomnima ako ispunjavaju sve sljedeće kriterije:</p> <p>(a) oblikovani su, uspostavljeni i funkcioniraju tako da se osigurava potpunost, cjelovitost i povjerljivost informacija te sprječava pristup neovlaštenim članovima osoblja</p>	<p>Članak 19.</p> <p>(2) Prijava nepravilnosti može se podnijeti u pisanom ili usmenom obliku. Pisani oblik uključuje svaki oblik komunikacije koji osigurava pisani zapis. Usmeno prijavljivanje moguće je telefonom ili drugim sustavima glasovnih poruka te, na zahtjev prijavitelja, fizičkim sastankom u razumnom roku.</p> <p>Članak 20.</p> <p>(1) Povjerljive osobe i tijelo nadležno za vanjsko prijavljivanje vode evidenciju o svakoj zaprimljenoj prijavi nepravilnosti, u skladu sa zahtjevima u pogledu povjerljivosti predviđenima u članku 14., 15. i 16.</p> <p>(2) Prijave se čuvaju u trajnom obliku sukladno propisima nacionalnog zakonodavstva.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: USTAV RH (NN 56/90, 135/97, 08/98, 113/00, 124/00, 28/01, 41/01, 55/01, 76/10, 85/10, 05/14) članak/članci</p> <p>Preuzeto u Ustav RH (NN 56/90, 135/97, 08/98, 113/00, 124/00, 28/01, 41/01, 55/01, 76/10, 85/10, 05/14) – članak 93.</p>

<p>nadležnog tijela; (b)omogućuju čuvanje informacija u trajnom obliku u skladu s člankom 18. kako bi se omogućilo provođenje daljnjih istraga.</p> <p>2. Kanalima za vanjsko prijavljivanje omogućuje se podnošenje prijava u pisanom i usmenom obliku. Usmeno prijavljivanje moguće je telefonom ili drugim sustavima glasovnih poruka te, na zahtjev prijavitelja, fizičkim sastankom u razumnom roku.</p>		Djelomičn o preuzeto	Preuzeto u: Zakon o pučkom pravobranitelj u (NN 76/12) članak/članci Preuzeto u Zakon o pučkom pravobranitelj u (NN 76/12) – članak 9. stavak 2.
<p>3. Ako je prijava zaprimiteljena kanalima koji nisu kanali za prijavljivanje iz stavaka 1. ili 2. ili ako su je zaprimili članovi osoblja koji nisu odgovorni za</p>		Djelomičn o preuzeto	Preuzeto u: Poslovnik Pučkog pravobranitelj a (NN 100/20) članak/članci Preuzeto u Poslovnik Pučkog pravobranitelj a (NN 99/13, 100/2020) – članak 4. stavak 2.; članak 7. stavak 2.; članak 10.a, stavak 1. i 2.;

<p>postupanje s prijavama, nadležna tijela osiguravaju da je članovima osoblja koji su zaprimili prijavu zabranjeno otkriti informacije kojima bi se mogao utvrditi identitet prijavitelja ili prijavljene osobe te da ti članovi osoblja bez odgode i bez izmjena proslijede prijavu članovima osoblja koji su odgovorni za postupanje s prijavama.</p>			<p>članak 22., članak 23.</p>
<p>4. Države članice osiguravaju da nadležna tijela imenuju članove osoblja odgovorne za postupanje s prijavama, a osobito za:</p> <p>(a) pružanje informacija o postupcima podnošenja prijavi svim zainteresiranim</p>		<p>Djelomično o preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o državnim službenicima (NN 92/05, 142/06, 77/07, 107/07, 27/08, 34/11, 49/11, 150/11, 34/12, 49/12, 37/13, 38/13, 01/15, 138/15, 61/17) članak/članci Preuzeto u članak 22., stavci 1. i 2.; članak 92., stavci 1. i 2.;</p>

<p>osobama; (b)zaprimanje prijava i daljnje postupanje na temelju prijava; (c)održavanje kontakta s prijaviteljem u svrhu pružanja povratne informacije i traženja dodatnih informacija, ako su potrebne.</p> <p>5. Članovi osoblja iz stavka 4. sudjeluju u posebnom osposobljavanju za postupanje s prijavama.</p>			
<p>Članak 13.</p> <p>Informacije o primitku prijava i daljnjem postupanju na temelju njih</p> <p>Države članice osiguravaju da nadležna tijela na svojim internetskim stranicama u</p>	<p>Članak 26. stavak 2.</p> <p>10. na svojim internetskim stranicama u zasebnom, lako prepoznatljivom i lako dostupnom odjeljku objavljuje opće informacije o primitku prijava i daljnjem postupanju na temelju njih te druge opće informacije relevantne za zaštitu prijavitelja nepravilnosti u kontekstu ovog zakona, a poglavito:</p> <ul style="list-style-type: none"> - uvjete pod kojima se ostvaruje pravo na zaštitu; - kontakt podatke, posebno adresu elektroničke pošte i poštansku adresu te brojeve telefona, uz napomenu snimaju li se telefonski razgovori; 	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>zasebno, lako prepoznatljivom i lako dostupnom odjeljku objavljuju barem sljedeće informacije:</p> <p>(a) uvjete pod kojima se ostvaruje pravo na zaštitu u skladu s ovom Direktivom;</p> <p>(b) podatke za kontakt za kanale za vanjsko prijavljivanje kako je predviđeno člankom 12., posebno adresu e-pošte i poštansku adresu te brojeve telefona takvih kanala, uz napomenu snimaju li se telefonski razgovori;</p> <p>(c) postupke koji se primjenjuju na prijavu povreda, uključujući način na koji nadležno tijelo može od prijavitelja zatražiti da pojasni</p>	<ul style="list-style-type: none"> - postupke koji se primjenjuju na prijavu povreda, uključujući način na koji nadležno tijelo može od prijavitelja zatražiti pojašnjenje prijavljene informacije ili pružanje dodatnih informacija, rok za pružanje povratne informacije te vrstu i sadržaj takve povratne informacije; - režim povjerljivosti koji se primjenjuje na prijave, imajući u vidu članak 16. ovog Zakona te relevantne odredbe nacionalnog zakonodavstva; - vrstu potrebnog daljnjeg postupanja prema prijavi; - pravna sredstva i postupke za zaštitu od osвете te mogućnosti dobivanja povjerljivih savjeta za osobe koje razmatraju podnošenje prijave; - izjavu u kojoj se jasno objašnjavaju uvjeti pod kojima su osobe koje podnose prijavu nadležnom tijelu zaštićene od snošenja odgovornosti za povredu povjerljivosti. 		
---	---	--	--

<p>prijavljene informacije ili pruži dodatne informacije, rok za pružanje povratne informacije te vrstu i sadržaj takve povratne informacije.</p> <p>(d) režim povjerljivosti koji se primjenjuje na prijave, a posebno na informacije u vezi s obradom osobnih podataka u skladu s člankom 17. ove Direktive, člancima 5. i 13. Uredbe (EU) 2016/679, člankom 13. Direktive (EU) 2016/680 i člankom 15. Uredbe (EU) 2018/1725, prema potrebi;</p> <p>(e) vrstu potrebnog daljnjeg postupanja na temelju prijave;</p> <p>(f) pravna sredstva i postupke za zaštitu od osвете te</p>			
---	--	--	--

<p>mogućnosti dobivanja povjerljivih savjeta za osobe koje razmatraju podnošenje prijave;</p> <p>(g)izjavu u kojoj se jasno objašnjavaju uvjeti pod kojima su osobe koje podnose prijavu nadležnom tijelu zaštićene od snošenja odgovornosti za povredu povjerljivosti na temelju članka 21. stavka 2.; i</p> <p>(h)podatke za kontakt informacijskog centra ili jedinstvenog neovisnog upravnog tijela, kako je predviđeno člankom 20. stavkom 3., ako je primjenjivo.</p>			
---	--	--	--

Članak 14.	Članak 26. stavak 2.	Djelomičn o preuzeto	Preuzeto u: Zakon o pučkom pravobranitelj u (NN 76/12) članak/članci Preuzeto u Zakon o pučkom pravobranitelj u (NN 76/12) – članci 16. do 18.
<p>Preispitivanje postupaka od strane nadležnih tijela</p> <p>Države članice osiguravaju da njihova nadležna tijela redovito, a najmanje jedanput u tri godine preispituju svoje postupke za zaprimanje prijaya i daljnje postupanje na temelju njih. Pri preispitivanju takvih postupaka nadležna tijela uzimaju u obzir svoje iskustvo i iskustvo drugih nadležnih tijela i sukladno tome prilagođavaju svoje postupke.</p> <p>POGLAVLJE IV.</p> <p>JAVNA RAZOTKRIVANJA</p>	<p>8. u svom godišnjem izvješću izvješćuje Hrvatski sabor o zaštiti prijavitelja nepravilnosti, a to može činiti i posebnim izvješćima ako se radi o ugroženosti ustavnih i zakonskih prava većeg stupnja ili značaja,</p>		

<p>Članak 15.</p> <p>Javna razotkrivanja</p> <p>1. Osoba koja javno razotkriva informacije ima pravo na zaštitu u skladu s ovom Direktivom ako je ispunjen bilo koji od sljedećih uvjeta:</p> <p>(a) osoba je prvo podnijela prijavu unutarnjim i vanjskim kanalima, ili izravno vanjskim kanalima u skladu s poglavljima II. i III., ali u roku iz članka 9. stavka 1. točke (f) ili članka 11. stavka 2. točke (d) nisu poduzete odgovarajuće mjere kao odgovor na prijavu; ili</p> <p>(b) osoba je ima opravdan razlog vjerovati da:</p> <p>i. povreda može predstavljati neposrednu ili</p>	<p>Članak 28.</p> <p>(1) Javno razotkrivanje nepravilnosti je otkrivanje nepravilnosti javnosti.</p> <p>(2) Prijavitelj nepravilnosti koji javno razotkriva nepravilnost ima pravo na zaštitu u skladu s ovim zakonom ako je ispunjen bilo koji od sljedećih uvjeta:</p> <p>(a) osoba je prvo podnijela prijavu unutarnjim i vanjskim kanalima, ili izravno vanjskim kanalima ali u roku iz članka 22. stavka 2. točka 5. ili u roku iz članka 25. stavka 6. nisu poduzete odgovarajuće mjere kao odgovor na prijavu;</p> <p>ili ako</p> <p>(b) prijavitelj ima opravdan razlog vjerovati da:</p> <p>i. nepravilnost može predstavljati neposrednu ili očitu opasnost za javni interes, kao u slučaju krizne situacije ili rizika od nepopravljive štete; ili</p> <p>ii. u slučaju vanjskog prijavljivanja postoji rizik od osвете ili su izgledi da će se nepravilnost djelotvorno ukloniti niski zbog posebnih okolnosti slučaja.</p> <p>(3) Ovaj se članak ne primjenjuje na slučajeve u kojima osoba izravno otkrije informacije medijima na temelju posebnih odredbi domaćeg prava kojima se uspostavlja sustav zaštite u pogledu slobode izražavanja i informiranja.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
---	--	--------------------------------------	--

<p>očitu opasnost za javni interes; kao u slučaju krizne situacije ili rizika od nepopravljive štete; ili</p> <p>ii. u slučaju vanjskog prijavljivanja postoji rizik od osвете ili su izgledi da će se povreda djelotvorno ukloniti niski zbog posebnih okolnosti slučaja, primjerice ako bi dokazi mogli biti skriveni ili uništeni ili ako bi tijelo moglo biti u dosluhu s počiniteljem povrede odnosno sudjelovati u povredi.</p> <p>2. Ovaj se članak ne primjenjuje na slučajeve u kojima osoba izravno otkrije informacije medijima</p>			
--	--	--	--

<p>na temelju posebnih nacionalnih odredaba kojima se uspostavlja sustav zaštite u pogledu slobode izražavanja i informiranja.</p> <p>POGLAVLJE V.</p> <p>ODREDBE KOJE SE PRIMJENJUJU NA UNUTARNJE I VANJSKE PRIJAVE</p>			
<p>Članak 16.</p> <p>Dužnost povjerljivosti</p> <p>1. Države članice osiguravaju da se identitet prijavitelja bez izričitog pristanka te osobe ne otkriva nikome tko nije ovlašten član osoblja nadležan za zaprimanje prijava ili daljnje postupanje na temelju njih. To se primjenjuje i na sve druge informacije iz kojih se izravno ili</p>	<p>Članak 14.</p> <p>(1) Identitet prijavitelja, odnosno podaci na osnovi kojih se može otkriti njegov identitet te drugi podaci koji su navedeni u prijavi nepravilnosti dostupni su isključivo osobama koje su zadužene za primanje takvih prijava i njihovu daljnju obradu te isti moraju ostati zaštićeni, osim ako prijavitelj nepravilnosti pristane na otkrivanje tih podataka.</p> <p>(2) Iznimno se identitet prijavitelja i sve ostale informacije iz stavka 1. ovoga članka mogu otkriti samo ako je to nužna i razmjerna obveza koja se nalaže pravom Europske unije ili nacionalnim pravom u kontekstu istraga nacionalnih tijela ili u okviru sudskog postupka, među ostalim radi zaštite prava na obranu prijavljene osobe.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

neizravno može utvrditi identitet prijavitelja.

2. Odstupajući od stavka 1., identitet prijavitelja i sve ostale informacije iz stavka 1. mogu se otkriti samo ako je to nužna i razmjerna obveza koja se nalaže pravom Unije ili nacionalnim pravom u kontekstu istraga nacionalnih tijela ili u okviru sudskog postupka, među ostalim radi zaštite pravâ na obranu prijavljene osobe.

3. Otkrivanja izvršena na temelju odstupanja predviđenog u stavku 2. podliježu odgovarajućim zaštitnim mjerama na temelju primjenjivih pravila Unije i nacionalnih pravila. Osobito se prijavitelji obavješćuju prije otkrivanja njihovog

(3) Otkrivanja izvršena na temelju iznimke predviđene stavkom 2. ovoga članka podliježu odgovarajućim zaštitnim mjerama na temelju primjenjivih pravila Europske unije i nacionalnog zakonodavstva. Tijelo koje otkriva identitet prijavitelja, istoga obavještava prije otkrivanja njihovog identiteta, osim ako bi se takvom informacijom ugrozile povezane istrage ili sudski postupci. Prilikom obavješćivanja nadležna tijela prijaviteljima šalju pisano objašnjenje s razlozima za otkrivanje povjerljivih podataka.

Članak 16.

Osoba kojoj prijavitelj nepravilnosti prijavi nepravilnosti i svaka druga osoba koja sudjeluje u postupku po prijavi nepravilnosti dužna je štititi podatke koje sazna u prijavi te ih ne smiju iskorištavati ili otkrivati za svrhe koje prelaze ono što je potrebno za ispravno daljnje postupanje.

<p>identiteta, osim ako bi se takvom informacijom ugrozile povezane istrage ili sudski postupci. Prilikom obavješćivanja nadležna tijela prijaviteljima šalju pisano objašnjenje s razlozima za otkrivanje dotičnih povjerljivih podataka.</p> <p>4. Države članice osiguravaju da nadležna tijela koja zaprime informacije o povredama koje uključuju poslovne tajne ne iskorištavaju i ne otkrivaju te poslovne tajne za svrhe koje prelaze ono što je potrebno za ispravno daljnje postupanje.</p>			
---	--	--	--

<p>Članak 17.</p> <p>Obrada osobnih podataka</p> <p>Svaka obrada osobnih podataka u skladu s ovom Direktivom, uključujući razmjenu ili prijenos osobnih podataka nadležnim tijelima, obavlja se u skladu s Uredbom (EU) 2016/679 i Direktivom (EU) 2016/680. Institucije, tijela, uredi ili agencije Unije obavljaju sve razmjene ili prijenos informacija u skladu s Uredbom (EU) 2018/1725.</p> <p>Osobni podaci koji očitno nisu relevantni za postupanje s određenom prijavom ne prikupljaju se ili se, ako se slučajno prikupe, brišu bez nepotrebne odgode.</p>	<p>Članak 15.</p> <p>(1) Svaka obrada osobnih podataka u skladu s ovim Zakonom, uključujući razmjenu ili prijenos osobnih podataka nadležnim tijelima, obavlja se u skladu s relevantnim propisima Europske unije i propisima nacionalnog zakonodavstva.</p> <p>(2) Osobni podaci koji očitno nisu relevantni za postupanje s određenom prijavom ne prikupljaju se ili se, ako se slučajno prikupe, brišu bez nepotrebne odgode.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
---	--	------------------------------	--

<p>Članak 18.</p> <p>Vođenje evidencije o prijavama</p> <p>1. Države članice osiguravaju da pravni subjekti u privatnom i javnom sektoru i nadležna tijela vode evidenciju o svakoj zaprimljenoj prijavi, u skladu sa zahtjevima u pogledu povjerljivosti predviđenima u članku 16. Prijave se čuvaju samo onoliko dugo koliko je potrebno i razmjerno radi ispunjavanja zahtjeva koji se nameću ovom Direktivom ili drugih zahtjeva koji se nameću pravom Unije ili nacionalnim pravom.</p> <p>2. Ako se za podnošenje prijave upotrebljava telefonska linija na kojoj je moguće napraviti zvučni zapis</p>	<p>Članak 20.</p> <p>(1) Povjerljive osobe i tijelo nadležno za vanjsko prijavljivanje vode evidenciju o svakoj zaprimljenoj prijavi nepravilnosti, u skladu sa zahtjevima u pogledu povjerljivosti predviđenima u članku 14., 15. i 16.</p> <p>(2) Prijave se čuvaju sukladno propisima nacionalnog zakonodavstva.</p> <p>(3) Ako se za podnošenje prijave upotrebljava telefonska linija na kojoj je moguće napraviti zvučni zapis ili drugi sustav glasovnih poruka na kojem je moguće napraviti zvučni zapis, povjerljive osobe i tijelo nadležno za vanjsko prijavljivanje imaju pravo evidentirati usmenu prijavu, uz suglasnost prijavitelja, na jedan od sljedećih načina:</p> <p>(a) zvučnim zapisom razgovora u trajnom i dostupnom obliku; ili</p> <p>(b) potpunim i točnim prijepisom razgovora koji izrađuju članovi osoblja koji su odgovorni za postupanje s prijavom.</p> <p>(4) Ako se za podnošenje prijave upotrebljava telefonska linija na kojoj nije moguće napraviti zvučni zapis ili drugi sustav glasovnih poruka na kojem nije moguće napraviti zvučni zapis, povjerljiva osoba i tijelo nadležno za vanjsko prijavljivanje imaju pravo evidentirati usmenu prijavu u obliku točnog zapisa razgovora koji zapisuje član osoblja odgovoran za postupanje s prijavom.</p> <p>(5) Ako osoba zatraži sastanak s povjerljivom osobom ili tijelom nadležnim za vanjsko prijavljivanje u svrhu podnošenja prijave u skladu s člankom 19. stavak 2., povjerljiva osoba i</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
--	--	------------------------------	--

ili drugi sustav glasovnih poruka na kojem je moguće napraviti zvučni zapis, pravni subjekti u privatnom i javnom sektoru i nadležna tijela imaju pravo evidentirati usmenu prijavu, uz suglasnost prijavitelja, na jedan od sljedećih načina:

- (a) zvučnim zapisom razgovora u trajnom i dostupnom obliku; ili
- (b) potpunim i točnim prijepisom razgovora koji izrađuju članovi osoblja koji su odgovorni za postupanje s prijavom.

Pravni subjekti u privatnom i javnom sektoru i nadležna tijela nude prijavitelju mogućnost da provjeri i ispravi prijepis poziva te da ga ovjeri potpisom.

tijelo nadležno za vanjsko prijavljivanje osiguravaju, uz suglasnost prijavitelja, vođenje potpune i točne evidencije sa sastanka u trajnom i dostupnom obliku.

(6) Povjerljiva osoba i tijelo nadležno za vanjsko prijavljivanje imaju pravo evidentirati sastanak na jedan od sljedećih načina:

- (a) zvučnim zapisom razgovora u trajnom i dostupnom obliku ili
- (b) točnim zapisnikom sa sastanka koji izrađuju članovi osoblja odgovorni za postupanje s prijavom.

(7) Povjerljiva osoba i tijelo nadležno za vanjsko prijavljivanje ponuditi će prijavitelju mogućnost provjere i ispravka prijepisa poziva iz stavka 3. ovog članka, zapisnika razgovora iz stavka 4. ovog članka i zapisnika sa sastanka iz stavka 6. ovog članka, kao i mogućnost potvrde točnosti potpisom.

3. Ako se za podnošenje prijave upotrebljava telefonska linija na kojoj nije moguće napraviti zvučni zapis ili drugi sustav glasovnih poruka na kojem nije moguće napraviti zvučni zapis, pravni subjekti u privatnom i javnom sektoru i nadležna tijela imaju pravo evidentirati usmenu prijavu u obliku točnog zapisnika razgovora koji zapisuje član osoblja odgovoran za postupanje s prijavom. Pravni subjekti u privatnom i javnom sektoru i nadležna tijela nude prijavitelju mogućnost da provjeri i ispravi zapisnik razgovora te da ga ovjeri potpisom.

4. Ako osoba zatraži sastanak s članovima

osoblja pravnih subjekata u privatnom i javnom sektoru ili nadležnih tijela u svrhu podnošenja prijave u skladu s člankom 9. stavkom 2. i člankom 12. stavkom 2., pravni subjekti u privatnom i javnom sektoru i nadležna tijela osiguravaju, uz suglasnost prijavitelja, vođenje potpune i točne evidencije sa sastanka u trajnom i dostupnom obliku.

Pravni subjekti u privatnom i javnom sektoru i nadležna tijela imaju pravo evidentirati sastanak na jedan od sljedećih načina:

- (a) zvučnim zapisom razgovora u trajnom i dostupnom obliku;
- ili
- (b) točnim zapisnikom sa sastanka koji

<p>izrađuju članovi osoblja odgovorni za postupanje s prijavom.</p> <p>Pravni subjekti u privatnom i javnom sektoru i nadležna tijela nude prijavitelju mogućnost da provjeri i ispravi zapisnik sa sastanka te da ga ovjeri potpisom.</p> <p>POGLAVLJE VI.</p> <p>MJERE ZAŠTITE</p>			
<p>Članak 19.</p> <p>Zabrana osvete</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere za zabranu svih oblika osvete nad osobama iz članka 4., uključujući prijetnje osvetom i pokušaje osvete, među ostalim posebno onih u obliku:</p>	<p>Članak 6.</p> <p>9. „osveta“ označava svaku izravnu ili neizravnu radnju ili propust u radnom okruženju, uključujući prijetnje osvetom i pokušaje osvete, potaknuta unutarnjim ili vanjskim prijavljivanjem ili javnim razotkrivanjem, a uzrokuje ili može uzrokovati neopravdanu štetu prijavitelju;</p> <p>Članak 9.</p> <p>(1) Poslodavac se ne smije osvećivati prijavitelju nepravilnosti, povezanim osobama, te povjerljivoj osobi i njenom zamjeniku zbog prijavljivanja nepravilnosti ili javnog razotkrivanja.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>(a)privremenog udaljavanja, otpuštanja, razrješenja ili jednakovrijednih mjera;</p> <p>(b)nazadovanja ili uskraćivanja mogućnosti za napredovanje;</p> <p>(c)prijenosa dužnosti, promjene mjesta rada, smanjenja plaće, promjene radnog vremena;</p> <p>(d)uskraćivanja mogućnosti za osposobljavanje;</p> <p>(e)negativne ocjene rada ili preporuke za zapošljavanje;</p> <p>(f)nametanja ili određivanja stegovne mjere, prijekora ili druge sankcije, uključujući financijsku sankciju;</p> <p>(g)prisile, zastrašivanja, uznemiravanja ili izoliranja;</p> <p>(h)diskriminacije,</p>	<p>(2) Osvetom se posebice smatraju postupci:</p> <p>(a) privremenog udaljavanja, otpuštanja, razrješenja ili jednakovrijednih mjera;</p> <p>(b) nazadovanja ili uskraćivanja mogućnosti za napredovanje;</p> <p>(c) prijenosa dužnosti, promjene mjesta rada, smanjenja plaće, promjene radnog vremena;</p> <p>(d) uskraćivanja mogućnosti za osposobljavanje;</p> <p>(e) negativne ocjene rada ili preporuke za zapošljavanje;</p> <p>(f) nametanja ili određivanja stegovne mjere, prijekora ili druge sankcije, uključujući financijsku sankciju;</p> <p>(g) prisile, zastrašivanja, uznemiravanja ili izoliranja;</p> <p>(h) diskriminacije, stavljanja u nepovoljni položaj ili nepravednog tretmana;</p> <p>(i) uskrate ponude za sklapanje ugovora na neodređeno vrijeme, a za to su bili ispunjeni zakonski uvjeti, ako je radnik imao opravdano očekivanje da će mu isti biti ponuđen;</p> <p>(j) nesklapanja uzastopnog ugovora o radu na određeno vrijeme u skladu s odredbama nacionalnih propisa, ili prijevremenog raskida;</p> <p>(k) prouzročenja štete, uključujući štetu za ugled osobe, osobito na društvenim mrežama, ili financijskog gubitka, uključujući gubitak poslovanja i gubitak prihoda;</p> <p>(l) negativnog označavanja na temelju neformalnog ili formalnog sektorskog sporazuma ili sporazuma koji se primjenjuje na cijelu industriju, što može značiti da osoba u budućnosti neće moći naći posao u tom sektoru ili industriji;</p>		
---	--	--	--

<p>stavljanja u nepovoljni položaj ili nepravednog tretmana;</p> <p>(i) nepretvaranja ugovora o radu na određeno vrijeme u ugovor na neodređeno vrijeme ako je radnik imao legitimno očekivanje da će mu se ponuditi stalno zaposlenje;</p> <p>(j) neproduženja ugovora o radu na određeno vrijeme ili njegova prijevremenog raskida;</p> <p>(k) štete, uključujući štetu za ugled osobe, osobito na društvenim mrežama, ili financijskog gubitka, uključujući gubitak poslovanja i gubitak prihoda;</p> <p>(l) stavljanja na crnu listu na temelju neformalnog ili</p>	<p>(m) prijevremenog raskida ugovora o nabavi robe ili usluga ili njegova poništavanja;</p> <p>(n) poništavanja licencijske ili dozvolne;</p> <p>(o) psihijatrijskih ili liječničkih upućivanja.</p>		
---	--	--	--

<p>formalnog sektorskog sporazuma ili sporazuma koji se primjenjuje na cijelu industriju, što može značiti da osoba u budućnosti neće moći naći posao u tom sektoru ili industriji;</p> <p>(m)prijevremenog raskida ugovora o nabavi robe ili usluga ili njegova poništavanja;</p> <p>(n)poništanja licencije ili dozvole;</p> <p>(o)psihijatrijskih ili liječničkih upućivanja.</p>			
<p>Članak 20.</p> <p>Mjere potpore</p> <p>1. Države članice osiguravaju da osobe iz članka 4. imaju, prema potrebi, pristup mjerama potpore, što se osobito odnosi na sljedeće:</p>	<p style="text-align: center;">Članak 11.</p> <p>Prijavitelj nepravilnosti ima pravo na:</p> <p>5. primarnu besplatnu pravnu pomoć u skladu sa zakonom kojim se uređuje pravo na besplatnu pravnu pomoć.</p> <p style="text-align: center;">Članak 13.</p>	<p>Djelomično o preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o besplatnoj pravnoj pomoći (NN 143/13, 98/19) članak/članci članci 9. do 13.</p>

<p>(a) sveobuhvatne i neovisne informacije i savjete koji su lako dostupni javnosti i besplatni, a odnose se na dostupne postupke i pravna sredstva za zaštitu od osvete te prava prijavljene osobe;</p> <p>(b) učinkovitu pomoć nadležnih tijela pred bilo kojim relevantnim tijelom koje sudjeluje u njihovoj zaštiti od osvete uključujući, ako je tako predviđeno nacionalnim pravom, potvrdu činjenice da imaju pravo na zaštitu u skladu s ovom Direktivom; i</p> <p>(c) pravnu pomoć u kaznenim i prekograničnim građanskim postupcima u skladu s Direktivom (EU)</p>	<p>Prijavitelja nepravilnosti ili povezanu osobu koja sudjeluje u postupku pred sudom ili drugim tijelom, a iz neznanja bi mogla propustiti kakvu radnju ili se zbog toga ne bi koristila svojim pravom, sud ili drugo tijelo koje vodi postupak poučit će o pravima koja joj pripadaju prema ovom Zakonu ili prema zakonu koji se primjenjuje u tom postupku te o posljedicama propuštanja radnje.</p> <p style="text-align: center;">Članak 24.</p> <p>(2) Povjerljiva osoba dužna je:</p> <p>8. Pružiti jasne i lako dostupne informacije o postupcima za podnošenje prijave vanjskim kanalima nadležnim tijelima i prema potrebi, institucijama, tijelima, uredima ili agencijama Unije nadležnim za postupanje po sadržaju prijave nepravilnosti.</p> <p style="text-align: center;">Članak 26.</p> <p>(2) Nadležno tijelo sukladno ovom Zakonu:</p> <p>6. daje opće pravne informacije prijavitelju nepravilnosti u vezi sa zaštitom prava prijavitelja nepravilnosti,</p> <p>10. na svojim internetskim stranicama u zasebnom, lako prepoznatljivom i lako dostupnom odjeljku objavljuje opće informacije o primitku prijave i daljnjem postupanju na temelju njih te druge opće informacije relevantne za zaštitu prijavitelja nepravilnosti u kontekstu ovog zakona, a poglavito:</p> <ul style="list-style-type: none"> - uvjete pod kojima se ostvaruje pravo na zaštitu; - kontakt podatke, posebno adresu elektroničke pošte i poštansku adresu te brojeve telefona, uz napomenu snimaju li se telefonski razgovori; - postupke koji se primjenjuju na prijavu povreda, uključujući način na koji nadležno tijelo može od prijavitelja zatražiti pojašnjenje prijavljene informacije ili pružanje dodatnih informacija, rok 		
--	---	--	--

2016/1919 i Direktivom 2008/52/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (48) te, u skladu s nacionalnim pravom, pravnu pomoć u daljnjim postupcima i pravno savjetovanje ili drugu pravnu pomoć.

2. Države članice mogu u okviru sudskog postupka predvidjeti financijsku pomoć i mjere potpore za prijavitelje, uključujući psihološku potporu.

3. Mjere potpore iz ovog članka može, prema potrebi, pružati informacijski centar ili jedinstveno i jasno utvrđeno neovisno upravno tijelo.

za pružanje povratne informacije te vrstu i sadržaj takve povratne informacije;

- režim povjerljivosti koji se primjenjuje na prijave, imajući u vidu članak 16. ovog Zakona te relevantne odredbe nacionalnog zakonodavstva;
- vrstu potrebnog daljnjeg postupanja prema prijavi;
- pravna sredstva i postupke za zaštitu od osвете te mogućnosti dobivanja povjerljivih savjeta za osobe koje razmatraju podnošenje prijave;
- izjavu u kojoj se jasno objašnjavaju uvjeti pod kojima su osobe koje podnose prijavu nadležnom tijelu zaštićene od snošenja odgovornosti za povredu povjerljivosti.

Članak 29.

(2) Prijavitelj nepravilnosti u postupcima sudske zaštite vezanim uz prijavljivanje nepravilnosti oslobođen je od plaćanja sudskih pristojbi.

Članak 32.

(1) U parnicu u povodu tužbe iz članka 31. stavka 1. ovoga Zakona može se kao umješlač na strani prijavitelja nepravilnosti pridružiti pučki pravobranitelj te organizacije, ustanove, udruge ili druge osobe koje se u okviru svoje djelatnosti bave zaštitom ljudskih prava i borbom protiv korupcije.

(2) Sud će dopustiti sudjelovanje umješlača iz stavka 1. ovoga članka samo uz pristanak prijavitelja nepravilnosti.

		Djelomičn o preuzeto	Preuzeto u: Zakon o mirenju (NN 18/11) članak/članci Preuzeto u Zakon o mirenju (NN 18/11) – članak 3.; članak 21. stavak 1.; članak 22. stavak 1.;
		Djelomičn o preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci Preuzeto u Zakon o

			<p>kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19, 126/19) – članak 5., stavci 1. do 2.; članak 43., stavci 1. i 2.; članak 43.a; članak 44. stavak 5.; članak 72. stavci 1., 6. i 7.; članak 72.a – stavci 1. do 5.; članak 72.b</p>
--	--	--	--

		Djelomičn o preuzeto	Preuzeto u: Zakon o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (NN 91/10, 81/13, 124/13, 26/15, 102/17, 68/18, 70/19 i 141/20) (NN 141/20) članak/članci Preuzeto u Zakon o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (NN 91/10, 81/13, 124/13, 26/15, 102/17, 68/18, 70/19, 141/20) –
--	--	-------------------------	--

			<p>članak 24. stavci 1. do 3.</p> <p>RH za provedbu ovog članka neće osnivati informacijski centar ili jedinstveno i jasno utvrđeno neovisno upravno tijelo.</p>
<p>Članak 21.</p> <p>Mjere za zaštitu od osvete</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da su osobe iz članka 4. zaštićene od osvete. Takve mjere uključuju, posebno, one iz stavaka od 2. do 8. ovog članka.</p> <p>2. Ne dovodeći u</p>	<p>Članak 10.</p> <p>(1) Ne dovodeći u pitanje članak 5. stavak 2., ako osobe prijave informacije o nepravilnostima ili javno razotkriju informacije u skladu s ovim Zakonom, ne smatra se da su prekršile bilo kakvo ograničenje u vezi s otkrivanjem informacija te ni na koji način ne snose odgovornost u pogledu takve prijave ili javnog razotkrivanja pod uvjetom da su imale opravdan razlog vjerovati da su prijava ili javno razotkrivanje tih informacija bili nužni radi razotkrivanja nepravilnosti na temelju ovog Zakona.</p> <p>(2) Prijavitelji ne snose odgovornost u pogledu stjecanja prijavljenih ili javno razotkrivenih informacija ili pristupa njima, osim ako takvo stjecanje ili pristup ne predstavlja kazneno djelo.</p> <p>(3) Svaka druga potencijalna odgovornost prijavitelja proizišla iz radnji ili propusta koji nisu</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

pitanje članak 3. stavke 2. i 3., ako osobe prijave informacije o povredama ili javno razotkriju informacije u skladu s ovom Direktivom, ne smatra se da su prekršile bilo kakvo ograničenje u vezi s otkrivanjem informacija te ni na koji način ne snose odgovornost u pogledu takve prijave ili javnog razotkrivanja pod uvjetom da su imale opravdan razlog vjerovati da su prijava ili javno razotkrivanje tih informacija bili nužni radi razotkrivanja povrede na temelju ove Direktive.

3. Prijavitelji ne snose odgovornost u pogledu stjecanja prijavljenih ili javno razotkrivenih informacija ili

povezani s podnošenjem prijave ili javnim razotkrivanjem ili koji nisu potrebni za razotkrivanje nepravilnosti na temelju ovog zakona i dalje je uređena primjenjivim nacionalnim propisima ili pravom Europske unije.

(4) U svim postupcima, uključujući postupke zbog klevete, povrede autorskog prava, povrede tajnosti, povrede pravila o zaštiti podataka, otkrivanja poslovne tajne ili zahtjeva za naknadu na temelju privatnog, javnog ili kolektivnog radnog prava, prijavitelji nepravilnosti ne snose nikakvu odgovornost zbog prijava ili javnih razotkrivanja na temelju ovog Zakona. Te osobe imaju pravo na temelju te prijave ili javnog razotkrivanja zatražiti odbacivanje predmeta, pod uvjetom da su imali opravdan razlog vjerovati da su prijava ili javno razotkrivanje bili nužni radi razotkrivanja nepravilnosti na temelju ovog Zakona.

(5) Ako osoba podnese prijavu ili javno razotkrije informacije o nepravilnostima koje su obuhvaćene područjem primjene ovog zakona, a te informacije uključuju poslovne tajne, te ako ta osoba ispunjava uvjete iz ovog Zakona, takva prijava ili javno razotkrivanje smatraju se zakonitima u onoj mjeri u kojoj se takvo pribavljanje, korištenje ili otkrivanje zahtijeva ili dopušta pravom Unije ili nacionalnim pravom.

Članak 11.

(1) Prijavitelj nepravilnosti ima pravo na:

1. zaštitu sukladno postupcima za prijavljivanje nepravilnosti predviđenim ovim Zakonom
2. sudsku zaštitu
3. naknadu štete
4. zaštitu identiteta i povjerljivosti

pristupa njima, pod uvjetom da takvo stjecanje ili pristup nisu sami po sebi činili kazneno djelo. U slučaju da stjecanje ili pristup sami po sebi čine kazneno djelo kaznena odgovornost ostaje uređena primjenjivim nacionalnim pravom.

4. Svaka druga potencijalna odgovornost prijavitelja proizišla iz radnji ili propusta koji su nepovezani s podnošenjem prijave ili javnim razotkrivanjem ili koji nisu potrebni za razotkrivanje povrede na temelju ove Direktive i dalje je uređena primjenjivim pravom Unije ili primjenjivim nacionalnim pravom.

5. U postupcima pred sudom ili drugim tijelom zbog štete koju je pretrpio

5. primarnu besplatnu pravnu pomoć u skladu sa zakonom kojim se uređuje pravo na besplatnu pravnu pomoć.

Članak 17.

Povjerljiva osoba te njezin zamjenik imaju pravo na zaštitu iz članka 11. točaka 2. i 3. ovoga Zakona, ako učine vjerojatnim da je prema njima počinjena osveta zbog zaprimanja prijave o nepravilnosti, odnosno postupanja po zaprimljenoj prijavi.

Članak 18.

Povezana osoba ima pravo na zaštitu iz članka 11. točke 4. Također uživa zaštitu iz točaka 2. i 3. ovoga Zakona, ako učini vjerojatnim da je prema njoj počinjena osveta zbog povezanosti s prijaviteljem nepravilnosti.

Članak 27.

(3) Ako prijava o nepravilnosti upućuje na postojanje osnova sumnje da je počinjeno kazneno djelo, tijela ovlaštena na postupanje po sadržaju prijave postupat će prema odredbama posebnih zakona.

prijavitelj te pod uvjetom da je ta osoba dokazala da je podnijela prijavu ili javno razotkrila informacije i zbog toga pretrpjela štetu, pretpostavlja se da je šteta nanesena iz osvete zbog prijave ili javnog razotkrivanja. U takvim slučajevima osoba koja je poduzela štetnu mjeru mora dokazati da je ta mjera bila utemeljena na valjano opravdanim razlozima.

6. Osobe iz članka 4. imaju, prema potrebi, pristup korektivnim mjerama protiv osvete, uključujući privremenu pomoć do okončanja sudskog postupka, u skladu s nacionalnim pravom.

7. U sudskim postupcima, uključujući postupke zbog klevete, povrede autorskog prava,

Članak 29.

(1) Prijavitelj nepravilnosti prema kojem je poduzeta osveta u vezi s prijavom nepravilnosti ima pravo na sudsku zaštitu.

Članak 30.

(1) U postupku sudske zaštite prijavitelja nepravilnosti, osim suda opće mjesne nadležnosti, nadležan je općinski sud prema mjestu prebivališta ili boravišta tužitelja ili općinski sud na čijem je području osveta poduzeta ili je nastupila njena posljedica.

(2) Postupak za sudsku zaštitu u vezi s prijavom nepravilnosti je hitan.

(3) U postupku sudske zaštite prijavitelja nepravilnosti odgovarajuće se primjenjuje zakon kojim se uređuje parnični postupak u odredbama kojima se uređuju radni sporovi, osim ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

Članak 31.

(1) Sudska zaštita prijavitelja nepravilnosti ostvaruje se u posebnom postupku koji se pokreće tužbom za zaštitu prijavitelja nepravilnosti.

(2) Tužbom iz stavka 1. ovoga članka prijavitelj nepravilnosti može tražiti da se:

povrede tajnosti, povrede pravila o zaštiti podataka, otkrivanja poslovne tajne ili zahtjeva za naknadu na temelju privatnog, javnog ili kolektivnog radnog prava, osobe iz članka 4. ne snose nikakvu odgovornost zbog prijave ili javnih razotkrivanja na temelju ove Direktive. Te osobe imaju pravo na temelju te prijave ili javnog razotkrivanja zatražiti odbacivanje predmeta, pod uvjetom da su imale opravdan razlog vjerovati da su prijava ili javno razotkrivanje bili nužni radi razotkrivanja povrede na temelju ove Direktive.

Ako osoba podnese prijavu ili javno razotkrivanje informacije o povredama koje su

1. utvrdi da je prema prijavitelju nepravilnosti poduzeta osveta
2. zabrani poduzimanje i ponavljanje osвете te da se uklone njene posljedice prema prijavitelju nepravilnosti
3. naknadi imovinska i neimovinska šteta uzrokovana povredom prava zaštićenih ovim Zakonom
4. presuda kojom je utvrđena povreda prava prijavitelja nepravilnosti iz razloga predviđenih u točkama ovoga stavka na trošak tuženika objavi u medijima.

Članak 33.

(1) U postupcima pred sudom ili drugim tijelom zbog štete koju je pretrpio prijavitelj te pod uvjetom da je ta osoba učinila vjerojatnim da je podnijela prijavu ili javno razotkrila informacije u skladu s ovim Zakonom i da je pretrpjela štetu, pretpostavlja se da je šteta nastala iz osвете zbog prijave ili javnog razotkrivanja.

(2) U takvim slučajevima osoba koja je poduzela osvetu mora dokazati da je ta radnja ili propust bio utemeljen na opravdanim razlozima.

Članak 34.

(1) U sudskom postupku po tužbi u vezi s prijavom nepravilnosti sud koji vodi postupak može odrediti privremene mjere u skladu s odredbama općeg zakona kojima se uređuje prisilno

obuhvaćene područjem primjene ove Direktive, a te informacije uključuju poslovne tajne, te ako ta osoba ispunjava uvjete iz ove Direktive, takva prijava ili javno razotkrivanje smatraju se zakonitima u skladu s uvjetima iz članka 3. stavka 2. Direktive (EU) 2016/943.

8. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale pravna sredstva i potpunu naknadu pretrpljene štete osobama iz članka 4. u skladu s nacionalnim pravom.

ostvarenje i osiguranje tražbina, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano.

(2) Privremena mjera može se predložiti prije pokretanja, tijekom te nakon završetka sudskog postupka, sve dok ovrha ne bude provedena.

(3) Prijavitelj nepravilnosti oslobođen je od plaćanja sudskih pristojbi u postupku pokrenutom radi privremene mjere.

<p>Članak 22.</p> <p>Mjere za zaštitu prijavljenih osoba</p> <p>1. Države članice osiguravaju da prijavljene osobe, u skladu s Poveljom, imaju potpuno pravo na djelotvoran pravni lijek i pošteno suđenje te na pretpostavku nedužnosti i prava na obranu, uključujući pravo na saslušanje i pravo na pristup svojem predmetu.</p> <p>2. Nadležna tijela u skladu s nacionalnim pravom osiguravaju zaštitu identiteta prijavljenih osoba tijekom trajanja istraga potaknutih prijavom ili javnim razotkrivanjem.</p> <p>3. Pravila utvrđena u člancima 12., 17. i 18. u vezi sa zaštitom identiteta prijavitelja primjenjuju se i na</p>	<p>Članak 14.</p> <p>(1) Identitet prijavitelja, odnosno podaci na osnovi kojih se može otkriti njegov identitet te drugi podaci koji su navedeni u prijavi nepravilnosti dostupni su isključivo osobama koje su zadužene za primanje takvih prijava i njihovu daljnju obradu te isti moraju ostati zaštićeni, osim ako prijavitelj nepravilnosti pristane na otkrivanje tih podataka.</p> <p>(2) Iznimno se identitet prijavitelja i sve ostale informacije iz stavka 1. ovoga članka mogu otkriti samo ako je to nužna i razmjerna obveza koja se nalaže pravom Europske unije ili nacionalnim pravom u kontekstu istraga nacionalnih tijela ili u okviru sudskog postupka, među ostalim radi zaštite prava na obranu prijavljene osobe.</p> <p>(3) Otkrivanja izvršena na temelju iznimke predviđene stavkom 2. ovoga članka podliježu odgovarajućim zaštitnim mjerama na temelju primjenjivih pravila Europske unije i nacionalnog zakonodavstva. Tijelo koje otkriva identitet prijavitelja, istoga obavještava prije otkrivanja njihovog identiteta, osim ako bi se takvom informacijom ugrozile povezane istrage ili sudski postupci. Prilikom obavješćivanja nadležna tijela prijaviteljima šalju pisano objašnjenje s razlozima za otkrivanje povjerljivih podataka.</p> <p>(4) Odredbe stavka 1. ovoga članka koje se odnose na zaštitu identiteta prijavitelja primjenjuju se i na zaštitu identiteta prijavljenih osoba.</p> <p>Članak 15.</p> <p>(1) Svaka obrada osobnih podataka u skladu s ovim Zakonom, uključujući razmjenu ili prijenos osobnih podataka nadležnim tijelima, obavlja se u skladu s relevantnim propisima Europske unije</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: USTAV RH (NN 56/90, 135/97, 08/98, 113/00, 124/00, 28/01, 41/01, 55/01, 76/10, 85/10, 05/14) članak/članci</p> <p>Preuzeto u Ustav RH (NN 56/90, 135/97, 08/98, 113/00, 124/00, 28/01, 41/01, 55/01, 76/10, 85/10, 05/14) – članci 18., 19., 28., 30.</p>
---	--	----------------------------	--

<p>zaštitu identiteta prijavljenih osoba.</p>	<p>i propisima nacionalnog zakonodavstva.</p> <p style="text-align: center;">Članak 16.</p> <p>Osoba kojoj prijavitelj nepravilnosti prijavi nepravilnosti i svaka druga osoba koja sudjeluje u postupku po prijavi nepravilnosti dužna je štititi podatke koje sazna u prijavi te ih ne smiju iskorištavati ili otkrivati za svrhe koje prelaze ono što je potrebno za ispravno daljnje postupanje.</p>		
		<p>Djelomičn o preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci Preuzeto u Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13,</p>

			<p>145/13, 152/14, 70/17, 126/19, 126/19) – članci 3., 5., 11., 184., 377., 378., 463., 464., 490., 491.</p>
		<p>Djelomičn o preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19) članak/članci Preuzeto u Zakon o parničnom postupku (NN 53/91,</p>

			<p>91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19) – članak 348.</p>
		<p>Djelomičn o preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09) članak/članci Preuzeto u Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) – članak 105.</p>

		Djelomičn o preuzeto	Preuzeto u: ZAKON O UPRAVNIM SPOROVIM A (NN 20/10, 143/12, 152/14, 94/16, 29/17 i 110/21) (NN 20/10 143/12 152/14 94/16 29/17 110/21) članak/članci Preuzeto u Zakon o upravnim sporovima (NN 20/10, 143/12, 152/14, 94/16, 29/17, 110/21) – članak 66.
		Djelomičn o preuzeto	Preuzeto u: Prekršajni zakon (NN 107/07, 39/13, 157/13, 110/15, 70/17) članak/članci

			Preuzeto u Prekršajni zakon (NN 107/07, 39/13, 157/13, 110/15, 70/17, 118/18) – članci 84., 85., 145., 150., 191., 211.
<p>Članak 23.</p> <p>Sankcije</p> <p>1. Države članice predviđaju učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće sankcije za fizičke ili pravne osobe koje:</p> <p>(a) sprječavaju ili pokušavaju spriječiti podnošenje prijave;</p> <p>(b) se osvećuju protiv osoba iz članka 4.;</p> <p>(c) pokreću</p>	<p>Članak 38.</p> <p>(1) Novčanom kaznom od 30.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj poslodavac pravna osoba ako:</p> <p>1. spriječi ili pokuša spriječiti prijavljivanje nepravilnosti (članak 8. stavak 1.) ili pokreće zlonamjerne postupke protiv prijavitelja nepravilnosti, povezanih osoba, te povjerljivih osoba i njenih zamjenika (članak 8. stavak 3.)</p> <p>2. bez pristanka otkrije ili pokuša otkriti identitet prijavitelja nepravilnosti odnosno prijavljene osobe ili učini ili pokuša učiniti dostupnim podatke na osnovi kojih se može otkriti njihov identitet te druge podatke navedene u prijavi nepravilnosti (članak 14. stavak 1. i 2.)</p> <p>3. ako se osvećuje prijavitelju nepravilnosti i povezanoj osobi zbog prijavljivanja nepravilnosti ili javnog razotkrivanja (članak 9. i članak 18.)</p>	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18) članak/članci Preuzeto u Zakon o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18) – članci 1045. i 1046.

<p>zlonamjerne postupke protiv osoba iz članka 4.; (d)krše dužnost čuvanja povjerljivosti identiteta prijavitelja, kako je navedeno u članku 16.</p> <p>2. Države članice predviđaju učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće sankcije za prijavitelje za koje je utvrđeno da su svjesno prijavili ili javno razotkrili lažne informacije. Države članice također predviđaju mjere za naknadu štete proizišle iz takvih prijava ili javnih razotkrivanja u skladu s nacionalnim pravom.</p>	<p>5. osvećuje se povjerljivoj osobi ili njezinom zamjeniku zbog poduzimanja radnji iz njihove nadležnosti potrebnih za zaštitu prijavitelja nepravilnosti (članak 24. stavak 3.)</p> <p>(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 3.000,00 do 30.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi.</p> <p>(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 3.000,00 do 30.000,00 kuna kaznit će se i poslodavac fizička osoba.</p> <p style="text-align: center;">Članak 39.</p> <p>Novčanom kaznom u iznosu od 3.000,00 do 30.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj osoba koja prijavljuje ili javno razotkriva informacije za koje zna da su neistinite (članak 12. stavak 1.)</p>		
---	---	--	--

<p>Članak 24.</p> <p>Nemogućnost odstupanja od prava i pravnih sredstava</p> <p>Države članice osiguravaju da bilo kojim sporazumom, politikom, oblikom ili uvjetom zapošljavanja, uključujući arbitražne postupke prije spora, ne može doći do odstupanja ili ograničavanja prava i pravnih sredstava predviđenih ovom Direktivom.</p> <p>POGLAVLJE VII.</p> <p>ZAVRŠNE ODREDBE</p>	<p>Članak 8.</p> <p>(2) Odredbe općeg ili pojedinačnog akta poslodavca te pravnog posla kojima se propisuje zabrana prijavljivanja nepravilnosti nemaju pravni učinak.</p> <p>Članak 9.</p> <p>(3) Odredbe općeg ili pojedinačnog akta poslodavca te pravnog posla kojima se poslodavac osvećuje prijavitelju nepravilnosti ili povezanoj osobi zbog prijavljivanja nepravilnosti ili javnog razotkrivanja nemaju pravni učinak.</p> <p>Članak 23.</p> <p>(3) Aktom iz stavka 1. ovoga članka ne može se smanjiti opseg prava ili uskratiti neko pravo prijavitelju nepravilnosti iz ovoga Zakona.</p> <p>(4) Akt iz stavka 1. ovoga članka koji nije u skladu s ovim Zakonom nema pravni učinak.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
<p>Članak 25.</p> <p>Povoljniji tretman i klauzula o neregresiji</p> <p>1. Države članice mogu uvesti ili zadržati odredbe koje</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>RH se nije opredijelila za korištenje mogućnosti iz stavka 1.</p>

<p>su povoljnije za prava prijavitelja od onih utvrđenih u ovoj Direktivi, ne dovodeći u pitanje članak 22. i članak 23. stavak 2.</p> <p>2. Provedba ove Direktive ni u kojem slučaju ne predstavlja osnovu za smanjenje razine zaštite koju države članice već pružaju u područjima obuhvaćenima ovom Direktivom.</p>			
<p>Članak 26.</p> <p>Prenošenje i prijelazno razdoblje</p> <p>1. Države članice stavljaju na snagu zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom do 17. prosinca 2021.</p> <p>2. Odstupajući od stavka 1., u pogledu</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Usmjeravajuć a odredba.</p>

pravnih subjekata u privatnom sektoru koji imaju između 50 i 249 radnika, države članice do 17. prosinca 2023. stavljaju na snagu zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s obvezom uspostave kanala za unutarnje prijavljivanje na temelju članka 8. stavka 3.

3. Kada države članice donose odredbe iz stavaka 1. i 2., te odredbe sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Države članice određuju načine tog upućivanja. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba.

<p>Članak 27.</p> <p>Izvješćivanje, ocjenjivanje i preispitivanje</p> <p>1. Države članice dostavljaju Komisiji sve relevantne informacije o provedbi i primjeni ove Direktive. Komisija na temelju dostavljenih informacija do 17. prosinca 2023. Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće o provedbi i primjeni ove Direktive.</p> <p>2. Ne dovodeći u pitanje obveze izvješćivanja utvrđene u drugim pravnim aktima Unije, države članice svake godine Komisiji, po mogućnosti u agregiranom obliku, podnose sljedeće statističke podatke o prijavama iz</p>	<p>Članak 42.</p> <p>Ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa svake godine dostavlja Europskoj komisiji dostupne statističke podatke o prijavama podnesenim pučkom pravobranitelju. Ti podaci uključuju broj prijava, broj istraga i postupaka pokrenutih na temelju takvih prijava i njihov ishod te, ako je utvrđena, procijenjenu imovinsku štetu i vraćene iznose nakon istraga i postupaka u vezi s prijavljenim nepravilnostima.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
---	--	------------------------------	--

poglavlja III., ako su dostupni na središnjoj razini u dotičnoj državi članici:

- (a) broj prijava koje su zaprimila nadležna tijela;
- (b) broj istraga i postupaka pokrenutih na temelju takvih prijava i njihov ishod; i
- (c) ako su utvrđeni, procijenjenu financijsku štetu i vraćene iznose nakon istraga i postupaka u vezi s prijavljenim povredama.

3. Uzimajući u obzir svoje izvješće podneseno u skladu sa stavkom 1. i statističke podatke država članica dostavljene u skladu sa stavkom 2., Komisija do 17. prosinca 2025. Europskom parlamentu i Vijeću

podnosi izvješće o procjeni učinka nacionalnih propisa kojima se prenosi ova Direktiva. U izvješću se ocjenjuje način funkcioniranja ove Direktive i razmatra potreba za dodatnim mjerama uključujući, prema potrebi, za izmjenama s ciljem proširenja područja primjene ove Direktive na druge akte Unije ili područja, posebno na poboljšanje radnog okruženja radi zaštite zdravlja i sigurnosti radnika te radnih uvjeta.

Pored ocjenjivanja iz prvog podstavka, u izvješću se ocjenjuje kako su države članice iskoristile postojeće mehanizme suradnje u sklopu svojih obveza daljnjeg postupanja na temelju podnesenih prijava o

<p>povredama obuhvaćenima područjem primjene ove Direktive te, općenitije, kako surađuju u slučajevima povreda s prekograničnom dimenzijom.</p> <p>4. Komisija objavljuje izvješća iz stavaka 1. i 3. i osigurava jednostavan pristup njima.</p>			
<p>Članak 28.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje.</p>

<p>Članak 29.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje.</p>
<p>PRILOG</p> <p>Dio I.</p> <p>A. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka i. – javna nabava:</p> <p>1. Pravila postupka za javnu nabavu i dodjelu koncesija, za dodjelu ugovora u području obrane i sigurnosti te za dodjelu ugovora subjekata koji djeluju u sektoru vodnog gospodarstva, energetske i prometne sektoru te sektoru poštanskih usluga i svakog drugog ugovora, kako su utvrđena:</p>	<p style="text-align: center;">PRILOG</p> <p>Dio I.</p> <p>A. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka i. – javna nabava:</p> <p>1. Pravila postupka za javnu nabavu i dodjelu koncesija, za dodjelu ugovora u području obrane i sigurnosti te za dodjelu ugovora subjekata koji djeluju u sektoru vodnog gospodarstva, energetske i prometne sektoru te sektoru poštanskih usluga i svakog drugog ugovora, kako su utvrđena:</p> <p style="padding-left: 40px;">i. Direktivom 2014/23/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o dodjeli ugovora o koncesiji (SL L 94, 28.3.2014., str. 1.);</p> <p style="padding-left: 40px;">ii. Direktivom 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ (SL L 94, 28.3.2014., str. 65.);</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>i. Direktivom 2014/23/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o dodjeli ugovorâ o koncesiji (SL L 94, 28.3.2014., str. 1.);</p> <p>ii. Direktivom 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ (SL L 94, 28.3.2014., str. 65.);</p> <p>iii. Direktivom 2014/25/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o nabavi subjekata koji djeluju u sektoru vodnog gospodarstva, energetskom i prometnom</p>	<p>iii. Direktivom 2014/25/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o nabavi subjekata koji djeluju u sektoru vodnog gospodarstva, energetskom i prometnom sektoru te sektoru poštanskih usluga i stavljanju izvan snage Direktive 2004/17/EZ (SL L 94, 28.3.2014., str. 243.);</p> <p>iv. Direktivom 2009/81/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o usklađivanju postupaka nabave za određene ugovore o radovima, ugovore o nabavi robe i ugovore o uslugama koje sklapaju javni naručitelji ili naručitelji u području obrane i sigurnosti te izmjeni direktiva 2004/17/EZ i 2004/18/EZ (SL L 216, 20.8.2009., str. 76.).</p> <p>2. Postupci preispitivanja uređeni sljedećim:</p> <p>i. Direktivom Vijeća 92/13/EEZ od 25. veljače 1992. o usklađivanju zakona i drugih propisa o primjeni pravila Zajednice u postupcima nabave subjekata koji djeluju u sektoru vodnoga gospodarstva, energetskom, prometnom i telekomunikacijskom sektoru (SL L 76, 23.3.1992., str. 14.);</p> <p>ii. Direktivom Vijeća 89/665/EEZ od 21. prosinca 1989. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na primjenu postupaka kontrole na sklapanje ugovora o javnoj nabavi robe i javnim radovima (SL L 395, 30.12.1989., str. 33.).</p> <p>B. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka ii. – financijske usluge, proizvodi i tržišta te sprječavanje pranja novca i financiranja terorizma:</p> <p>1. Pravila kojima se utvrđuju regulatorni i nadzorni okvir te zaštita potrošača i ulagača u području financijskih usluga i tržišta kapitala, bankarstva i kreditiranja, ulaganja, osiguranja i reosiguranja, strukovnih i osobnih mirovinskih proizvoda, vrijednosnih papira, investicijskih fondova i platnih usluga u Uniji te djelatnosti iz Priloga I. Direktivi 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od</p>		
---	---	--	--

<p>sektoru te sektoru poštanskih usluga i stavljanju izvan snage Direktive 2004/17/EZ (SL L 94, 28.3.2014., str. 243.);</p> <p>iv. Direktivom 2009/81/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o usklađivanju postupaka nabave za određene ugovore o radovima, ugovore o nabavi robe i ugovore o uslugama koje sklapaju javni naručitelji ili naručitelji u području obrane i sigurnosti te izmjeni direktiva 2004/17/EZ i 2004/18/EZ (SL L 216, 20.8.2009., str.</p>	<p>26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL L 176, 27.6.2013., str. 338), kako su utvrđena:</p> <p>i. Direktivom 2009/110/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o osnivanju, obavljanju djelatnosti i bonitetnom nadzoru poslovanja institucija za elektronički novac te o izmjeni direktiva 2005/60/EZ i 2006/48/EZ i stavljanju izvan snage Direktive 2000/46/EZ (SL L 267, 10.10.2009., str. 7.);</p> <p>ii. Direktivom 2011/61/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2011. o upraviteljima alternativnih investicijskih fondova i o izmjeni direktiva 2003/41/EZ i 2009/65/EZ te uredbi (EZ) br. 1060/2009 i (EU) br. 1095/2010 (SL L 174, 1.7.2011., str. 1.);</p> <p>iii. Uredbom (EU) br. 236/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. ožujka 2012. o kratkoj prodaji i određenim aspektima kreditnih izvedenica na osnovi nastanka statusa neispunjavanja obveza (SL L 86, 24.3.2012., str. 1.);</p> <p>iv. Uredbom (EU) br. 345/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2013. o europskim fondovima poduzetničkog kapitala (SL L 115, 25.4.2013., str. 1.);</p> <p>v. Uredbom (EU) br. 346/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2013. o europskim fondovima za socijalno poduzetništvo (SL L 115, 25.4.2013., str. 18.);</p> <p>vi. Direktivom 2014/17/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 4. veljače 2014. o ugovorima o potrošačkim kreditima koji se odnose na stambene nekretnine i o izmjeni</p>		
---	--	--	--

<p>76.). 2 Postupci . preispitivanja uređeni sljedećim: i Direktivom Vijeća . 92/13/EEZ od 25. veljače 1992. o usklađivanju zakona i drugih propisa o primjeni pravila Zajednice u postupcima nabave subjekata koji djeluju u sektoru vodnoga gospodarstva, energetskom, prometnom i telekomunikacijsk om sektoru (SL L 76, 23.3.1992., str. 14.); ii. Direktivom Vijeća 89/665/EEZ od 21. prosinca 1989. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na primjenu postupaka kontrole na sklapanje ugovora o javnoj nabavi</p>	<p>direktiva 2008/48/EZ i 2013/36/EU i Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL L 60, 28.2.2014., str. 34.);</p> <p>vii. Uredbom (EU) br. 537/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o posebnim zahtjevima u vezi zakonske revizije subjekata od javnog interesa i stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2005/909/EZ (SL L 158, 27.5.2014., str. 77.);</p> <p>viii. Uredbom (EU) br. 600/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o tržištima financijskih instrumenata i izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 173, 12.6.2014., str. 84.);</p> <p>ix. Direktivom (EU) 2015/2366 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o platnim uslugama na unutarnjem tržištu, o izmjeni direktiva 2002/65/EZ, 2009/110/EZ i 2013/36/EU te Uredbe (EU) br. 1093/2010 i o stavljanju izvan snage Direktive 2007/64/EZ (SL L 337, 23.12.2015., str. 35.);</p> <p>x. Direktivom 2004/25/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o ponudama za preuzimanje (SL L 142, 30.4.2004., str. 12.);</p> <p>xi. Direktivom 2007/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. srpnja 2007. o izvršavanju pojedinih prava dioničara trgovačkih društava uvrštenih na burzu (SL L 184, 14.7.2007., str. 17.);</p> <p>xii. Direktivom 2004/109/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 2004. o</p>		
---	---	--	--

robe i javnim radovima (SL L 395, 30.12.1989., str. 33.).

B. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka ii. – financijske usluge, proizvodi i tržišta te sprječavanje pranja novca i financiranja terorizma:

Pravila kojima se utvrđuju regulatorni i nadzorni okvir te zaštita potrošača i ulagača u području financijskih usluga i tržišta kapitala, bankarstva i kreditiranja, ulaganja, osiguranja i reosiguranja, strukovnih i osobnih mirovinskih proizvoda, vrijednosnih papira, investicijskih fondova i platnih usluga u Uniji te djelatnosti iz Priloga I. Direktivi 2013/36/EU Europskog

usklađivanju zahtjeva za transparentnošću u vezi s informacijama o izdavateljima čiji su vrijednosni papiri uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu i o izmjeni Direktive 2001/34/EZ (SL L 390, 31.12.2004., str. 38.);

xiii. Uredbom (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o OTC izvedenicama, središnjoj drugoj ugovornoj strani i trgovinskom repozitoriju (SL L 201, 27.7.2012., str. 1.);

xiv. Uredbom (EU) 2016/1011 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o indeksima koji se upotrebljavaju kao referentne vrijednosti u financijskim instrumentima i financijskim ugovorima ili za mjerenje uspješnosti investicijskih fondova i o izmjeni direktiva 2008/48/EZ i 2014/17/EU te Uredbe (EU) br. 596/2014 (SL L 171, 29.6.2016., str. 1.);

xv. Direktivom 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenog 2009. o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Solventnost II) (SL L 335, 17.12.2009., str. 1.);

xvi. Direktivom 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 173, 12.6.2014., str. 190.);

xvii. Direktivom 2002/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2002. o

parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL L 176, 27.6.2013., str. 338), kako su utvrđena:

i. Direktivom 2009/110/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o osnivanju, obavljanju djelatnosti i bonitetnom nadzoru poslovanja institucija za elektronički novac te o izmjeni direktiva 2005/60/EZ i

dodatnom nadzoru kreditnih institucija, društava za osiguranje i investicijskih društava u financijskom konglomeratu i o izmjeni direktiva Vijeća 73/239/EEZ, 79/267/EEZ, 92/49/EEZ, 92/96/EEZ, 93/6/EEZ i 93/22/EEZ i direktiva 98/78/EZ i 2000/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 35, 11.2.2003., str. 1.);

xviii. Direktivom 2014/49/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o sustavima osiguranja depozita (SL L 173, 12.6.2014., str. 149.);

xix. Direktivom 97/9/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 3. ožujka 1997. o sustavima naknada štete za investitore (SL L 84, 26.3.1997., str. 22.);

xx. Uredbom (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 176, 27.6.2013., str. 1.).

C. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka iii. – sigurnost i sukladnost proizvoda:

1. Zahtjevi za sigurnost i sukladnost proizvoda koji se stavljaju na tržište Unije, kako su definirani i uređeni:

i. Direktivom 2001/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 3. prosinca 2001. o općoj sigurnosti proizvoda (SL L 11, 15.1.2002., str. 4.);

<p>2006/48/EZ i stavljanju izvan snage Direktive 2000/46/EZ (SL L 267, 10.10.2009., str. 7.);</p> <p>ii. Direktivom 2011/61/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2011. o upraviteljima alternativnih investicijskih fondova i o izmjeni direktiva 2003/41/EZ i 2009/65/EZ te uredbi (EZ) br. 1060/2009 i (EU) br. 1095/2010 (SL L 174, 1.7.2011., str. 1.);</p> <p>iii. Uredbom (EU) br. 236/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. ožujka 2012. o kratkoj prodaji i određenim aspektima kreditnih izvedenica na</p>	<p>ii. zakonodavstvom Unije o usklađivanju izrađenih proizvoda, uključujući zahtjeve za označivanje, osim hrane i hrane za životinje, lijekova za humanu i veterinarsku primjenu, živih biljaka i životinja, proizvoda ljudskog porijekla i proizvoda biljaka i životinja koji su u izravnoj vezi s njihovom daljnjom reprodukcijom, kako je navedeno u prilogima I. i II. Uredbi (EU) 2019/1020 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. o nadzoru tržišta i sukladnosti proizvoda i o izmjeni Direktive 2004/42/EZ i uredbi (EZ) br. 765/2008 i (EU) br. 305/2011 (SL L 169, 25.6.2019., str. 1.);</p> <p>iii. Direktivom 2007/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. rujna 2007. o uspostavi okvira za homologaciju motornih vozila i njihovih prikolica te sustava, sastavnih dijelova i zasebnih tehničkih jedinica namijenjenih za takva vozila (Okvirna direktiva) (SL L 263, 9.10.2007., str. 1.).</p> <p>2. Pravila o stavljanju na tržište i uporabi osjetljivih i opasnih proizvoda, kako su utvrđena:</p> <p>i. Direktivom 2009/43/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. svibnja 2009. o pojednostavnjivanju uvjeta za transfer obrambenih proizvoda unutar Zajednice (SL L 146, 10.6.2009., str. 1.);</p> <p>ii. Direktivom Vijeća 91/477/EEZ od 18. lipnja 1991. o nadzoru nabave i posjedovanja oružja (SL L 256, 13.9.1991., str. 51.);</p> <p>iii. Uredbom (EU) br. 98/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. siječnja 2013. o stavljanju na tržište i uporabi prekursora eksploziva (SL L 39, 9.2.2013., str. 1.).</p> <p>D. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka iv. – sigurnost prometa:</p>		
--	--	--	--

<p>osnovi nastanka statusa neispunjavanja obveza (<u>SL L 86, 24.3.2012., str. 1.</u>);</p> <p>iv. Uredbom (EU) br. 345/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2013. o europskim fondovima poduzetničkog kapitala (<u>SL L 115, 25.4.2013., str. 1.</u>);</p> <p>v. Uredbom (EU) br. 346/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2013. o europskim fondovima za socijalno poduzetništvo (<u>SL L 115, 25.4.2013., str. 18.</u>);</p> <p>vi. Direktivom 2014/17/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 4. veljače 2014. o ugovorima o potrošačkim kreditima koji se</p>	<p>1. Sigurnosni zahtjevi u sektoru željezničkog prometa, kako su uređeni Direktivom (EU) 2016/798 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o sigurnosti željeznica (SL L 138, 26.5.2016., str. 102.).</p> <p>2. Sigurnosni zahtjevi u sektoru civilnog zrakoplovstva, kako su uređeni Uredbom (EU) br. 996/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. listopada 2010. o istragama i sprečavanju nesreća i nezgoda u civilnom zrakoplovstvu i stavljanju izvan snage Direktive 94/56/EZ (SL L 295, 12.11.2010., str. 35.).</p> <p>3. Sigurnosni zahtjevi u sektoru cestovnog prometa, kako su uređeni:</p> <p>i. Direktivom 2008/96/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o upravljanju sigurnošću cestovne infrastrukture (SL L 319, 29.11.2008., str. 59.);</p> <p>ii. Direktivom 2004/54/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o minimalnim sigurnosnim zahtjevima za tunele u transeuropskoj cestovnoj mreži (SL L 167, 30.4.2004., str. 39.);</p> <p>iii. Uredbom (EZ) br. 1071/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o uspostavljanju zajedničkih pravila koja se tiču uvjeta za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 96/26/EZ, (SL L 300, 14.11.2009., str. 51.).</p> <p>4. Sigurnosni zahtjevi u sektoru pomorskog prometa, kako su uređeni:</p> <p>i. Uredbom (EZ) br. 391/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o zajedničkim pravilima i normama za organizacije koje obavljaju pregled i nadzor brodova</p>		
--	--	--	--

<p>odnose na stambene nekretnine i o izmjeni direktiva 2008/48/EZ i 2013/36/EU i Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL L 60, 28.2.2014., str. 34.);</p> <p>vii. Uredbom (EU) br. 537/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o posebnim zahtjevima u vezi zakonske revizije subjekata od javnog interesa i stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2005/909/EZ (SL L 158, 27.5.2014., str. 77.);</p> <p>viii. Uredbom (EU) br. 600/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o tržištima</p>	<p>(SL L 131, 28.5.2009., str. 11.);</p> <p>ii. Uredbom (EZ) br. 392/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o odgovornosti prijevoznika u prijevozu putnika morem u slučaju nesreća (SL L 131, 28.5.2009., str. 24.);</p> <p>iii. Direktivom 2014/90/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 2014. o pomorskoj opremi i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 96/98/EZ (SL L 257, 28.8.2014., str. 146.);</p> <p>iv. Direktivom 2009/18/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o određivanju temeljnih načela o istraživanju nesreća u području pomorskog prometa i o izmjeni Direktive Vijeća 1999/35/EZ i Direktive 2002/59/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 131, 28.5.2009., str. 114.);</p> <p>v. Direktivom 2008/106/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o minimalnoj razini osposobljavanja pomoraca (SL L 323, 3.12.2008., str. 33.);</p> <p>vi. Direktivom Vijeća 98/41/EZ od 18. lipnja 1998. o upisu osoba koje putuju putničkim brodovima koji plove prema lukama ili iz luka država članica Zajednice (SL L 188, 2.7.1998., str. 35.);</p> <p>vii. Direktivom 2001/96/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. prosinca 2001. o utvrđivanju usklađenih zahtjeva i postupaka za siguran ukrcaj i iskrcaj brodova za rasuti teret (SL L 13, 16.1.2002., str. 9.).</p> <p>5. Sigurnosni zahtjevi, kako su uređeni Direktivom 2008/68/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. rujna 2008. o kopnenom prijevozu opasnih tvari (SL L 260, 30.9.2008., str. 13.).</p>		
---	---	--	--

<p>financijskih instrumenata i izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 173, 12.6.2014., str. 84.);</p> <p>ix. Direktivom (EU) 2015/2366 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o platnim uslugama na unutarnjem tržištu, o izmjeni direktiva 2002/65/EZ, 2009/110/EZ i 2013/36/EU te Uredbe (EU) br. 1093/2010 i o stavljanju izvan snage Direktive 2007/64/EZ (SL L 337, 23.12.2015., str. 35.);</p> <p>x. Direktivom 2004/25/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o ponudama za preuzimanje (SL L 142, 30.4.2004., str.</p>	<p>E. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka v. – zaštita okoliša:</p> <p>1. Svako kazneno djelo protiv zaštite okoliša kako je uređeno Direktivom 2008/99/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o zaštiti okoliša putem kaznenog prava (SL L 328, 6.12.2008., str. 28.) ili bilo kakvo nezakonito ponašanje kojim se krši zakonodavstvo iz prilogâ Direktivi 2008/99/EZ.</p> <p>2. Pravila o okolišu i klimi, kako su utvrđena:</p> <p>i. Direktivom 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. listopada 2003. o uspostavi sustava trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Zajednice i o izmjeni Direktive Vijeća 96/61/EZ (SL L 275, 25.10.2003., str. 32.);</p> <p>ii. Direktivom 2009/28/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o promicanju uporabe energije iz obnovljivih izvora te o izmjeni i kasnijem stavljanju izvan snage Direktiva 2001/77/EZ i 2003/30/EZ (SL L 140, 5.6.2009., str. 16.);</p> <p>iii. Direktivom 2012/27/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o energetske učinkovitosti, izmjeni direktiva 2009/125/EZ i 2010/30/EU i stavljanju izvan snage direktiva 2004/8/EZ i 2006/32/EZ (SL L 315, 14.11.2012., str. 1.);</p> <p>iv. Uredbom (EU) br. 525/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. svibnja 2013. o mehanizmu za praćenje i izvješćivanje o emisijama stakleničkih plinova i za izvješćivanje o drugim informacijama u vezi s klimatskim promjenama na nacionalnoj razini i razini Unije te stavljanju izvan snage Odluke br. 280/2004/EZ (SL L 165, 18.6.2013., str. 13.);</p> <p>v. Direktivom (EU) 2018/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2018. o promicanju uporabe energije iz obnovljivih izvora (SL L 328, 21.12.2018., str. 82.).</p>		
---	---	--	--

12.);
xi. Direktivom
2007/36/EZ
Europskog
parlamenta i Vijeća
od 11. srpnja 2007.
o izvršavanju
pojedinih prava
dioničara
trgovačkih
društava uvrštenih
na burzu (SL L
184, 14.7.2007.,
str. 17.);
xii. Direktivom
2004/109/EZ
Europskog
parlamenta i
Vijeća od 15.
prosinca 2004. o
usklađivanju
zahtjeva za
transparentnošću u
vezi s
informacijama o
izdavateljima čiji
su vrijednosni
papiri uvršteni za
trgovanje na
uređenom tržištu i
o izmjeni
Direktive
2001/34/EZ (SL L
390, 31.12.2004.,

3. Pravila o održivom razvoju i gospodarenju otpadom, kako su utvrđena:

- i. Direktivom 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o otpadu i stavljanju izvan snage određenih direktiva (SL L 312, 22.11.2008., str. 3.);
- ii. Uredbom (EU) br. 1257/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. studenoga 2013. o recikliranju brodova i o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1013/2006 i Direktive 2009/16/EZ (SL L 330, 10.12.2013., str. 1.);
- iii. Uredbom (EU) br. 649/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o izvozu i uvozu opasnih kemikalija (SL L 201, 27.7.2012., str. 60.).

4. Pravila o onečišćenju mora i zraka te onečišćenju bukom, kako su utvrđena:

- i. Direktivom 1999/94/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 1999. o dostupnosti podataka za potrošače o ekonomičnosti potrošnje goriva i emisijama CO₂ u vezi s prodajom novih osobnih automobila (SL L 12, 18.1.2000., str. 16.);
- ii. Direktivom 2001/81/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2001. o nacionalnim gornjim granicama emisije za određene onečišćujuće tvari (SL L 309, 27.11.2001., str. 22.);
- iii. Direktivom 2002/49/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. lipnja 2002. o procjeni i upravljanju bukom iz okoliša (SL L 189, 18.7.2002., str. 12.);
- iv. Uredbom (EZ) br. 782/2003 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. travnja 2003. o

<p>str. 38.);</p> <p>xiii. Uredbom (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o OTC izvedenicama, središnjoj drugoj ugovornoj strani i trgovinskom repozitoriju (SL L 201, 27.7.2012., str. 1.);</p> <p>xiv. Uredbom (EU) 2016/1011 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o indeksima koji se upotrebljavaju kao referentne vrijednosti u financijskim instrumentima i financijskim ugovorima ili za mjerenje uspješnosti investicijskih fondova i o izmjeni direktiva</p>	<p>zabrani organokositrenih spojeva na brodovima (SL L 115, 9.5.2003., str. 1.);</p> <p>v. Direktivom 2004/35/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o odgovornosti za okoliš u pogledu sprečavanja i otklanjanja štete u okolišu (SL L 143, 30.4.2004., str. 56.);</p> <p>vi. Direktivom 2005/35/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o onečišćenju s brodova i uvođenju sankcija za kršenja (SL L 255, 30.9.2005., str. 11.);</p> <p>vii. Uredbom (EZ) br. 166/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. siječnja 2006. o uspostavi Europskog registra ispuštanja i prijenosa onečišćujućih tvari i o izmjeni i dopuni direktiva Vijeća 91/689/EEZ i 96/61/EZ (SL L 33, 4.2.2006., str. 1.);</p> <p>viii. Direktivom 2009/33/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o promicanju čistih i energetski učinkovitih vozila u cestovnom prijevozu (SL L 120, 15.5.2009., str. 5.);</p> <p>ix. Uredbom (EZ) br. 443/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o utvrđivanju standardnih vrijednosti emisija za nove osobne automobile u okviru integriranog pristupa Zajednice smanjenju emisija CO₂ iz lakih vozila (SL L 140, 5.6.2009., str. 1.);</p> <p>x. Uredbom (EZ) br. 1005/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o tvarima koje oštećuju ozonski sloj (SL L 286, 31.10.2009., str. 1.);</p> <p>xi. Direktivom 2009/126/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o fazi II. rekuperacije benzinskih para tijekom punjenja motornih vozila gorivom na benzinskim</p>		
---	---	--	--

<p>2008/48/EZ i 2014/17/EU te Uredbe (EU) br. 596/2014 (SL L 171. 29.6.2016., str. 1.);</p> <p>xv. Direktivom 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenog 2009. o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Solventnost II) (SL L 335, 17.12.2009., str. 1.);</p> <p>xvi. Direktivom 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive</p>	<p>postajama (SL L 285, 31.10.2009., str. 36.);</p> <p>xii. Uredbom (EU) br. 510/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2011. o utvrđivanju standardnih vrijednosti emisija za nova laka gospodarska vozila kao dio integriranog pristupa Unije s ciljem smanjivanja emisija CO2 iz osobnih i lakih gospodarskih vozila (SL L 145, 31.5.2011., str. 1);</p> <p>xiii. Direktivom 2014/94/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2014. o uspostavi infrastrukture za alternativna goriva (SL L 307, 28.10.2014., str. 1.);</p> <p>xiv. Uredbom (EU) 2015/757 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o praćenju emisija ugljikova dioksida iz pomorskog prometa, izvješćivanju o njima i njihovoj verifikaciji te o izmjeni Direktive 2009/16/EZ (SL L 123, 19.5.2015., str. 55.);</p> <p>xv. Direktivom (EU) 2015/2193 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o ograničenju emisija određenih onečišćujućih tvari u zrak iz srednjih uređaja za loženje (SL L 313, 28.11.2015., str. 1.).</p> <p>5. Pravila o zaštiti voda i tla i gospodarenju njima, kako su utvrđena:</p> <p>i. Direktivom 2007/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2007. o procjeni i upravljanju rizicima od poplava (SL L 288, 6.11.2007., str. 27.);</p> <p>ii. Direktivom 2008/105/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o standardima kvalitete okoliša u području vodne politike i o izmjeni i kasnijem stavljanju izvan snage Direktiva Vijeća 82/176/EEZ, 83/513/EEZ, 84/156/EEZ, 84/491/EEZ, 86/280/EEZ i izmjeni Direktive 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 348, 24.12.2008., str. 84.);</p> <p>iii. Direktivom 2011/92/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o</p>		
---	--	--	--

<p>Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 173, 12.6.2014., str. 190.); xvii. Direktivom 2002/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2002. o dodatnom nadzoru kreditnih institucija, društava za osiguranje i investicijskih društava u financijskom konglomeratu i o</p>	<p>procjeni učinaka određenih javnih i privatnih projekata na okoliš (SL L 26, 28.1.2012., str. 1.).</p> <p>6. Pravila o zaštiti prirode i biološke raznolikosti, kako su utvrđena:</p> <p>i. Uredbom Vijeća (EZ) br. 1936/2001 od 27. rujna 2001. o utvrđivanju mjera nadzora ribolova određenih stokova vrlo migratornih riba (SL L 263, 3.10.2001., str. 1.);</p> <p>ii. Uredbom Vijeća (EZ) br. 812/2004 od 26. travnja 2004. o utvrđivanju mjera koje se odnose na slučajni ulov kitova i dupina pri ribolovu i o izmjeni Uredbe (EZ) br. 88/98 (SL L 150, 30.4.2004., str. 12.);</p> <p>iii. Uredbom (EZ) br. 1007/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o trgovini proizvodima od tuljana (SL L 286, 31.10.2009., str. 36.);</p> <p>iv. Uredbom Vijeća (EZ) br. 734/2008 od 15. srpnja 2008. o zaštiti osjetljivih morskih ekosustava na otvorenom moru od štetnih utjecaja alata za pridneni ribolov (SL L 201, 30.7.2008., str. 8.);</p> <p>v. Direktivom 2009/147/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 30. studenog 2009. o očuvanju divljih ptica (SL L 20, 26.1.2010., str. 7.);</p> <p>vi. Uredbom (EU) br. 995/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. listopada 2010. o utvrđivanju obveza gospodarskih subjekata koji stavljaju u promet drvo i proizvode od drva (SL L 295, 12.11.2010., str. 23.);</p>		
---	---	--	--

<p>izmjene direktiva Vijeća 73/239/EEZ, 79/267/EEZ, 92/49/EEZ, 92/96/EEZ, 93/6/EEZ i 93/22/EEZ i direktiva 98/78/EZ i 2000/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 35, 11.2.2003., str. 1.);</p> <p>xviii. Direktivom 2014/49/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o sustavima osiguranja depozita (SL L 173, 12.6.2014., str. 149.);</p> <p>xix. Direktivom 97/9/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 3. ožujka 1997. o sustavima</p>	<p>vii. Uredbom (EU) br. 1143/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2014. o sprječavanju i upravljanju unošenja i širenja invazivnih stranih vrsta (SL L 317, 4.11.2014., str. 35.).</p> <p>7. Pravila o kemijskim tvarima, kako su utvrđena Uredbom (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2006. o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) i osnivanju Europske agencije za kemikalije te o izmjeni Direktive 1999/45/EZ i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 793/93 i Uredbe Komisije (EZ) br. 1488/94 kao i Direktive Vijeća 76/769/EEZ i direktiva Komisije 91/155/EEZ, 93/67/EEZ, 93/105/EZ i 2000/21/EZ (SL L 396, 30.12.2006., str. 1.).</p> <p>8. Pravila o ekološkim proizvodima, kako su utvrđena Uredbom (EU) 2018/848 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o ekološkoj proizvodnji i označivanju ekoloških proizvoda te stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 834/2007 (SL L 150, 14.6.2018., str. 1.).</p> <p>F. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka vi. – zaštita od zračenja i nuklearna sigurnost</p> <p>Pravila o nuklearnoj sigurnosti, kako su utvrđena:</p> <p>i. Direktivom Vijeća 2009/71/Euratom od 25. lipnja 2009. o uspostavi okvira Zajednice za nuklearnu sigurnost nuklearnih postrojenja (SL L 172, 2.7.2009., str. 18.).</p> <p>ii. Direktivom Vijeća 2013/51/Euratom od 22. listopada 2013. o utvrđivanju zahtjeva za</p>		
--	--	--	--

<p>naknada štete za investitore (<u>SL L 84, 26.3.1997., str. 22.</u>);</p> <p>xx. Uredbom (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (<u>SL L 176, 27.6.2013., str. 1.</u>).</p> <p>C. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka iii. – sigurnost i sukladnost proizvoda:</p> <p>1. Zahtjevi za sigurnost i sukladnost proizvoda koji se stavljaju na tržište Unije, kako su definirani i uređeni:</p> <p>i. Direktivom 2001/95/EZ Europskog</p>	<p>zaštitu zdravlja stanovništva od radioaktivnih tvari u vodi namijenjenoj za ljudsku potrošnju (SL L 296, 7.11.2013., str. 12.);</p> <p>iii. Direktivom Vijeća 2013/59/Euratom od 5. prosinca 2013. o osnovnim sigurnosnim standardima za zaštitu od opasnosti koje potječu od izloženosti ionizirajućem zračenju, i o stavljanju izvan snage direktiva 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom i 2003/122/Euratom (SL L 13, 17.1.2014., str. 1.);</p> <p>iv. Direktivom Vijeća 2011/70/Euratom od 19. srpnja 2011. o uspostavi okvira Zajednice za odgovorno i sigurno zbrinjavanje istrošenoga goriva i radioaktivnog otpada (SL L 199, 2.8.2011., str. 48.);</p> <p>v. Direktivom Vijeća 2006/117/Euratom od 20. studenoga 2006. o nadzoru i kontroli pošiljaka radioaktivnog otpada i istrošenoga goriva (SL L 337, 5.12.2006., str. 21.);</p> <p>vi. Uredbom Vijeća (Euratom) 2016/52 od 15. siječnja 2016. o utvrđivanju najviših dopuštenih razina radioaktivnog onečišćenja hrane i hrane za životinje nakon nuklearne nesreće ili bilo kojeg drugog slučaja radiološke opasnosti i o stavljanju izvan snage Uredbe (Euratom) br. 3954/87 i uredba Komisije (Euratom) br. 944/89 i (Euratom) br. 770/90 (SL L 13, 20.1.2016., str. 2.);</p> <p>vii. Uredbom Vijeća (Euratom) br. 1493/93 od 8. lipnja 1993. o pošiljkama radioaktivnih tvari između država članica (SL L 148, 19.6.1993., str. 1.).</p> <p>G. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka vii. – sigurnost hrane i hrane za životinje, zdravlje i dobrobit životinja:</p> <p>1. Zakonodavstvo Unije o hrani i hrani za životinje uređeno općim načelima i zahtjevima kako su</p>		
--	--	--	--

<p>parlamenta i Vijeća od 3. prosinca 2001. o općoj sigurnosti proizvoda (SL L 11, 15.1.2002., str. 4.);</p> <p>ii. zakonodavstvom Unije o usklađivanju izrađenih proizvoda, uključujući zahtjeve za označivanje, osim hrane i hrane za životinje, lijekova za humanu i veterinarsku primjenu, živih biljaka i životinja, proizvoda ljudskog porijekla i proizvoda biljaka i životinja koji su u izravnoj vezi s njihovom daljnjom reprodukcijom, kako je navedeno u prilogima I. i II. Uredbi (EU) 2019/1020 Europskog</p>	<p>definirani Uredbom (EZ) br. 178/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2002. o utvrđivanju općih načela i uvjeta zakona o hrani, osnivanju Europske agencije za sigurnost hrane te utvrđivanju postupaka u područjima sigurnosti hrane (SL L 31, 1.2.2002., str. 1.).</p> <p>2. Zdravlje životinja, kako je uređeno:</p> <p>i. Uredbom (EU) 2016/429 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o prenosivim bolestima životinja te o izmjeni i stavljanju izvan snage određenih akata u području zdravlja životinja („Zakon o zdravlju životinja”) (SL L 84, 31.3.2016., str. 1.);</p> <p>ii. Uredbom (EZ) br. 1069/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o utvrđivanju zdravstvenih pravila za nusproizvode životinjskog podrijetla i od njih dobivene proizvode koji nisu namijenjeni prehrani ljudi te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1774/2002 (Uredba o nusproizvodima životinjskog podrijetla) (SL L 300, 14.11.2009., str. 1.).</p> <p>3. Uredba (EU) 2017/625 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2017. o službenim kontrolama i drugim službenim aktivnostima kojima se osigurava primjena propisa o hrani i hrani za životinje, pravila o zdravlju i dobrobiti životinja, zdravlju bilja i sredstvima za zaštitu bilja, o izmjeni uredaba (EZ) br. 999/2001, (EZ) br. 396/2005, (EZ) br. 1069/2009, (EZ) br. 1107/2009, (EU) br. 1151/2012, (EU) br. 652/2014, (EU) 2016/429 i (EU) 2016/2031 Europskog parlamenta i Vijeća, uredaba Vijeća (EZ) br. 1/2005 i (EZ) br. 1099/2009 i direktiva Vijeća 98/58/EZ, 1999/74/EZ, 2007/43/EZ, 2008/119/EZ i 2008/120/EZ te o stavljanju izvan snage uredaba (EZ) br. 854/2004 i (EZ) br. 882/2004 Europskog parlamenta i Vijeća, direktiva Vijeća 89/608/EEZ, 89/662/EEZ, 90/425/EEZ, 91/496/EEZ, 96/23/EZ, 96/93/EZ i 97/78/EZ te Odluke Vijeća 92/438/EEZ (Uredba o službenim kontrolama) (SL L 95, 7.4.2017., str. 1.).</p> <p>4. Pravila i standardi o zaštiti i dobrobiti životinja, kako su utvrđena:</p> <p>i. Direktivom Vijeća 98/58/EZ od 20. srpnja 1998. o zaštiti životinja koje se drže u svrhu proizvodnje (SL L 221, 8.8.1998., str. 23.);</p>		
---	--	--	--

<p>parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. o nadzoru tržišta i sukladnosti proizvoda i o izmjeni Direktive 2004/42/EZ i uredbi (EZ) br. 765/2008 i (EU) br. 305/2011 (SL L 169, 25.6.2019., str. 1.);</p> <p>iii. Direktivom 2007/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. rujna 2007. o uspostavi okvira za homologaciju motornih vozila i njihovih prikolica te sustava, sastavnih dijelova i zasebnih tehničkih jedinica namijenjenih za takva vozila (Okvirna</p>	<p>ii. Uredbom Vijeća (EZ) br. 1/2005 od 22. prosinca 2004. o zaštiti životinja tijekom prijevoza i s prijevozom povezanih postupaka i o izmjeni direktiva 64/432/EEZ i 93/119/EZ i Uredbe (EZ) br. 1255/97 (SL L 3, 5.1.2005., str. 1.);</p> <p>iii. Uredbom Vijeća (EZ) br. 1099/2009 od 24. rujna 2009. o zaštiti životinja u trenutku usmrćivanja (SL L 303, 18.11.2009., str. 1.);</p> <p>iv. Direktivom Vijeća 1999/22/EZ od 29. ožujka 1999. o držanju divljih životinja u zoološkim vrtovima (SL L 94, 9.4.1999., str. 24.);</p> <p>v. Direktivom 2010/63/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. rujna 2010. o zaštiti životinja koje se koriste u znanstvene svrhe (SL L 276, 20.10.2010., str. 33.).</p> <p>H. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka viii. – javno zdravlje:</p> <p>1. Mjere kojima se utvrđuju visoki standardi kvalitete i sigurnosti organa i tvari ljudskog podrijetla, kako je uređeno:</p> <p>i. Direktivom 2002/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. siječnja 2003. o utvrđivanju standarda kvalitete i sigurnosti za prikupljanje, ispitivanje, preradu, čuvanje i promet ljudske krvi i krvnih sastojaka i o izmjeni Direktive 2001/83/EZ (SL L 33, 8.2.2003., str. 30.);</p> <p>ii. Direktivom 2004/23/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o utvrđivanju standarda kvalitete i sigurnosti za postupke darivanja, prikupljanja, testiranja, obrade, čuvanja, skladištenja i distribucije tkiva i stanica (SL L 102, 7.4.2004., str. 48.);</p>		
--	---	--	--

<p>direktiva) (<u>SL L 263. 9.10.2007., str. 1.</u>).</p> <p>2 Pravila o stavljanju na tržište i uporabi osjetljivih i opasnih proizvoda, kako su utvrđena:</p> <p>i Direktivom 2009/43/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. svibnja 2009. o pojednostavnjivanju u uvjeta za transfer obrambenih proizvoda unutar Zajednice (<u>SL L 146, 10.6.2009., str. 1.</u>);</p> <p>ii. Direktivom Vijeća 91/477/EEZ od 18. lipnja 1991. o nadzoru nabave i posjedovanja oružja (<u>SL I 256, 13.9.1991., str. 51.</u>);</p> <p>iii. Uredbom (EU) br. 98/2013 Europskog parlamenta i</p>	<p>iii. Direktivom 2010/53/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 7. srpnja 2010. o standardima kvalitete i sigurnosti ljudskih organa namijenjenih transplantaciji (SL L 207, 6.8.2010., str. 14.).</p> <p>2. Mjere kojima se utvrđuju visoki standardi kvalitete i sigurnosti lijekova i medicinskih proizvoda, kako je uređeno:</p> <p>i. Uredbom (EZ) br. 141/2000 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 1999. o lijekovima za rijetke bolesti (SL L 18, 22.1.2000., str. 1.);</p> <p>ii. Direktivom 2001/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. studenoga 2001. o zakoniku Zajednice o lijekovima za humanu primjenu (SL L 311, 28.11.2001., str. 67.);</p> <p>iii. Uredbom (EU) 2019/6 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2018. o veterinarsko-medicinskim proizvodima i stavljanju izvan snage Direktive 2001/82/EZ (SL L 4, 7.1.2019., str. 43.);</p> <p>iv. Uredbom (EZ) br. 726/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o utvrđivanju postupaka odobravanja primjene i postupaka nadzora nad primjenom lijekova koji se rabe u humanoj i veterinarskoj medicini, te uspostavi Europske agencije za lijekove (SL L 136, 30.4.2004., str. 1.);</p> <p>v. Uredbom (EZ) br. 1901/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o lijekovima za pedijatrijsku upotrebu i izmjeni Uredbe (EEZ) br. 1768/92, Direktive 2001/20/EZ, Direktive 2001/83/EZ i Uredbe (EZ) br. 726/2004 (SL L 378, 27.12.2006., str. 1.);</p>		
---	--	--	--

Vijeća od 15. siječnja 2013. o stavljanju na tržište i uporabi prekursora eksploziva (SL L 39, 9.2.2013., str. 1.).

D. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka iv. – sigurnost prometa:

1. Sigurnosni zahtjevi u sektoru željezničkog prometa, kako su uređeni Direktivom (EU) 2016/798 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o sigurnosti željeznica (SL L 138, 26.5.2016., str. 102.).

2. Sigurnosni zahtjevi u sektoru civilnog zrakoplovstva, kako su uređeni Uredbom (EU) br. 996/2010 Europskog parlamenta i Vijeća

vi. Uredbom (EZ) br. 1394/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. studenoga 2007. o lijekovima za naprednu terapiju i o izmjeni Direktive 2001/83/EZ i Uredbe (EZ) br. 726/2004 (SL L 324, 10.12.2007., str. 121.);

vii. Uredbom (EU) br. 536/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o kliničkim ispitivanjima lijekova za primjenu kod ljudi te o stavljanju izvan snage Direktive 2001/20/EZ (SL L 158, 27.5.2014., str. 1.).

3. Prava pacijenata, kako su uređena Direktivom 2011/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2011. o primjeni prava pacijenata u prekograničnoj zdravstvenoj skrbi (SL L 88, 4.4.2011., str. 45.).

4. Proizvodnja, predstavljanje i prodaja duhanskih i srodnih proizvoda, kako su uređeni Direktivom 2014/40/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o usklađivanju zakona i drugih propisa država članica o proizvodnji, predstavljanju i prodaji duhanskih i srodnih proizvoda i o stavljanju izvan snage Direktive 2001/37/EZ (SL L 127, 29.4.2014., str. 1.).

I. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka ix. – zaštita potrošača:

Prava potrošača i zaštita potrošača, kako su uređeni:

i. Direktivom 98/6/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 1998. o zaštiti

<p>od 20. listopada 2010. o istragama i sprečavanju nesreća i nezgoda u civilnom zrakoplovstvu i stavljanju izvan snage Direktive 94/56/EZ (SL L 295, 12.11.2010., str. 35.).</p> <p>3. Sigurnosni zahtjevi u sektoru cestovnog prometa, kako su uređeni:</p> <p>i. Direktivom 2008/96/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o upravljanju sigurnošću cestovne infrastrukture (SL L 319, 29.11.2008., str. 59.);</p> <p>ii. Direktivom 2004/54/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o</p>	<p>potrošača prilikom isticanja cijena proizvoda ponuđenih potrošačima (SL L 80, 18.3.1998., str. 27.);</p> <p>ii. Direktivom (EU) 2019/770 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o određenim aspektima ugovora o isporuci digitalnog sadržaja i digitalnih usluga (SL L 136, 22.5.2019., str. 1.);</p> <p>iii. Direktivom (EU) 2019/771 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o određenim aspektima ugovora o kupoprodaji robe, izmjeni Uredbe (EU) 2017/2394 i Direktive 2009/22/EZ te stavljanju izvan snage Direktive 1999/44/EZ (SL L 136, 22.5.2019., str. 28.);</p> <p>iv. Direktivom 1999/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. svibnja 1999. o određenim aspektima prodaje robe široke potrošnje i o jamstvima za takvu robu (SL L 171, 7.7.1999., str. 12.);</p> <p>v. Direktivom 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. rujna 2002. o trgovanju na daljinu financijskim uslugama koje su namijenjene potrošačima i o izmjeni Direktive Vijeća 90/619/EEZ i direktiva 97/7/EZ i 98/27/EZ (SL L 271, 9.10.2002., str. 16.);</p> <p>vi. Direktivom 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2005. o nepoštenoj poslovnoj praksi poslovnog subjekta u odnosu prema potrošaču na unutarnjem tržištu i o izmjeni Direktive Vijeća 84/450/EEZ, direktiva 97/7/EZ, 98/27/EZ i 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, kao i Uredbe (EZ) br. 2006/2004 Europskog parlamenta i Vijeća („Direktiva o nepoštenoj poslovnoj praksi”) (SL L 149, 11.6.2005., str. 22.);</p> <p>vii. Direktivom 2008/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o ugovorima o potrošačkim kreditima i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 87/102/EEZ (SL L 133, 22.5.2008., str. 66.);</p> <p>viii. Direktivom 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2011. o pravima potrošača, izmjeni Direktive Vijeća 93/13/EEZ i Direktive 1999/44/EZ</p>		
--	--	--	--

<p>minimalnim sigurnosnim zahtjevima za tunele u transeuropskoj cestovnoj mreži (SL L 167, 30.4.2004., str. 39.);</p> <p>iii. Uredbom (EZ) br. 1071/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o uspostavljanju zajedničkih pravila koja se tiču uvjeta za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 96/26/EZ, (SL L 300, 14.11.2009., str. 51.).</p> <p>4. Sigurnosni zahtjevi u sektoru pomorskog prometa, kako su uređeni:</p>	<p>Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 85/577/EEZ i Direktive 97/7/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 304, 22.11.2011., str. 64.);</p> <p>ix. Direktivom 2014/92/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 2014. o usporedivosti naknada povezanih s računima za plaćanje, prebacivanju računa za plaćanje i pristupu računima za plaćanje s osnovnim uslugama (SL L 257, 28.8.2014., str. 214.).</p> <p>J. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka x. – zaštita privatnosti i osobnih podataka te sigurnost mrežnih i informacijskih sustava:</p> <p>i. Direktiva 2002/58/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. srpnja 2002. o obradi osobnih podataka i zaštiti privatnosti u području elektroničkih komunikacija (Direktiva o privatnosti i elektroničkim komunikacijama) (SL L 201, 31.7.2002., str. 37.);</p> <p>ii. Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL L 119, 4.5.2016., str. 1.);</p> <p>iii. Direktiva (EU) 2016/1148 Europskog parlamenta i Vijeća od 6. srpnja 2016. o mjerama za visoku zajedničku razinu sigurnosti mrežnih i informacijskih sustava širom Unije (SL L 194, 19.7.2016., str. 1.).</p> <p>Dio II.</p>		
---	---	--	--

i. Uredbom (EZ) br. 391/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o zajedničkim pravilima i normama za organizacije koje obavljaju pregled i nadzor brođeva (SL L 131, 28.5.2009., str. 11.);

ii. Uredbom (EZ) br. 392/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o odgovornosti prijevoznika u prijevozu putnika morem u slučaju nesreća (SL L 131, 28.5.2009., str. 24.);

iii. Direktivom 2014/90/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 2014. o

U članku 3. stavku 1. upućuje se na sljedeće zakonodavstvo Unije:

A. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka ii. – financijske usluge, proizvodi i tržišta te sprječavanje pranja novca i financiranja terorizma:

1. Financijske usluge:

i. Direktiva 2009/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na subjekte za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) (SL L 302, 17.11.2009., str. 32.);

ii. Direktiva (EU) 2016/2341 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. prosinca 2016. o djelatnostima i nadzoru institucija za strukovno mirovinsko osiguranje (SL L 354, 23.12.2016., str. 37.);

iii. Direktiva 2006/43/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. svibnja 2006. o zakonskim revizijama godišnjih financijskih izvještaja i konsolidiranih financijskih izvještaja, kojom se mijenjaju direktive Vijeća 78/660/EEZ i 83/349/EEZ i stavlja izvan snage Direktiva Vijeća 84/253/EEZ (SL L 157, 9.6.2006., str. 87.);

iv. Uredba (EU) br. 596/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o zlouporabi tržišta (Uredba o zlouporabi tržišta) te stavljanju izvan snage Direktive 2003/6/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i direktiva Komisije 2003/124/EZ, 2003/125/EZ i 2004/72/EZ (SL L 173, 12.6.2014., str. 1.);

v. Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva

<p>pomorskoj opremi i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 96/98/EZ (SL L 257, 28.8.2014., str. 146.);</p> <p>iv. Direktivom 2009/18/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o određivanju temeljnih načela o istraživanju nesreća u području pomorskog prometa i o izmjeni Direktive Vijeća 1999/35/EZ i Direktive 2002/59/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 131, 28.5.2009., str. 114.);</p> <p>v. Direktivom 2008/106/EZ Europskog</p>	<p>2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL L 176, 27.6.2013., str. 338.);</p> <p>vi. Direktiva 2014/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o tržištu financijskih instrumenata i izmjeni Direktive 2002/92/EZ i Direktive 2011/61/EU (SL L 173, 12.6.2014., str. 349.);</p> <p>vii. Uredba (EU) br. 909/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 2014. o poboljšanju namire vrijednosnih papira u Europskoj uniji i o središnjim depozitorijima vrijednosnih papira te izmjeni direktiva 98/26/EZ i 2014/65/EU te Uredbe (EU) br. 236/2012 (SL L 257, 28.8.2014., str. 1.);</p> <p>viii. Uredba (EU) br. 1286/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. studenoga 2014. o dokumentima s ključnim informacijama za upakirane investicijske proizvode za male ulagatelje i investicijske osigurateljne proizvode (PRIIP-ovi) (SL L 352, 9.12.2014., str. 1.);</p> <p>ix. Uredba (EU) 2015/2365 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o transparentnosti transakcija financiranja vrijednosnih papira i ponovne uporabe te o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 337, 23.12.2015., str. 1.);</p> <p>x. Direktiva (EU) 2016/97 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. siječnja 2016. o distribuciji osiguranja (SL L 26, 2.2.2016., str. 19.);</p> <p>xi. Uredba (EU) 2017/1129 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. o prospektu koji je potrebno objaviti prilikom javne ponude vrijednosnih papira ili prilikom uvrštavanja za trgovanje na uređenom tržištu te stavljanju izvan snage Direktive 2003/71/EZ (SL L 168, 30.6.2017., str. 12.).</p>		
---	--	--	--

parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o minimalnoj razini osposobljavanja pomoraca (SL L 323, 3.12.2008., str. 33.);

vi. Direktivom Vijeća 98/41/EZ od 18. lipnja 1998. o upisu osoba koje putuju putničkim brodovima koji plove prema lukama ili iz luka država članica Zajednice (SL L 188, 2.7.1998., str. 35.);

vii. Direktivom 2001/96/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. prosinca 2001. o utvrđivanju usklađenih zahtjeva i postupaka za siguran ukrcaj i iskrcaj brodova za rasuti teret

2. Sprječavanje pranja novca i financiranja terorizma:

i. Direktiva (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015. o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma, o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive 2005/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i Direktive Komisije 2006/70/EZ (SL L 141, 5.6.2015., str. 73.);

ii. Uredba (EU) 2015/847 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015. o informacijama koje su priložene prijenosu novčanih sredstava i o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1781/2006 (SL L 141, 5.6.2015., str. 1.).

B. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka iv. – sigurnost prometa:

i. Uredba (EU) br. 376/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o izvješćivanju, analizi i naknadnom postupanju u vezi s događajima u civilnom zrakoplovstvu, o izmjeni Uredbe (EU) br. 996/2010 Europskog parlamenta i Vijeća i stavljaju izvan snage Direktive 2003/42/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i uredbi Komisije (EZ) br. 1321/2007 i (EZ) br. 1330/2007 (SL L 122, 24.4.2014., str. 18.);

ii. Direktiva 2013/54/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 20. studenoga 2013. o nekim nadležnostima države zastave za usklađivanje s Konvencijom o radu pomoraca i njezinu provedbu, 2006. (SL L 329, 10.12.2013., str. 1.);

iii. Direktiva 2009/16/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o nadzoru države luke (SL L 131, 28.5.2009., str. 57.).

(SL L 13,
16.1.2002., str.
9.).

5. Sigurnosni zahtjevi,
kako su uređeni
Direktivom
2008/68/EZ
Europskog
parlamenta i Vijeća
od 24. rujna 2008. o
kopnom
prijevozu opasnih
tvari (SL L 260,
30.9.2008., str. 13.).

E. Članak 2. stavak
1. točka (a) podtočka
v. – zaštita okoliša:

1. Svako kazneno
djelo protiv zaštite
okoliša kako je
uređeno Direktivom
2008/99/EZ
Europskog
parlamenta i Vijeća
od 19. studenoga
2008. o zaštiti
okoliša putem
kaznenog prava (SL
L 328, 6.12.2008.,
str. 28.) ili bilo
kakvo nezakonito
ponašanje kojim se
krši zakonodavstvo

C. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka v. – zaštita okoliša:

i. Direktiva 2013/30/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 12. lipnja 2013. o sigurnosti odobalnih naftnih i plinskih djelatnosti i o izmjeni Direktive 2004/35/EZ (SL L 178, 28.6.2013., str. 66.).

iz priloga Direktivi
2008/99/EZ.

2. Pravila o okolišu i
klimi, kako su
utvrđena:

i. Direktivom
2003/87/EZ
Europskog
parlamenta i
Vijeća od 13.
listopada 2003. o
uspostavi sustava
trgovanja
emisijskim
jedinicama
stakleničkih
plinova unutar
Zajednice i o
izmjeni Direktive
Vijeća 96/61/EZ
(SL L 275,
25.10.2003., str.
32.);

ii. Direktivom
2009/28/EZ
Europskog
parlamenta i
Vijeća od 23.
travnja 2009. o
promicanju
uporabe energije
iz obnovljivih
izvora te o
izmjeni i

kasnijem
stavljanju izvan
snage Direktiva
2001/77/EZ i
2003/30/EZ (SL
L 140, 5.6.2009.,
str. 16.);

iii. Direktivom
2012/27/EU
Europskog
parlamenta i
Vijeća od 25.
listopada 2012. o
energetskoj
učinkovitosti,
izmjeni direktiva
2009/125/EZ i
2010/30/EU i
stavljanju izvan
snage direktiva
2004/8/EZ i
2006/32/EZ (SL
L 315,
14.11.2012., str.
1.);

iv. Uredbom (EU)
br. 525/2013
Europskog
parlamenta i
Vijeća od 21.
svibnja 2013. o
mehanizmu za
praćenje i
izvješćivanje o

<p>emisijama stakleničkih plinova i za izvješćivanje o drugim informacijama u vezi s klimatskim promjenama na nacionalnoj razini i razini Unije te stavljanju izvan snage Odluke br. 280/2004/EZ (<u>SL L 165, 18.6.2013., str. 13.</u>);</p> <p>v.Direktivom (EU) 2018/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2018. o promicanju uporabe energije iz obnovljivih izvora (<u>SL L 328, 21.12.2018., str. 82.</u>).</p> <p>3.Pravila o održivom razvoju i gospodarenju otpadom, kako su utvrđena:</p>			
--	--	--	--

i. Direktivom 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o otpadu i stavljanju izvan snage određenih direktiva (<u>SL L</u> <u>312, 22.11.2008.,</u> <u>str. 3.</u>); ii. Uredbom (EU) br. 1257/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. studenoga 2013. o recikliranju brodova i o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1013/2006 i Direktive 2009/16/EZ (<u>SL</u> <u>L 330,</u> <u>10.12.2013., str.</u> <u>L</u>); iii. Uredbom (EU) br. 649/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o			

izvozu i uvozu
opasnih
kemikalija (SL L
201, 27.7.2012.
str. 60.).

4. Pravila o
onečišćenju mora i
zraka te onečišćenju
bukom, kako su
utvrđena:

i. Direktivom
1999/94/EZ
Europskog
parlamenta i
Vijeća od 13.
prosinca 1999. o
dostupnosti
podataka za
potrošače o
ekonomičnosti
potrošnje goriva i
emisijama CO₂ u
vezi s prodajom
novih osobnih
automobila (SL L
12, 18.1.2000. str.
16.);

ii. Direktivom
2001/81/EZ
Europskog
parlamenta i
Vijeća od 23.
listopada 2001. o
nacionalnim

gornjim
granicama emisije
za određene
onečišćujuće tvari
(SL L 309,
27.11.2001., str.
22.);

iii. Direktivom
2002/49/EZ
Europskog
parlamenta i
Vijeća od 25.
lipnja 2002. o
procjeni i
upravljanju
bukom iz okoliša
(SL L 189,
18.7.2002., str.
12.);

iv. Uredbom (EZ)
br. 782/2003
Europskog
parlamenta i
Vijeća od 14.
travnja 2003. o
zabrani
organokositrenih
spojeva na
brodovima (SL L
115, 9.5.2003.,
str. 1.);

v. Direktivom
2004/35/EZ
Europskog

parlamenta i
Vijeća od 21.
travnja 2004. o
odgovornosti za
okoliš u pogledu
sprečavanja i
otklanjanja štete u
okolišu (SL L
143, 30.4.2004.,
str. 56.);

vi. Direktivom
2005/35/EZ
Europskog
parlamenta i
Vijeća od 7.
rujna 2005. o
onečišćenju s
brodova i
uvođenju
sankcija za
kršenja (SL L
255, 30.9.2005.,
str. 11.);

vii. Uredbom (EZ)
br. 166/2006
Europskog
parlamenta i
Vijeća od 18.
siječnja 2006. o
uspostavi
Europskog
registra
ispuštanja i
prijenosa

<p>onečišćujućih tvari i o izmjeni i dopuni direktiva Vijeća 91/689/EEZ i 96/61/EZ (<u>SL L</u> <u>33. 4.2.2006..</u> <u>str. 1.</u>);</p> <p>viii. Direktivom 2009/33/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o promicanju čistih i energetski učinkovitih vozila u cestovnom prijevozu (<u>SL L</u> <u>120, 15.5.2009..</u> <u>str. 5.</u>);</p> <p>ix. Uredbom (EZ) br. 443/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o utvrđivanju standardnih vrijednosti emisija za nove osobne</p>			
---	--	--	--

<p>automobile u okviru integriranog pristupa Zajednice smanjenju emisija CO2 iz lakih vozila (<u>SL L 140, 5.6.2009., str. 1.</u>);</p> <p>x.Uredbom (EZ) br. 1005/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o tvarima koje oštećuju ozonski sloj (<u>SL L 286, 31.10.2009., str. 1.</u>);</p> <p>xi.Direktivom 2009/126/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o fazi II. rekuperacije benzinskih para tijekom punjenja motornih vozila gorivom na benzinskim</p>			
---	--	--	--

postajama (SL L
285, 31.10.2009.,
str. 36.);

xii. Uredbom (EU)
br. 510/2011
Europskog
parlamenta i
Vijeća od 11.
svibnja 2011. o
utvrđivanju
standardnih
vrijednosti
emisija za nova
laka
gospodarska
vozila kao dio
integriranog
pristupa Unije s
ciljem
smanjivanja
emisija CO₂ iz
osobnih i lakih
gospodarskih
vozila (SL L
145, 31.5.2011.,
str. 1);

xiii. Direktivom
2014/94/EU
Europskog
parlamenta i
Vijeća od 22.
listopada 2014.
o uspostavi
infrastrukture

za alternativna
goriva (SL L
307,
28.10.2014., str.
1.);

xiv.Uredbom (EU)
2015/757
Europskog
parlamenta i
Vijeća od 29.
travnja 2015. o
praćenju emisija
ugljikova
dioksida iz
pomorskog
prometa,
izvješćivanju o
njima i njihovoj
verifikaciji te o
izmjeni
Direktive
2009/16/EZ (SL
L 123,
19.5.2015., str.
55.);

xv.Direktivom (EU)
2015/2193
Europskog
parlamenta i
Vijeća od 25.
studenoga 2015.
o ograničenju
emisija
određenih

onečišćujućih
tvari u zrak iz
srednjih uređaja
za loženje (SL L
313.
28.11.2015., str.
1.).

5.Pravila o zaštiti

voda i tla i
gospodarenju
njima, kako su
utvrđena:

i.Direktivom
2007/60/EZ
Europskog
parlamenta i
Vijeća od 23.
listopada 2007. o
procjeni i
upravljanju
rizicima od
poplava (SL L
288. 6.11.2007.,
str. 27.);

ii.Direktivom
2008/105/EZ
Europskog
parlamenta i
Vijeća od 16.
prosinca 2008. o
standardima
kvalitete okoliša
u području vodne
politike i o

<p> izmjene i kasnijem stavljanju izvan snage Direktiva Vijeća 82/176/EEZ, 83/513/EEZ, 84/156/EEZ, 84/491/EEZ, 86/280/EEZ i izmjene Direktive 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (<u>SL I</u>, 348, 24.12.2008., str. 84.); iii. Direktivom 2011/92/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o procjeni učinaka određenih javnih i privatnih projekata na okoliš (<u>SL L</u> 26, 28.1.2012., str. 1.). 6. Pravila o zaštiti prirode i biološke raznolikosti, kako su utvrđena: </p>			
---	--	--	--

i. Uredbom Vijeća (EZ) br. 1936/2001 od 27. rujna 2001. o utvrđivanju mjera nadzora ribolova određenih stokova vrlo migratornih riba (SL L 263, 3.10.2001., str. 1.);

ii. Uredbom Vijeća (EZ) br. 812/2004 od 26. travnja 2004. o utvrđivanju mjera koje se odnose na slučajni ulov kitova i dupina pri ribolovu i o izmjeni Uredbe (EZ) br. 88/98 (SL L 150, 30.4.2004., str. 12.);

iii. Uredbom (EZ) br. 1007/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o trgovini proizvodima od tuljana (SL L

286. 31.10.2009.,
str. 36.);

iv. Uredbom Vijeća
(EZ) br.
734/2008 od 15.
srpnja 2008. o
zaštiti osjetljivih
morskih
ekosustava na
otvorenom
moru od štetnih
utjecaja alata za
pridneni ribolov
(SL L 201,
30.7.2008., str.
8.);

v. Direktivom
2009/147/EZ
Europskog
parlamenta i
Vijeća od 30.
studenog 2009. o
očuvanju divljih
ptica (SL L 20,
26.1.2010., str.
7.);

vi. Uredbom (EU)
br. 995/2010
Europskog
parlamenta i
Vijeća od 20.
listopada 2010. o
utvrđivanju
obveza

gospodarskih
subjekata koji
stavljaju u
promet drvo i
proizvode od
drva (SL L 295,
12.11.2010., str.
23.);

vii. Uredbom (EU)
br. 1143/2014
Europskog
parlamenta i
Vijeća od 22.
listopada 2014.
o sprječavanju i
upravljanju
unošenja i
širenja
invazivnih
stranih vrsta (SL
L 317,
4.11.2014., str.
35.).

7. Pravila o kemijskim
tvarima, kako su
utvrđena Uredbom
(EZ) br. 1907/2006
Europskog
parlamenta i Vijeća
od 18. prosinca
2006. o registraciji,
evaluaciji,
autorizaciji i
ograničavanju

kemikalija
(REACH) i
osnivanju Europske
agencije za
kemikalije te o
izmjeni Direktive
1999/45/EZ i
stavljanju izvan
snage Uredbe
Vijeća (EEZ) br.
793/93 i Uredbe
Komisije (EZ) br.
1488/94 kao i
Direktive Vijeća
76/769/EEZ i
direktiva Komisije
91/155/EEZ,
93/67/EEZ,
93/105/EZ i
2000/21/EZ (SL L
396, 30.12.2006.
str. 1.).

8. Pravila o ekološkim
proizvodima, kako
su utvrđena
Uredbom (EU)
2018/848
Europskog
parlamenta i Vijeća
od 30. svibnja
2018. o ekološkoj
proizvodnji i
označivanju
ekoloških

proizvoda te
stavljanju izvan
snage Uredbe
Vijeća (EZ) br.
834/2007 (SL L
150, 14.6.2018., str.
1.).

F. Članak 2. stavak
1. točka (a) podtočka
vi. – zaštita od
zračenja i nuklearna
sigurnost

Pravila o nuklearnoj
sigurnosti, kako su
utvrđena:

i. Direktivom Vijeća
2009/71/Euratom od
25. lipnja 2009. o
uspostavi okvira
Zajednice za
nuklearnu sigurnost
nuklearnih
postrojenja (SL L
172, 2.7.2009., str.
18.).

ii. Direktivom Vijeća
2013/51/Euratom
od 22. listopada
2013. o utvrđivanju
zahtjeva za zaštitu
zdravlja
stanovništva od

radioaktivnih tvari
u vodi namijenjenoj
za ljudsku
potrošnju (SL L
296, 7.11.2013., str.
12.);

iii. Direktivom Vijeća
2013/59/Euratom
od 5. prosinca
2013. o osnovnim
sigurnosnim
standardima za
zaštitu od
opasnosti koje
potječu od
izloženosti
ionizirajućem
zračenju, i o
stavljanju izvan
snage direktiva
89/618/Euratom,
90/641/Euratom,
96/29/Euratom,
97/43/Euratom i
2003/122/Euratom
(SL L 13,
17.1.2014., str. 1.);

iv. Direktivom Vijeća
2011/70/Euratom
od 19. srpnja 2011.
o uspostavi okvira
Zajednice za
odgovorno i
sigurno

<p>zbrinjavanje istrošenoga goriva i radioaktivnog otpada (<u>SL L 199, 2.8.2011., str. 48.</u>);</p> <p>v. Direktivom Vijeća 2006/117/Euratom od 20. studenoga 2006. o nadzoru i kontroli pošiljaka radioaktivnog otpada i istrošenoga goriva (<u>SL L 337, 5.12.2006., str. 21.</u>);</p> <p>vi. Uredbom Vijeća (Euratom) 2016/52 od 15. siječnja 2016. o utvrđivanju najviših dopuštenih razina radioaktivnog onečišćenja hrane i hrane za životinje nakon nuklearne nesreće ili bilo kojeg drugog slučaja radiološke opasnosti i o stavljanju izvan snage Uredbe (Euratom) br. 3954/87 i uređaba Komisije (Euratom) br.</p>			
---	--	--	--

944/89 i (Euratom)
br. 770/90 (SL L
13, 20.1.2016., str.
2.);

vii. Uredbom Vijeća
(Euratom) br.
1493/93 od 8.
lipnja 1993. o
pošiljkama
radioaktivnih tvari
između država
članica (SL L 148,
19.6.1993., str. 1.).

G. Članak 2. stavak
1. točka (a) podtočka
vii. – sigurnost hrane
i hrane za životinje,
zdravlje i dobrobit
životinja:

1. Zakonodavstvo
Unije o hrani i hrani
za životinje uređeno
općim načelima i
zahtjevima kako su
definirani Uredbom
(EZ) br. 178/2002
Europskog
parlamenta i Vijeća
od 28. siječnja
2002. o utvrđivanju
općih načela i
uvjeta zakona o
hrani, osnivanju

Europske agencije
za sigurnost hrane
te utvrđivanju
postupaka u
područjima
sigurnosti hrane
(SL L 31, 1.2.2002.,
str. 1.).

2. Zdravlje životinja,

kako je uređeno:

i. Uredbom (EU)

2016/429

Europskog
parlamenta i

Vijeća od 9.

ožujka 2016. o

prenosivim

bolestima

životinja te o

izmjeni i

stavljanju izvan

snage određenih

akata u području

zdravlja životinja

(„Zakon o

zdravlju

životinja”) (SL L

84, 31.3.2016., str.

1.);

ii. Uredbom (EZ) br.

1069/2009

Europskog

parlamenta i

Vijeća od 21.

listopada 2009. o
utvrđivanju
zdravstvenih
pravila za
nusproizvode
životinjskog
podrijetla i od
njih dobivene
proizvode koji
nisu namijenjeni
prehrani ljudi te o
stavljanju izvan
snage Uredbe
(EZ) br.
1774/2002
(Uredba o
nusproizvodima
životinjskog
podrijetla) (SL L
300, 14.11.2009.,
str. 1.).

3. Uredba (EU)
2017/625
Europskog
parlamenta i Vijeća
od 15. ožujka 2017.
o službenim
kontrolama i
drugim službenim
aktivnostima
kojima se osigurava
primjena propisa o
hrani i hrani za
životinje, pravila o

<p>zdravlju i dobrobiti životinja, zdravlju bilja i sredstvima za zaštitu bilja, o izmjeni uređaba (EZ) br. 999/2001, (EZ) br. 396/2005, (EZ) br. 1069/2009, (EZ) br. 1107/2009, (EU) br. 1151/2012, (EU) br. 652/2014, (EU) 2016/429 i (EU) 2016/2031 Europskog parlamenta i Vijeća, uredaba Vijeća (EZ) br. 1/2005 i (EZ) br. 1099/2009 i direktiva Vijeća 98/58/EZ, 1999/74/EZ, 2007/43/EZ, 2008/119/EZ i 2008/120/EZ te o stavljanju izvan snage uređaba (EZ) br. 854/2004 i (EZ) br. 882/2004 Europskog parlamenta i Vijeća, direktiva Vijeća 89/608/EEZ, 89/662/EEZ, 90/425/EEZ,</p>			
--	--	--	--

91/496/EEZ,
96/23/EZ, 96/93/EZ
i 97/78/EZ te
Odluke Vijeća
92/438/EEZ
(Uredba o
službenim
kontrolama) (SL L
95, 7.4.2017., str.
1.).

4. Pravila i standardi o
zaštiti i dobrobiti
životinja, kako su
utvrđena:

i. Direktivom Vijeća
98/58/EZ od 20.
srpnja 1998. o
zaštiti životinja
koje se drže u
svrhu proizvodnje
(SL L 221,
8.8.1998., str.
23.);

ii. Uredbom Vijeća
(EZ) br. 1/2005
od 22. prosinca
2004. o zaštiti
životinja tijekom
prijevoza i s
prijevozom
povezanih
postupaka i o
izmjeni direktiva
64/432/EEZ i

93/119/EZ i
Uredbe (EZ) br.
1255/97 (SL L 3,
5.1.2005., str. 1.);

iii. Uredbom Vijeća
(EZ) br.
1099/2009 od 24.
rujna 2009. o
zaštiti životinja u
trenutku
usmrćivanja (SL
L 303,
18.11.2009., str.
1.);

iv. Direktivom
Vijeća
1999/22/EZ od
29. ožujka 1999.
o držanju divljih
životinja u
zoološkim
vrtovima (SL L
94, 9.4.1999., str.
24.);

v. Direktivom
2010/63/EU
Europskog
parlamenta i
Vijeća od 22.
rujna 2010. o
zaštiti životinja
koje se koriste u
znanstvene svrhe
(SL L 276,

20.10.2010., str. 33.).

H. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka viii. – javno zdravlje:

1. Mjere kojima se utvrđuju visoki standardi kvalitete i sigurnosti organa i tvari ljudskog podrijetla, kako je uređeno:

i. Direktivom 2002/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. siječnja 2003. o utvrđivanju standarda kvalitete i sigurnosti za prikupljanje, ispitivanje, preradu, čuvanje i promet ljudske krvi i krvnih sastojaka i o izmjeni Direktive 2001/83/EZ (SL L 33, 8.2.2003., str. 30.);

ii. Direktivom 2004/23/EZ

<p>Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o utvrđivanju standarda kvalitete i sigurnosti za postupke darivanja, prikupljanja, testiranja, obrade, čuvanja, skladištenja i distribucije tkiva i stanica (<u>SL L 102. 7.4.2004.. str. 48.</u>);</p> <p>iii. Direktivom 2010/53/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 7. srpnja 2010. o standardima kvalitete i sigurnosti ljudskih organa namijenjenih transplantaciji (<u>SL L 207. 6.8.2010.. str. 14.</u>).</p> <p>2. Mjere kojima se</p>			
--	--	--	--

utvrđuju visoki standardi kvalitete i sigurnosti lijekova i medicinskih proizvoda, kako je uređeno:

i. Uredbom (EZ) br. 141/2000 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 1999. o lijekovima za rijetke bolesti (SL L 18, 22.1.2000., str. 1.);

ii. Direktivom 2001/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. studenoga 2001. o zakoniku Zajednice o lijekovima za humanu primjenu (SL L 311, 28.11.2001., str. 67.);

iii. Uredbom (EU) 2019/6 Europskog parlamenta i Vijeća od 11.

prosina 2018. o
veterinarsko-
medicinskim
proizvodima i
stavljanju izvan
snage Direktive
2001/82/EZ (SL
L 4, 7.1.2019.,
str. 43.);

iv. Uredbom (EZ)
br. 726/2004
Europskog
parlamenta i
Vijeća od 31.
ožujka 2004. o
utvrđivanju
postupaka
odobranja
primjene i
postupaka
nadzora nad
primjenom
lijekova koji se
rabe u humanoj i
veterinarskoj
medicini, te
uspostavi
Europske
agencije za
lijekove (SL L
136, 30.4.2004.,
str. 1.);

v. Uredbom (EZ) br.
1901/2006

Europskog
parlamenta i
Vijeća od 12.
prosinca 2006. o
lijekovima za
pedijatrijsku
upotrebu i izmjeni
Uredbe (EEZ) br.
1768/92,
Direktive
2001/20/EZ,
Direktive
2001/83/EZ i
Uredbe (EZ) br.
726/2004 (SL L
378, 27.12.2006.,
str. 1.);

vi. Uredbom (EZ)
br. 1394/2007
Europskog
parlamenta i
Vijeća od 13.
studenoga 2007.
o lijekovima za
naprednu terapiju
i o izmjeni
Direktive
2001/83/EZ i
Uredbe (EZ) br.
726/2004 (SL L
324, 10.12.2007.,
str. 121.);

vii. Uredbom (EU)
br. 536/2014

Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o kliničkim ispitivanjima lijekova za primjenu kod ljudi te o stavljanju izvan snage Direktive 2001/20/EZ (SL L 158, 27.5.2014., str. 1.).

3. Prava pacijenata, kako su uređena Direktivom 2011/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2011. o primjeni prava pacijenata u prekograničnoj zdravstvenoj skrbi (SL L 88, 4.4.2011., str. 45.).

4. Proizvodnja, predstavljanje i prodaja duhanskih i srodnih proizvoda, kako su uređeni Direktivom

2014/40/EU
Europskog
parlamenta i Vijeća
od 3. travnja 2014.
o usklađivanju
zakona i drugih
propisa država
članica o
proizvodnji,
predstavljanju i
prodaji duhanskih i
srodnih proizvoda i
o stavljanju izvan
snage Direktive
2001/37/EZ (SL L
127, 29.4.2014., str.
1.).

I. Članak 2. stavak
1. točka (a) podtočka
ix. – zaštita
potrošača:

Prava potrošača i
zaštita potrošača,
kako su uređeni:

i. Direktivom 98/6/EZ
Europskog
parlamenta i Vijeća
od 16. veljače 1998.
o zaštiti potrošača
prilikom isticanja
cijena proizvoda
ponuđenih

<p>potrošačima (SL L 80, 18.3.1998., str. 27.);</p> <p>ii. Direktivom (EU) 2019/770 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o određenim aspektima ugovora o isporuci digitalnog sadržaja i digitalnih usluga (SL L 136, 22.5.2019., str. 1.);</p> <p>iii. Direktivom (EU) 2019/771 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o određenim aspektima ugovora o kupoprodaji robe, izmjeni Uredbe (EU) 2017/2394 i Direktive 2009/22/EZ te stavljanju izvan snage Direktive 1999/44/EZ (SL L 136, 22.5.2019., str. 28.);</p>			
--	--	--	--

iv. Direktivom
1999/44/EZ
Europskog
parlamenta i Vijeća
od 25. svibnja
1999. o određenim
aspektima prodaje
robe široke
potrošnje i o
jamstvima za takvu
robu (SL L 171,
7.7.1999., str. 12.);

v. Direktivom
2002/65/EZ
Europskog
parlamenta i Vijeća
od 23. rujna 2002. o
trgovanju na daljinu
financijskim
uslugama koje su
namijenjene
potrošačima i o
izmjeni Direktive
Vijeća 90/619/EEZ
i direktiva 97/7/EZ i
98/27/EZ (SL L
271, 9.10.2002., str.
16.);

vi. Direktivom
2005/29/EZ
Europskog
parlamenta i Vijeća
od 11. svibnja
2005. o nepoštenoj

poslovnoj praksi
poslovnog subjekta
u odnosu prema
potrošaču na
unutarnjem tržištu i
o izmjeni Direktive
Vijeća
84/450/EEZ,
direktiva 97/7/EZ,
98/27/EZ i
2002/65/EZ
Europskog
parlamenta i
Vijeća, kao i
Uredbe (EZ) br.
2006/2004
Europskog
parlamenta i Vijeća
(„Direktiva o
nepoštenoj
poslovnoj praksi”)
(SL L 149,
11.6.2005., str.
22.);
vii. Direktivom
2008/48/EZ
Europskog
parlamenta i
Vijeća od 23.
travnja 2008. o
ugovorima o
potrošačkim
kreditima i
stavljanju izvan

<p>snage Direktive Vijeća 87/102/EEZ (SL L 133, 22.5.2008., str. 66.);</p> <p>viii. Direktivom 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2011. o pravima potrošača, izmjeni Direktive Vijeća 93/13/EEZ i Direktive 1999/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 85/577/EEZ i Direktive 97/7/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 304, 22.11.2011., str. 64.);</p> <p>ix. Direktivom 2014/92/EU Europskog parlamenta i Vijeća</p>			
---	--	--	--

od 23. srpnja 2014.
o usporedivosti
naknada povezanih
s računima za
plaćanje,
prebacivanju
računa za plaćanje
i pristupu računima
za plaćanje s
osnovnim
uslugama (SL L
257, 28.8.2014.,
str. 214.).

J. Članak 2. stavak
1. točka (a) podtočka
x. – zaštita privatnosti
i osobnih podataka te
sigurnost mrežnih i
informatičkih
sustava:

i. Direktiva
2002/58/EZ
Europskog
parlamenta i Vijeća
od 12. srpnja 2002.
o obradi osobnih
podataka i zaštiti
privatnosti u
području
elektroničkih
komunikacija
(Direktiva o
privatnosti i

<p>elektroničkim komunikacijama) (SL L 201, 31.7.2002., str. 37.);</p> <p>ii. Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL L 119, 4.5.2016., str. 1.);</p> <p>iii. Direktiva (EU) 2016/1148 Europskog parlamenta i Vijeća od 6. srpnja 2016. o mjerama za visoku zajedničku razinu sigurnosti mrežnih i informacijskih sustava širom Unije (SL L 194,</p>			
--	--	--	--

19.7.2016., str. 1.).

Dio II.

U članku 3. stavku 1. upućuje se na sljedeće zakonodavstvo Unije:

A. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka ii. – financijske usluge, proizvodi i tržišta te sprječavanje pranja novca i financiranja terorizma:

1. Financijske usluge:
i. Direktiva 2009/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na subjekte za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) (SL L 302, 17.11.2009.,

str. 32.);

ii. Direktiva (EU)
2016/2341
Europskog
parlamenta i
Vijeća od 14.
prosinca 2016. o
djelatnostima i
nadzoru
institucija za
strukovno
mirovinsko
osiguranje (SL L
354, 23.12.2016.,
str. 37.);

iii. Direktiva
2006/43/EZ
Europskog
parlamenta i
Vijeća od 17.
svibnja 2006. o
zakonskim
revizijama
godišnjih
financijskih
izvještaja i
konsolidiranih
financijskih
izvještaja, kojom
se mijenjaju
direktive Vijeća
78/660/EEZ i
83/349/EEZ i
stavlja izvan

snage Direktiva
Vijeća
84/253/EEZ (SL
L 157. 9.6.2006.,
str. 87.);

iv. Uredba (EU) br.
596/2014
Europskog
parlamenta i
Vijeća od 16.
travnja 2014. o
zlouporabi tržišta
(Uredba o
zlouporabi
tržišta) te
stavljanju izvan
snage Direktive
2003/6/EZ
Europskog
parlamenta i
Vijeća i direktiva
Komisije
2003/124/EZ,
2003/125/EZ i
2004/72/EZ (SL
L 173.
12.6.2014., str.
1.);

v. Direktiva
2013/36/EU
Europskog
parlamenta i
Vijeća od 26.
lipnja 2013. o

pristupanju
djelatnosti
kreditnih
institucija i
bonitetnom
nadzoru nad
kreditnim
institucijama i
investicijskim
društva,
izmjeni Direktive
2002/87/EZ te
stavljanju izvan
snage direktiva
2006/48/EZ i
2006/49/EZ (SL
L 176, 27.6.2013.,

str. 338.);

vi. Direktiva

2014/65/EU

Europskog

parlamenta i

Vijeća od 15.

svibnja 2014. o

tržištu

financijskih

instrumenata i

izmjeni Direktive

2002/92/EZ i

Direktive

2011/61/EU (SL

L 173,

12.6.2014., str.

349.);

vii. Uredba (EU) br. 909/2014
Europskog parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 2014. o poboljšanju namire vrijednosnih papira u Europskoj uniji i o središnjim depozitorijima vrijednosnih papira te izmjeni direktiva 98/26/EZ i 2014/65/EU te Uredbe (EU) br. 236/2012 (SL L 257, 28.8.2014., str. 1.);

viii. Uredba (EU) br. 1286/2014
Europskog parlamenta i Vijeća od 26. studenoga 2014. o dokumentima s ključnim informacijama za upakirane investicijske

proizvode za
male ulagatelje
i investicijske
osigurateljne
proizvode
(PRIIP-ovi) (SL
L 352,
9.12.2014., str.
1.);

ix.Uredba (EU)
2015/2365
Europskog
parlamenta i
Vijeća od 25.
studenoga 2015.
o
transparentnosti
transakcija
financiranja
vrijednosnih
papira i ponovne
uporabe te o
izmjeni Uredbe
(EU) br.
648/2012 (SL L
337, 23.12.2015.,
str. 1.);

x.Direktiva (EU)
2016/97
Europskog
parlamenta i
Vijeća od 20.
siječnja 2016. o
distribuciji

osiguranja (SL L
26. 2.2.2016.. str.
19.);

xi.Uredba (EU)
2017/1129
Europskog
parlamenta i
Vijeća od 14.
lipnja 2017. o
prospektu koji je
potrebno objaviti
prilikom javne
ponude
vrijednosnih
papira ili
prilikom
uvršavanja za
trgovanje na
uređenom tržištu
te stavljanju
izvan snage
Direktive
2003/71/EZ (SL
L 168,
30.6.2017.. str.
12.).

2.Sprječavanje pranja
novca i financiranja
terorizma:

i.Direktiva (EU)
2015/849
Europskog
parlamenta i
Vijeća od 20.

svibnja 2015. o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma, o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive 2005/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i Direktive Komisije 2006/70/EZ (SL L 141, 5.6.2015., str. 73.);

ii. Uredba (EU) 2015/847 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015. o informacijama koje su priložene prijenosu novčanih sredstava i o

stavljanju izvan
snage Uredbe
(EZ) br.
1781/2006 (SL L
141, 5.6.2015.,
str. 1.).

B. Članak 2. stavak
1. točka (a) podtočka
iv. – sigurnost
prometa:

i. Uredba (EU) br.
376/2014 Europskog
parlamenta i Vijeća
od 3. travnja 2014. o
izvješćivanju,
analizi i naknadnom
postupanju u vezi s
događajima u
civilnom
zrakoplovstvu, o
izmjeni Uredbe
(EU) br. 996/2010
Europskog
parlamenta i Vijeća i
stavljanju izvan snage
Direktive
2003/42/EZ
Europskog
parlamenta i Vijeća i
uredbi Komisije
(EZ) br. 1321/2007 i
(EZ) br. 1330/2007
(SL L 122,

24.4.2014., str. 18.);

ii. Direktiva
2013/54/EU
Europskog
parlamenta i Vijeća
od 20. studenoga
2013. o nekim
nadležnostima
države zastave za
usklađivanje s
Konvencijom o
radu pomoraca i
njezinu provedbu,
2006. (SL L 329,
10.12.2013., str.
1.);

iii. Direktiva
2009/16/EZ
Europskog
parlamenta i
Vijeća od 23.
travnja 2009. o
nadzoru države
luke (SL L 131,
28.5.2009., str.
57.).

C. Članak 2. stavak
1. točka (a) podtočka
v. – zaštita okoliša:

i. Direktiva
2013/30/EU
Europskog
parlamenta i Vijeća

od 12. lipnja 2013. o sigurnosti odobalnih naftnih i plinskih djelatnosti i o izmjeni Direktive 2004/35/EZ (SL L 178, 28.6.2013., str. 66.).			
--	--	--	--